ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஸ்ரீநிவாஸன் திருவடிகளேசரணம்.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

நெல்லூர்நகரம்

மதுரகவி

வீரராகவஸ்வாமி அய்யங்காரருளியது.

சென்னை

சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய

கோமளபுரம்

இராசகோபாலபிள்ளையவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

வடகரைப் பள்ளிக்கூடம்

இராமாநுஜசிங்கமய்யங்காரால்

இஃது

சென்னபட்டணம்

தங்கசாலைத்தெரு ஸாவ்காரபேட்டை-415-நெம்பர்

வீட்டில் ஸ்தாபித்திருக்கும்

பத்தி - இராமாநுஜலு நாயுடு அவர்கள்

ஸ்வகிய

ஸ்ரீநிகேதன அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1887.

இதன்விலை [illegible]

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

நற்சிறப்புப்பாயிரம்.

சென்னைச் சருவகலாசாலைத் தமிழ்த்தலைமைப்புலமை நடாத்திய

கோமளபுரம் - இராசகோபாலபிள்ளையவர்கள் செய்த

எண்சீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

திருமகளாரிருக்கையெனத் தெருளுங்கலவித் தெரிவைநல்லாளுறையுளெனத் தெணடிரைப்பார்ப், பெருமகளார்முகதிலகமெனவான்செல்வம் பீடு பெறுஞானநனிவளனேக்குற்றோர், வருமுவகைமிக்குநெஞ்சம்வியந்துநன்கு வகுத்துரைபபராவின்னவணமைமல்கி, ஒருநகருந்தனையொவ்வாத்தலைமை சான்றென்றினுமொல்காத்தேவாரத்திருநாடுண்டால். (க)

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம.

இப்பெருந்தகையசீருலாந்திரு நாடியற்றியதவப்பயன்கொல்லோ
ஒப்பருங்குமாணரோர்விழுக்குடியுளுற்று முயாதவபபயன்கொலோவநந்தன்
செப்பருந்திறல்சேர்சேவியணவா செய்சீரியறவப்பயன்கொல்லோ
மைப்புயல்வண்ணமால்சமயத்தோர் மதிதருதவபபயன்கொல்லோ. (உ)

என்னுமாவிந்துவிருநிலமிசைவா ழெழில்வீரராகவசாமி
நன்னர்நாமத்தோனறுந்தமிழொருங்கு நவையறக்கற்றுயரறிஞன்
மன்னுநாவலர்தம்பிரானுளமுவகை மலிபெருங்கருணைமிக்கூர்ந்திட்
டிந்திலமாந்தரறம்பொருளின்ப வீட்டினையெய்துமாகருதி. (௩)

மதிமிலைசடையோன்மலரவன்கந்தன் மற்றையவானவரேனோர்
துதிபுரிதவஞ்செய்துய்ந்தனரென்னுந் தொல்லராமலையின்மான்மியத்தைச்
சதிாபெறுதமிழினினிதுசாற்றினனாற் றரங்கவாரிதிபுடையுடுத்த
முதியவிவ்வையம்புரியுங்கைம்மாறு மொழிகுவதெவனெனவுணரேம். (௪)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீபெரும்பூதூரையடுத்த

பிள்ளைப்பாக்கத்திலிருக்கும்

கந்தாடையப்பன் - திருவேங்கடாசாரிய ரியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னலஞ்சேர்சிகரவயின் பொலியுமரகதவொளிபைம்புல்லாமெனன
உன்னிநிதமயங்கேணமுடையமதி தவழுயர்வேங்கடபுராணம்
தன்னையமுதெனத்தமிழாற்றரணியிற் சரியில்வளஞ்சார்தேவார
நன்னகர்வேதியன்வீரராகவசாமிப் பெரியோனவினறிட்டானே. (க)

மதிக்கழகுகலைநிறைதல்வயற்கழகு நெல்விளைதல்வண்மையான
பதிக்கழ்குயோக்கியர்கள்பரிக்கழகு பஞ்சநடைபனைபாம்பூசை
விதிக்கழகுமனமுறுதிமெய்க்கழகு நோயின்மைவித்துவான்கள்
துதிக்கழகுதேவாரபபதி வீரராகவசுவாமிசொலலே. (உ)

வடகரைப் பள்ளிக்கூடம

இராமாநுஜ சிங்கமய்யங்காரியற்றியது.

எண்சீரக்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஒப்பரியநல்வளங்கொண்டோங்கி விண்மேலுயர்ந்த திருவேங்கடபுராணந்தன்னைத், தபபறுசெந்தமிழ்க்கவியாலினிதுசெய்தான் றரணியிற்றேவாரநகர்தழைபபவாழும், செப்பரியகல்விமிகு சுகுணஞானந்தெளியிதய வயிணவசிரேட்டமிக்க, விப்பிரர்தஙகுல தீபனருகுஞ்சீசால் வீரராகவசாமி மேதையோனே. (க)

எழுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருததம.

எக்கிரிக்குலமுமெதிரறவினமே லெழுந்துயர்ந்தலர்வெறிஞான்றும்
மிக்குறுந்திருவேங்கடத்தலபுராண மேதினியோக்கமுதெனவே
முக்கியமுறுஞ்செந்தமிழினல்வினைந்தான் முழங்குநீர்வளங்கொடேவாரம்
தக்கபேர்பெறவாழ்விததுவான் வீரராகவசாமிவேதியனே. (உ)

மதிமானையினமெனமான்குலங்கண்மோந்தே மாடுலவுவேங்கடபுராணந்தன்னைத், துதிமேவுதமிழ்க்கவியாற்புலவரெல்லாந் தூயதெனக்கொண்டாடிவியப்பச்செய்தான், மதுவார்பூஞ்சோலைவளந்திகழ்தேவாரமாநகர் வாழ்வயிணவவேதியன்மெய்ந்நூலின், விதியாவுந்தெளிசுகுண நலன்மெய்ஞ்ஞான வீரராகவசாமிமேன்மையோனே. (ந)

ஸ்ரீ

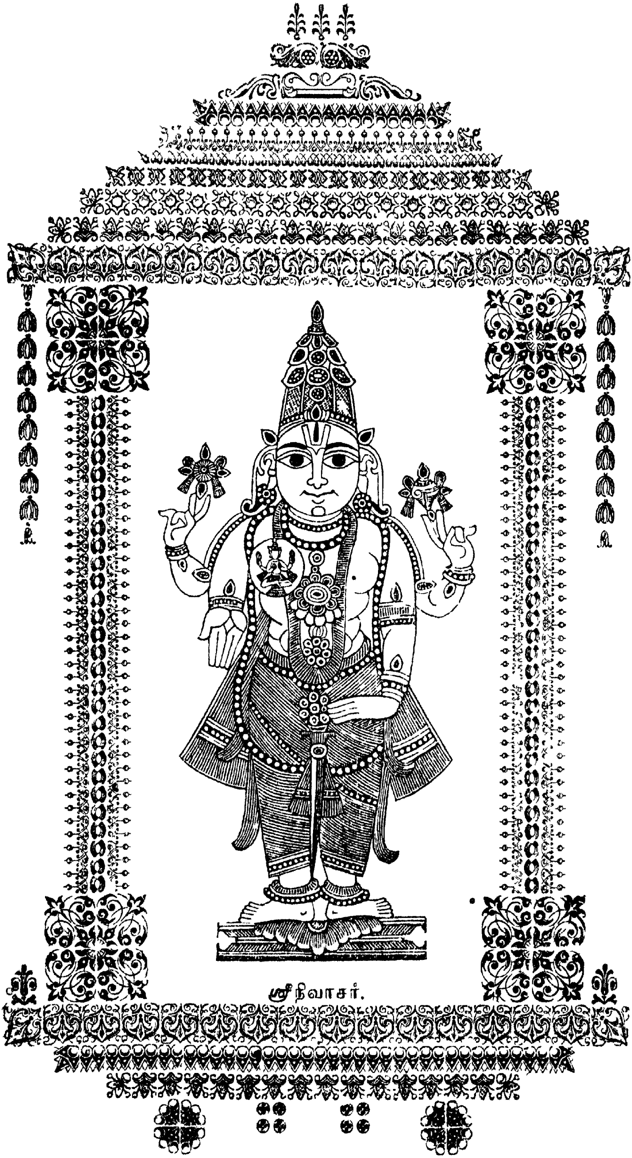
கிருஷ்ணாயநம:

அத்தியாயமுறையும் திருவிருத்தத்தொகையும்.

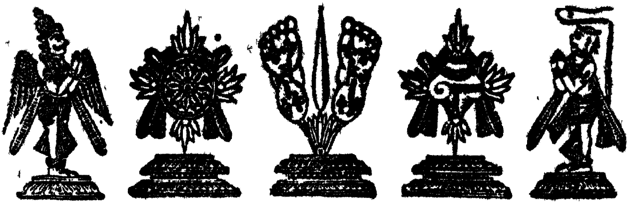
அத்தியாயமுறையும் திருவிருத்தத்தொகையும்.

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
௯	௭	௨	மிசையுற	மியைவுற
௯	௯	௨	கோனேறி	கோனேரி
௯	௧௨	௪	கண்ணுறறே	கண்ணுற்றேன்
௧௦	௧௬	௪	வுண்ணி	யுண்ணி
௧௦	௨௦	௩	கறங்க	கரங்க
௧௦	௨௨	௧	யறிய	யரிய
௧௦	௨௨.	௩	சிறத்தின்	சிரத்தின்
௧௧	௩௦	௪	மம	மம்
௧௧	௩௧	௧	முகிழ்தக்	முகிழ்த்த
௧௨	௨	௩	நீ	ணீ
௧௩	௧௦	௪	சீனி	சீநி
௧௩	௧௩	௨	ஞேய்நதே	ஞேய்ந்து
௧௩	௧௩	௩	நாருயண	நாராயண
௧௩	௧	௩	பெறியோ	பெரியோய்
௧௫	௧௪	௨	பேரும	பேராம்
௧௫	௧௫	௨	தண்ணரு	தண்ணறு
௧௫	௧௬	௨	கோநேறி	கோனேரி
௧௬	௧௮	௧	பேசறும்	பேசரும்
௧௮	௧௮	௩	தெரிநதே	தெறிநதே
௧௮	௧௮	௪	மருவுரு	மருவுறு
௧௮	௧௯	௧	தொழிலி	தொழில்
௨௦	௩௫	௨	மகவிலை	மகவிலை
௨௧	௫	௧	னறு	னரு
௨௨	௧௨	௧	குறிய	குரிய்
௨௪	௩௧	௧	சிரி	கிரி
௬௦	௪௪	௪	வெண்டி	வேண்ட

ஸ்ரீநிவாசர்.

ஸ்ரீ

ஹரி: ஓம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

ஸ்ரீநிவாசன் திருவடிகளேசரணம.

திருவேங்கட ஸ்தலபுராணம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

காப்பு.

நம்மாழ்வார்.

செய்யசேடகிரிப் பெருஞ்சீர்மையை
வய்யமேற்றமிழ்ப்பாவின் வழங்கவே
துய்யசெந்தமிழ்த் தொன்மறைசொல்லிய
அய்யன்பாத மகத்துளிருத்துவாம. (க)

பன்னிருவர்.

சீர்மைபெறும் பொய்கையார் திகழ்பூதத்தார் ஞானசாகரங் கடத்தும்பேயார்தூய, நீர்மையுயர் திருமழிசைப் பெருமான்மீளா நெறியையருண்மாற னெழிற்சேரர்கோமான், பார்மகிழ்நன்பட்டர் பிரானெம்மான்றொண்டர்பதத்துகளார்திருப்பாணரேந்தன்ஞானம், ஆர்கலியனணிமதுரகவிபூங்கோதை யாமிவர்தாளெஞ்ஞான்று மகத்துள்வைப்பாம். (உ)

இராமாநுஜர்.

சமயவாதவல்லிருட்கொருதபனனுய்த்தோன்றி
அமலனாதியாமரிதிருமகிமையையுடைவே
தமரவாரிசூழ்தரணியினிலைபெறநாட்டும்
விமலனுமெதிபதிபதம்விரும்பிவாழ்த்துதுமால். (ங)

மணவாளமாமுனிகள்.

பணவாளராவிறையேமால்சமயம் வெளியாயிப்பாரில்நாட்டக்
குணவாளனாகுமெதிராசனெனமுன் றோன்றிக்குருகூர் தன்னில்
நிணவாளனாங்காரியருண்மாறன் மறைப்பொருணன்னெறியோர்க்கீய
மணவாளமாமுனியாய்ப்பின்வந்தான்மலர்ப்பதத்தைமனத்துள்வைப்பாம் (௪)

ஆசாரியர்.

பூத்தானன்றுபியின்வேதாவொடண்டம புவனமெல்லாங
காத்தான்றிருவொடுவாழ்வேங்கடமெனும் கார்வரையாம
மாத்தானமேன்மைதமிழான்வனையவளக்குருகை
ஆத்தானடிக்கமலபபோதென் சென்னியணிகுவனே. (௫)

வராகப்பெருமாள்.

முன்னீரிலேகிடந்தவுரிவையமருப்பின் முகந்தெடுத்தேமூவாப்
பொன்னுகங்குளபபடியிறலுகளபோலப் பொருந்தவுயாகவேதயாக
மின்னுகந்திசையனைத்துமிகுமொளிகடவழங்கிறவீரவீர
மன்னனைபபெருமானையெந்நாளு மனத்துள்வைத்துவணங்குவாமால்.

ஸ்ரீநிவாசன்.

மண்டலமகிழுபபாலாவாரியின் பற்றுநீக்கி
எண்டவாபலருமவேண்ட வெழிறபணிமலைமேலயாழ்கைக்
கொண்டுறைமுனிசொற்கேட்டுக் கேணரிக்கரையினின்றோன்
முண்டகமலாபபாதத்தை முறையினிற்றொழுதல்செய்வாம. (௭)

திருமகளார்

ஆரணனரன்விண்ணிறைமுதலோர்களடிபணிந்துனதருள்பெறுமோர்
காரணமன்றோவவரவர்தமக்குக் கனிவுறுபதங்கிடைத்தவெலாம்
நாரணனுரத்திலுகந்துவாழனையே நாயினேனினதெழிற்பாத
வாரணமலரைவணங்கினேன் கருணைமலிவுறநோக்கியாளனையே. (௮)

சேனைமுதலிகள்.

அகத்திணிலறிவெள்ளவுமேயில்லாவ திகமுஞ்சிதடனையிடினும்
மிகக்கருணைச்சீர்ச்சேனை காவலனேவிமலைதன் மருகியையென்னுப் [ன்
புகுத்தழாந்திருப்பப்பொருவில்வான் கருணை பூத்தருள்பொலிவடபொருப்பி
மருத்துவமதனைவடித்தசெந்தமிழால் வயங்குமாவனைந்திடவின்றே. (௯)

நூற்பயன்.

பூதலத்திகன்மை பொருந்திடு ஞானமுண்டாம
மீதலத்தழியாமுத்தி விளைத்திடுங கலவிசேரும
ஓதுதற்கரியபூமா னுகந்துவாழ் மாபன்மேவும
சீதமுற்றுயாநதசேடகிரிவளஞ் செப்புவோர்க்கே. (௧0)

அவையடக்கம்.

ஆதிமறைகளனைத்தையு நாலாகவகுத்தவியாதமுனி
ஓதுமுயருங்காதைகளினுரைத்த சேடாசலமகிமை
கோதிறமிழ்யாப்பாவதனாற் கூறத்துணிந்ததென்போலாம்
சீதவரியைக்கடக்கவொரு சிறியவுறவிங்கினைவதுவே. (கக)

வேங்கடமாமலைமகிமைவடமொழியிற் சுகன்முதைவிளம்புமிந்தப
பாங்குடையகதையதனைத்தமிழ்விருத்தத்தாலடியேன்பகர்ந்ததெல்லாம்
ஓங்குபொருட்சுவையுடன்சொல்லுருசியிலாதெனினு முயர்ஞானமேவும்
தேங்குபுகழ்ப்புலவரரிசரிதமெனத் திருவுளங்கொண்டுவப்பதாமே. (கஉ)

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றும்.

க - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

அலர்மகட்கினியானடிக் கன்பனாய்முறையே
உலகின்மீதறந்தழைத்திட வுயிரெலாம்புரக்கும்
வலனுறும்புகழ்த்தொண்டமா னெனுமனன்பெயரால்
இலகுதொண்டநாட்டியலணி யெடுத்திசைத்திடுவாம். (க)

மங்குலம்பனைத்தாமன் மெய்ம்மானவான்படர்ந்து
பொங்குதண்கடல் புகுந்தயமுகந்து பொற்றுளபத்
தொங்கலம்புயனுருவெனத் துலங்கிமீண்டெய்தி
எங்கணும்பரந்திடையற நெருங்கிமீதெழுந்த. (உ)

அந்தமாதவனங்கைமே வாழிபோன்மின்னி
நந்துபோன்மெனமுழங்கி நன்குரைபெருஞ்சாரங்கம்
உந்துமாசுகதாரைபோ லுயர்வுறுமெழிலவை
குந்தமாலவரைக்குடுமியிற்றுரை கொண்டனவே. (௩)

தாரைகொண்டுபெய்மாரி யாற்றழைத்தெழுந்தம
வேரிதுன்றியவனந்திடர் விரிசுனையோடை
சேரவெங்கணுநிறைத்தெணில கோடறச்சிதறி
ஆரவாரத்தோடருவி களனந்தமாயடர்ந்த. (௪)

நலங்கொள்பொன்முகிநதியினிற் கலந்துயாவகுளம்
இலங்குசண்பகமசோகெழிற் றேவதாரம்வேய்
வலங்கொள்சந்தனம் பலாசமாநாகநீபம
துலங்குகுங்குமந்தூரொடுங் குன்றுசென்றதுவே. (௫)

வேறு. வண்டுடன்மலருந்தேனு மான்மதவெறியும்வாசம்
கொண்டவளாவியெங்குங் குவிமகரந்தத்தூளும்
விண்டலத்தருக்கள்பெய்த விரிமலர்த்தாதும்வாரி
எண்டிசைவிதிர்ப்பபோல மிட்டலைத்தேகிற்றன்றே. (௬)

சங்கையிறரளங்கோமே தகந்தமணியமாணிக்கம் .
பொங்கொளிவயிரநீலம் புட்பராகத்தினோடும்
அங்கதமணிகளீர்த்தே யவனிமாதுடுத்தசீசால்
வங்கவெண்டிரைநீர்வாரி வயிறுநீண்டொழுகிற்றன்றே. (௭)

வேறு. நாடுகின்றவர்பவமெலா மொழித்துநன்குயர்ந்த
வீடளித்திடும்பொன்முகி விரைமலர்ப்பழனத்
தூடுசென்றகடறடங்குளமுள வெலாநிரப்பி
ஈடிறொண்டநாட்டிலங்கமு தெனப்பரந்ததுவே. (௮)

வேறு. கொழுமடுத்துழுநர்தங் குழுவின்சும்மையும
எழுமுளைவித்தெடுத் திறைக்குமோதையும்
அழகுறுமுழத்தியர் குரவையார்வமும்
விழுமியகடலொலி மெலியவிஞ்சுமே. (௯)

வேறு. நீலக்குவளைவயலினுழு நிவந்தகுவடுபொருமுரி
மாலைப்பகட்டினடியினெளிர வளைகடகார்ந்துதெரித்தமுத்தாற்
சோலைக்கனிகடொளைபடுதேன்றுணைக்கோட்டெருமைமுலைவழிபால்
சாலக்கமழ்பூந்தேறல்படீஇச்சாலிப் பைங்கூழ்வளர்த்திடுமால். (௧௦)

செந்நெல்வானின்மீமிசையே செறிந்துதழைந்துகதழ்ந்தசெழுங்
கன்னல்பூகமிலாங்கலிபூங்கதலி யின்னசெங்கதிரோன்
மன்னுபொற்றேர்ப்பூண்பரிமா வட்டைதடுப்பமறுகிமனம்
சென்னிதாழ்த்தியிடைநுழைந்து செல்லாநிற்குந்தினமவணே. (௧௧)

வண்டுஞ்சுரும்பும்பூந்தேனும் வரிநீண்ஞிமிறும்பாண்செய்ய
கொண்டன்முழவினார்ப்பெடுப்பக் கோலிச்சிறைவான்மயிலாட
விண்டுமலர்ந்தகருங்குவளை விழித்துநோக்கவிரிதெண்ணீர்
முண்டகத்தமுழுமலராமுகநன் றலர்ந்துசெய்யுவக்கும். (௧௨)

வேறு. அழகுறுமாயர்மாத ரளைகடையமலைகேட்டு•
• விழுமியவெற்பினுளும் வேங்கைவாயடங்கித்துஞ்சும்
உழவர்தம்மகளிர்பாடு மோதைகேட்டுருகிநெய்தல்
கெழுமியமகரமோடு கிளரிருறுயிலுமாதோ. (௧௩)

வேறு. அதிமணித்திரள்பொருந்தி யம்பொன்னிறமமைந்தே
பதமணிந்துமண்மேலவர் பகருதற்கரிதாய்
மதுமணக்குகல்வளஞ் செறிவயனிறைசெந்நெல்
புதுமணத்தமென்மகளிர் போற்றலைகவிழ்ந்தன்றே. (௧௪)

ஈட்டும்வாளினாற் குறைத்தரித்திரள்சமந்தோடி
நீட்டமாயுயர்குவடெனப் போர்பலநிரைத்துக்
கோட்டுமூரிவெம்பகடுகள் கொடுவைநீத்தொளிர்நெற்
கூட்டியேமனையெங்கணுங் கொண்டுபோய்க்குவிப்பார். (௰௫)

ஆயுநூன்மறையவர்க விவாணராதுலர்க்குத்
தூயபாலனங்கனியொடு சுவைபெறவளித்தே
ஞாயமோடறநவையற நாடொறும்வளர்த்து
நேயமாகிய சுற்றமோடுண்பர்நிச்சலுமே. (௰௬)

வேறு. சத்துவந்தழைத்தோரல்லாற் றாமசகுணத்தாரில்லை
உத்தமவிவேகரல்லா லுணர்விலரொருவரில்லை
நித்தமுமெய்யலாற்பொய்நிகழ்த்துவாரில்லைத்தர்ம
சித்தாகளல்லாற்றீமை செய்பவரில்லைமாதோ. (௧௭)

இருநிதிக்கிழவன்செல்வத் திழிகுநரெவருமில்லை
தருவிறைசுகபோகத்திற் றாழ்குநர்யாருமில்லை
உருவினிற்சிறந்தோரல்லா லொருவருமருவரில்லை
வருநறுங்கல்விதேறா மாந்தர்களில்லைமாதோ. (௧௮)

பங்கயமலர்களெல்லாம் பரிதியைவிரும்பல்போல
மங்கையாமனங்களெல்லா மகிழ்நரைவிரும்பிநிற்கும்
பொங்கெழின்மயில்களெல்லாம் புயலினைவிரும்பல்போலப்
பங்கமின்மாக்களெல்லாம் பரனடிவிரும்புவாரே. (௧௯)

வருணவாச்சிரமதன்மம் வழுவிலாதெவர்க்குமிக்க
கருணையாயுதவிநீதி காதலித்தாசாரத்தோ
டிரவினும்பகலுநன்மை யெய்துறப்பொழுதுபோக்கித்
திருவருடழைப்பநாளுஞ் சிறந்துவாழ்ந்திருப்பரன்னோர். (௨0)

இவ்வணஞ்சிறப்புவாய்ந்தே யோகுடியிருந்துநாளும்
அவ்வியமவித்தசிந்தை யருந்தவருடனேவிண்வாழ்
எவ்வமில்புலவரெல்லா மினிதுகந்தேகொண்டாடும்
செவ்வியதொண்டநாட்டின் சிறஞ்சொலற்கடங்காதன்றே. (௨௧)

மருப்பொலிவானோர்தங்கள் வளந்திகழ்பதியின்வாழ்ந்தே
இருப்பதினழியாமுத்தி யெய்துதற்கரிதாமென்று
விருப்பமீதூரவந்து விளங்குறப்பிறத்தற்கெண்ணுந்
திருப்பதிநகரின்வண்மை தெரிந்தவாறினிச்சொல்வோமே. (௨௨)

௧ - ஆவது நாட்டுச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்

முற்றும்.

உ - ஆவது நகரச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

பொன்னினுமணிகளாலும் பொலிவுறவழகுவாய்ந்து
மின்னுருமாடகூட வேதிகையாகசாலை
மன்னியதரளப்பந்தர் மடமடப்பள்ளிசீரார்
அன்னசத்திரமிவ்வெல்லா மனந்தமீதெழுந்துதோன்ற. (க)

கன்னலுங்கமுகுஞ்செய்ய கதலியுமொளிரும்வெண்முத்தால்
துன்னுதோரணமுந்தூய விதானமுந்துலங்கநேரில்
பன்னகமணிகளாலு மிரவினும்பகலேபோல
நன்னயமிகுந்துதோன்று நவையிலாவணங்களெல்லாம். (உ)

மகரதோரணமிலங்கு வாயின்மண்டபநீள்கோயிற்
சிகரமாமணிவிமானந் திசையிருநான்குமின்ன
அகலும்வானளவிசென்றே யமரரையழைப்பபோல
மிகுமெழில்சிறந்தவெண்ணில் கேதனமிளிர்வமாதோ. (௩)

எண்ணியபொருள்களெல்லா மிவணுளவென்றுதேவர்
நண்ணியுள்ளுவப்பிறைஞ்சி நாடியேகொள்வரென்னின்
விண்ணவர்பதியையிந்த வியன்நகர்க்குவமையாக
மண்ணையாபுகலவல்லான் மற்றெவர்வழங்குவாரே. (௪)

வேறு. ஆதிநூன்மறையவருறை யாலயமொருசார்
மாதிரம்புகழ்மன்னவர் மாளிகையொருசார்
தீதில்வாணிபர் செறிதருசெழுமனையொருசார்
ஏதநீங்கிய சூத்திரரிருக்கையதொருசார். (௫)

நேமத்தாலுயர்நதணர் நிச்சலுமியற்றும்
ஓமத்தாமமுமகிலிடுதூமமு மொன்றாய்
ஏமத்தாலுயர்மாளிகை மேனிலையெங்கும்
போமத்தாற்புயலினமெனப் பொருந்திவந்துறங்கும். (௬)

காற்றின்வேகமுமனஞ் செலுங்கடுப்புமுண்ணுணிந்த
தோற்றிடுங்கதிபெறுந் துரகதநிரையுடனே
மாற்றருந்திறன்மத முறுபுழைக்கைமாவணியும்
சாற்றுநன்மணிச்சயந் தனங்களும்புடைதயங்கும். (௭)

மனைகளெங்கணு மங்கலமுழவதிரோசை
புனையுநீண்மறு கெங்கணும்புனைசிலம்போசை
பனிமலர்த்தருவெங்கணும் பாண்செய்வண்டோசை
அனைவருஞ்செயுமிட மெலாமணிகொள்சங்கோசை. (௮)

மாடமேனிலைமங்கையர் வதனநீடொளியை
நாடிவானுலாவரு நளிர்மதியெனநினைந்து
பேடினோடுளமகிழ்ந்த பிரியமாய்விரைவின்
ஓடியேகிலாமுகிகள் வந்தெங்கணுமுலவும். (௯)

வித்தகத்திருநாயகன் விழவினைவிரும்பிச
சித்தர்விஞ்சையர் தேவர்கந்திருவர்கண்முதலா
எத்தலத்துறைவோர்களு மெய்தியேகுழுமி
இத்தலத்தினுக்கொப்பிலை யெனுமுரைபுகல்வார். (௧௦)

எற்றம்விஞ்சுமப்பதி யிடையிருக்குநர்க்கென்றும
தோற்றிடுமபயமென்பது தோற்றிடாதெவர்க்கும
மாற்றருஞ்சினத்திறல் கொடுவந்தவண்மருவக்
கூற்றுமஞ்சுவனெனி லதன்பெருமையார்கணிப்பார். (௧௧)

பேருலாவுசெங்கதிர் மதிபிறங்குமங்கார்க்கு
நேருலாவருங்காலையி னீடொளிமழுங்கிச்
சீருலாவுபன்மணிகளின் றிகழொளிசெறிய
ஏருலாவியபன்னிற மிசைவர்நாடொறுமே. (௧௨)

மாணிக்கம்பெரு மரகதவயிரநன்னீலம்
ஆணிப்பொன்னினு மழகுறவணிமறுகெல்லாம
ஓணத்தானடிதொழ வுகந்துறுநிலத்தவர்கள
காணிக்கைத்திரள்கொடு கலந்தெங்கணுங்குலவார். (௧௩)

மாதவத்தினர்மகிழ்வுடன் வாழ்த்தவானமரும
தாதுலாமலர்க்குழலியர் சதிமுறைநடிப்ப
மோதுதுந்துபிமுரசுகா களநேசினமுழங்க
ஆதபத்திரங்கதலிகை யனந்தமாயமிடையும. (௧௪)

கீதவோதையுங் கிளர்முரசோதையும்பணில
நாதவோதையு நாரியர்சிலம்பின்னோதையுநா
ஓதவோதையும்மாவ னின்றொலிப்பலதையலலால
வேதவோதையு முழுங்குவவீதிகளெல்லாம. (௧௫)

மருக்கமழ்ந்தநார் வானவரொடுபுவிமாக்கள்
இருக்கனிநெறொளி திகழணிபணியினைத்துவன்றி
நெருக்கியொன்றொடொன்றுராயத லானிலமெலாங்கிரணம
விரிக்குநன்மணியுடன் கனகத்துகள்விளங்கும. (௧௬)

மீதலத்துவாழரம்பையர் மென்மலர்க்குழலின்
தாதளைந்தெழுந்தளிக் குலந்தாவிமொய்ப்பதினால்
பூதலத்துறைமகளிர் பூங்குழல்களுமபாரி
சாதநன்மலர்வேரியே பொலிவுறத்தழைக்கும. (௧௭)

வேறு. மீதலத்தமுதமயின்றதிபோகமேவிவீற்றினிதிருப்பவரும, தீதறத்திகழிப்பதியிடை யொருசார்ச்செந்துவாய்ச்செனித்தன்மேன்மையெனுக், காதலித்துறைவர்கநதுமப்பதியிற் பிறப்பதுகனமகஞ்சதனார், ஆதரத்துடனேபுரிநதவாக்கலதுமற்றையோராயாவர்க்குமரிதே.

ஏற்றமாமாதிமறைப்பொருடெளிந்தோ ரெண்வகையோகமுந்தே ர்ந்தோர், சாற்றுமூன்றனலும்வளர்த்தவரரிய தவம்புரிந்தவர்களுே ண்பெல்லாம், கோற்றவரைந்துவேள்வியுமுடித்தோர் றுவலுமெய் வறஞ்செய்தோரெனினும், போற்றியித்தலத்தைநினைத்திலார்க்கில் லை பொருவிலாப்பேரின்பவீடே. (கக)

உயிரெலாந்தந்துகாத்தழிக்கின்ற வொருதனிமுதலவனிவண்வந் தியையுறவிருந்தானென்பதை யறிந்தேயாமுமங்கெய்துவோமென்று நயமுறவவண்வாழ்ந்தியமுத்தாதம்மொடுவைகுந்தநகரம்[மாநகரே உயர்விசும்பகன்று விரைவின்வந்தமர்ந்த தொத்ததவ்வொளிகொண்

நகரச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (ருச.)

௩ - ஆவது நாரதர் திருப்பாற்கடலடைந்த வத்தியாயம்.

பூமலிந்ததிகமேன்மை பொருந்துநைமிசமென்றோதும்
நாமமுற்றுன்றசீரார் நல்வனத்திடையின்மேவும
காமமற்றுயர்ந்தசௌன காதியாசூதனென்னும்
மாமுனிக்கன்புசான்று மலரடிசிரமேற்சூடி. (க)

மாதவர்க்கரசேசன்ம மரணமாம்பிணியைவீட்டி
ஓதுதற்கரியதாய வுயர்பதமுதவுமாயோன்
பூதலத்துகந்துவைகும் புண்ணியத்தலங்கடமயில்
ஏதமற்றுயர்ந்ததான மெதுவெனச்சூதன்விள்ளும். (உ)

முன்னமேழிசையாழ்கொண்ட முனிபிருகுவினைநோக்கிச்
சொன்னதைவியாதனென்னுந தொன்முனியெனக்குச்சொன்னான்
அன்னதையானேநுங்கட் கறைகுவல்கேண்மினென்னுத்
தன்னுளேமகிழ்ந்துசூதன் றனெடுத்துரைபபதானான். (௩)

பேரறிவுடையனாகும் பிருகுமாமுனிவன்மேனாள்
நாரதமுனியைப்போற்றி நான்முகனுனுங்காணச்
சீரியல்பொருள்கள்யாவுந தெரிவுறுமனத்தாயிந்தப்
பாரினிலோங்குமேன்மைப் பதியெதுபகரென்றானால். (ச)

அவ்வுரைவினவிநல்யா முருந்தவனவிலுஞ்சீர்சால்
திவ்வியவநேகதீர்த்தஞ் சிறந்ததெப்பவமும்பாற்றிச்
செவ்வியபயன்களெல்லாந் திறனுறவளிப்பதென்றும்
அவ்வியமவித்தசிந்தை யருந்தவர்புகழ்வதாமால். (ரு)

இந்திரனேவொனே ரிருடிகளெவருஞ்சூழத்
தந்தியாணனன்வேளோடுஞ் சந்திரமௌலிவேதன்
சந்ததம்பணிவதாகிச் சகலமங்களமுநல்கும்
கந்தமார்பொழில்கள்சூழ் வேங்கடமலையென்றொன்றுண்டால். (சு)

கல்வியல்வேதனோடு நக்கனூதியருங்கூடி
எல்லையிலூழிகால மிசையுறவிருந்தேவேறு
பல்லிடமனஞ்செலாமே பத்தியான்மிகவருந்திச்
சொலவினுமுடியாதந்தத் தொன்மலைமகிமைதானே. (௭)

அப்பெருந்தகையசிசாலம் மலைமுடியின்வாசத்
துப்புறழ்கமலமேனைச் சொன்மலாபலவற்றாலும்
ஒப்பறுமனநேமிய புளளொடுகரண்டங்களாலும்
செப்புதற்கரியதாய சிறப்பமைந்துளதுமாதோ (௮)

மேதகுந்திகளெல்லாம விநமயிவந்தேதமென்றும்
ஏதமின்றுயாகோனேறி யென்னுநன்னுமமெபெறற
சீதநீரக்கரையினவாசத திருமகளுடன்வைகுநத
நாதனுள்ளுவந்துதோன்றி நாடொறும்வசிக்கின்றானால (௯)

என்றிசையாழ்கைக்கொண்டோ னிசைத்தலைகேட்டிடும்பையெல்லா
வென்றிடுபிருகுவென்னு மெய்மமுனிபாமனுகும [ம
மன்றலந்துளவமாறேன் மறைமுதலுயிர்கட்கோறும
நின்றவனழியாமுத்தி நிலையினறுதியாவோன் (௧௦)

என்னகாரணந்தினு லங்கேய்ந்தனனெனக்கடாவக்
கன்னலினைமுதிறபாகிற கனிவுறுமமுதப்பாடல்
கின்னராமயங்கயாழிற கிளாநரமபிசைக்குங்கான
கன்னயமுணாசதசிந்தை நாரதந்தரன்தானகூறும. (௧௧)

எங்கணுநிறைந்தவாதி யிசனைய பறிறபெறினறாம
மங்கைதங்ககலத்தானை வணங்கிடுமாவ ரதாமே
பொங்குபாலாழிநோக்கிப் போயினனெமே றளங்கன்
தங்குநற்சுவேதத்தீவின் றன்னெறில்பலகண்டுறறமே. (௧௨)

விண்ணினையளப்பநீண்டு விளங்கியபாரிசாதத
தண்ணறுமபூவின்வேரி தலைமயக்குறவாரப்போடு
கண்ணகன்றலைக்குநீள்பாற் கடனடுவெண்ணிலகோடி
வண்ணநற்கதிரகணவீசு மணிபெருந்தண்கடோன்ற. (௧௩)

மண்டபமாடகூட மாளிகைகோபுரங்கள
விண்டொடர்மானமெல்லாம விளங்குசெம் மணியுமபொன்னும
கொண்டமைந்துலப்பிலாத கோடிசூரியாவந்தென்னக்
கண்டனனதனையாறுங கருத்தினிதுவந்துமாதோ. (௧௪)

பத்திசெய்கலுழன் சேனைபதிமுதலளவிலாத
நித்தியவருக்ககாசூழ நிகரறுசுகன்மாக்கண்டன்
சுத்தபாரத்துவாசன் றாயநற்புண்டரீகன்
வித்தகயாஞ்ஞவல்கன் வீரமாருதிசாபாலி. (௧௫)

இன்னமும்பற்பன்முத்த ரெழுந்திருந்திருகைகூப்பி
மூன்னுறுமறையாலேத்த முளரியாசனத்தோனக்கன்
பொன்னகர்க்கிறைவன்மற்றும் போந்தபுத்தேளிரெல்லாம்
துன்னிவுண்ணினைந்துநாவிற் றுதித்துமன்பொடுசேவிக்க. (கஎ)

வேறு. மேதகுசனகசனந்தனேமுதலோர்விருப்பொடுபூசனைபுரியச்
சீதவெண்மதியமெண்ணிலாக்கோடி சேர்ந்தெனத்திருமுகமிலங்க
மாதர்மென்கமலநறவெனக் கருணைவழிந்தெழுநயனங்கடிகழ [தே.
ஆதவன்கதிர்போல்விளங்கு நனமணிச்சூட் டரவிறையெனு மணைமீ

மூரண்டருமுலகி னலைகடன் முகந்து முற்றுசூன் முதிர்ந்தெழுமு கிலபோல், இரண்டறை யிலங்கமியோசனைகரிய வெழிற்றிருமேனி நீண்டிலங்கப், புரண்டுருமூழிபலவொ நகணமாய்ப் போகுறப்பள்ளிகொண்டழகாய்த், திரண்டெழுதனப பொன்பூமிமாநீளை திருவடித்தாமரைவருட. (கஅ)

கண்வழுக்குறு நண்சோதிசெய்விலையில் கவுத்துவமணியொளிகதுவத், திண்வரையுரத்தின் வலப்புறத்தெழிலா ஸ்ரீவற்சமெனுமறுத்திகழத், தண்வருமுயர்வை சயந்தியாமாலை தயங்கிடப்பிரமசூத்திரந்தான், விண்வருதடித்தின் கொடியெனத்திரண்ட வெற்றியம்புயங்களிலவிளங்க. (ககூ)

நோக்கியகுறிப்பி னுட்பமதுணர்ந்தே நொடியினிற் பகைவர்தந்தலையை, நீக்கிடுமெவிசைய நேமிவாள்சாரங்க நெடுங்கதை வலம்புரியென்னும், ஊககமதுடைய வாயுதங்களைங்க ளுன்கினுமொளியுறத்திகழ, மேக்குயர்பசும்பொன்னுலகுளோா பொழியுமவெறிகமழ்மலர்மழைமலிய. (உ0)

இத்திறமெவரும்வியப்புறவிருந்த விணையில்பாலாழிநாயகனை
எத்தலங்களுக்குமிறைவனை யெங்குமியைவுறுமுயிரனைத்தினுக்கும்
புத்தியோடிட்டகாமியமெவையும பொருந்துறத்தந்தழியாத
மூத்தியுமளிக்குமுதல்வனைக்கண்டென் மொய்ம்மயிர்சிலிர்த்துடறடித்து. ()

அகத்திலானந்தமிகுந்தெழுந்தாடியறியநான்மறைகொடுதுதித்தே, மிகுத்தவுள்ளன்புமலிந்தெழப் படிமேல்வீழ்ந்து வீழ்ந்தேபணிந்தெழுந்து, முகிழ்த்திருகரனுரு சிறத்தின்மேலேந்தி முன்னரங்கடைந்துநின்றேனைச், சக்கிரநாமனருள்கனிந்தொழுகுந் தாமரைக்கண்ணினுேக்கி. (உஉ)

வேறு. வாராய்கமலன்மகனே யிம்மண்ணேடுலகமனைத்தையுநீ
பாராதொன்றுமிலையதனுற் பாரிலெனக்குததிருவிளையாட்
டோராயியற்றத்தகுமெழிலாயிலையுமிடம்யாதுரையெனயான்
றோயிறைஞ்சியருட்கடலேவிமலாமூலப்பரஞ்சுடரே. (உங)

வேறு. பன்னருங்கோடியண்டங்களெவையும் படைத்திடந்துண்டு
மிழ்ந்தளந்த, தன்னிகரில்லாச்சோதிநீயறியாததலமு மொன்றுளது
கொலெனினும், நன்னயமிகுத்தவன்பொடென்மீதுநாட்டம்வைத்த
ருளிச்செய்ததற்குன், பொன்னடிக்கடியேனறிந்தமாத்திரமேபுகலு,
வன்கேளெனப்புகழ்ந்தே. (௨௪)

உலககாரணனேமறைகளுக்கெட்டா வொருவனேயடிகளுள்ளுவப்ப
இலகெழிலுசிதமிகமலிதானமே தெனினிதுபொறபாத
மலரினிலுதித்தகங்கைபின்றென்பான் மருவியதண்டகவனமே
தலமதிற்சிறந்ததகலமோர்மூன்று சதவியோசனைதழைத்தோங்கும்.

தென்றிசையுவரிக்குத்தரகுடக்காய்ச்சிறந்தகீழ்கடற்குமேல்புறமாய்
ஒன்றுடனொன்கியோசனைகடபா லொப்பறுமெழில்படைத்திலங்கு
மன்றலமபுவனமத்தியத்தலமா மதிற்பலர்மனதினுன்றைமம [ம்
என்றுமுண்ணினைநதுநதுதித்திறைஞ்சியுமெயிருப்பவராகையினலே

பரமனேகருணைமலிபெருங்கடலே பாரநமவ்வனத்தடையும
பிரமனேயாதிபிபீலிகையீருய்பபிறங்கியசுராசுராமனிதர்
மிருகமாசுகமூாவனநிற்பவாகி விளங்கியவுயிர்க்கெலாமிரங்கித
தருமமோடத்தகாமியமோக்கந்தரும்பொருட்டாயெழுந்தருளி (௨௭)

அவ்விடமடிகள்வசிததுறலழகநா மெனயான்சொலபபரமன்
செவ்விதினெனைப்பார்த்தெழிலறமிகுந்த செமபியன்றருமகவாகி
எவ்வமிறிகிரிமன்னனையென் மேவியையுறுமபத்தரையினிமேல் [ய்.
கவ்வையகடலசூழுலகினிற்றுன்று மவனேயாஙகாததலகாரணமா

செவிக்கமுதெனயாழ்நரம்பினிதிசைகருநதிருக்கறுமுனிவநீநவிலும்
புவித்தலத்துயருநதானமேவிருமபிபபோயவண்வசிந்திடவுளத்தே
உவபபுறநினைக்கின்றேமெனவுரைத்தா னென்றுயாநாரதமுனிவன்
தவச்சிறப்புடையபிருகுவுக்கனபாற் சாற்றினன்வியபபுறவெனவே.

சூதமாமுனிவன்பவளவாய்விண்டு சொல்லினன்சௌனகாதியராம்
மேதகுமுனிவாகருத்துடன்கேட்டேமெய்புளகித்தகமகிழ்நது [க்கிங்
சீதரனவண்வந்தடைநதமையெல்லாந தெருளுறக்கிருபைசெயதெம
கோதுதியெனவேபின்னுமமுனவனுவநதுளமுரைபபதாயினால்

கறங்குதெண்டிரைப்பாலாழியிறைருஙசண்முகிழ்த்தத்ரியயோகத்தால்
உறங்குமாதவன்றனுநதியமபோதி னுதித்தவனுறைதருமுலகில்
பிறஙகுமிக்கதையையீரொன்பதெனமுன் பேசியபுராணங்கடம்மில்
நறுங்கலையுணர்ந்தோபுகழ்பிரமாண்ட நவையறநவின்றிடுமாதோ.

நாரதர் திருப்பாற்கடலடைந்தவத்யாயமுற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௯.

ச - வது திருமலைத்தோற்றமுரைத்த வத்யாயம்.

மண்டிரைப்பாலின்வேலை வித்தகனனந்தாழ்வானை
முண்டகமலர்க்கணோக்கி முகமலர்ந்தினிதுகூறும்
தொண்டரிலுனைப்போற்சிறந்த தொண்டர்களெனக்குவேறு
கண்டிலனந்தனங்கோர் கவ்வையுண்டுரைப்பக்கேளாய். (க)

வீணைநாரதன்போந்தென்பால் விளம்பியமாற்றமெல்லாம்
ஏனுலாமேனியாய்கேட் டிருந்தனையவ்வண்ணம்
பேணியான்சென்றுமேவப் பெட்டனீயுமாங்கோர்
சேணிலாவிருவுங்கோடு திகழ்பறம்புருக்கொளென்றான். (உ)

என்றசொற்சிரமேற்கொண்டே யெண்ணாறுமுவகைபூத்து
மன்றலார்பூங்காச்சூழ மலையெனவவதரித்து
வென்றியந்திகிரியாய் விரும்பிநேமிந்ததகானந்த
தோன்றினனடியன்மேன்மை யுறவென்றன்பிரதநின்மீதே. (ங)

திருமகள்பூமிநீளா தேவியநடனேயன்பாய்
மருவியேநின்றுன்செய்ய மலரடிவிரும்பிப்போற்ற
வருமவாவேட்டயாவு மாசறவளித்துமற்றும்
பொருவறுமளவிலாத புண்ணியதீர்த்தமெல்லாம். (ச)

தூயவானந்தத்தோடு தோன்றுமாவந்தள்செயக்கென்ன
ஆயிரநாமத்தோறு மவ்வரமளித்தபின்னர்
நேயபூமாதுபார்மி னீளைமானிவரையன்பால
சேயதாமரைநோக்கத்தாற் றிருவருண்மல்கநோக்கி. (ரு)

சேடியருடனேநீவி ரென்றுரைக்கணைத்திருந்தி
சேடன்வாழுயர்ந்தகன்ற சிலம்பெனநின்றருங்கண்
நாடிநீரடமினென்ன நவின்றவட்சாரநின்ற
ஈட்கலசேனைநாத னெழின்முகம்நினிதுநோக்கி. (சா)

விதியரனிந்திராதி விட்புலத்தொழும்பர்சூழத்
துதிபெறுதவாகரோடு துணைந்துசென்றமைதுசேடன்
மதிதவழ்சிகரமேவு மலையெனநின்றனந்தில
எதிரறுமுவகையோடு மெய்துமினெனநேமித்தான். (எ)

அஞ்சிறைக்கலுழன்செய்ய வடலெருத்திலங்குநீல
மஞ்செனப்பொலிந்துதோன்றி மனங்களிபரிந்துசீதம
விஞ்சியேமெலியராகி விரைமன்றல்கமழ்வாராகி
அஞ்சலிலொளிசான்மேனி யெழிலொடுமியைவராகி. (அ)

எவ்விடத்தெந்தஞான்று மியல்புறச்சென்றுகிட்டிச்
செவ்வியதொண்டியாவுஞ் செய்மமுறையினிதிறைற்றும்
எவ்வமில்வியாளவேந்த னெழின்மலைமிசைப்பொன்பூமான்
திவ்வியநீளையென்னுந் தேவியர்தணவாதேய. (கூ)

எண்ணறுமுக்கண்ணனெண்க ணிமையவன்வலாரியேனோர்
உண்ணினைந்தன்பாற்போற்ற வுடங்குசென்றணைவோர்தம்மைக்
கண்ணருளசுரர்துஞ்ஞான்றுங் காதலித்தெதிர்நோக்குற்றுங்
கண்ணனுஞ்சீனிவாச னமாந்திவிதிருந்தானன்றே. (௧௦)

வேறு செவிக்கினியவமிழ்தமெனச் செவ்வியயாழ்முனியிசைத்த செஞ்சொற்கேளாத, தவப்பெரியிருகுமுனிதானவிலவான்சேட னெனுஞ்சைலந்தன்னில, உவப்புடையசிரமெது கொலுடலெது கொலவாலெதுகொலுரகவேந்தன், புவிப்பணிவமலையானபுதுமை யையுமபுகலெனநாரதனுமபகருமு (௧௧)

இடமுனை யானைவிசைதிகழுஞ் சோதிச்சென்னியெனுந்தானம தேசீராருமவேங், கடமலைவாலுத்தரநதிச்சிறந்ததானகண மருவுஞ் சீ சைலமெனுமபேர்பெற்ற, தடியவாகட்கிட்டமெலாமளிக்குஞ்சீசா லமனைநூ நாமட்ங்கள்யாதறிவாழும, இடமகோபிலமஃதேயுட லாமென்ன விசைத்தெந்திறாதன்பின ரியம்பலுற்றான். (௧௨)

அகத்தியனைமுதலானவருந்தவத்தோரமமலையி னருவிகளிற்றோய் ந்தேகாலும, மகத்தலமென்றுவந்திவ்வேதகாலமாகமனமலையா வைதங் தடக்கித்தவஞ்செய்கின்றார், சகந்திரநாமன்றனதுதேகமேயச்சரியீ திரு மலையுபாநாறுயணன்றன், மிகுத்தவெழிலுருவவநதாழ்வான் றனே மேதகுநன்மலையாயினின்றான்மன்னே. (௧௩)

அந்தவெழிறதிருமலையையுகந்தேயன்பால கமகிழ்ந்தானந்தமடங் காதுபொங்கி, வந்துவமையருமபெரியதிருத்தா வாணிபதியுமா பதிவாசவனேயாதி, யந்தமறுபலவாசிந்த முனிவர்யோகர் பலவோ நுமாங்குசாரசாரங்களாய், வந்தனைசெய்தேககாலுமுறைவரென்னின் வழுத்தவெவாதிறமதியினைதிருக்காலை. (௧௪)

என்றியாழமுனிவனைபி ரதுவெனுமிருந்தவனுக்கிசைத்த னென்றிருந்தேயாவும, நன்றறியுஞ்சுகமுனிசெவ்வாய்விண்டு நாக ருலகத்துமுதுமேதாப்பதியா, வென்றுபாபகளைதீயாதகாதின் வேட்கையொடுவிளம்பினன்சேக்காயுகத்தியல்லாம, துன்றுபுகழ்ப்பிர மாண்டமெனுமபோமபெறு தாயபுராணஞ்சாலச்சொல்லுமாதோ (௧௫)

திருமலைத்தோற்ற முரைத்தவத்தியாயமுற்றும்

ஆ திருவிருத்தம் ர.

௫-வது சீநிவாசன் நாராயணமுனிக்கருள்செய்தவத்தியாயம்.

தேன்றுளிக்கும்பசுந்துளவவணியன்மாயன் றிருமகளுக்கினிதன ண்டமென்னைலகோடி, என்றளிக்குமாறிருமலைமேற செய்தவினி யவிளையாட்டெவருமியம்பலாறுறா, ஆனறளிக்குஞ்செயான்பெறியோ ய்நாயேனறியவுரையெனுமபிருகுக்கனபாயப்படட, கான்றளிப்பக மபினிசையேழுமபாடுங கடவுண்முனிகனிவிரைந்திங்கழறுமமமா(௧)

மாண்டகுமாமறைப்பொருள்களனைத்துந் தேரவடித்துணர்நாராயணனுமறையோன்மேனாள், நீண்டபுகழாதிபராபரமாய்நின்றநின்மல நாராயணனைநோக்கிப்போற்ற, வேண்டியுலகிற்றிரிந்து மாழ்கிக்காணான் விரைமலரோனைத்தவத்தான்விரும்பியேத்தி, ஆண்டவனைத்தரிசனைசெய்தஞ்சலித்தேயரிபதநான் கண்டுதொழவருளென்றானால்.

அவ்வுரைகேட்டபிரமபதியுமெய்ம்மையுபர்தனன் வாண்முகநோக்கியநாதியாகிச், செவ்விபெறுமுலககாரணனாய்நின்றோன் றிருவினொடுமுகந்துயாசேடாசலத்தின், எவ்வமுறுபிறவிதணிதிருககோனேரியெழிற்கரையினினிதிருநதானைகையாலத், தெய்வமலைமேற்றவநீசெய்தியென்று செப்புதலுமம்மொழியைச்சிரமேற்றாங்கி. (௩)

பொருவிறிருமலையடைந்துசீர்செய்சாமி புட்கரணிக்கொழுங்கரையைம்புலனடாதகித், திருவினொடுகிராமயனையுளத்திருத்தித் திடடியைநீறுசிமுனைநிருவியோகம, மருவிநெடுமபகலளவுமபுரியவாங்கே மகிழ்ந்தனநதகலயாணகுணனுமாயோன், கருணைமடைதிறந்தகண்ணனெஞ்சுவந்து கனகமலையெனும்பெருமெய்க்கலுழன்மீதே. (௪)

மின்னுடனஞ்சனமேகமெழுநதெதென்ன விரைமலாச்செந்திருவினுடன்விளங்கித்தோன்றித், தன்னிகரினேமிவளையிரவியிநதுதாழவொளிதவழவுயர்புயங்கணன்கின், மன்னெழிலங்கதஞ்சாலவொளிகள்வீச வனமாலைகவுத்துவமாமணிவிலவீச, நன்னயயோகததவனாய்விளங்கு சீர்நாராயணனுமறையவன்முனண்ணினானே. (௫)

அந்தணனுநோக்கியகமகிழ்ச்சியுள்ளே யடங்காதுபொங்கவெழுந்தாடிப்பாடிக், கநதமலரவனரனேமுதலாயுள்ள கடவுளர்க்குமிருடிகட்குமியாவர்கட்குமம, அநதரியாமியுமாகிச்சீவகோடியனைததினுக்கு முயிரக்குயிராயமர்ந்து தோன்றுச், சிநதுதிரைபபாலாழியமருஞ்சோதி திருமகிழ்நன்செமபதுமமலர்ச்சரணானே. (௬)

முத்தொழிலுமினிதியற்றியுலகுக்கெலலா முதற்பரமாயீறில்பரம் பொருளாய்நின்ற, நிதநனேயடியவர்கடகருள்செய்நாயக நின்மலனே வேதமுதலெவருங்காணுக், கத்தனேநாயேன்றன்விழிமுன்பாகக் கருணையுடனெழுநதசெய்யகமலைமாபா, அத்தனெயெனபபலவாய்த் துதித்தன்போடு மடிபணிநதானநதபரவசமானானே. (௭)

வேறு. நறைகமழ்துளபப்பைந்தார் நாரணன்மகிழ்வினோடு
மறையவன்றன்மேலன்பு மலிந்தெழநோக்கியென்னை
இறையெனவுணர்ந்தேயோக மியற்றுமுன்விருப்பமெல்லாம
அறையெனச்சிரததின்மீதே யஞ்சலியத்தனாகி. (௮)

மூலமேநினதுபாத முளரியையயன்பினோடு
ஞாலமேற்கண்டுபோற்ற நாயினேன்விருமபியெங்கும
சாலவேயுழந்தியாக்கை தான்வருநதியுமனந்த
காலமேகழித்துங்கண்ணிற் காண்கிலனாகிநொந்தேன். (௯)

செய்த வத்யாயம்.

போதனைத்தவத்தான்மிக்க பூசனைபுரிந்தவன்றான்
ஓதுறுமாற்றத்தாலிங்குற் றியோகத்தமர்ந்துன்
சோதிசெய்வடிவைக்கண்டு தொழுதிணைசொல்லலாகா
மேதகுதொண்டனானேன் மேலினியினியதென்றே. (௧௦)

மண்ணினினுறைவோரென்போல் வருத்தமுற்றியோகஞ்செய்ய
எண்ணினுமுடலினுற்ற விராதவாக்காரையாலே
தண்ணளிபெறுமாறெண்ணில் சராசரங்களுக்குமவேட்ட
தண்ணலேயளித்திங்கென்று மகல்கிலாதிருத்தியென்றான். (௧௧)

பின்னருமறைவலோனும் பெரியவிப்பொருப்புக்கென்றும்
என்னுடைப்பெயர்பூண்வேண்டு மெனவடியிறைஞ்சிநின்றான்
தன்னையுள்ளுவந்துநீதான் சாற்றியபடியேயார்க்கும்
இன்னமீதத்தருள்கோனேரி யென்னுமித்தீர்த்தந்தன்னில். (௧௨)

விதியரனிந்திராதி விண்ணவர்புவிஞரும்
வதிபவாயாவரேனு மகிழ்ந்துவந்தாடியென்னைத்
துதிசொலிப்பணிவாராயிற் றொலைவில்வெம்பவங்கள்செய்ய
கதிரெதிரிருள்போனீக்கிக் கருதியதியாவுமீந்தே. (௧௩)

அழிவிலாதுயருந்தான மாங்கதியடைவிப்பேனென்
றொழிவிலாதுயருமந்த வோங்கநகமமறையோன்பேறும்
அழகுலாவருஞ்சீநாரா யணகிரியெனுமபேர்சாற்றிப்
பழமறையுணர்ந்தோனுக்கும பரமமாங்கதியையீந்தான். (௧௪)

எண்ணரும்பவங்களெல்லா மிரவிமுன்னிமம்போற்போக்கும்
தண்ணருமலர்திளைக்குஞ் சாமிபுட்கரணிதன்னில்
உண்ணயந்தாடுவோர்கட் குறுபலன்போலப்பூவில்
புண்ணியந்தவமியாகம பொருவினேன்பிவைதராவால். (௧௫)

எனப்பெரியோர்களாயோ ரிசைக்குறுபெருமைவாய்ந்த
கனச்சிறப்புறுகோனேறிக் கரையினிலடியாக்கெல்லாம
மனத்தினினினைத்தயாவும் வழங்கியேமலர்மேல்வந்த
வனப்புறுதேவிமார்பின் மகிழ்வுறப்பணிவில்வீச. (௧௬)

ஆனந்தநிலையமானத்தமர்ந்தினி திருந்தானென்று
தேனுந்துதொடையாழ்வல்ல செழுந்தவன்பிருகுவென்னும்
ஞானந்தவாதசிந்தை நன்முனிக்குரைத்தானென்று
தானந்தமாதியாகச் சாற்றினன்சூதன்மாதோ. (௧௭)

பேசறும்பெருமைசார்ந்த பிரமாண்டமெனும்பேர்பெற்ற
மாசறுபுராணந்தன்னின் வளம்பெறச்சொலும்மித்தலலாம்
காசினியதனிற்கேட்டோர் கருதியயாவுமெய்தித்
தேசுறவாழ்ந்தேபின்னர்த் திருவிஷ்ணுபதஞ்சேர்வாரே. (கஅ)

ஸ்ரீனிவாசன் நாராயணமுனிக்கருள்செய்த வத்யாயமுற்றும்.
ஆ திருவிருத்தம் (ஏ௰அ)

௬ - வது இடபாசுரனைக் கொன்றவத்யாயம்.

பின்னருநாரதன் பிருகுகக்கோதிய
கன்னியகதுளவினன் காதையாமுமு
தின்னமுமெமக்கரு ளென்றுசௌனகா
சொன்னதுகேட்டுமெய்ச் சூதன்சொல்லுமால். (க)

தேனுலாங்கடிபொழிற் சேடவெற்புறை
சீனிவாசன்னொரு தினத்தின்காலையே
சேனைநாதன்முக நோக்கித்தீமைசெய்
ஏனமாமவிலங்குட னிதம்பிறுடட்டரை. (உ)

வெல்லவிவ்வனத்திடை வேட்டமாடுவான்
செல்லவுட்குறித்தன நீநின்சேனையோ
டொல்லையிலெவருமென வுரைத்தியைகதி
வல்லமாமீக்கொம்வழி இக்கொண்டானரோ. (௩)

தீயவேல்சூலமவாடி கிரியேமுதல்
ஆயவெம்படையுட னவநநாயகியே
மேயநானைக்காடல் விரைந்துபின்வரத
தாயசேனைபதி தானைந்துபோயினன். (௪)

மடங்கல்வெம்புலிகிரி மகிடமெண்குவெங்
கடங்கலுழ்கரிமுதற கடுவிலங்கினம
அடங்கலுமுடல்சிதைந தாவிபோன்றுறந்
தடங்கையாயுதங்கொடு சாடினாகளே. (௫)

அளவிலாவிலங்க ககலாமலைவிலை
வளைவுறவிடுத்து வில்வளைததுச்சேருற
மிளிருறுமெண்ணிலா விசிகமவீசியே
களைதல்செய்தனா பெருங்காலனையவே. (௬)

சென்றகலவனமெலாந் திரிந்தோர்செவ்வித
மன்றலஞ்சோலையின் வருமக்காலைபிற
குன்றெனவுயரியகொடியவறுபூங்
கொன்றையன்பத்திமை குறித்தநெஞ்சினன் (௭)

திருத்தகுசிகைசல மெனச்சிறந்திடும்
பொருப்பதின்றாக்கணப் புறத்திறடொறும்
இருப்பவனிடபனென் றிசைக்குநாமத்தான்
செருக்குடைத்திண்டிற லசுரன்சீரிலான் (௮)

கந்துகமேற்கொடு கானில்வேட்டமாய்
வந்தமாவினை யறியாதுமானுடா
இந்தமாவனமென திங்ஙன்யாவரும
சிந்தையின்வெருக்கொடு சேரலாகணீ. (௯)

சற்றுமுட்பயமிலா தெனதுசாரபின்சார்
உற்றனை தருகவெளிஇ யுனையோரமபிறைல
எற்றுவேனெனச்சினந் தெய்துவான்றனை
அறமில்பெருங்குணத் தமலனேக்கியே (௧0)

தன்னுடன்வருங்கொலைச் சவரமன்னனுய்
மன்னுசமபரன்றனை வருகவென்றழைத்
தன்னவன்றனையெதிர்த் தமர்செய்கென்றலும
சென்னிதாழத்தெழுந்தனன் றிசைநடுங்கவே. (௧௧)

கதமுறப்படைக்கலங் கையினேந்திவெம்
மதமுடனிகல்பொரு வடவைத்தியனுன்
விதலையுகவெம பகழிவீசினன்
எதிருநரிலாததிற லிசைகொள்வீரனை. (௧௨)

வீசுமாசுகந்தனை விலக்கிந்தானவன்
எசிலமபெண்ணிலா தேவவிபரி
சூசலபோலுலவியங் கொழிவிலாமிகு
பூசலகளிருவரும புரியுங்காலையே. (௧௩)

அருந்திறலசுரனுமறற நோக்கமிஇ
வருந்திடவேடுவா மனனையங்கிபோற
பொருந்தியசரங்களிற பொருதுகந்துகக
திருந்தமான்முனஞ் சினந்தெய்திஞனரோ. (௧௪)

வேறு. ஆதிநாயகனுஞ்சேனைக் கதிபனைநோக்கிபிந்தப
பாதகன்மாயவெய்ய பகழிகளுந்தவாயென்
றோதலுங்கடிநின்முன்ன ரோடியவவசுரன்றன்மேன்
மோதுரவனந்தவாளி முறைமுறைதொடுத்தாதானே. (௧௫)

தொடுத்தவெம்பகழியெலலாந் துகளுறவசுரனுறிக்
கடுத்தெணில்விசிகமூழிக் காமமழைபொழிவதெய்பப
விடுத்தலுமவைகளியாவும வெயிலெதிர்பனிபோலோடத்
தடுத்தெதிரொருவரொவ்வாத தானைகாவலனுஞ்சீறி (௧௬)

ஆலமாமெனவும்வெய்ய வசனியேறெனவுந்திய
காலனுமெனவுமூழிக் கடுங்கனலெனவுமவானின்
மேலெலாமபுகைகண்மண்ட விண்ணவர்விழிகள்போர்ப்பச்
சாலவார்கணைகள்வல்ல தனுவளைததேவினனே. (௧௭)

இருவருமிவ்வாறுகவெதிரந் ததிர்ந்தேகாண்போாகள்
வெருவவத்திரங்களாலும வெய்யசத்திரங்களாலும
உருமெனவெய்தெரிநதே யுலகுகம்பிக்கவானின்
மருவுருபுலவாயாருமகிழ்ந ததிசயிததார்மன்னே. (௧௮)

காதகவசுரன்கற்ற கடுந்தொழிலியாவுஞசேனை
நாதன்முன்காட்டியாற்றான் நாமினியெதிரினின்றுற
சாதனிச்சயமென்றெண்ணித் தன்பெருமாயையாலே
மீதுறவெழுநதேயாக்கும விழிக்கிலக்காகாவண்ணம. (௧௯)

வேறு. மஙகுலினேடிமறைநதுகொடும்பல மாயைவிளைத்தொளிரும
புஙகமுறுஙகணைசஙகையிலாவகை பொழியவுமெமபெருமான்
அஙகையினேமியையஙகவனஙக மறுமபடியேவுதலும
செஙகதிர்கோடியெழுநதெனுமபடி திகிரியெழுநதது வே. (௨௦)

விண்டலமீதுறவண்டகடாகமும விண்டிடுமென்னவெரி
மண்டிட்டவேபிரசண்டமுழக்கொடு மண்டலமாய்வரவே
கண்டவாபீதியோடெண்டிசைபாரினா கண்டகனேடிமறை
கொண்டலுமேயனலுண்ட தவ்வசுரன்மெய்கொண்டநடுக்கமரோ ()

ஆதிபராபரனுழியதே யிதுவலல துவேறிலையென்
பாதகமாமுடலசேதமுறும முயிாபரகதிமேவுமவன்
பேதவுருதெரியாதெனமிகுததிடு பேதைமையாலெதிரே
மோதியெதிர்த்ததுதீதலயான்மிக முன்செய்தவபபயனே. (௨௨)

என்றுநினைந்தெழிலிறைவனையெய்தி யிறைஞ்சியெழுநதெதிரே
நின்றுசிரநதனிலஙகைகுவிநதொளிா நேமியனேயரியே
இன்றெனெடுமபவமொருவுற நன்னாகளெய்துநன்றெனவே
ஒன்றியசிநதையினனுணாவோ டுலகுண்டவனைபபுகழ்வான். (௨௩)

ஓதுலகஙகளனைததையுமுண்டு முமிழ்நதுமிடநதுமளந்
தாதியுமநதமுமாகியகண்டமுமாகி யுயிாக்குயிராய
நீஇநடாததியடைந்திடுமன்பா நினைததவெலாமருளும
வேதமுடிக்கணின்மேவி நடமபுரிவித்தகனேநமவே. (௨௪)

பஙகயன்மாமழுவோனுடன் விண்ணவர்பதிமுதலாமமரர்
புங்கமுனித்தலைவோா தவயோகியாபூசனையானெடிய
சங்கையில்காலம்வருந்தவுமேயவர் தம்முனுறுவடிவை
இங்கென்விழிக்கெதிாகண்டு பணிந்தவெனக்கிணையாவர்களே. (௨௫)

அற்புதனேயுன தாழியிறு லெனதங்கமெருக்கியநான்
ஒப்பறுமாகதிமேவவளித்து முயர்ந்திடுமிந்தமலைக்
கெற்பெயரெய்தவரந்தருகென்ன விசைத்துநறுங்கமலப்
பொற்புறுபாதமவணங்கமகிழ்ந்துயர் பூவைவணன்புகல்வான். (உசு)

வேறு. மரணமுற்றிடுங்காலெனைப் பரனெனமதித்தே
கரணமைம்புலன்வழிபுகாக் கருத்தொடுந்துதித்துச்
சரணடைந்தமையுவநதொளிர தனிப்பதநதந்தேன்
கிரணநன்மணிகிளருமிக் கிரிக்குமுன்பெயரை. (உஎ)

இட்டனன்னிடபப் பொருப்பெனவினியுலகோர
கட்டுரைபபரென்றுரைதரக் கருகிறவவுணன்
மட்டறபபெருகுவகையுண் மலியமேவினின்றான்
கிட்டருமபரமாநகதி கிடடியதெனவே. (உஅ)

அந்தவேலையினாழி யஙகனலெனவாழி
வநதவன்றலையிருபுயம் வேறுறமண்மேல்
சிந்தவானவாபூமழை சிநதினராரத்தார
கநதவாருகுழன் மாதராரகளிநடமகவ. (உகூ)

பாவகாரிபட்டனனெனும பரிவினுற்சாலத்
தேவதுநதுபிமுழஙகினவற நடஙகுயிறற
நோவகன்றனமினியென முனிவர்கணுவலப்
பூவருநதிருமார்பனும புந்திமிக்குவநதே. (௩௦)

ஈண்டியஞ்சலித்தெதிருறுங கடவுளாதமக்கு
வேண்டுநல்வரம விருபபுறவளித்துமுன்போல
நீண்டுயர்நதசேடாசல நோநதினிதிருநதான்
மாண்டவத்தினாயாவரு மகிழ்வுறமாதோ. (௩க)

வேறு. அன்றுதொட்டிடபாசலமெனப்பெயா
நின்றதமமலைகென நிகழ்ததிநேரறு
மன்றலந்தொடையல்யாழ் வலலமாமுனி
பின்றையுமபிருகு மாமுனிககிபபேசுவான். (௩உ)

வேறு. முந்தியதிரேதாயுகந்தனின் மிகுநதமாரணுடைக்கேசரியென்
போன். அநதகாந்தகனையுளததினிருததி யருமகவாசையினாலே
சிந்தையைவறுவழிசெலாதடக்கிச் செயவருநதவமியற்றிடவும்
வந்தவன்றபசையுகந்தெதிரின்றான்மலை மகண்மருவுநாயகனே (௩௩)

முன்பொளிதிகழகின்றமுக்கணனை முதிர்தவன்விழியினாேக்கி, அ
ன்பொடுவலம்வந்தடியிணையிறைஞ்சியாகமப்படிதுதித்திடவும், உன்
பெருந்தவத்தையுவந்தனன்விருப்பமுரையெனக் கேசரிசிரத்தின்றன்
பெருங்கரங்களன்பொடுங்குவித்தே தாழ்ந்துபின்சாற்றலுற்றனனால்.

வெற்றிசெய்வலியபராக்கிரமஞ்சேர் வீரனுயாவராலும்வீ
வற்றநற்புதல்வன்வேண்டுமென்றறைய வைமுகனுண்மகவிலேயோர்
சிற்றிடைச்சிறுமி யளித்தனனவட்குன் சிந்தையின்படி யொருபுதல்
வன், உற்றிடுஞ்சிலகாலத்தின்மேலென்றங் குரைத்துயர்கைலைபுகு
கினனே. (௩௫)

இந்துவேணியன்வந்தீந்தநல்வரத்தையெண்ணியேகேசரியென்போன்
சிந்தையுண்மகிழ்ந்தேயிருந்திடுநாளிற் சிலதினங்கழிந்தபின்னவனுக்
கந்தமுறறியவோர்கனிபிறந்திடலு மஞ்சனையெனும்பெயர்சாற்றிச்
சந்ததங்கண்ணுக்கிமையெனவருகிறசாரந்துகாத்தேவளர்த்தனனால.

இனியநன்மழலைமிழற்றியுநகைத்து மிருந்துடன்றவழ்ந்துமுன்ன
டந்தும, நனிமிகுபருவமடைந்திடவொருநா ணயனைதன்னலமெ
லாநோக்கிக், கனிவுறவிவளுக் கொத்தநனமகிழ்நன் யாரெனக்கரு
துமவேலையின்வாய், தனைநிகரறுமோரவானரத்தலைவன் சாரந்துகே
சரிமுன்சாற்றுவனால். (௩௭)

உனதருகிருக்குங்கனியிணையெனக்கிங் குதவெனக்கேசரிமது [ய்
தனையளுக்கிவனேதகுமெனவெண்ணிச்சமமதித்தவன்றனக்கெழிலா
இனியநன்மணஞ்செய்தளித்தன னெவருமின்புறப்பூமகளுவப்ப
னனியறந்தழைப்பவிரதியுமதனு நாணவவவிருவருஞ்சிறந்தே (௩௮)

தடங்கிரிப்புறத்தும்வனங்களினிடத்துந் தண்மலர்த்தடந்தியோடை
இடங்களினெங்குமதன நூல்வழியே யின்பமுற்றளவருங்காலம்
மடங்கலேறெனுமவ்வானரத்தலைவன் மனைவியாமஞ்சனையுடனே
அடங்கலாமோகவாரியினழ்ந்தே யகமகிழ்ந்தினிதிருந்தனனால் (௩௯)

என்றுயாகடவுண் முனிபிருகுவினுக் கிசைத்தன னெனக்கொடு
மோகம, வென்றிடுஞ்சூதமாமுனியென்னும விழுத்தவன்நைமிசா
ரண்யத், தோன்றியதவாகட்கமுதெனச் செவியினுகுத்தனனிவை
பிரமாண்டம், நன்றறிவுடையோர்தெளிவுறவிரித்து நவையறநவின்
றிடுமாதோ. (௪0)

இடபாசுரனைக்கொன்ற வத்யாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௱௫௮.

௭ - வது. அஞ்சனாதேவி தவநிலையுரைத்தவத்யாயம்.

கற்றவபிருகு மாமுனிக்கிரர்தன்
பிற்றையுமொழிகுவான் பெலங்கொண்வானரக்
கொற்றவன்றன்னுடு கூடுஞ்செய்யவாய்ச்
சிற்றிடையஞ்சனை யென்னுஞ்சீரினாள். (௧)

இத்தனைகாலமு மிடைவிடாதெழிற்
சித்தசநூல்வழி சேர்ந்திருந்துநாம
புத்திரர்பெறவிலை யென்றுபுந்தியுண்
மெத்தவுந்துயர்கொடு மெலிவுற்றுளரோ. (உ)

தர்மதேவதைமிகு தயைகொடேயிவள்
மருவியதுயரினை மாற்றுவேனெனாத்
தெருவினிலொருகுறத் தெரிவைபோலவே
உருவுகொண்டணுகின ளுலகுவப்பவே. (௩)

குறிசொலுமவளெனக் கரத்திற்கோலொடும்
சிறுமருங்கினிலொரு சேய்கொடேயரு
குறமகிழ்ந்தாசன முதவிநலனுரை
அறையவங்கிருந்துக்க தருள்வதாயினள் (௪)

முல்லையினறுமணமுறுவலாய்மக
விலலையென்றலக்கண மிகவெய்தினையுனக்
கெல்லையிலவ்வியுடை மகவொன்றெய்துமென்
சொல்லைமெய்யென மனந்துணிந்துகோடியால். (௫)

அகத்துமூதறிவுடை யணங்கனையெழு
சகத்திறைவருட மாசாரதந்தொடெழின்
மிகுத்தவேங்கடமலை மேவியிந்தியம
செகுத்தருந்தவம்புரி யென்றுசெப்பினள். (௬)

மனத்திடனினைத்தனை வழுத்தினளென
வனத்துறைக்குறமகள் வாய்மைநம்பியே
கனத்தபொற்பணியணி கலையுமவேண்டுவ
அனைத்துமஞ்சனைகொடுத் தனுப்பவேகினள் (௭)

அக்குறமகள்புறந் தகன்றகாலைப
சக்கரமுடன்வலம் புரியுந்தாங்குமெட்
டக்கரனுறைதிரு வசலநாடியே
புக்கனளயாவிலாப பொருவில்சிந்தையாள். (௮)

விண்ணவர்சித்தர் சாத்தியர்வித்தியாதரர்
புண்ணியமுனிவர் கிம்புருடர்கின்னரர்
எண்ணிலர்சூழ வந்திருந்துநாடொறும்
திண்ணியசெய்தவஞ் செய்யுந்தானமாம். (௯)

ஆகாயகங்கையினணுகித் தோய்ந்தெழுந்
தேகாகமோடுமிந் திரியங்களோடவித்
தாகாரமபவனமா யரியையுன்னியே
மேகாரமனையவட வத்தின்மேயினள். (௧0)

கலித்தெழுமாரிநீ காரம்வேனலால்
சலித்திடாதெழு சகத்திரசம்வச்சரம்
பலித்திடவின்றருந் தவத்தைப்பண்ணலும்
ஒலித்தெழுவாயுவுள் ளுவப்பைநண்ணியே. (கக)

அஞ்சனைக்குறிய வாகாரமாயவள்
கஞ்சமொத்தொளிர்தருங் கையின்றொறும
எஞ்சலிலிரதநற் கனிகொடீந்திட
வஞ்சியுநுகர்ந்தருந் தவத்தின்மன்னுநாள். (கஉ)

சம்புவம்பிகையொ டத்தலத்தைச்சார்ந்துளம்
இன்புறவசித்திட வெதிரோரவானரம
அன்புடன்மந்தியோ டாடநோக்கியே
தன்பெருமனநகை தழைப்பவுன்னினன். (கங)

இவ்விதநாமகிழ் வெய்துவோமெனச்
செவ்வியமலைமக ளோடுசெப்பியாங்
கெவ்வமிலகவியுரு வெய்திமோகவாழ்
பவ்வமுட்படிந் தனுபவிக்குங்காலையே. (கச)

ஒழுகுவீரியத்தையோ ரிலையினுட்கொடே
அழகுறுமஞ்சனை தேவியங்கையின்
முழுதுணரரசுகன் கொடுக்கமுன்னுகர்
பழமிதென்றருந்தினள் பழிப்பில்சிந்தையாள். (கரு)

எண்ணியதவஞ்செய்நாட் கெலலையெய்துறல
நண்ணினவிதுவரை நவையொன்றின்றியே
பெண்ணிவள்புரிதவம பெரிதுநன்றென
விண்ணவர்முதலினோ வியக்குங்காலையே. (கசு)

கருப்பமுற்றகடுமீக கனக்கவேமனம்
நெருப்புறைதளிரெனக் கருகிநீடுமிப்
பொருப்பினிற்றவத்தினைப் புரிநததன்றியோர்
விருப்பமுற்றிலனிவை விளைந்ததேதென. (கஎ)

சிந்தையுட்டுயர்கொடு திகைத்திருந்துழி
அந்தரவாணியங் கறைகுவ்வாணமினே
உந்தநன்வயிற்றிடை யுரைந்திடுங்கரு
இந்துவேணிய னிதற்கையமின்றரோ. (கஅ)

பிறந்திடுவானவன் பெருமைதன்னையான்
அறிந்தவைநவிலுவ னன்பிற்கேட்டியால்
சிறந்தருமிரவிதன் குலத்திநேமியான்
இறந்தவன்போடி னித்தீமைவேரற. (ககூ)

மாற்றிலல்லறம வளர்த்திடவிராமனைத்
தோற்றுவானவனடி சுமக்குநாடொறும்
நோற்றவன்வீவிலா னுணங்குகேள்வியான்
ஆற்றல்சால்பெருமைய னறிஞருகுமே. (உ0)

வெந்துயரினிவிடு கெனவிளம்பினற்
சிந்தையின்மகிழ்வோடு சிறந்தவஞ்சனை
தந்தையாங்கேசரி தன்முனிதியோ
டந்தமாய்நடந்தவை யனைத்துஞ்செப்பினாள். (உக)

இனிதவன்மகிழ்ந்துகேட் டிருக்குநாளிலவெள்
அனநடைதிங்களீ ரைந்துஞ்சென்றிட
நனிமிகுதிறலசெய்வானரதநுருக்கொளும்
தனையனையீன்றனடவத்தின்மேன்மையாள். (உஉ)

உதயனைநிகரொளியோங்ககோபமும்
எதிரறுவீரமுமெய்தியேபிரந
ததிபசியுடனவி ரருககன்றன்னையோர்
புதியநறகனியெனப புசிககவெண்ணியே. (உ௩)

வேறு. எழுநதுமீமிசைத்துனைந்துதா யேழ்பரிக்கதிரை
விழுங்கமேவலுமவிண்ணவர் வெருக்கொளீஇயலற
உழுநதுபோவுழியொய்யன விரிஞ்சனுங்கணுகி
அழன்றுதன்பெயரா யவாசுகநதனைவிடுத்தான். (உச)

விடுத்தகாலையின்மயர்ந்து மண்மிசைவிழக்கண்டு
கடுத்தவேகமோடோடி யக்கான்முளை தன்னை
எடுத்திருந்துதன்மடிமிசை யேநதியஞ்சனையாம்
தடித்தெழுநதனத்தாயொச் சலதியிரசாய்நதாள். (உரு)

வேறு. நாட்டநீர்பெருக்கடவுளர்தமமை நாடியின்றுதித்தவென்சி சுவை, வீட்டுதறகெண்ணிப பிரமவத்திரத்தை விடுத்ததெக்காரண மென்போல், வேட்டெழின்மகவைப பெற்றுணாநதிலிரோ வென் றுளம்விம்மியேகலுழம, வாட்டடங்கருங்கணஞ்சனையென்னு மா துரைசெவியினின்மடுத்தே. (உசு)

மங்கைபாகன்றன்வீறியமவனே வநதவதரித்தனன்றேவர் தங்கள்காரியமாயென்றுளமறிநது சஞ்சலமடையுமஞ்சனைதன் திங்கண்வாண் முகத்தைநோக்கி வானவர்கள்செப்புவார் நின்வயிற்று தித்தோன், இங்கிதமறியும் புத்தியாலதிக வித்தையா லெவரினும பெரியோன். (உஎ)

விண்ணவரசுரராக்கர்வலியக்கர் வினையர்முதலினோராலும்
மண்ணவர்விலங்குபறவையென்றுள்ள வலியசெந்துக்களினாலும்[ம்
திண்ணியபடைகளுடன்சரங்களினுஞ் செருக்குமாறிலனரிக்கன்பா
புண்ணியனினையிலா னெடுமகனீள் புகழ்நனிபெருகுவனீமாதோ.

ஆனதாலினிநீதுயர்ந்திடல வேண்டாமழகிய வுன்மகன்றனக்கோன்
றீனமில்வாகுவலிமையுமவராமுமீந்த னருசுகமுறத்தெளிந்து
தானதியடலபெற்றெழுமெனவினிதாயத் தவநிலஞ்சனைதனக்கருளி
வானவர்விடையோனருகுறவந்த மலரவனகருணையுண்மலிந்தே. ()

அம்பெனமிளிருங்கருந்தடநெடுங்க ணஞ்சனைதேவியைநோக்கி
உம்பருமவியப்பவுயருமிச்சேடா சலத்தினிலுலப்பருங்காலம
தம்பமொரதரியதவமபுரிந்துலகு தனக்குபகாரமாமதனை
இம்பரினளித்தாயாதலாலுன்பே ரிச்சிலமபெயதிடுமெபடியே. (௩0)

அஞ்சனகிரியென்றுலகெலாமவழங்கத் தக்கதென்றருளித்தம்பதி
யின், கஞ்சநாண்மலரோன் சென்றிடவந்த கடவுளாதமமுலகடை
ந்தார். மஞ்சநாமனுமன்றன்னுடன்சேட மலையினிலிருந்து தன்னி
டஞ்சேர்ந், தஞ்சுதறவிர்ந்தே யஞ்சனைதேவி யகமகிழ்வுட னினித
மர்ந்தாள். (௩௧)

ஈதெலாங்கடவுண்முனிபிருகுவினுக் கிதையமுண்மகிழ்பெறவாங்
கண், ஓதிநூனெனவேனைமிசாரணியத் துறைதவர்விருப்பொடுங்
கேட்கப், பாதகவெகுளிகாமமேமுதலாம பகையினைபபற்றறத்து
டைதத, சூதமாதவத்தோன்வடித்த தெள்ளமுதச சுவையெனச்
சொற்றனன்மாதோ. (௩௨)

விளங்கியபிரமாண்டப பெயாபபுராணம விரித்துரைத்திடு மிவை
யெல்லாம, உளங்கனிந்தன்பி னெழுதுவோாகேடபோ ரோதநீக்க
டல்புடைசூழும, வளங்கெழுமுலகினநிலமபெறறு வாழ்ந்துபின்
மலைமகண்மருவும், களங்கறுத்தவன்கைபபலிதவிாத்தவன்வாழ்கதி
யினிற்கலந்துவாழகுவரே. (௩௩)

அஞ்சனைதேவி தவநிலையுரைத்த வத்யாயமுற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் ௱௩௩.

அ-வது. வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்தியவத்யாயம்

மெய்த்தவப்பிருகுவென்பான் மேதகுபண்ணிநல்யாழ்
வைத்தகைமுனியைநோக்கி மண்ணின்வேங்கடமென்றிந்தச்
சுத்தசேடாசலத்தைச் சொல்வதேனருள்செயென்னப்
பத்திசெய்கானம்வல்ல பண்ணவன்பணிப்பதானேன். (௧)

அ-ஆவது. வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்திய : உரு

வத்தியாயம்.

விந்தைசேர்சீசைலத்தின் மேற்புறந்தனிற்சிறந்த
நந்தனபுரமென்றேயோர் நகரதற்கரசனுய
நந்தனல்வருணதன்ம நவையிலாசசிரமதன்மம
சந்ததம்வழுவிலாது தானரசியற்றுநாளில். (௨)

ஆங்குறைநாலென்றோது மாரணத்தெல்லைகண்டு
தீங்கறுவேள்வியாவுஞ் செய்புரந்தரனென்றோதும
பாங்குடைமறைவலாளன் பயந்தமாதவனும்மத்தோன்
ஓங்கியகலைகள்யாவு முணர்ந்தவனுருவின்மிக்கோன். (௩)

மன்மதன்கணைகள்பாய மதிமிகமருண்டிளைந்து
தன்மனையாட்டியாகுஞ் சந்திரரேகையோடு
நன்மைசோவனங்களோடை நறைமலர்த்தடங்கள்கானம்
பன்மலையருவியென்னப பகர்ந்துமிடங்கடோறும (௪)

வசந்தகாலத்திற்சென்று மலர்கொய்துபுனைந்துதென்றல
அசைந்துவந்துலவநாறு மலரணைமிசையிற்கூடிக்
கசிந்தவன்போடுகாமன் கலைமுறைதவறுவண்ணம்
இசைந்தனுராகபோக மெய்தினரென்பமன்னே. (௫)

வேறு. கடியவராக்குக்குடமார்ச்சாலமாதி கரணமுடன்றசவிதசும்பனமபுரிந்து, தடமுலைமேற்சத்தமணிமாலையோடு சந்திரரேகையுமுகிராற்சமைத்தேதந்தத், திடுகுறியுமிதழினிற்செய்திருண்டுநீண்டே யெழிறிகழுங்குழலசோரவிடைதள்ளாட, மடிநெகிழவிவ்வித மாயநந்தலீலை மனமகிழச்செய்துநடத்திவருமந்நாளில. (௬)

ஆங்கொருதாமரைத்தடத்தினருகே சீதமனந்துமந்தமாருதம்வந்தசைந்துவீச, ஓங்கியுயர்ந்தெழுந்தவொருமரக்கீழ்மேவி யுவந்திரதியுடன்மதன்வந்திருந்ததென்ன, பாங்குடனங்கிருந்து கருமபிரசந்தனைப் பாலையமுதைப்பழித்தமொழியாளோடும, தேங்கியிருட்குறையுளெனுஞ்சிந்தைமேவுஞ் செழுமறையோன் மிகவுமுளமகிழ்காலத்தே. (௭)

வேறு. முன்னியறறிய தீவினைமுற்றுமோர
அன்னமென்னடை நீசவனங்குரு
மன்னிமாதவ னுமறையோன்கணின்
மின்னலென்ன விளங்கொளிவீசவே. (௮)

எதிரினின்றுலவும மெழின்மாதினை
மு திருமின்னொளி யானுயர்மோகன
மதிமுகத்துமடந்தை வடிவமாய
விதிசெய்தீங்கண் விடுத்ததையென்னவே. (௯)

கண்டுமாதவவேதியன் காதனோய்
மண்டிவிஞ்ச மனைவியைநீத்துளங்
கொண்டுசென்று குதுகலததோடுவாய்
விண்டுவேண்டி வியநதுவிளமபுவான். (௧௦)

முதியசந்திரனோ முகமுள்கொலை
நுதிகொள்கூர்ங்கணையோ விழிநோன்மைசேர்
நிதிகொளும்மலையோ முலைநீடுமால
சதனமோவுன் வயிற்றின்றகைமையே. (௧௧)

அற்பமாமிழையோ விடையாடுமே
சர்ப்பமோவல்குற்றென மெனறேபினுமே
பொற்பெலாமபுகழ்நதே புறநோக்கலான்
நிற்பவாஙகவ ணெஞ்சமிளகியே. (௧௨)

முறுவறேன்றநகைத் தெழின்மோகனெய்
நறைமலர்க்கணையா விடாநண்ணியே
முறையிகந்துபுகழ்நது முன்னுலவரும்
மறையவன்வசமாகி னணமால்கொடே. (௧௩)

மாதவன்னெனு மாமறையோனதி
பாதகமவருமென்று பயநதிலான்
ஏதம்பேசி யிகழ்வரென்றெண்ணிலான்
போதநதன்னை வெங்காமமபொதியவே. (௧௪)

வேறு. மாலினியெனுஞ்சண்டாள மங்கைதன்னோடுங்காம
நூலியல்வழாதுகூடி நொடிப்பொழுதேனுநீங்கான்
சோலைகடோறுஞ்சீதச் சுனையிடநதோறுநீண்ட
கோலநன்மலைகடோறுங் கொடியகானகஙகடோறும. (௧௫)

சென்றுகைகலந்துகோவின் செழுநதசைமுதலாமுன்கள்
தின்றுமட்டருந்தித்தீமை தினநதினமியற்றித்தன்கை
ஒன்றியதனங்கடோற்றுங குறுவகுந்துவின்கட்கூடிச்
சென்றிடுமறைவலாளா திரளினைத்தடியாற்றுக்கி. (௧௬)

பணிமுதற்பொருள்களெல்லாம் பறித்தவளுவப்பவீந்து
துணிவுகொண்டிங்ஙனுகத் தோன்றுநாட்சிலகழித்துப்
பிணியினனலிந்தடிததுப பேதுறப்பலமுமோய்ந்து
தணியவேபுலைச்சிசிந்தை சாற்றியங்ககற்றினளால். (௧௭)

சொல்லருங்கொடியபாவஞ் சுமந்துகொண்டவ்வனத்தில்
அல்லலஙகெய்தப்பித்த னுமெனவலைந்துபன்னாள்
செல்லலும்பின்புதன்னைச் சிந்தையானுமிகவுநொந்து
பல்விடத்திரிந்துசேட பருப்புதத்தருகுற்றனல். (௧௮)

வத்தியாயம்.

உற்றவனநந்தனென்னு மோங்கன்மீதிவரும்போது
பற்றினனொளிசெய்தேயு வாபாதகூடம்பற்றிச்
சற்றுவேலையினின்மின்போற் சடசடவெனவேயோசை
முற்றிடவவன்றன்பாவ முழுவதுஞ்சாம்பராகி. (கக)

பூமிசைவிழவப்போதே புடத்திலவைத்தெடுத்தபொன்போல்
நேமமாம்பிரமதேசு நிறைந்தொளிதிகழமாசில்
மாமதிகர்ப்பகின்ற மறையவன்றனையாங்குற்ற
சேமநன்முனிவர்யாருந் திருவுளமகிழ்ந்துநோக்கி. (உ0)

அனைவருமருகிற்சென்றிங் கையநீயாருன்செய்கை
தனையெமக்குரைசெய்யென்னத் தாழ்நததிபத்தியோடும
சனனமாதியதாச்செய்த சரித்திரமனைத்துஞ்சாற்ற
முனிவரரிறுமபூதெய்தி முறறுறச்செவியினேற்றூர. (உக)

மாதவனென்னுநாம மறையவன்செய்ததீய
பாதகமிந்நீள்சேட பருபபதமகிமைதன்னால்
பீதிகொண்டெரிநதுதூளாய்ப் பெயர்நததென் றுணர்நதுசெய்யாள்
நாதனையன்பான்மிக்க நான்மறைவிதியாலேத்தி. (உஉ)

தீதுறுநீசமாதின் சேர்க்கையேமுதலவான
பாதகநாருஞ்செய்த பாவிமாதவனெனன்றே தும்
வேதியன்கொடியபாவம வெநதுகமுன்புபோல
மேதகுபிரமதேசு மேவியபடியினாலே. (உ௩)

அத்திருமலைக்குச்சீரார வேஙகடாசலமென்னுமபோ
வைத்தனரதுவேதென்னில வேவெனவழஙகெழுத்தே
கொத்துறுபவத்தைக்கூறுங கடவெனககூறிரண்டாம்
சுத்தவக்கரங்கொளுத்தப படுமெனச்சொலவாமேலோர். (உ௪)

வெஙகொடும்பவங்களெல்லாம் வெந்திடச்செய்வதானன்
மங்கலமபொருந்துஞசீர வேஙசடமலையானதென்று
தஙகளாச்சிரமந்தன்னிற றவததவரணுகலோடும
சிங்கதீர்மாதவப்பேர்ச் சீரமறையாளனன்றனே. (உ௫)

ஆங்குயர்நியமத்தோடிந் தியங்களையடக்கியந்த
ஓங்கலினநநதகால மொருவராலியறறெனறு
தீங்கிலாத்தவங்கள்செய்து திருவிறையருளைப்பெற்றுப்
பாங்குடன்சிறந்தமேலாம் பரகதிபற்றினனால். (உ௬)

பேர்பெறுந்தவத்தான்மிக்க பிருகுவுக்குயர்யாழ்வல்லோன்
சீர்பெறுமிந்தக்காதை செப்பினனென்றுமேலாம
சூர்புகழ்தலமாநைமி சாரண்யத்துறவோர்கேட்ப
ஏர்பெறுஞ்சூதனென்னு மிருந்தவனியம்பினனே. (உஎ)

இயம்புமிச்சரிதையெல்லா மிகலறுபிரமாண்டத்தின்
நயம்பெறவினிதுபேசு நன்றெனநவில்வோர்கேட்போர்
வியம்புனையுலகின்மீதே வேட்டவைவேட்டாங்கெய்திச்
சயம்பெறுநேமிமாறன் பதியிடைச்சார்குவாரே. (உஅ)

வேங்கடாசலப்பெயர் நிகழ்த்தியவத்தியாயமுற்றும்.
ஆக திருவிருத்தம உ௲யக.

கூ-ஆவது·சோழனுக்குச்சக்கரவர்த்திபிறந்தவத்தியாயம்.

மாதவப்பிருகுவென்பான் மகதியாழ்முனியைநோக்கி
நீதிசோபகவான்முன்ன நியமித்தசோழன்மைநதன்
பூதலத்தெவண்வாழ்கின்று னவனெவன்புயங்கவெறபின்
ஆதியன்பெவவாறுற்ற தறைகெனவருள்வதானுன். (க)

இக்கலியுகத்திஙீதி யெழிலறமவமுவாவண்ணம்
மக்களினுயாநதசோழ மன்னவன்புவியாளுளின்
மிக்கவேகததுரஙக மேற்கொடுவிருமபிவேட்டம
புக்கனனெண்ணிகந்த பொருபடையுழவாபோத. (உ)

எண்ணில்கானகங்களெங்கு மேகியஙகரிகளோடும
திண்ணியவிலங்கையெல்லாஞ் செறுநதுயாசேடவெற்பின்
நண்ணியநகுளவனத்தி னுடினன்றிரியுங்காலே
கண்ணின்மின் ஞெளியைபபோலோர் கன்னியைக்கண்ணுற்றுனல்.

மஞ்சினைநிகருங்கூநதல வான்பிறைநுதலேநேநம
கஞ்சவாளியன்கைச்சாபங கருமபுநுவததைமானும்
அஞ்சனவிழிவைவேலே யமுதினைக்கயலைவாளை
நஞ்சினைச்சிவனுமெட்பூ நாசியைபபொருவுயாதோ. (ச)

செமபொனிறுசறன்னைச் செவிவென்றிகொளுஞ்செவ்வாயோ
அமபவளத்தையொக்கு மழகியமுறுவன்முத்தை
வெமபியேதுரக்குமாடி கபோலததைவிழையுஙகண்டம
கமபுளைநகைக்குமென்றேள் கழையினைக்கடுக்குமன்றே. (ரு)

கனந்திகழ்கனகவெற்பைக் காமவேண்முடியைக்காணின்
சினநதெழுங்கொஙகைசிஙகஞ் சிற்றிடைதுணையும்வாழை
இனந்தனைநிகர்குறங்கா மெழின்முழநதாளோநள்ளி
முனைந்தெழுவுரால்கணைக்கான் மோட்டாமைபுறங்காலாமே (சு)

இவ்வகையுறுப்புவாய்நத யெழில்பெறுமுருவத்தோடு
செவ்வியவன்னநாணத் திரிபவளார்கொலென்று
எவ்வமின்மன்னனுள்ளத் தெண்ணிமாமதனனேவும்
வெவ்வியகணைகள்வந்து மெய்யுறப்பொருதுசோல்வான். (எ)

வத்தியாயம்.

அழகெலாந்திரட்டியிந்த வணங்கவயவங்களாகப்
பழமறையவன்வருந்திப படைத்தனன்கொல்லோவென்ன
வழுவிலாமனத்தானங்கு மையலாலயர்ந்துவீழச்
செழுமலர்கொய்துநின்ற சீர்பெறுமணங்குகண்டாள் (அ)

மீனகேதனன்வெகுண்டு விரைமலர்ச்சரங்களேவத்
தானுமுள்ளடங்காமைய றழைத்தெழுநிற்குங்காலை
தேனுறையலங்கலங்தோட் செம்பியன்றெளிந்துநோக்கி
வானவர்மருந்தேபோலு மங்கையோடினிதுசொலவான. (௯)

சற்றுமுடபயமிலாதிவ் வனந்தனிற்றனியளாக
உற்றனைநீயாருன்னை யுவப்புடன்றவத்தாற்பேணிப்
பெற்றவனாகொலன்னப் பெடையனையெவரையுன்கை
பற்றவுட்டுணிந்தாரின்றன் பற்றெவாபக்கலென்ன (௧0)

எழுதருவனப்புவாய்ந்த யேந்திழாய்புகறியென்னப
பழுதறுகன்னிசெய்ய பவளவாய்திறந்துதேனும்
விழுமியவமுதுமேய்ப்ப விளம்புவாள்பாதாளத்தின்
கெழுமியவரவவேந்தன் கீர்த்திமான்றனுசனென்போன் (௧௧)

பெற்றிடும்புதல்வியானப் பிதாவெனைப்புவனந்தன்னில்
உற்றிடுமரசாதம்மி லுயாகுணமழகுகலவி
வெற்றியுமுடையோற்கீய வேட்கையனதலாலே
மற்றடங்தோளாயங்கு வந்தவடமேகட்டியாயின் (௧௨)

கலைநிறைமதிகாணுற்ற கனைகடலென்னபபொங்கிச்
சிலைவலோய்நினக்கேயென்னைத திருமணம்புணாப்பாலென்ன
நலனுறுமரசன்கேட்டு நங்கைநீநவிலுமவாய்மை
நிலைமையேயாயினும்யானி கழ்த்துவதொன்றுகேளாய் (௧௩)

பாதலத்தனுகியுன்னைப் பரிந்துவந்தீன்றசீரார்
தாதையைக்கண்டுகேட்குங் காறுமயான்றரிக்கலாற்றேன்
ஆதலான்முநிஞர்கூறு மெண்வகைமணமவற்றுள்
ஓதுகாந்தருவமென்றொன் றுண்டஃதுரைபபக்கேண்மோ (௧௪)

அரசாகன்னியரிற்பல்லோ ராங்கதினெழுகினாவீ
விரைகமழ்குழலாய்ந்த வேள்வியிறகிசைவாயென்று
பிரிகலானங்ஙகபற்றப் பெண்கொடிநாணிநீப்பத்
தரியலாசிங்கமன்னான் றணிக்கலாவிரகனாகி. (௧௫)

அன்னமேதேனேதெய்வ வமுதமேமயிலேநாணம்
தன்னமுமிலாதுநீத்துத தயைபுரிந்துயிரைபபேணி
இன்னலைவிலககற்கொத்த வினியகன்மருந்துநோக்கின்
உன்னலதில்லைகண்டா யெனப்பலவுரைத்துவேண்ட. (௧௬)

கூற்றினைக்கணையைவாளைக் கொடியகார்விடத்தைவேலைத்
தோற்றிடவென்றுநீண்டு துலங்குமைவிழியாடானும்
மாற்றருமாசைமீறி மனமிசைந்திடவக்கானின்
ஏற்றமாதவிப்பந்தற்கீ ழிருவருமிதயமொத்தே. (௧௭)

மோகமானுரவிற்கொற்ற முறையுளிவழாதுகூடி
ஆகமுமனமுமொன்று யளவில்காமபபோர்செய்து
நாககன்னிகைநற்சோழ நரபதிவாய்மையாலே
ஏகினள்பாதாளத்தி னீன்றவன்முன்புமாதோ. (௧௮)

அருகினிலடைந்துசோழ வரசனுனடந்தவெல்லாம்
தெரிவுறமொழியக்கேட்டுச் சிந்தையினமகிழ்வுகூர்ந்து
பொருவறுமகளுக்கொதத புருடனென்றெண்ணிச்சீரா
உரகமன்னுளத்துமிக்க வோகையுறறிருந்தானன்றே. (௧௯)

சென்னிதன்னகரைநோக்கிச் சென்றனனுரகவேந்தன்
கன்னிகைசின்னாள்சென்று கபோலமுமவிளர்த்தாகாரம
தன்னிலேயுவாபபுத்தோன்றச் சயனத்திலவிருப்பமூன்ற
மின்னொளிநாணுமேனி மேற்பசுநரமபுதோன்ற. (௨0)

வேறு. முகிண்முலைமுகடுகருப்பெழவயிறு முறைமுறைபெருத்தெழக்கருப்
தருதியாங்குறிகண்டீன்ற வன்மகிழ்த்தையன்மாதந்தசநிறைந்து [பத்
மிகவுமார்புளைத்தவிடைடவலிமுதலாம வேதனைமேற்கொடுவிரிநீர்ச்
செகமனைத்தினையுஞ்செவ்விதி னோம்பிச்செலுத்துசெங்கோலுடையவனுய் ()

அச்சுதனடியனுகி நலலறங்களனைத்தையுஞ்செழிபபுறவளர்க்கும
உச்சிதகுணநலவிலக்கணமுடைய வோாமகவளித்தனளன்றே
மெச்சியகலைதோபிருகுமாமுனிவன் வினவயாழ்முனிவிளம்பினனென்
றிச்சைசேரறுத்தருதமாமுனிவன் சௌனகர்க்கியம்பினன்மாதோ. (௨௨)

சீதநீருவரிசூழுலகத்தோர் தெளிதரவியன்பிரமாண்டம்
ஓதிடுமிதனைவியப்புறக்கேட்போ ருளமகிழ்ந்தினிதெடுத்துரைபோர்
பாதகமெல்லாம்பரிதிமுன்னிருள்போற் பாறநன்னலமெலாந்துய்த்துக்
கோதறவுயருங்கதியினிலடியார் குழுவொடுகூடிவாழ்குவரே. (௨௩)

சோழனுக்குச்சக்கரவர்த்தி பிறநதவத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௨௪௨.

௪0 - ஆவது சக்கரவர்த்தி யரசுபுரிந்தவத்தியாயம்.

வழிந்துமட்டொழுகும்வெறி மலர்ப்பசுந்தார்மகதியாழ்முனிவரன்பினரும்
செழுந்தவப்பிருகுமுனிவனைநோக்கிச் செப்புவானவ்வராவிறைவன்
தழைந்தபேரன்புமிக்கமலிந்தெழுமா தன்மகள்சூன்முதிர்ந்தீன்ற
குழந்தைதசரதகமும்வடிவுமுன்கண்டு குவலயவரசர்க்குமாசாம். (௧)

எனவுளமகிழ்ந்துநாடோறுங்கண்ணுக்கிமையெனப்பெரிதுநன்கோம
இனிதவண்வளர்க்குங்காலைநறபருவமெய்தவங்கோர்தினந்தன்னில்[பி
தனையடிவணங்கிநின்றெனைத்தந்தோ னரவன்பதியெதுவென்று
வினவியகனைத்தாயுளமமாந்து விளம்புவாணின்பிதாவென்போன்.

பூதலமதனிலரசியலோம்பும் பொற்றதோட்சோழபூபதியென்
றோதுநாமத்தானொருதினமிதி லுல்லாசமாயவேங்கடமலையின் [வ
ருதுகுமலாபபூமபொதுமபரிலென்னைக்கண்ணுற்றிவெட்டுக்காந்தரு
ரீதியான்மணஞ்செய்தனனெனக்கேளாகிகராமெறுழ்வலிக்குமரன்.

அய்யனைக்காணவேண்டுமென்றுளததிலாசைகொண்டனையருள்பெற்
வய்யகமதிற்செல்வழியறிந்தணுகிவளவனன்பதியடைந்தவன்றன்[றே
செய்யபஙகயத்தாள்பணிநதுநின்றிடலுஞ்செமபியனறபுதத்துடனே
மெய்யெழில்பலவுங்கண்டு நீயாவன்விளம்பெனவழங்கன்மேயினனால். (௪)

வேங்கடாசலத்தின்விரைமலாக்காவின்விருப்புறவெனையளித்தவளை
பாஙகுடன்கண்டுமணநததுநாகா பதியினிறருன்பிறநததுவும் [ப்
தீங்கறுநறுய்சொறறிடுஙகுறியுஞ் செபபிடவஞ்செவிசாத்தித்
தேஙகியவருள்சோகிநதையான்மிகவுந திகைபபுடனிருநதிடமவேலை.

வேறு. ஆகாசவாணியசரீரியாகி யரசன்றனையமொருவ
னகாசமற்றபெரியோரமைச்சா நிறைகின்றவவையுமுணர
வாகானசோழமனனேவிசார மாநவேலுனக்குமகிழ்வாய்
நாகாதிபன்றன்மகள்பெறறெடுதத நவையறறமைந்தனிவனும். (௬)

நீடாழிசூழுமுலகத்திலயாரு நிகரன்றிநீடுதருமம
வாடாதுநீதிமரபேசெலுததுமதிமனனாமன்னனெனவே
தேடாதறிஞராபெறவமபொனலகு செயசக்ரவர்த்தியாகிக்
கோடாதுநாளுநலமேமலிநத குணசீலனுகுமிவனே. (௭)

வேறு. சீராமலர்ச்சோலைசெறிசேடவரைமீது திகழ்மாலினுக்
காராதனஞ்செய்துவியனுந்திருத் தொண்டையன்போடுமெய்ப்
பேராருமவிழவைப்புரிநதன்பு பெருகிபபிராணுகுவான்
ஓராமலின்னேதொன்முடி சூடெனபபெரிதுரைத்திட்டதே. (௮)

மகனைத்தன்னருகாகவாவென் றழைத்துள்ளமகிழ்பூத்துநற்
செகமொப்பமுடிசூடியுலகாளெனப் பண்டுசெபபியிடலும்
நிகரற்றமாசகரவாததிப பெருமபேர்நிலாவப்படி
மகிழ்வுற்றிடப்புரநதன்பாக வின்போடுவாழ்நாளிலே. (௯)

வேறு. அண்டாகள்வந்தஞ்சலிசெய் தரசேயுன்றே ராணையிலொரி
ரையையன்பிறேடுமை, தண்டலைசூழராபபொருப்பின்மேய்த்துவாழ்
வோர் தவறின்றியடிகளுக்காய்பபாறகுடங்கள், கொண்டுவரும்வழி
யிலொருபுற்றுண்டாங்கட்குட்னெல்லாமுறைமுறையேயிரண்டவாக
விண்டுவிழுகின்றனநாடோறுமிந்த விறும்பூதுவிளம்பனிவந்தோமென்றார்.()

என்றமொழிசெவியுறலும்வியப்புள்ளூற வினையில்லாவிகல் வேந்தனுவக்குங்காலை, அன்றிரவிலோர்கனவுதோன்றக்கண்டே, யற்புதமீதெனவுதயத்தெழுந்துதங்கட், கொன்றியநற்கடன்முடித்துச்சுதன்மமேபோ லொளிர்மணிமண்டபத்தரியாசனத்தின்மேவி, நன்றறியுமதியமைச்சரறிஞர்தமமை நாடியன்போடின்பமுறநவிலுவானால். (கக)

கலைபலவுமுணர்மதிவல்லுநரேயானோர்க ளிவிரவிற்கண்டுணர்ந்தேனதுயாதென்னின், அலைகடனீருண் டெழுகார்மேகம்போல வழகமைமேனியிற்கொடிமின்றடித்துப்போலுஞ், சிலைநுதலியொடுந்தனுவினோடுஞ்செய்ய செழுங்கமலமலர்விழிகடிகழப்பூவின், விலையரியபொற்றுகிலுமிளிர்ந்துதோன்றமேதகுநற்புருடனென்முன்விளங்கினானால். (கஉ)

அப்புமான்றனையாரையிருப்பெங்கேயிங்கணுகியகாரணமதனையருள்செய்கென்றியான், செப்பவவனுவந்து திருமலைமேல்வைகுஞ்சீநிவாசப்பெருமானென்னைநோக்கி,இப்பொழுதேயுனையழைத்துவாவென்றானென்றோதலுநானுடல்புளகங்கொளமகிழ்ந்தே, ஒப்பரியசேடகிரிக்கவனோடேகி யுயர்ந்தொளிசெய்சுடர்மணிமானத்தினுங்கண். ()

தோன்றியெழிற்றிருப்பூமிநீளையொண்மைதுளும்பு சதுரப்புயந்திகிரிவளையுங்காதின், ஞான்றமகரக்குழைவில்வீசவாச நறுந்துளவமாலைமணியாரமின்ன, வான்றிகழ்செங்கதிர்கோடியுதித்த தேய்ப்பமகுடமொளிதரவயனோடண்டம்யாவும், ஈன்றவனென்மு ன்னாவிழிகாண்டலுற்றே னிதயநனிநெக்குருகியிறைஞ்சினேனால். (கச)

மந்திரியரரசனவில்வாய்மைகேட்டு வழங்குவரமமலைமேலோர்வன்மீகத்துள், அந்தரியாமியுமாகிச்சீவகோடியனைத்தினுக்கு முயிர்க்குயிராமமலன்மேவிச், சந்ததமுமவசிககின்றானவ்வன்மீகந்தனைப்பான்மஞ்சனஞ்செய்தே கரைத்தாலந்த, முந்துதனிமுதல்கருணைமுடுகித்தோன்றி முராணுபபேறளிக்குமெனமொழிந்தகாலை. (கரு)

ஓடியொருவேடுவன்வந்தஞ்சலித்திட்டொப்பிகந்தவொருதிகிரியேந்தல்கேட்டி, சேடகிரிமீமிசையினத்தைவித்தைத்தேடி யெடுத்துப்பொடிசெய்தந்நுண்மாவால், நாடொறுமென்மனைவிமக்கள்சுற்றத்தோடுநலிவின்றியுடல்பேணிவாழுமென்றன்,வீடணுகிநிச்சலுமவ்விதையையாண்வெள்ளேனமொன்றுதின்றுவிரைவிசையிற்போமால்.

காதலுடைப்புதல்வனையெங்குடிசைமாட்டுக் காவல்வைத்துவேட்டைசென்றுவருமோர்நாளின், கோதகலம்மாவையளையொடுவிராவிக்கொடுதுய்க்குங குட்டனையானோக்கியென்றும, ஆதிபகவானுவப்பவமுதுசெய்யாதருநத றவிர்நதோமதனையறிநதுநீயிப், போதவனுக்கமுதுசெயாதுண்டாயென்று புற்றரவாமெனச்சினந்துவாளையேந்தி. (கஎ)

வத்தியாயம்.

வெட்டவனுருதுங்காலேவிசும்பிறேர்சொல் விண்ணேற்றின்மிசைவு ரறிவிளம்புமாமால், கிட்டிமகனைக்கொலைசெயாதியார்க்குங் கிளர்கு ணத்தானின்மீதுகிருபையாலே, இடட்முடன்மணிநத்தமாலவிதனை யின்பமுறவமுதுசெய்தானிவ்வெல்லாமபோய், மட்டவிழ்தார்மனன வன்பாற்புகல்வாயநத வானவேந்தன்களுக்கண்டானென்றதன்றே. ()

இந்தவகைவனசரன்வந்தியம்பககேட்ட வேநதலண்டர்விளம்பிய துங்கனவையோாநது, மநதிரிகணவின்றதுவுமுணாநதேயுள்ளமகி ழ்வுறவக்கணத்தினவரோடுஞசென்று, அநதமுறுஞசேடவெற்பைய டைநதன்போடு மமைச்சாதமைமுகநோக்கியாழிசூழும், நநதமுலகி ற்பசுவின்பாலனைத்துநாளையிவட் கொணர்திரெனநவின்றிட்டானல்.

அயனருளுங்கடவுண்முனிபிருகுவெள்ளு மாநதவனுக்கன்பினு டுமைறைநதானென்று, மயலவெகுளிமுதற்றீமையாவுமபோக மாற்றி மிகுமெய்ஞ்ஞானவறிவி ன்மேலாம, இயலபுடையசூதனெழிற்சௌ னகர்தி யிருடியருக்கிசைத்தனனிவவெல்லாமிகக, நயமுடையபிர மாண்டமெனுமபுராண நவையமநறநெளிவுறநன்கறையுமன்னே. ()

சக்கரவாத்தி யரசுபுரிந்த வத்தியாயம்முற்றும.

ஆ திருவிருத்தம். (௨௬௨)

௧௧-ஆவது தொண்டமான்சக்கரவர்த்தி திருப்பணியுற்சவ நடத்தியவத்தியாயம்.

நாரதமுனிவன்பிருகுவுகநன்பாய் நவிலுவான்பின்னருமநதச்
சீருடையரசற்காண்மைவெள்ளேனஞ் சேரிடமவேடுவன்செப்ப
நேருறவெவனுந் தருவியேசெலுங கானிததலுநத்தைவித்தருந்தும்
வீரவெண்கேழலகண்டநிசயிநது விருபபுறீஇநோக்கும்வேலையின்வாய். (௧)

ஆங்கொருவன்மீகத்திறனுடசெலலவாய் வுறுமமையத்திற்றனக்குப்
பாஙகுறைவேடனிறைவனை நோக்கிப் பகநவான்பொறகணுன்முன்ன
தேங்கியகடவுடி ண்புவி பெயாதநுச்செல் லுறியவனுடல்கீண்டுர்த்
தாங்கியிப்படியைத்தநதவாணை னநதானிஃதையுநவின்றே. (௨)

இப்பொழுதிங்கீள்புற்றினையகழ்ந திடடெறிதரிமனகமாமுதலாம்
ஒப்பரும்பரமன்வெளிப்படுமென்ன வுத்தமவிறையவன்கேளாத்
தபபிதம்வருமுன்மொழிப்படிசெய்த றகுவதன்றெனவிதமுடனே
செப்பியுள்வெருவும்பத்தியுங்களுலத் திரணடவட்கோவலர்கொணர்ந்த. (௩)

பாலினாற்றிருமஞ்சனம்புரிந்தாங்கட் பரியபுற்றைக்கரைக்குதலும்
மேலகத்தமரருலகையும்விலைகொண மேன்மையதாயொளிதவழுங்
கோலநன்மணிகள்குழுமவற்புதமாங் கோமளமலிவிமானத்தைச்
சாலவுமகிழ்வுற்றிருகணுனோக்கித் தாழ்ந்தெழுந்திருகையுங்குவித்தே. (௪)

பத்தியோடாங்குறிற்புறவந்தப் பன்மணிமானத்திருப்பண்
ணித்தனுமூலப்பரஞ்சுடராய நின்மலன்றிகிரிசங்கிலங்க
உத்தமமானதிருவுரந்தோன்ற வொளிர்மணிப்பணிகள்விள்வீச
வித்தகவேனவுருவனுமுதலை வேட்கையானேக்கியஞ்சலித்தே. (௫)

பங்கயன்சிவன்வாசவன்முதலோரைப்படைத்துடனன்னவர்களுக்கங்
கிங்கிதமறிந்துதொழில்களகட்டளையிட் டெவரினுமுயர்வறவுயர்ந்த
கொங்கலர்பசியதிருத்துளவலங்கற கொண்டலேயடைந்திடுமன்பர்
தங்களுக்கிட்டகாமியமெல்லாந் தந்துபின்முத்தியுமளித்தி. (௬)

ஈசனைகருணைமலிபெருங்கடலே யீறிலாவொருவனேயுயரும்
மாசிலாவேதமுடிமிசைநடிக்கும வாசாமகோசரப்பொருளே
தேசனேயுலகையுண்டுமிழ்ந்தளந்த தீரனேதிருவினுக்குவந்த
நேசனேயென்றுதுதிசெய்தானந்தநேமியுட்டுளைந்துநின்றனனே.(௭)

இவ்வகைமுறையாற்பற்பலமொழிகொண்டேத்தியங்கிறைஞ்சியான
பவ்வமுள்ளமூழ்ந்தியுடலபுளகித்துப் பரவயமாகிமுன்னின்ற [ந்தப்
எவ்வமினீதிபொறையறமுடைய விறைவனைபெரியவானைனச்
செவ்வியவுருவத்தனிமுதலுவந்து திருவருட்மழைப்புறநோக்கி. (௮)

மன்னகேளெமக்குத்தெறுதுபால் வாசமலர்மலிசாமிபுட்கரணி [ன்
என்னுமிததீர்த்தந்தனக்கு மேற்றிசையினியைசுடாமணிவிமானத்தி
உன்னதமிகுசிந்தூரமரத் தின்கிழுயரலர்மகளுரமிலகத் [மூ. (௯)
தன்னிருபுழந்தாளளவும வன்மீகந்தழைத்தெழீஇமெய்யொளிதவ

நின்றனன்சீநிவாசனுமுதல் வனிமித்தமேதெனினிகாறுஞ்சீர
ஒன்றியபரமபதத்திருந்தார்த்தவொலிக்குவபபுடன்செவிகொடுத்துத்
துன்றலைப்பாலின்வேலையை மருவிநதுயினறுமிங்குளசராசரங்கள
என்றமனுயிர்களவனிபுரியுமிருமபவத்தொடரெலாந்தொலைந்ததே.

சுத்தமாம்படிசெய்திகபாந் தமிழுஞ்சுகந்தரும்பொருட்டாயுயரும்
இத்தலத்தடைந்தானுசையாலவனையெய்தியஞ்சலித்தெழுந்தன்பாய்
எத்தலத்தவரும்வியப்புறவொளிசேர்கோபுரமிணையின்மண்டபங்கள்
பத்திசெய்கோயிற்பணிகள் செய்வித்துப்பணபுடனெனக்குநீயுவப்பாய். (௧௧)

தண்ணறவொழுகுமலர்வெறி கமழுஞ்சாமிபுட்கரணிமேல்சார்பில்
அண்ணலஞ்சீநிவாசன் வாழ்கோயிற்கண்மியவடாதுசெங்கனகத்
தின்ணியகோயிற்றிருப்பணியியற்றித் தினமுமாராதனஞ்சிறப்ப
வுண்ணயப்புடனேசெய்வி யென்றுரைத்தாங்குத்தமன்கரந்தனனன்றே. (௧௨)

இவையெலாங்கேட்டவிறையவனந்த விருமபணைச்சிந்தூரத்தருக்கீழ்
உவமையின்முழந்தாள்வரையின் வன்மீகமுயர்தரநின்றசீதரனைச்
சுவையுறும்பாலான்மஞ்சனஞ்செய்யத் துலங்கியசதுர்ப்புயநேமி
தவளவெண்சங்கமகரகுண்டலங்கடயங்கற்பணியெலாமின்ன. ௧௩

திருப்பணியுற்சவ நடத்திய வத்தியாயம்

உரத்தினினருளேயுருவமாமலர்மினு வந்துறவொளிதிசையளப்பச்
சிரத்தினீண்முடிநன்கிலங்கயானெழிலார் சேவைதந்திடக்கணுணேக்கித்
தரைத்தலத்தினில்வீழ்ந்தெழுந்துளானந்தந் தழைத்தெழப்பரவயமாகிக்
கரத்திணைச்சிரமேற்கூப்பிமுன்னின்று கருத்தொடுகெழறலுற்றனனால். (கச)

உலகெலாம்படைத்தேயளித்தழிக்கின்ற வொருவனேயடியவர்பவநோய்
தொலைவுறவருளோடிம்மையம்மை யினுஞ்சுகந்தருதிருவிஞயகனே
நிலையுறுங்கருணைமலிபெருங்கடலே நின்மலமானமெய்ப்பொருளே
கலைகளினுயர்வேதாந்தனேதிரு வேங்கடதடமலையினின்றவனே. (கரு)

மூலமாமாதிதேவனேயென்றிம் முறைபலபலசொலிப்பணியு ம்
சீலமார்தொண்டமான்சக்ரவர்த்தி திவணமுகமினிதுறநோக்கிப்
பாலுறுமவேலைப்பரமனுஞ்செய்ய பவளவாய்விண்டெதிர்விளம்பும்
சாலவுமகிழந்தேனரசநின்பத்தி தனையிதயத்துறமதித்தே. (கசு)

உன்னுளம்வேட்குமவரந்தனைக்கேளென்றுரைசெயவரசனுண்மகிழ்
மன்னுவெழுமபன்கைகளனைத தைதயுமவென்றமாதவர்காணவுமரிதாட [ந்து
நன்னயமிகுந்தவிப்படிவத்தை நாட்டுளோர்யாவருந்தொழுது [றே.
இன்னலற்றிடவீங்கென்று நன்கிருக்கவேண்டுமென்றிசைததனனன்

மாதவன்றனீவேட்டவாறிந்த மலைமிசையுறைகுதுமென்று
ஓதியுமூலகிற்பத்திமையுனைபபோலு ஞற்றுநரிலையெனவுகந்து
நீதியாமனனை மிகப்புகழ்ந்தெனக்கு நின்மலவராகமூாததிக்கும்
மேதகுகோயிற்றிருப்பணிமுதல விருபபுறவினைவினினடாத்தி. (கஎ)

மூன்றுகாலமுமாராதனநாளு முறைவழுவாமலையருஞ் [னுந
சான்றவர்குழுவாறசெய்வியென்றுரைபபத் தரியலாக சனியேறென்
தேன்றவழுலங்கற்செமபியன்மகன்மால்செபபியபணிதலைமேற்கொண்
டான்றவர்துதிப்பவாலயமியற்றி யன்பினுராதனநினமும. (கஅ)

காலமூன்றினினும்வைபவத்தோடு கருததுறநடத்தினைததன்பாற்
சீலமாய்நிகழ்தியபக்கமாததின் திருவிழாவினிதுநன்கியற்றி
வேலைசூழ்ஞாலமவியப்புறபபிரம வுறசவமவேங்கடததானுக்
கேலவேசெய்வித்திடுவனென்றுளத்தெண்ணியேகன்னியாந்திங்கள்.

தன்னிலேதுவசாரோகண விழாவைத்தானியமத்துடனடாத்த
அன்னவாகனரேடரன்புருகூத ஞதியாமதேவாகளெவரும்
மன்னினார்ஞானயோகியாகவததோா மருவினார்மண்ணுறுவேதர்
நன்னயவரசூர்வசியாசூத்திரர்க ணண்ணினரெண்ணிலர்மாதோ (ஙக)

எத்தலததவருமபணியலையீச னிணையடித்தாமரைவிரும்பிக்
கைததலஞசிரத்திற்குவித்துவநதேததக் கமலைநாதன்றிருவிழாவை
மெத்தவைபமாயிறையவனடத்து மேன்மையைக்கண்டவரெவருமே
பத்தியினன்பினுவட்டெழீஇபபணிநது பஃபலபகர்தன்மேயினரே. ()

ஆவணமெல்லாங்கன்னலுங் கமுகுமரம்பையுமகரதோரணமும்
தூவணமலரினலங்கலுமணியின் றொங்கலுமவிதானமுங்கோல
மேவுகாவணமுந்தீபமும்பொன்னால் விளங்குபூரணகும்பமுடனே
தேவரும்வியப்பவலங்கரித்திருக்குஞ் செயலினைச்சிலர்புகழ்ந்திடுவார். (௨௯)

மனையிடந்தோறுஞ்சாந்தினன்மெழுகி மதிற்றொறுஞ்சித்திரமெழுதி
கனைமலரலங்கனவமணிமாலை நாற்றியுநறும்புகைகமழப்
புனைவிதானங்களியற்றியுங்கோலம் புனைந்துமற்றளவிலாவிதமாய்
வனைதல்செய்திருக்குமகிமையைப்புகழ்ந்தே வழுத்துவார்சிற்சிலர்மாதோ. ()

அன்னதானங்கோதானம்பூதான மம்பொனின்றானமோடெழிலார்
கன்னிகாதானமுதலவாயறிஞா கழறியசோடசமென்னும்
நன்னயதானநடத்திடும்பெருமை நாடிநெஞ்சகமகிழ்வெய்தி
என்னவிம்மிதமீதென்றுகொண்டாடி யியம்புவார்பற்பலர்புகழ்ந்தே.

இன்னவாறெவருமதிசயஞ்சிறப்ப வியம்பியாங்கிருந்துழியழகாய்
மன்னியவீதிதோறுமெய்யடியார் வணங்கிடவுகந்தெழுந்தருள
அன்னபோழ்தரிபவிருக்கெசுசாம மதாவணந்தம்மையந்தணர்கள்
கன்னியந்துளவோன்பின்புறநின்றுகழறுவேதத்தொனியாலும். ()

யாதவன்றனக்குமுற்புறந்தனிர்சீர் வைணவர்தமிழ்முதுமறையை
ஓதிடுந்தொனியுநாககவியாகரண முதலுயாசாத்திரமாறும்
பேதகமின்றிக்கற்றவாதிரண்டு பெட்புறப்பேசுறுமொலியும்
கீதவேழிசையின்றுழனியுங்களைலிக் கிளதொலிசெவிபுகாதன்றே.

தூரியமுருடானகந்துடிதி மிலைதுந்துபிபடலிகைபதலை
பேரிகைமுரசுதகுணிதநதடாரி பீலிவாமுழவொடுபம்பை
சீருறுசின்னங்காகளமுதலாச் செப்புவாச்சியம்பலபலவும்
வாரியினொலியுமடக்குமாமுழங்க வானமுஞ்செவிபுதைத்ததுவே. ()

களங்கிருமதியர்காமுகமின்னார் கையினின்மங்கலவிளக்கம்
விளங்குறவேந்திவரவெண்ணிலாத பத்திரமவீசுசாமரைகள்
துளங்குகேதனங்களாலவட்டங்கள் சுருட்டிகண்முதலபல்லணிகள்
இளங்களிறனையோரெடுத்துமுன் செல்லவெங்கணுநறும்புகைகமழ

இப்படிக்கதழ்ந்தவிழாவணியென்று மெங்குநாங்கண்டிலோமென்ன
ஒப்பிகுழும்பர்முனிவர்களரசரொரு வருக்கொருவர்முன்புகழ்ந்து
செப்பியுள்ளுவகைப்பெருங்களிசிறப்பச் சேவைசெய்தங்கைகூப்பிடுவோர்
எப்பொழுதினுந்தந்நெஞ்சநெக்குருகி யெண்ணியும்வாக்கினேத்தெடுப்பார். ()

அதிசயஞ்சிறப்பவின்னணமாமாதங் கமோடரிமுதற்பலவாம்
கதிசெய்வாகனங்கடமிற்றினந்தோறுங் களிப்புறத்தெருவலமாக
புதியகண்மணிகளழுத்தியுவிரதம் பொற்பகற்பூமிறைட்டுகந்த
பதிமெழுந்தருளுமணியினையெவரும் பரிந்துளநோக்கினர்பணிவார். (௩௭)

திருப்பணியுற்சவ நடத்தியவத்தியாயம்.

முண்டகன்சிவன்விண்ணினீறமுதலோர்கண் மொய்த்தடிதொழநவதினத்தின்
விண்டொளென்னவிளம்புறுதிருவோ ணத்தினன்றதிகமேன்மையதாய்
எண்டவர்புகழுஞ்சாமிபுட்கரணி யெனும்பெயர்பெற்றதீர்த்தத்திற்
றிண்டிறன்மிகுத்தவாழியாழ் வானைச்சிறந்தவவிருதமாட்டியபின். ()

அன்றுநீணிசியினான்முறைது வசந்நனையவரோகணசெய்து
துன்றியபத்திபயத்தொடு தீபதூபநைவேத்தியமியற்றி
ஒன்றுடனவுறைடன்னிலீருறென்று வநதபூசனையொடுசிறப்பாய்
வென்றிசோபுட்பயாகமுமேலாம் விதிபிறழாவகைமுற்றி. (௩௩)

விழுமணிகுயின்றவானந்த நிலயமெனுமவிமானத்தினின்மேவித்
தொழுதிடுமெபிரமனரன்புருகூதன் முதலவருசுவர்க்கநாட்டவாக்கும்
பழுதறுதவஞ்செய்பண்ணவாதமக்கும் பாருறையந்தணரரசர்
குழுவியவசியர்சூத்திரரென்னக கூறியவடியவரெவாக்கும. (௩௪)

விடைகொடுத்தருளிவெறிகம்ழ்துளப விமலனதிப்பிரானிருக்க
அடையலர்க்கசனியாயவேறசோழ வரசருள்குமரனும்டைவே
நெடியவன்றனக்குசதிருவிழாநடாத்தி நோமையின்முடித்துடல்புளகம்
உடையனுயிதயமகிழவாநந்த முறறிடயாவருமபுகழ. (௩௫)

அகனிலமிசைபின்வசநதமொற்றுயா தன்னாண்மனையடைந்தனனெ
மகதியாழ்முனிவன்பிருதவுக்கூபபவகுததனனெனவுயர்சூதன்[ன்று
றகைபெறுஞ்செளனகாதியாதமக்குச் சாறறினனீதலாமவிரிவாய்
நிகராறுபிரமாண்டப்பெயர்பெற்ற நீள்புராணநவிகழ்ததிடுமால.(௩௬)

தொண்டமான் சக்கரவாத்தி திருப்பணியுற்சவ

நடத்தியவத்தியாய முற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (௨௬அ.)

௪௨ - ஆவது கிருஷ்ணசன்மாவின் சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம்.

செவிக்கமுதெனயாழ்நரப்பிசைவாக்குநதிருக்கறுமுனிவரன்மீட்டும்
தவச்சிறப்புடையபிருகுவைநோக்கிச்சாறறுவான்வேஙகடத்தானுக்
குவபபுறப்பிரமவுற்சவமுடித்த வொபபிலாவொண்முடியரசன்
புவிக்கணினறங்கள்பொலிதாமிகுத்துப் பொறபுறவரசுசெய்நாளில்.

அளிக்குலநறுந்தாதளைந்து பாண்மிழற்றியாடிடக்களிநறுந்தேறல்
துளிக்குமென்முளரிசுமநசதொடையற்றேமிலாவேதியனொருவன்
களிக்கயல்பொருவுங்கருநதடநெடுங் கடகற்புறுமனைவியோடறங்கள்
விளக்குறுவேந்தன்முன்வரநோக்கி மிகமகிழ்ந்தின்னுரைவழங்கி.(௧)

ஐயனீயாரையிவணடைகவ்வையமீ தெனக்கருளுதியெனலும்
செய்யவந்தண்ணுநதெக்கணதிசையின் மருவுசாகரக்கரைதிகழும்
பொய்யிலாவறிஞாபொதிதருசக்ர புரியினிலறங்லையறிநத [மால்.(௩)
துய்யனுங்கூர்மனெனுமறைதெருண்ட சுகுணனெற்பெறுதநதையா

வேறு என்பெயாகிருட்ணசன் மாசுதாமணியெனதுபார்ரி
அன்புடன்திங்கண்மும்மையாம் பசுங்குழவிலகமேல
இன்புறவேன்றுதீர்தத யாத்திரையேகுமெனறன்
பின்புவந்தடியயர்ந்துபேதுறீ இத்தெருபநதாளால். (௪)

காசியாத்திரையானெய்துங் கருத்தினேனுகலாலே
மாசிலென்மனைவியோடு மகனையுமிஙகுவைப்பேன்
ஆசறக்காததியாயின் யான்விரைநதவணின்றெய்தித்
தேசுறுகஙகையாடித திருமிபிஙகுவநதுமீள்வேன். (௫)

மன்றலங்குழலியோடு மைநதனைக்கொண்டுசெலவேன்
என்றுளம்வலிததுநின்சா ரெய்தினேனெனவுரைபப
வென்றிகொளரசனநத வேதியன்விளமபக்கேளா
நன்றெனவுடமபாடெய்த நானமறைதுணிந்தநூயோன். (௬)

தப்பறுமனையாளோடுந் தனையனையரசன்றன்பால்
ஒப்பிவித்துயாமால்பாதத் தொழுதுநீராடச்சென்றான்
விப்பிரனிலலாடகநத வேநதனுமபுக்கிலொன்று
செப்பமாயமைத்தோரா று திஙகளுக்கமையுணவும் (௭)

சகலமுமனைக்கண்வைத்துத் தருமறையாளன்வேட்ட
அகமுடையாடன்னோடு மருமபெறறசேயைசசோத்துப்
புகழுடையரசனேக்கிப் புகலுவான்ருயையிநதத்
தகைபெறுமனையைநீதது வெளியிறசாராமனுளும். (௮)

வேண்டுவயிசையாநின்று வேட்கையினுமைதியென்றவ்
வாண்டகையமைநதுசீரா ரம்மனைப்புறக்கபாடம
பூண்டுறச்செறித்துத்திடபப் பொன்னிலச்சனைபொறிததிட்
டீண்டியமணியிறபொன்னி னிலஙகெழிற்சிநகரமபோய். (௯)

இதயமதொருப்பட்டாளு மியலினிநிருந்துவிட்டான்
மதியுடைக்கிருடணசன்மாவென்னு நன்மறையோன்கஙகை
நதியிடைததுனைநதுமூழ்கிச் சிறசிறுனாடநதபின்னா
துதிபெறுமரசன்முன்னர்த் தோன்றிநின்றினையசொல்லும். (௧௦)

என்மனையாட்டியோடு சுதனைநின்னிடததுவைத்துச்
சன்மமீடேறக்கங்கா சலத்திடைச்சென்றுமூழ்கி
நன்மனறபபடிசிராத்தங்கயை யினினயநதுசெய்து
முன்மனமியைந்துசொற்ற மொழிப்படிதிருமிவந்தேன். (௧௧)

மூன்ராத்த வத்தியாயம்.

வேறு. மனைவியுமைந்தனுமெங்கேயென்றுகேட்க மன்னவனும்மனந்திடு
க்கிட்டிந்நூலோன், றனதுசுதனொடுபொரிதனைநாமந்தத்தனியகத்தில் வைத்
ததின்பின்விசாரியாமல், நினைவுகுலைந்தோமென்றேவருந்தி யத்தைநெஞ்சட
க்கி மந்தனமாய்ப்பாங்கர்நின்ற, மனிதனிடந்திறவுகோ றனைக்கொடுத் தம்ம
னையினிற்சென்றறிந்துவிரைவுடன்வாவென்றான். (கஉ)

கணத்திலவன்விரைந்துசென்றுநோக்கிவந்து காதலனுந்தாயுமடிந்துலந்தா
ரென்றே உணர்த்தவரசன்வினவி யந்தோவந்தோ வுயர்குலப்பெண்ணத்தி
சுவத்திமேவிப, பிணித்தனவேயெனமிருந்ததுயரினாழ்ந்து பெருமைபெறு
வேங்கடத்தான்றனையுளத்தே, எணித்தனதுமனந்தேறியெதிராய்நின்ற வின்
மறையோன்முகநோக்கியியம்பலுற்றான். (கங)

ஆதிநான்முழுதுணருந் தூயோய்நின்பே ரகத்தவளென்றனையினற் குழவி
யோடும், தாதுகமழ்துளவணிவேங்கடத்தானம்பொற்றா டொழவேகினளு
ளையிவணிசார்ந்து, காதலியைமகவினுட னழைத்துகொண்டுன் கடிககருக்
கேகெனவேயினியதாக, ஒதியவன்றனையனுப்பி யரசநொந்தவ்வோர் நொடி
யின்வேங்கடத்தினும்பரமேவி. (கச)

இலக்குமிநாயகனடியையிறைஞ்சியேத்தி யிருகரமுஞ்சிரத்தின்முகிழ்த்தெ
திராயுள்ளம், கலக்கமறத்தீர்க்கவைராக்கியத்தினோடுங் கருதியேயொருமுகு
ர்த்தகாலநின்று, இலககமறுமண்டமெலாம் படைத்துக்காத்திட் டிறுதிசெயு
ங்காரணனேயன்பர்துன்பம், விலக்கியருள்செயுங கருணைககணனு வென்று
மிகபபலவாய்த்ததுதித்தினமும விளமபுவானே. (கரு)

எப்பொருட்குமிறையாகி விளங்குஞ்சோதி யீசனேகொடும்பாவமியற்றிவந்
தேன், இப்பொழுதப்பி ணியுலப்ப வருளவேண்டுமேதென்னி லோர்மறை
யோன்கங்கைக்கெய்திக், தப்பறவேமூழ்கி வரவேண்டுமென்று தன்மனையா
ளையுங்குழவிதனையுமெனபால, ஒப்புவித்தேகினனடியேனவர்களமேவவோ
ர்விடுதியமைததின்க ணிருககச்செய்தேன. (கசு)

திங்களிருமூன்றினுக்குஞ் சாலுணவைச்சிறப்பி னளித்தரசுரிமைபுரிவிற்சி
ந்தை, தங்கிமறந்திருந்துவிட்டே னநதநூலோன் றருநதிகளிற்படிந்து சில
நாள்செலலக், கங்கையினிலடைந்தாடி யினறுவநதென் காதலியுமகனுமெங்
கட்காட்டுகென்றான, அங்கடியேன் மனமாழாந்தொருவன்றன்னை யழைத்த
ந்தமனைத்திறவு கோலையீந்தே. (கஎ)

சீக்கிரஞ்சென்றுணர்ந்து வாவெனயான்சொல்லச் சென்றவன்றாயும் மகனு
மிறந்துமண்ணில, ஆக்கையுலர்ந்தேகிடந்ததறிந்தெனமுன்ன ரறைந்திடயான
திதுயரத்தாழ்ந்தேயுள்ளம், நீக்கமறவடிகளை நினைந்துதேறி நேருமவ்வே
தியன்றன் வதனநோககி, மேகமுயர் வேங்கடமுடையான் றனதுசெய்யவி
ரைமலர்த்தாடொழச் செலுத்தியிருக்கின்றேனல். (கஅ)

வேறு. மைந்தனுநதாயுநானை வருகுவருடன்கொண்டேகி
உந்தன்மாநகாக்கேகென்ன வுரைத்தவன்பன்னைநீங்கி
வந்தனனடியேனென்று வணங்கிவாய்புதைத்துநின்றான்
எந்தமக்கிந்தப்பாவ மெய்திடாதவர்கடம்மை. (ககூ)

உயிர்பெறும்படிசெய்யென்றுங் குரைத்தவன்வேண்டலோடும்
நயமுடனினிநங்கை நாயகன்மனனோநோக்கிப்
பயமுறலொழிதியென்று பகர்ந்துபின்னியம்பமந்த
இயலுறுமறையோன்கனகைக் கெய்துபோழ்தெனைச்சேவித்தான். ()

விடைகொடுபெயர்ந்தானந்த விப்பிரநாரியுள்ளத்
திடையதிபத்தியென்மே வியைந்தவளாடிகையாலம்
மடவாலுயிரும்பிள்ளை சிவனும்வழுவாவண்ணம
தடையறவுய்யச்செய்து மென்றுரைசாற்றிப்பின்னர் (௨க)

வேறு. சேனைகாவலனைநோக்கி யீசானதிசையினிற்பவமெலாம்பாற்றி
ஞானமேயருளுஞ்சோர மென்கின்ற நலனுறுதீர்த்தமொன்றுறைவ
தானதாலந்நீர்முகந்துகொண்டு டந்தவரிவைதன்னுடனினுமவடன்
சூனுதேகத்துந்துவற்றினபபோழதே தோன்றுவருயிரொடுமெனவே, (௨௨)

செப்பியச்சேனைபதியை நேமிகைச்சீக்கிரத்தினி லெழுந்தவனும்
அப்படிச்செய்துமுடிக்க வக்கணத்தினவ்விருவருந் துயின்றெழுந்த
தொப்பெனவுலாந்த வுடம்பினிலுயிரவந் தெழுந்தனருலகுளோர் மகிழ்ந்தார்
இப்படிச்சிறந்த வியப்பினைச்சிறிது மெங்குநாமகண்டிலோமெனவே. (௨௩)

வேறு. அன்னகாலையினுழி யமபரனந்தனுளன்
தன்னைநாயகிதனைய ரொ டுறச்சடுதியிலே
இன்னறீதரவழைத்திங் கியம்புவானினக்கினி
கென்னவேண்டுவதியமபென விசைபபதாயினுல. (௨௪)

மண்ணின்வீழ்ந்தெழுந் திருகரங்குவிததுவாய்பொத்திக்
கண்ணகன்றபெருலகெலாங் காத்நளிதழிக்கும
தண்ணந்தாமரைததாக்க ணஙகுறைதிருமாபா
அண்ணலேயுனதடியினைச யன்பெனக்கென்றும (௨௫)

அகல்கிலாதுரவரந்த ருகெனலுமவ்வரமே
மிகமகிழ்ந்துமாலருள் செயவேதியர்திலகன்
உகவைமீக்கொளவுறை தருகாலையிறபிரமன்
வகிர்செழுஞ்சடைமழு வலான்வாசவன்முதலோர். (௨௬)

ஆதரத்துடனே சனகாதியோகியரும்
நீதில்வேதியன் கிருட்டிணசன்மனற்செய்கை
காதலாயுணர்ந்தநந்த பூதரஙகடிதடைந்து
மாதவன்றனைவணங்கி யேதுதித்தனர்மகிழ்வால். (௨௭)

வேறு. அப்பொழுதமலன்செம்பியன்மகனை யருட்டிருக்கடைக்கணோக்கி
இப்புவியதனிலுனக்குநேரொருவரில்லை யென்றினிதுமகிழ்ந்து
செப்பியிம்மறையோன்புன்சிறுதேவர்ச் சிந்தனைசெய்தல்போலெனையும்
ஒப்புறவுளத்தினினைந்துபன்னளா யுறைந்தனனுகையினலே. [௨௮)

முரைத்தவத்தியாயம்.

இனிவருபிறப்பினிழுக்கறுவேதாந்தத்தினையியையபுறத்தெருண்ட[ன்
புனிதனுய்ப்பரந்தாமதத்தினைப்பெறு வானென்னலும்புகழ்பெருமாச
கனிவுறமறையாளனைச்சுதனினிய காதலியுடனருகழைத்து [த்து.
மனமகிழ்வுறபொன்மணிப்பணியாடைமட்டிலாவெடுத்தெடுத்தளி

உமதுதேயத்திற்கேகுமினென்று விடையளித்துயர்குணவரசன்
விமலனைவணங்கித்தன்பதியணுகி நிச்சமுமவேங்கடமலைசென்
றுமையிடப்பாகன்றயாகளேந்தவனை யுவமமில்பத்திமைசெய்து
விமலமாம்பரமபதம்பெறககருதி விருப்புடனிருந்தனன்மாதோ(௫0)

அடைந்தவாவேட்டவேட்டவாறுங்கணருள்சுரந்தளிக்குமொண்கமல
மடந்தைதன்மகிணன்மறிதிரைப்பாலார் வாரியைமந்தரவரையாற்
கடைந்தவன்றிருவேங்கடமெனவுயருங்கரியபூதரத்தினுண்முடிமேல்
இடந்தனிற்பிரமன்சிவன்மகபதியோடெவாகளுமேத்தநின்றனனால்.

ஈதெலாமுயருஞ்சௌனகாதியருக் கின்புறநறுஞ்சுவைதயெனவச்
சூதமாமுனிவனருளுவட்டெழுமா சொற்றனனிதனைநூறோர்ந்த
மேதையோர்புகழ்ந்தேத்துறுபிரமாணட மேதினியோருளந்தெளிய
ஓதுமாலுளமன்போடுகேட்பவர்களு வந்தவையடைந்துவாழ்குவரால். (௫௨)

கிருஷ்ணசன்மாவின்சரித்திரமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (௫௫0.)

க௫ - ஆவது மேருபுத்திரனென்பதைவிளங்க வுரைத்த வத்தியாயம்.

பரிதிதன்மரபிறபிறந்தரசாளுமபாரத்திவன்றிலீபனென்றெவருமு
கருதருங்குணந்தோனரண்மனைநோக்கிக் கலைபலவுணாதுருவாசன்
வருதலுமெதிர்கொண்டுபசரித்தாயாந்த மணிகுயிலாசனத்திருத்தி
இருகரங்குவித்துத்தொழுதுநின்றேத் தியியம்புவானயம்பெறமாதோ. (க)

சகலமுமுணர்ந்தமுனிவனேசேடா சலந்தின்மான்மியமதனிற்சேர்
தகைபெறுந்தீர்த்தங்களின்பெருமையனைத்துந்தாககணங்குறைதிருவுரத்தோன்
மகிழ்வுடனவணின்வநதகாரணமும் வழங்கெனவத்திரியந்த
மகனகமுவந்துதிலீபமன்னவனே கேட்கெனவமுத்தன்மேயினனால்.

காசொளிதிகழ்வேங்கடமலை சுவணமுகி நதிக்கரையினைந்தாய
யோசனையகன்று நீளமீரைமபதி யோசனையுடையதாயுயர்ந்த
தேசுறுமேருமலைதருஞ்சுதனைச் சேடனோடவணடைந்தமையால்
மாசறுசேடாத்திரியெனப்பெரியோர் வழுத்துவரென வழங்கினனால். (௨)

கேட்டவத்திலீபமன்னவனநந்தன்கேடின் மேருவின்சுதனோடு, தேட்டமாயவணின்வந்தமையெல்லாந தெரிவுற்விளம்பெனத் தவத்தின், நாட்டமாந்துருவாசபபெயாமுனிவனவிலுவான் சேடனோர் காலத், தீட்டமாமண்டமெண்ணிலகோடி யெலாமினித்திறவகட்டிடைவைத்தான்.

எப்பொருடமக்குமிறைவனேயாகு மீறிலாவிலக்குமிகணவற் [றும்
கொப்பருந்தளிமமாகினோமென்று முலகெலாஞ்சுமக்கின்றோமென்
தப்பறுந்தேவர்யாவருநமது சத்தியிற்றுமுநதவரெனவும
இப்படிச்செருக்கித்தருக்குடனிருக்கு மெல்லையிற்சதாகதியென்போன். (௫)

இருப்பயோதியிற்றிருவொடுமிலங்குஞ்செய்ய தாமரைக்கண்மாயவனே
விருப்பொடுபணிதறகெண்ணி யேயணுகுமவேலையிலாழியபரமன்
மருப்பொலிகமலமண்மகணீளே மருஙகுறமனோரதத்துடனே
உருபபொலிபிரமானநதமாம் வனத்தினுகநதுறையமையமாயதினால்.

நீயிவண்வருதற்கடாதெனச்சினந்து நேரினின்றுதிசேடன்றான்
வாயுவானவனேத்தடபவு மவன்றன்மனத்ததிகதஙகொடேயெஙகும்
போயுறவசிக்குமென்னே நீமறிக்குமபூரணசத்தனோவென்னத்
தூயநன்மணிச்சூட்டநந்தனுமுனிநதாசுகனொடுசொல்வதாயினனே.

ஆதிமாறனக்கியான்பாயலாய்ச்சிறந்த வாதனமாய்ககவிகையுமாய்ப்
பாதுகமாயும்பாங்குறவிருநது பணிபலநாடொறுமியற்றிப்
பேதகமின்றியந்தரஙகத்தும பிரிகிலேனீயெனேப்போல
ஓதருமடியனுய்மிகுசத்தியுள்ளவ ருயினென்முன்பே. (௮)

வாவெனமுனிந்துநின்றிடநகைத்து வாயுவுஞ்சேடனே நோக்கிக்
காவலிற்பூசையென்னநீயுள்ளே காநதுகொண்டுறைபவன்யானே
மாவலியுடையயானேபோலெங்கு மருவுமெவ்வுயிர்கருமாதாவாய்
மேவியேதிரிவன்யானலாதெஙகும விளங்கியபிராணியுமிலேயே. (௯)

பலத்தினுஞானந்தன்னினுமவிண்டு பத்தியின்மேன்மையினாலும்
நலத்தினுமெனக்குச்சரிசொலவெவனு நாடிலாருளரெனநவிலச்
சலத்தொடுமனந்தன் சாற்றுவானுனே நீதான்புகழ்ந்துரைத்தறக்கதுவோ
ஒலித்தெழுமருத்தே பிறர்களாலன்றோ வுணர்ப்பதுகீர்த்தியென்றிசைத்தே.()

வீணிலேபிதற்றியாவதெனிருவர் வீரமும்விளக்கமாயெவருங்
காணவேபுரிவோமென விழிசேப்பக் கதங்கொடுமொழிந்திடுங்காலே
வாணிநாயகனேமலெலாமுந்தி மலரிடையளித்தவன்வரலும்
ஏனுலாவநந்தன்றனக்கும் வாயுவுக்குமெய்திய விகலதையிசைப்ப. (௧௧)

திருச்செவிசாத்தி யாழியானுதி சேடனற்றிறனறிந்திருந்தும்
பெருத்தெழுமமதையடக்கிடும்பொருட்டும்பேணிலீலார்த்தத்தின்பொருட்டும்
வருத்தமுள்ளநந்தனடைந்திடநோக்கி வழங்குவான்சத்தியேதனக்கு
மருத்துமலகெலைக்குஞ் சீவவாதாரமாகவே மகிழ்ந்துசஞ்சரிப்போன். (௧௨)

வுரைத்த வத்தியாயம்.

வலியவர்க்கெல்லாம் வலியவனெனக் கவ்வாயுவந்தரங்கனன்றோ நீ
பொலிவுறுமென்னைத்தாங்குவோமெனவும் பூமியைச்சுமக்கின்றோமெனவும்
பலபலநினைந்து பெற்றவேமாபபின் பற்றினையகலவிட்டுவிடு
தலமெலாநானே கச்சபமாகித் தாங்குவேனலது வேறிலையே. (௧௩)

என்றுநற்றுளபமாலை மாயவன்றா னிசைத்தல்கேட் டுள்ளநொந்தநந்தன்
மன்றலங்கமலமலரடிவணங்கி வழுத்துவானெமதிருவர்கடம்
வென்றியையடிகளுக்குறவேண்டு மாகையான்மேருபுத்திரனைச்
சென்றடியேன்மெய்க்கயிற்றினாற் கட்டிச்சேர்கின்றேனச்சயிலத்தை. (௧௪)

வேறு ஆசுகனெடுபபாஞயினதிபலமுடையனென்று
பேசலாமெனவெவர்க்கும் பெரியனாயாவுமீன்ற
ஈசனும்மமதையின்னு மிவனிடத்துள்ளதென்று
மாசறுமனத்திலெண்ணி வாயுவானவனைநோக்கி. (௧௫)

சாடைசெய்திடவறிந்து சதாகதிசார்ங்கமென்னும்
நீடியசிலைகைக்கொண்ட நின்மலன்கருணையாலே
ஈடறுவலிபெற்றோனா யெழின்மணிச்சூட்டுப்பேழ்வாய்ச்
சேடனைநோக்கிநீமுன் செப்பியபடிசெய்யென்ன. (௧௬)

அநந்தனுமாழியான்ற னருளதுபெற்றுப்பாரமேற்
கனந்திகழ்மேருவீன்ற கருநருமலையைநண்ணிச
சினந்துடல்கொண்டுகட்டித் தீவிழிகளினின்றோங்க
முனைந்தெதிர்நின்றவாயு மொய்மபனைநோக்கிச்சொல்வான். (௧௭)

உன்னுடைவலியெலாங் கொண்டியாநதெழுமிசசிலமபு
தன்னைநீதாங்கென்றோதச் சதாகதிமலாமேலவநத
மின்னினைமார்பில்வைத்த மேலவனருளினாலே
பன்னகவிறைவனோடப் பருவதந்தனையெடுத்தே. (௧௮)

ஒன்றரையிலக்கமான யோசனையொலலைகொண்டே
சென்றுதக்கணத்தின்வீழ்ப்பச செழுமணியினங்கடுன்றி
முன்றிகழ்வுறுஞ்சுவாண முகிநதிக்கரையின்வாசம்
துன்றுகாவிலங்குமந்தத் தொன்மலைவீழ்ந்ததன்றே. (௧௯)

மேருதன்சுதனுக்கின்றே மேன்மையுண்டாயிற்றென்று
மாருதன்றனைக்கொண்டாடி மகிழ்ந்தனன்மருநதுமவ்வா
றேருறுமுனதுபிள்ளைக்கெய்திய துயாசசியென்றே
நேருறப்புகழ்ந்தானந்த நிறைகடல்குளித்தான்மன்னோ. (௨௰)

விடங்கொள்வாயரவின் வேந்தன்வேதமாமுதல்வன்சொல்லால
தடங்கிரியுடனேசோநதத் தலத்தினிற்சேடவெற்பாய்க்
கிடந்தனனென்னஞானங் கிளாதுருவாசன்றெவ்வை
அடுந்திறற்றிலீபனென்னு மரசனுக்கறையந்தானென்னா. (௨௧)

மாதவச்சௌனகாதி மறையவாவியந்துகேட்ப
ஓதரும்பரமஞான வுருவனுயுயர்ந்தவாய்மைச்
சூதமாமுனிவனென்னுந் தூயவன்சொற்றுனிந்தக்
காதையைப்பிரமாண்டத்திற் றெருடறக்கழறுமாதோ. (உஉ)

மேருபுத்திரனென்பதை விளங்கவுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ. திருவிருத்தம் ௩௫உ.

கச-ஆவது. சாமிபுட்கரணியின்பெருமையுரைத்த வத்தியாயம்.

பின்னருந்திலீபனென்னும் பெருநதகையரசன்கேடப
இன்னவிறவத்தான்மிக்க வெழிறறுருவாசன்கஞ்ச
மின்னினைமார்பின்வைத்தோன் வேஙகடமலைமேலவந்த
தின்னகாரணமாமென்றுள் ளின்புறவியம்புவானல். (க)

பாந்தளினிறைவன்சார்ஙக பாணியாறசெருக்குநீங்கிக்
சாநதனுயந்தச்சேடாசலத்தி னுததரத்தின்பாங்கர்க்
காந்துபொற்சிமயத்தொன்றிற் கவின்றமாதீாத்தமெல்லாம்
வேந்தெனப்பணியமேன்மை விளங்குறுநதிருக்கோனேரி. (உ)

சாமிபுட்கரணியென்னுந் தகையுறையுகளமான
நாமதீர்த்தத்தின்வாயு நண்ணியதிசையின்மேலோா
காமுறுநாகதீர்த்தக் கொழுஙகரைகதுவிச்சீாசால்
மாமனேகினேநதுதேவ வருடமெண்ணிலவுகாதே. (௩)

தவம்புரிவியாளவேந்தன் றனக்கருள்புரிந்துமாமன்
உவந்துவந்தெதிரினின்றே யுனககுவேண்டுவதியாதென்று
நவின்றிடபபணிநதுபோற்றி நாயினேன்மமதைகொண்டே
அவந்தனையியற்றித்திய வபராதியாயினேனலை. (ச)

அய்யனேயெண்ணில்கோடி யண்டஙகளெவையுமுாதிச்
செய்யதாமரையினீன்ற தேவநாயகனேயான்செய்
வெய்யதோாகவையையின்னே விருப்பொடுபொறுத்தேயீங்குச்
சய்யமாமென்மேனின்றிச் சகத்துறைமாந்தர்க்கெல்லாம். (ரு)

சேவைதந்தருள்வாயென்று செப்பலுமலர்மேன்மங்கை
தூயவலனவில்வான்முன்னங் கருதிக்னலங்கள்யாவும்
மேவுறையகம்யாமென்று வீணைநாரதனைக்கேட்டு
மாவுனியுடையாய்நின்னை மலையுருப்பெறநேமித்தேன். (சு)

கச-ஆவது சாமிபுட்கரணியின்பெருமை

யுரைத்த வத்தியாயம்.

அப்படிச்சொன்னவாய்மை யதுநிறைவேறும்வண்ணம்
இப்படியிங்கண்வந்தே யியைந்தகாரணமாமென்றுன்
தப்பினையாவுமயாமே சமித்தனந்திருவினோடும்
ஒப்பருநின்மேனாளு முவந்துறைகுதுமென்றோதி. (எ)

எண்ணரும்பவங்களெல்லா மிரவிமுன்னிமம்போனீக்கி
நண்ணருங்கதியைநல்கு நலமபெறுதிருக்கோனேரிக்
கண்ணகன்கரைமேனாளுங் கடசெவியரசுக்காக
அண்ணலஞ்சீநிவாச னன்பின்வீற்றிருக்கின்றானால். (அ)

எனத்துருவாசன்கூற விகலடுதிலீபமன்னன்
மனத்திறும்பூதுபூத்தம மலையினிலநந்ததீர்த்தம
செனிதனிதிருபபச் சீசாலசீநிவாசன்கோனேரி
தனககயனின்றதென்ன காரணஞ்சாறறென்றானால். (கூ)

அவ்வுரையமையக்கேட்ட வத்திரிகுமரனான
செவ்வியதவன்பெயாததுஞ் செபபுவான்பண்டைஞான்று
அவ்வியமவித்தசிந்தை யணிகெழுவாணியென்பாள்
எவவமிலுயாநததீர்த்த மெவற்றுக்குமேலாயெண்ணி. (க0)

ஈடகல்பிரமவாவாத்தனமென விலஙகாநின்ற
பீடுடைத்தலததிறசீதம பிறஙகெழினதியதாக
வேடமுறறிருந்தாளநத வியனதிமருஙகினோர்நாள்
நாடிவெம்பகைகளாறு நலிபுலததியன்வநதானால். (கக)

வேறு. வந்தவப்புலத்திய மறைவலாளனைச்
சுநதரமிகுஞசரசுவதி நோக்கியே
மைந்தனென்றுபசரித் திடுதன்மாற்றலும
அந்தமாமுனிகருத் தழன்றுகூறுமால. (கஉ)

நதிகளெலாமுயாவுநாம் நண்ணுவோமென
மதிததனையுனககது வருவதிலலையால்
பததினில்வருதிரி பதகைமேன்மையென்
றிதத்தினில்யாவரு மிசைபபாநாளுமே. (கங)

எனப்புலத்தியன் கடுத்தியம்பவீறிலா
வனப்பினிலொப்பி கல்வாணிமாநதி
சினத்தரிக்குவப்பில செய்தியராககதா
இனத்தினிற்கொடியனா யிழிகநீயெனா. (கச)

அத்தவன்றனைச்சபித் திடவக்காலையே
மெத்தவுமரந்தையுண் மேவித்தன்னிரு
கைத்தலஞ்சிரமிசைக் கதழ்ந்துகூப்பிவான்
வித்தகபுலத்தியன் விளம்புவானரோ. (௧௫)

இலகெழிலன்னைநீயிடு வெஞ்சாபந்தான்
விலகுவதெற்றைஞான் றெனவினவலும்
கொலைவலநிருதாதங் குலத்திறமேன்றியே
சிலபகறீமையிற் சென்றதன்பினே. (௧௬)

தண்டுழாய்த்தனிமுத ருனிராமனாய்
மண்டனில்வருமவன் மனமுவப்புறும
தொண்டனென்றுலகுளோர் சொல நலந்தனைக்
கொண்டவிடணனெனு நாமங்கூர்தர. (௧௭)

செனித்துலகினிற சிரஞ்சீவியாதியென்
றனுக்கிரகித்திடு தருளிப்பின்னரும
தனக்கிணையறு சரசுவதிசாரங்கனை
மனத்திலினிணைத்தருந தவத்தின்மன்னினாள். (௧௮)

எண்ணில்காலந்தவ மியற்றுமவேலையிற்
றண்ணறுவேரி யந்துளவத்தாரவன்
நண்ணினனெழிற் சரசுவதிநங்கைதன்
கண்ணெதிரபொன்னிறக்க லுழன்மீதரோ. (௧௯)

வந்தவப்பரமனை வணங்கிவாழ்த்தியே
சந்ததந்திக்கெலாஞ சாமியாகுமா
முந்தெனக்கருள்கென முன்னிவேண்டலுஞ்
சிந்தையுளுவந்திறை செப்புமாலரோ. (௨0)

வேறு. சீதநன்னதியாயுருக்கொடுதவனீசெய்யுநாளொருமறையவன்
தோதியசாபமுனையடைந்தமையா லுயர்திருவேங்கடமலையின் [வந்
மீதுபுட்கரணியுருவமாயெம்மை விருப்பொடுபணிந தினிதுறையான்
ஆதரவுடனின் னருகுதககிணததி னலர்மிசேடு வந்துறைகின்றேம்.

மூன்றுலகினின்முப்பத்துமுக்கோடிமொழிதருதீர்த்தங்களெல்லாம்
தோன்றியென்முனரிற்றங்கள்பாவங்க டொலைத்திடுநிமித்தம்யாசிக்கும்
தேன்றனைப்பொருசொற் சேயிழாயவர்கள் செய்பவநீங்கிடும்படியே
ஆன்றவர்புகழ்விற்றிங்களிற்சீத வமபுலிவளர்பக்கமதினே. (௨௨)

திருத்துவாதசியினருணன்வந் துதயஞ்செய்திடுங்காலையின்முன்னம்
உரைத்தநன்னதிகள்யாவுமூழ்கிடவேயுன்னிடத்தணுகவிட்டுளத்தின்
அருத்தியோடவராகினக்கு நல்லண்டவேயரசெனவுயரபிடேகம்
கருத்துறவியற்றுவிப்ப நீ நாளுங்கவின்றுற்சாமிபுட்கரணி. (௨௩)

யுரைத்த வத்தியாயம்.

எனப்பெயர்பெற்றங் கிருவெணவருளியிணையறுமரைமலரதனிற் [ம்
சனித்தசெந்திருவின்புருட காரத்தாற்றளிகைசெய் துவப்புறவளிக்கு
கனக்குழலவகுளமாலிகைதனையக் கலைமகளாமபொய்கைதனக்கு
வனப்புறும்பூமியுருவமாகென் றுவழங்கினன்மருத்துழாயணிநதோன்

நேமியான்கிளநதசொற்படியநத நிகரறுவகுளமாலிகையாள்
பூமியாமுருவமாகவுஞ் சரசுவதிபொருவறு மெழிலபொருநதுஞ்
சாமிபுடகரணியாகினுளதற்குத் தககிணக்கரையினிற்சிறநத
நாமமாயிரத்தோன் மலாமினேடுவநதுநாடொறுமினிதிருந்தனனுல்.

என்றுயர்துருவாசபபெயர்முனிவ னியமபினனெனததவச்சூதன்
நன்றறிவுடையசௌனகாதியாக்கு நவின்றனனீதெலாமபுவிமேல்
ஒன்றியவெவாக்குமமுதெனச்செவியி னுவப்புறவுணமிகவுயாந்தே
நின்றிடுமெபிரமாண்டப்பெயாபெற்ற நீள்புராணஙகழறிடுமால். (உகூ)

சாமிபுட்கரணியின் பெருமையுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் நஎஅ.

கரு - ஆவது வாயுஅகத்தியன் சங்கன் முதலியோருக் கருள்புரிந்த வத்தியாயம்.

கைத்தலங்கூப்பித்திலீபமன்பெயர்த்துங கருதருந்தவஙஙரியுயர்ந்த
அத்திரிகுமரன்றனைக்கணோக்கி யணிசெறிவேஙகடமென்னும்
விததகமலையின்வீறுபாடின்னும விரித்தெனக்குரைமதியென்னச்[ல.
சுத்ததத்துவஙகள்யாவையுமுணாரததொன்முனிசொற்றன்மேயினனு

வாயுவானவன்முன்மாறிருமேனி மானுமெய்பெறவிருப்பமதாய்
மீயுயாதிருவேஙகடமலையணுகி விண்ணவாவருடமாயிரமஞ்
சேயதாமரைக்கண்முகுநதனை நினைநதுசெயவருநதவமபுரிநதிடலும்
மாயவன்கருணை மலிநதெழக்கவின்ற மலாமினேடுவநதெதிாங்ன்றே.

பேரொளிதவழ்மெய்பெறுவையென்றருளிபபெருமைசோகுமாரதாரிலகயெ
றேருறுதீாத்தமருஙகினிலுரு மௌனனிதியானயோகத்தால [ன்
சிருறபபூசைசெய்யெனநவின்று செபபுமததீாததததின்பாஙகர்
நேரருந்தவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்கு நீபனமாலையான்றனக்கு

தவவுபதேசஞசெய்துமாலேகத் தாமரையானரனேறோர்
எவாகளுமிகுநதபிரபை பெறறஙங னெழிற்றியானத்தினிலிருந்த
பவனனைநோககிவியந்தரிடத்தி பலத்திருள்வந்ததென்றறிநது
புவிமகள்கொழுநன்றனை நினைந்தப பொருபபினி லருந்தவம்புரிந்தே. (ச)

எண்ணருந்தேவரவ்விதசித்தி யெய்தினரெனத்துருவாசன்
நண்ணலர்வணங்கும் வலிபொறைநீதி ஞானநற்கல்வியாற்சிறந்த
புண்ணியவரசன்செவித்தலத்திணையிற்புத்தமுதுகுதமெனப்புகன்றே
தண்ணியவினியசொலலிறைப்பெயர்த்துஞ் சாற்றலுற்றனனகமகிழ்ந்தே. (ரு)

அகத்தியமுனிவன்றிருவிஞயகனை யன்பொடுகொணவேயாசை [ச்
மிகுத்தெழப்பொதியவரையினிற்றவசின்மேவுநாட்பிரமன்வந்தெய்தி
சகத்தினிலுயர்வேங்கடமலையதனிற் றவஞ்செயிற்சித்தியாமென்று
வகுத்துரைத்துயருஞ்சததியவுலக மருவினன்வானவர்தொழவே. ()

அவ்வுரைசெவியுற்றணிதிருமலையை யகத்தியனடைந்தொராயிரமாம்
எவ்வமீறேவவருடமங்கெவரு மியற்றருநதவஞ்செயுங்காலை
செவ்வியவானவாணியம்முனியைச் சீருறநோக்கியேயிநதத் [ல
திவ்வியமலையின்மகிமைபெற்றுயருநதீர்த்தமாயிரததொடெட்டுளவா

அவைகளின்மூலமாதிரமபன்னி யன்புறப்பாடிதலோடிந்த
உவமையிலகிரியின்மகிமையை நவின்றுளுவபபுறவலமதாய்வந்து
நவையறுதியானயோகமுற்றிருந்தா னினிகேள்வனைக்கணிற்கரிய
அவிருறுமிரவியெனவெதிரகண்டேயடிதொழலாமெனவறைந்தாள்.

அந்தவாசகங்கேட்டகத்திய முனிவனவ்வணஞ்செய்தலர்வேரி
சந்ததங்கமழுஞ்சாமிபுட்கரணி தனககருகினிலுயரரியைச்
சிந்தையினினைநதேயிருநதிடுங்காலை திருவுறைமார்பிறைனெதிராய்
இந்துசெங்கதிர்போல்வலம்புரியாழி யிலங்கிடவெய்தினன்மாதோ. (க)

கண்டுளத்தளவில்களிப்புறவந்தக் கலசமாமுனிபணிநதெழீஇநல்
அண்டர்கட்கமுதேயாதிநாயகனே யமலனேயெனத்துதிததிடலும்
முண்டகனரன்விண்ணிறைமுதலெவர்க்கு மூலமாமுதலவனுயயரும்
விண்டுவமமுனிவன்கருத்தினையறிந்தே வேண்டியவரமளித்தகனரூன். (கo)

மலயமாமுனியம்மாயனைத்தினமு மனத்திடைவிடாதுசிநதித்து
நிலையினினிருந்தானெனததுருவாச னிகழ்த்தியேபின்னருநவில்வான்
சிலைவலனுடையதிலீபமன்னவனே செஞ்சுடாமாபினின்முன்னம்
கலனுறவுதித்தசங்கனென்றுயரி ராசனுனவனொருநாளின். (கக)

மாதவவசிட்டமுனிவனையடைந்து மலரடிவணங்கிநாயேனிப்
பூதலமிசையெவ்விடத்தினிற்றவசு புரிநதிடின்விரைவினிறறிருவின்
நாதன்வந்துவந்துவினவியவரங்க ணல்குவானெனவினவுதலும்
போதனைச்சிவணம்முனிவரன்மகிழ்ந்து புலபபடப்புகல்வதாயினனால். (கஉ)

கண்ணகன்பொதியவரைமுனிமுதலாங் கருதருந்தவத்தவர்நலமா
மண்ணதிற்சுவணமுகிக்கொழுங்கரையின் மருவுசேடாசலந்தன்னை
நண்ணியைந்தடக்கித்தவத்தினையியற்றி ஞமமாயிரத்தவனெதிர்வந்
தெண்ணியவரங்களீந்திடமேன்மை யெய்தினரெண்ணிலருளரால். (கந)

முதலியோருக் கருள்புரிந்த வத்தியாயம்.

அத்திருவிலங்கலடியினிற்றனு வமர்ந்திட முடிமிசையாழி [குச்
வைத்தகைநெடுமால வானவாதினமும் வந்துவந்திறைஞ்சிடவவர்க்
சித்தமுள்ளுவந்துசேவைதந்திருந்த செயலினாலுவமைவேறின்றி
மெத்தவுமேன்மையெழில்வளஞ்சிறப்ப விளங்கியதகன்றுயாந்தெழுந்தே. (கச)

அதனினாலேழாங்கலியுகந்தன்னி லாசுகனுயருமாச்சிரம
விதமுறுவேடமபெறுயா தவத்தின் மேவியபன்னசாலையின்கண்
சதச்சநாமன்விருத்தனையடைந்தச் சந்நியாசியையெதிர்நோக்கிப
பொதியிலவாழ்முனிவன்முதலுயர்ஞானபுங்கவருனபெருந்தவத்தை.

வியந்துகொண்டனாகளெனச்சொலுமந்தவேதியவிருத்தனைமருத்து
நயந்துகண்டெனதுபன்னசாலையின் கணலமுறவடிகள்வீற்றிருந்து
இயைந்தடியேன்செய்சாதராமாசியதனைதயியலபுறுமபடிநிறைவேற்றி
உயாந்திடுஞானமறையவாக்கரசே யுன்பதிக்கெழுந்தருளெனவே. ()

புகழ்ந்துபசரித்துவேண்டலுமெதிர்ந்த பூசுராணகியநெடுமால்
உகந்துமாருதனுசகவணமுனமேவியுதவிலுனெனச்சொலிபபினரும்
அகந்தைவேராறுத்தவசிட்டமாமுனிவனு தவன்மரபினிறபிறந்த
சுகந்தவந்தொடையற்சங்கனென்றிசைக்குந் தூயநனனிருபனுக்கிசைப்பான்.

எண்ணருமபரமதீர்த்தமவ்விடத்தி னெய்தியவைபவந்தனையும
விண்ணுயாதாபவிலங்கலிறறென்பால விளங்கியசிருங்கமீதமரும்
தண்ணியபுனலாசக்கரதீர்த்தந் தனிறகுறுமுனிபலாசூழ
நண்ணுவஞோகறபாநததிலெனவுநவின்றனன்சுகன்முனமெனக்கே.

ஆனதானியக்குறுமுனிவனைப போலத்திருமலைவலமவந்து [ந்
ஞானயோகத்தினிருத்தியேறகமலை நாதனைவந்தருள்செய்வானெனலு
தேனமரலங்கற்சங்கனென்றுயருஞ சீர்கெழுமன்னவன்கேட்டு
வானுயாசேடாசலத்தினைவிரைவின் மருவியோகத்தினிலிருந்தான். ()

இந்திரைபதியையெதிருறநோக்கி யிருதயமகிழ்வொடுமிறைஞ்சிச்
சந்திரனிரவியுள்ளநாளளவுந்தாககணங்குடனொளிதிகழச
சுந்தரமிகுந்தவிந்தமால்வரையின் சுடிகையினிருந்துலகனைத்தும்
வந்தனைபுரியநாயினேன்றினமும வணங்கிடச்சேவைதந்தருளவாய்.

என்றெழிலேந்தலவேண்டமாமுகுந்த னியமபுவானுயர்தலங்களிலே
மன்றலங்கமலமேயவன்முதலாம வானவர்மானிடரெவரும்
சென்றுவந்திறைஞ்சவருச்சனைக்குரிய திகழுருவடைவனுதலினீ
ஒன்றியசிலையிட்டிகைதருவென்னவுரைபபவறறேதுகொண்டேனும்.

எனதுருவமைத்தோரெழின்விமானத்தை யியற்றியவ்வுருவதிற்சோ்த
மனதுகந்தாராதனைபுரிந்திறைஞ்சி வழுத்தினின்சிந்தனைபபடியே[து
இனிதினவ்வுருவினிந்திரையுடனே யிருந்தெணிலகாலமிம்மலைமேல்
வினைதவிர்த்திடுமாயாவாகடமக்கும்விருப்புறத்தரிசனையருளி. (உஉ)

உனக்குயர்பரமமாங்கதிதன்னை யுதவுவேனென்றொளிரலர்மான் [னும்
றனக்குகப்பொடுமார்பளித்தவன் கரப்பச்சங்கனென்கின்றகொற்றவ·
கனக்கருமேனியான்மொழிப்படியே கதிர்மணிமானமோடெவரும்
நினைக்கயாலையுந்தந்துதவுவிக் கிரகநேமமாய்நேருறவியற்றி. (௨௯)

எண்ணருங்காலமவணிருந் தாராதனையியல்பாகவேநடத்தி
நண்ணருங்கதியைநண்ணினனென்றே நற்றவவத்திரியநந்த
புண்ணியன்வலியதிலீபபூபதிக்குப் புகன்றனனெனவுயாகுதன்
உண்ணயமுடனேயுரைத்தனனிதனை யொளிர்பிரமாண்டமோதிடுமே

வாயுஅகத்தியன்சங்கன்முதலியோருக்கருள்புரிந்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் ௪௱௨.

௧௬-ஆவது தீர்த்தமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்.

சிலைத்தழும்பிவர்ந்தவரையெனத் திரண்டதிணிபுயத்திலீபனுமரசன்
கலைத்திறனறியுந்தவத்துருவாசன் கவின்முகநோக்கியேசேட
மலைததலைமருவுபுண்ணியதீர்த்த மகிமைகளனைத்துமென்மனத்தில்
நிலைத்திடவருளென்றுரைக்கவுண்மகிழ்ந்து நேருறநிகழ்த்தன்மேயினனால். ()

அற்புதமிகுமவ்வரையினிற்றீர்த்த மாறுபத்தாறுகோடியதாய்ப்
பொற்புறவிலங்குமவற்றினன்மேன்மை பொருந்தியவாயிரத்தெட்டாய்
விறபனர்புகழவிளங்கியதந்த விழுமியபுனல்களினுயர்ந்த
நற்பெருந்தீர்த்தமிரண்டுநூற்றெட்டாய் நவிலுவரவ்வயங்களிலே. ()

சகலபுண்ணியமுந்தருவநூற்றெட்டுத்தாழ்விலாப்பத்திவைராகந்
தகவுடனளிப்பவறுபதோடெட்டுச் சரியறுவிபவங்கடம்மை [ன்
மிகவருளுவவோராறுமுத்தியினிலவிடுப்பவெண்மூன்றுடனிரண்டெ
றகன்மறைப்பொருள்களனைத்தையுமுணர்ந்த வறிஞர்களறைகுவரன்றே. ()

சொன்னவித்தீர்த்தங்களினதிமேன்மை துலங்கியவேழவற்றிருமை
என்னெனினறுபத்தாறுகோடியவா மெழின்மிகுதீர்த்தங்களெல்லாம்
மன்னியவாண்டிற்கொருமுறையிந்த மாசறுதீர்த்தங்கடமில்வந்
தின்னிலம்புகழவெய்திடுமந்த வினிதமைகாலமேதென்னில். (௪)

வேறு. மாசித்திங்களிற் பௌரணைகூடியமகத்தில்
ஆசற்றேயுயர்சருவ தீர்த்தங்களுமந்த
வாசத்தீமபுனற்குமார தாரிகையின்கண்மருவும்
நேசத்தாலதின் மூழ்குவோர்நீணிலமதிக்க. (௫)

ஐயைபிராயகூயப் பெயர்கைப்பலனெய்தி
நயமுறுங்கதிகண்ணுவர் மீனமாதத்திற்
பயிலும்பூரணைசேருமுத் திரத்தினிற்பண்பாய்
உயருந்தும்புருதீர்த்தத்தி னுதயகாலையிலே. (௬)

எண்ணிகப்பமுன்னியம் பியதீர்த்தங்களெல்லாம்
நண்ணுகின்றனவதிற் படிந்தோர்களைவ்யகல
உண்ணயந்தவையாவையு முவப்புறவெய்தி
விண்ணின்மேற்பதமே வுவாமேலவர்புகழ. (எ)

மகரமாதத்திற்பூரணை மருவுபூசத்தின்
நிகரிலாதுறைகிருட்டிண தீர்த்தத்தினெருங்கிச்
சகலதீர்த்தமுஞ்சேரு மத்தண்புனல்படிந்தோர்
இகமுநன்மைதுய்த்திருந்து பின்பரத்தினெய்துவரே. (அ)

மேடமாதத்திற்பூரணை மேவுசித்திரைநாள்
பீடுலாவெழிற் சாவதீர்த்தங்களுமபெருகிக்
கூடுகின்றவான்கங்கை யினதனிடைகுடைவோர்
கேடறும்பெருநகதியினிற் கெழுமிவாழ்குவரால். (கூ)

இடபமாதமொண்மதிவளர் பக்கமாறிரண்டாய்த்
தொடர்வுறுந்திதிஞாயிறு தோன்றியதினத்து
முடுபதிக்குடறேயுநாளுறுந துவாதசியின்
இடையினிற்குசனெய்திய சுபதினந்தனினும. (கo)

சேண்டயங்குறுகங்கையே முதலவாய்ச்சிறந்த
மாண்டவததினா புகழமூன்றுலகமுமன்னி
நீண்டுறும்புகழ்தங்கு தீர்த்தங்களுமேராய்ப்
பாண்டுதீர்த்தததிறசோநதிடு மதிறபடிந்தோர்கள். (கக)

பூதசன்மமூவேழினும் புரிபவமவிலகி
ஏதநீங்கியபதததினெக் காலமுமியல்வா
தீதறுந்துலாத்திங்களிற் பூருவத்தேழாய்
ஓதுநற்றிதிபானுவாரத்துத்திராடம. (கஉ)

பொருந்துகாலத்தும்புகழ் பெறுமுத்திரட்டாதி
வருநதுவாதசிதன்னினும வாழ்த்தருமேற்றம்
இருந்துசீர்பெறும் பாபவிநாசமென்கின்ற
திருந்துதீர்த்தமேற்சருவதீர்த்தஙகளுஞ்சேரும. (கந)

அந்தமாநதியாடுவோர் பவவினையகல
இந்தமாநிலத்திட்ட காமியமெலாமெய்தி
விந்தைமார்பினன் விளங்குறுமெழிலுறைதிருவை
குந்தமாகியகோநதறும பதங்குடிகொள்வார். (கச)

வீறுசேர்தனுத்திங்களின் வெண்பிறைகலைகொண்
டேறுமாண்டுவாதசியி னெல்லவன்வருமுன்னர்
ஆறுநாழிகைமுதல் விடிந்தாறுநாழிகைக்குள்
மாறிலாதநற் சர்வதீர்த்தங்களுமல்கி. (கரு)

தன்னைநேரிலாச்சாமி புட்கரணியிறசாரும்
அன்னகாலமேபெரிததிற படிந்துசாத்திரத்திற்
சொன்னவாறுளதேதெனுந தூயவருவபப
நன்னயதநொடுதானமா யருளுநேவாராளும். (கசு)

இகத்தினன்மைசேர்ந்திருந்து பின்பிறவிவந்தெய்தா
தகற்றியண்டத்தினப்புறத் தளவிறாமதாய்
மருத்துவம்பெறுமாழியம் படைபன்வாழ்பததின்
மிருத்தவானநதமேவி வீற்றிருப்பாகளன்றே. (கஎ)

வேறு. இக்கதைவினவுவோ ரெழுதுவோர்சொலவோர்
மக்களுமவிபவமும வலியுமெய்தியே
புக்குவாகதியெனத்தி லீபபூபறகுத்
தக்கதூாவாசமா முனிவன்சாற்றினுன். (கஅ)

வேறு. என்றுசூதனைமிச வனவிருடிகள்கேடப
நன்றுரைத்தனனீதெலா நளிரகடலுலகின்
வென்றிமேவியவிழுபபு ராணஙகளின்மேன்மை
துன்றுநறபிரமாண்டமெனபதனுளேசொலுமே. (கக)

தீாத்தமகிமையுரைதத வத்தியாய முறறும.

ஆ திருவிருத்தம் (சஉக.)

கஎ - ஆவது தீர்த்தவிவரமுரைத்தவத்தியாயம்.

பஙகமின்முனிவன்பகாநதமையெலலாம பரிதிதன்மரபினிற்பிறந்த
சிஙகவேறனையானகேட்டுளமகிழ்ந்து செபபுவானமறித்துமம்மலைமேற்
றங்கியதீாத்தநாமமுமிடமுந் தரும்பயன்களுமவிரிததடியேற்
கிங்கிதத்துடனீபகரெனவமுத மெனவெடுததிசைபபதாயினுல். (க)

தேனினமுரன்றுநறுநறுமாந்துஞ் செய்யபூநதருவினஞ்செறிந்து
வானுயாநசெழுமம்மலையினின மருவிவளஞ்சிறநதளவிடற்கரிய
மாநதிகளின்போவமூத்தினுங் கோடிவருபிறவிகளின்முன்செய்த
ஈனவெம்பவங்களிரவிமுனனிருள் போலேகநனமுததியெய்திடுமே. (உ)

என்றுரைத்தரசன்முகமலர்நோக்கி யேருறுமந்தவேங்கடத்தின்
னின்றவெம்பெருமானறனக்குதாசனன் வாழ்நெடுந்திசையதனினின்மலமாய்
வென்றியையளிககுஞ்சக்கரதீாத்த மென்றவொன்றுணடதின்மேல்பால்
மன்றலங்கமலமலர்மலிந்தழகார் வச்சிரதீாத்தமொன்றுளதே. (ந)

செப்புமத்தீாத்தத்தருகுநவிசுவசேன தீாத்தம்மதன்மேல்பால்
ஒப்பறவுயர்பஞ்சாயுததீர்த்த மோதருமலாயுததீாத்தம்
எப்புவியவருமபுகழ்நாமடஙக லெனுமபெயர்த்தீர்த்தமங்கதன்மேல்
அப்புறத்தொளிசோகாசிப தீாத்தமழகுறுமக்கினிதீர்த்தம். (ச)

மன்மததீர்த்தம்பிரமநற்றீர்த்த மகிமைசேர்கௌதமதீர்த்தம்
நன்மைசேர்விசுவாமித்திரதீர்த்த நவவயகலபார்க்கவதீர்த்தம்
கன்மநோயொறுக்குஞ்சைவலதீர்த்தங் கந்தருவதேவதீர்த்தஞ்செய்
தின்மைதீரட்டகோணமாவிருடிதீர்த்த மஞ்சிறப்புறவிளங்கும். (ரு)

விளங்குமத்தீர்த்தந்தனக்கொளிர்வன்னி மேவுமாசையினெவராலும்
உளந்துணிந்தணுகற்கரியதாந்தீர்த்த மூலமிலாதனந்தமுண்டதற்குக்
களங்கறுத்தவன்வாழ்திசையினிற் கமலக்கடிகமழ்வைரவதீர்த்தம்
வளங்கெழுசேடதீர்த்தமங்கேத்ர பாலகர்மாபெருந்தீர்த்தம். (சா)

புகன்றதீர்த்தத்தின்பச்சிமபாகம் பொருந்திடும்பாண்டவதீர்த்தம்
அகன்றெழிலவாய்ந்தமாருததீர்த்த மத்திதோயினுமுயிரளித்துச்
செகந்தனினலங்களுந்தவிடுமதி தீர்த்தமாக்கண்டநற்றீர்த்தம்
சுகந்தருவாலகில்லியாதீர்த்தஞ் சுத்தசாபாலிதன்றீர்த்தம். (எ)

சுரங்களைவிலக்குஞ்சுரகரதீர்த்தஞ் சுடுவிடங்களைத்துரப்பதாகாய்
நெருங்குசெஞ்சடிலவத்திகமுனி யானிருபணஞ்செய்திட விலங்கி
விரிந்தசெங்கமலமலர்வெறிகமழும் விடகரதீர்த்தமங்கதற்குப்
பொருந்துமீசானபூர்வபாகத்திற புனிதமாமிலக்குமிதீர்த்தம். (அ)

இயம்புமத்தீர்த்தத்தருகுறவிலங்கு மெண்ணிலாத்தீர்த்தங்களவைக்குச்
செயம்பெறுவாயுதிசையினி லனந்ததீர்த்தமுண்டதன்வடதிசையின்
நயம்பெறுமிட்டதீர்த்தமேன்மையதாய்நவினறுஞ்சுசீக்கணதீர்த்தம்
வியம்பெறுசிருங்கதீர்த்தநல்விளைசேர் விலவதீர்த்தஞ்சிறப்புறுமால்.

தவச்சதானந்ததீர்த்தநன்கியற்றுஞ் சாவதீர்த்தம்பிறவிகளின்
பவத்தொடாறுக்குமவேணுமாதீர்த்தம் பாரபுகழ்சபரநற்றீர்த்தம்
உவப்புறவந்தநதியின்காலாசை யுறுமிடானமுகன்றீர்த்தம்
சிவப்புறவெழிலசேரிந்திரதீர்த்தந் நீள்பரத்துவாசநற்றீர்த்தம். (க0)

அந்தரகங்கைபராசரதீர்த்த மதன்வடமேல்புறமருவும்
சுந்தரகுமாரதாரிகைமேலோர் துதிவிபாண்டவமெனுந்தீர்த்தம்
நந்தலினலஞ்சேர்தும்புருதீர்த்த நவயாறுமெழிறசெகதீர்த்தம்
இந்தநற்றீர்த்தத்தருகினிலங்களியு மீரொன்பதுதீர்த்தம். (கக)

தசவவதாரதீர்த்தங்களுந் யருஞ்சத்தமாவிருடிகடீர்த்தம்
இசைவுறமுன்னமியற்றிய சீர்கொண்டிலங்குசேனைபதிதீர்த்தம் [தம்
திசைபுகழ்ந்திடுமந்நதிக்குமேல்புறமாய்ச்சோமதேச கோணமாந்தீர்த்
சுசியொடுபொருந்திப்படிந்தவர்க்கதிக சுகந்தருமுத்தமசரசு. (கஉ)

நீடிசோமனுவின்றீர்த்தம் வாசவன்றனிருமலதீர்த்தமாதவர்தங்
கோதறுதீர்த்தமுருத்திரதீர்த்தங் குணமுறுவசுவினற்றீர்த்தம்
தீதறுநலமாமபிரமதீர்த்தங்கள் சிறப்புறுமருத்துவதீர்த்தம்
மாதவர்புகழுஞ்சானவிதீர்த்தம் வளங்கெழுவாருணதீர்த்தம். (கங)

கவுணவதீர்த்தஞ்சுகன்றிருத் தீர்த்தங்கவின்செய்காபேயர்தந்தீர்த்
உவமையில்பாரிபததிரதீர்த்த முயாந்தபௌமாசுரதீர்த்தம் [தம்
பவமகல்சோமதீர்த்தமெந்நாளும் பழுதகனுரததீர்த்தம
கவையகலேமதீர்த்தமக்கினியினமுஞ் சுனைபசுவின்மாதீர்த்தம். (கச)

இயக்கர்தந்தீர்த்தங்கணேசுரதீர்த்த மிகத்திரேயாவையும்விலக்கும்
நயச்சககசாட்யவரமெனுந்தீர்த்த நமன்றனுலியறறியெவ்வுலகும்
வியப்புறப்பொலியும்விசுவகலலோல வியனதிபொன்னவன்றீரத்தம்
மயக்கறுமுரோமவிருடிதன்றீரத்தம வயங்குசேனேசுரதீர்த்தம். ()

அசாமிளதீரத்தமருமகப்பலனை யளித்திடுஙகருமநற்றீர்த்தம்
வசீகரமுதவுமசுவதீர்த்தஞ் சீர்வாய்நதிடுமநதரைதீரத்தம
கசானனறகிளையகானைதன்றீர்த்தங கடிகமழ்வாருணிதீரத்தம்
திசாதிசைபுகழுங்கயாதிவசத்தின் செழுமபலன்றருவடதீர்ததம். ()

வாசுகிதீர்த்தம்விட்டுணுதீரத்தம வயினகேயன்றிருத்தீர்த்தம்
ஆசகலிரணவிமோசனதீர்த்த மகமருடணமெனுநதீரததம
தேசுறுமனநதன்றீர்த்தமிக்குயர்நது திகழ்பருச்சனனியதீர்த்தம்
வீசலிசிறந்தமேகதீரத்தஞ் சீர்மேவுநாராயணதீரததம். (கஎ)

காலதீர்த்தஞ்சீக்கோரமுகதீர்த்தங கருதருமனிருத்ததீர்த்தம்
சீலமார்வாசுதேவநறறீரததஞ் செழித்தவஞுசஞுசுதன்றீரத்தம்
கோலமார்ந்திடுசங்கருடணதீரததங குலவியகவின்குடியிருந்தெத்
தாலமும்புகழுஞ்சுதாசுதாகாரசரசுடன் பிதிரகளின்றீர்த்தம் .(கஅ)

வேறு.
சீரிதிகாசமென்னச் சிறந்திடுந்தீரத்தமண்மேல
நேரறுபுராணதீர்த்த நீளபிரத்துய்மனநற்றீர்த்தம்
ஏருறுசுத்ததீரத்த மியல்பெறுஞானமீயும்
காரணதீரத்தநூறறெட்டாமெனக்கரைவாமேலோர். (கசு)

தக்கன்முன்பெற்றெடுத்த தநயராயிரவாசிர்சால
அக்கனவரையினுள்ளத தைமபுலனடக்கியன்பால்
மிக்கநற்றவஞ்செய்காலை விழுமியயாழ்கைக்கொண்ட
முக்கியமுனிவனெய்தி மொழிநதநல்விஞ்சையாலே. (உ0)

மற்றவரானேமித்த மறுவிலாரதகோணத்தில்
உற்றநூற்றெட்டுத்தீர்த்த முண்டஃதன்றிமேலாம்
நற்றவக்காசிபன்றன வைவிலாச்சிரமந்தொட்டுச்
சுற்றரைக்காதமட்டுந் துலங்கெழின்மலிந்துதோன்றும். (உக)

குமாரதாரிகையின்மேல்பாற் குல்வுநூற்றெட்டுத்தீர்த்தம்
அமருமாலவற்றின்மாடேயாயிரந்தீர்த்தமேவுஞ்
சமமிலாவத்தோயங்கடமிற்படிவோர்கட்கன்றே
இமையவர்தமக்கு மெய்தாச்சித்திகளெய்துமாதோ. (உஉ)

திருவாழி திருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

வேறு. சொல்லியவிந்தப்புண்ணியதீர்த்தக் துறைபடிந்தவர்செயும்
பவங்கள், பல்லவுமிரவிமுனமிமமென்னப்பாறிடுமாகையினலே, வல்
லவர்புகழுமமலையினிற்றீர்த்த மகிமைகளனைத்தையும்வழுத்தற், கெ
ல்லையில்புகழார் நான்முகனுலுமிசைப்பதற்கரியவாமெனவே. (உ௩)

வையகமொருங்கேபுரத்தல்செய்தி லீபமன்னனுக்கிப்பெருஞ்சரிதை
துய்யனுந்துருவாசபபெயர்முனிவன் சொற்றனனெனத்தவச்சூதன்
அய்யமுற்றிரியச்சௌனகாதியர் கட்கறைந்தனனீதெலாஞ்சிறந்த
மெய்யறிவுடையோர்புகழ்பிரமாண்டம் விளங்கிடவிரித்துரைத்திடுமே. (உ௪)

தீர்த்தவிவரமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (௪௫.)

கஅ-ஆவது தொண்டமான்சக்கரவர்த்திக்குத்

திருவாழிதிருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

மன்னவாதினமுமவந்துவந்திறைஞ்சு மணிமுடித்தழும்பொருவாத
மின்னுபூங்கழற்கான்மனுவழியுகித்து விளங்கியதிலீபனெனறுரைப்போன்
பன்னருநதவததினுயா துருவாசன் பஙகயச்செழுமுகநோக்கித்
தன்னைநேரில்லாவேங்கடத்தமருஞ் சகததிரப்பெயரினன்றனக்கு.()

எப்பெயர்விளங்குகின்ற னவவனெவ்விலக்கணத்துடன்கடவுளரோ
டிப்புவியவருநதொழவிருககின்ற னிதனையான்றெருளுமாவுவந்து[து
செபபெனாயனுசெய்சுருதிநூல்யாவுந தெளிவுறவுணர்ந்துளந்தேர்ந்
ஒபபறவுயரம்முனிமகிழ்நத முதமொத்துரைததிடுவதாயினனே.(உ)

சங்குசக்கரமபீதாம்பரமகரகுண்டலஞ் சதுர்ப்புயமகுடம்
கொஙகலர்துளவஙகௌத்துவமணியுங குலவியமாப்பெருநீல [புப்
மஙகுலொத்தொளிசெய்வடிவமாமுதலம மலைமிசையாவரும்வியப்
பொஙகெழிறசீநிவாசனென்றுயர்வு பொருந்தியபெயரினைப்புனைநது.

வாமநற்கரத்தைஅபிடையினிற்சார்த்தி வலக்கரத்தபயமீநதழகார் [பர்
பூமகடனைத்தன்னுரத்தின்மினகொடிபோற்பொற்புறவிருத்திகல்லன்
தாமுளமுவப்பவேண்டியவெல்லாநதருதல்செய்கருணையங்கடலாய்க்
கோமளமுறநின்றிடுந்திருக்கோலமாகவேகுலவுமெம்பெருமான். (௩)

வேறு. கலியிற்சக்கரவர்த்தியாய்க் கலின்றுநன்கிலங்கும்
புலியுயர்த்தவன்கான்முளை பொருட்டொளிசுலவும்
வலியசங்குசக்கரங்களை வழங்கியமுறையால்
மலிவுறுங்கருணைக்கணம் மாயவனுங்கே. (௪)

இலங்குநேமிசங்கங்கை யினிலாதவனாகித்
துலங்குகின்றனனென்னலுந் துளிமதுபபிலிற்றும
அலங்கல்வேலிறையம முனியருண்முகநோக்கி
நலங்கனிந்தநலலடிகண் முன்னவினறசீரமேயோன். (௬)

திரிமன்னவன்சரித்திரஞ் செவ்விதினெனக்குப்
பகர்தியென்றடிபணிதலும பற்றறுமேலோா
நிகரிலாமுனிநீதி கோடாநெறியரசே
அகமகிழ்ந்துகேட்கென வினிதறையலுற்றனனால். (௭)

கெழுமுசெம்பியநாட்டிடைக் கிருட்டிணசேத்திரமென்
றெழிலுறுந்தலமுண்டதி னெவாகளுமபுகழும
வழுவிலசாத்தியான் றிருதவன்மாவெனுமவளவன்
பழுதிலாதருந்தவமபரிவுடன் செய்பாணியிலே. (௮)

ஆங்குவேதசாத்திரமெலா மறிந்துளந்தேர்ந்த
தீங்கிலாதவைகானசச்செழு மறையவனோ
தேங்கொடாமரைத்தெரியலானிடஞ் செவிதழைப்ப
ஓங்குதேவகிக்குதித்தவன் சரிதைகேட்டுவந்து. (௯)

தத்துவப்பொருளாகிய தண்டுழாயலங்கல்
வித்தகபெருவிமலனாங் கண்ணனைவேட்டு
நித்தலுமபுகழ்ந்தன்பொடு நினைந்தடி வணங்கிப
பத்தியாலருந்தவத்தினைப் பண்புறவியற்ற. (௧௦)

சீருலாவியமதிமுகச் செழுங்கயலபொருகட
காருலாவியபூங்கணிகமழ் தருங்கூந்தல
ஏருலாவியகோவியா மார்பிடங்கொண்ட
வாருலாவியவனமுலைபொருந்த தோண்மாயன. (௧௧)

ஒப்பில்வேதியன் செய்தவத்தினுக்குளமுவந்து
சொப்பனத்திடைத்தோன்றிமுன் சொலலுவான்மேலாய்ச்
செப்புமவேங்கடமலையினிற் சிறபபொடுமிலங்கும்
மைப்பெருந்திருமேனியான் சீநிவாசனுக்கு (௧௨)

வேறு. ஆராதனமிலலாதவணமா கின்றனனதனால்
நேராய்விடத்தின்புறநேமபபடிநீசென்
றோராயருச்சனைசெய்தினிதி ருந்தாலுளமகிழ்ந்து
சீராயுனதெண்ணப்படியருள் செய்குவனென்று. (௧௩)

கண்ணன்னிவைசொலமாமறை கற்றோனிவனீல
வண்ணந்திகழ்மாலென்ன மதித்துப்பணிந்துரைப்பான்
விண்ணினுயரம்மாமலை மேல்வாழ்பரன்மகிழ்வாய்
நண்ணுந்தலமீதென்றடையாளந் நவிலெனவே, (௧௪)

திருவாழி திருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

வினவும்மறையவனுள்ளம் வியக்கும்படி மீண்டும்
கனவின்மொழிவானாதி யுகத்திற்கலினுறவாழ்
தனதன்னிகர்விபவம்பெறு தக்கோர்புகழ்சங்கன்
எனுமன்முனியற்றும் மணியெழின்மேவுவிமானம். (கரு)

மூடும்பிரளயநாளினின் முழுதுஞ்சிதைந்தொழிய
நீடும்மொருபுற்றின்னடுநேராய் முனாநவிலும
தேடும்புகழிறையாற்பிரதிட்டைக்கு வந்தருள்செய்
தோடொன்றியமலராளுறை தூய்மாபினனிலக. (கசு)

வளர்ந்தேர்பெறுமுழந்தாள் வரைவன்மீகமறைபபக்
கிளாந்தேபலகிளைகொண்டு கிளைத்தோங்கியெழுந்து
குளிரநதோலமுறையோர்புளி குலவுமமதனிழலவாய்
உளந்தூயவாதொழுபூமகளுரத்தோனுறைகின்றான். (கஎ)

வேறு. அவ்வயினிரண்டுதனுவினீளத்துளமர்ந்த பூதீர்த்தமொன்றுண்டாற்
திவ்வியவந்தமுகுந்தனுக்குவந்த திருமடப்பளிபபணிப்பொருட்டால்
எவ்வமில்பூமின்றன்னைமுன்னேமித் திருக்கின்றதவ்விடந்தனிலே
செவ்வியினமிகுந்தகௌதமியென்னுஞ் செருத்தலான்சிறப்புடன்றினமும். ()

அந்தமாயனைத்தன்பாலினுற்றிரு மஞ்சனஞ்செய்தேயங்ஙனமமருஞ்
சுந்தரவரங்கதாசனென்றுரைக்குஞ் சூத்திரனத்திருமலைக்கு
வந்துனதிடத்துச்சேருவனீவி ரிருவருமகிழ்வுறவனப்பார்
விந்தைநாதனையாராதனஞ்செய்தே விருபபுறப்பத்திசெய்திருந்தால்.

உண்மையாயுனக்குமரங்கதாசனுக்கு மொளிதிகழ்சீவ சன்றான்
தண்மையாகடல்சூழ்நிலவலயத்திற் றருமுளமவேட்டவையென்ன
வண்மைசேர்மறையோனினுதுநன்னுமம வழங்கெனமலலரைவனை
திண்மைசேர்புயனற்கோவியர்நாதனு னெனச்செபபுகாலையிலே. (உ0) [த்த

நித்திரையுணர்ந்துபார்த்துலகளிக்கு நின்மலனந்தவசினுக்குச்
சித்தமுள்ளிரங்கியிக்கயிங்கரியஞ் செய்யெனச்செப்பினனென்று
மெத்தவுமகிழ்ந்துவேஙகடாசலத்தை மேவுமக்காலையிலதிக
பத்திசேரரங்கதாசனங்கெய்த விருவரும்பரிவுடனிணங்கி. (உக)

சென்றிடுங்காலையரஙகதாசனுக்கச் செழுமறைவேதியன்களுவில்
மன்றலந்துளவத்தாரினன்வந்து வழுத்தியதியாவையும்வழங்கி
நன்றெனவவனுமுளஙகளிப்பெய்த நடநதிருவருமந்தமலைமேல்
நின்றதிந்திருணீத்தருவினைத்தேடி நேருறககண்டனரனமே. (உஉ)

அத்தருநிழல்வாயமர்ந்தபொன்னூரத் தானடியிணையிறைஞ்சியப்புற்றைச்
சுத்தகோமளத்தின்பயத்தினாற்கரைத்துச் சொல்லுமப்புற்றின்மேற்புறத்தின்
எத்தலங்களுக்குமீசனைமகிழ்வா லெழுந்தருளப்பணியெழில்சேர்
பத்திசெய்கோயிற்றிருப்பணியியற்றப் பசியபொன்னிலாமையினலே

வனத்துறைதிரணங்களினொரு சிறியமண்டபமெழி லுறத்திரண்ட
தனத்திருவுரத்தான்மகிழ்வுறவமைத்துததண்டுளவத்தொடுமலர்கள்
மனத்தினிற்பத்திமருவுறவெடுதது மாண்குணவரங்கதாசன்றன்
கனத்தநூறெரிவைகானசமறையோன் கையினுடொருநத்ரவவனும்.

நேமமோடாராதனம்புரிந்தாங்க ணெடிதுநாள்சென்றபினொருநாள்
காமமேமலியுங்குண்டலனெனுமோர் கந்திருவன்மதிவதன
வாமமேகலையார்சூழ்தரக்கவின்றூர் மானமேவிவாநதுவநதவணின்
நாமமாயிரத்தானடியிணையிறைஞ்சி யுத்தரங்களுஞ்செய்பூங்காவில். ()

நலத்தசிங்காரசாத்திரநுண்மை நவையறவுணாநதுமோகனருஞ்செய்
அலத்தகமணிநதபதநதியருடனே ரமகுறுமாதவிபபநதர்
நிலத்தினின்வாசமலரணைமருவி நிகரறுமதனநாலமுறையே
கலைத்திறனறியுங்குணடலன்காமப் பேரிடை ககளிப்புறுங்காலை. ()

அச்சுதன்றனக்குமலர்பறிநதனுரு மரங்கதாசன்கணுநோக்கி
இச்சைகொண்டடங்காதிநதியமபெருந விலச்சையுமபயமுமுண்ம
எச்சிலாஞ்ஞெமென்றெண்ணியங்கெடுதத மலரெலாமெறிந்தொருசுனையில்[விய
உச்சிதமிகுநதசாமிபுடகரணி யுதகமுடபின்னுநீராடி. (௨௭)

சுத்தியாயெழுநதுபின்னருஞ்சுகந்தமபெருமலாவிரைவினிற்கொய்து
பகதியோடணுகுமவேளையிற்றிருவின் பதியசரீரியாய்நவில்வான்
புத்திநைநதரங்கதாசநீமோகம பொருநதியாராதனகாலத
தித்தலத்துறுதுதாழநததினுலு மெண்ணுகாமியவிச்சையுடனே. ()

என்னிடத்தன்புபொருநதினையதனு லிப்பிறப்பொழிநதுநீநலஞ்சேர்
இநநிலமதனிநேமிமன்னவனுக் கெழிலுறுமகவெனப்பிறநது
நன்னயபோகத்திறனெலாநி பண்ணுறடொறு நகருநபமபோழ்
மன்னுகோபுரவிமானமண்டபங்கள வருபிராகாரமேமுதலாய். (௨௯)

எனக்குநீசெய்துபொதுவறும்பத்தியெய்தி யங்கிருக்துநாடன்னில்
உனக்கெணிலாதவொன்னலரெதிாத தங்குறுவரக்காலையின்விசயஞ்
செனிக்கவென்சங்குமாழியுநதருது மதற்குமேற்சிலபகலகழிந்தால
நினக்குநின்சுற்றத்தவாககுமேலுயாநத நீள்பரகதியினையளிபபேம். (௩0)

ஆதலானேமியரசனுக்குதிப்பாயென நியமித்திடவவனு
சீதரன்மொழியாலவ்வுடனீங்கிச் செப்பருவளமலிநதெழில்சே
ரூதறிவினர்வாழ்நாரணபுரததின் மொய்மபுறுநேமிவேநதனுக்குக்
காதலனெனுமாதோன்றிவானபிறைபோற் காதலாய்வளாத்திடவளாந்தே. ()

சாத்திரமெழுதாக்கிளவியெக்கலையுந தவறிலாதுணாநதுலகோம்பும்
பாத்திவர்புகழபபொன்முடிபொறுத்துப பைம்பொனுசனத்திடைமேவிக்
காத்துலகளித்துவேலெனமிளிர்ந்து கயலெனப்பிறழ்ந்துமைதோய்ந்த
நேத்திரக்கனியர்தம்மைவேட்டின்ப நெடிதுநாட்டுய்த்தினிதிருந்து. (௩௨)

திருவாழிதிருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

தொண்டமான்சக்ரவர்த்தியென் றெவருஞ்சொல்லநன்னிதிவழாமே
எண்டகக்சோனன்கோச்சிறற் சேடவிறும்புறைதேவனேதேவாக்
கொண்டோரேடோறுஞ்சுரங்கநீணெறியாய்க் கோதில்வேங்கடமலையடைந்து
பனைடைநான்மறைக்குமெட்டொணுப பரமன்பங்கயமலரடிபணிந்து. (௩௩)

திருமதிலிரண்டுகோபுரமிரண்டுதிருமடபபளிகொடிபேற்றும் [லலாம
பெரியமண்டபந்தானியபா]ரைமுதலாய்ப பெடபுறுதிருபபணியெ
இருபதோடேமாங்கலியுகமதனி னிலக்குமிநாதனுக னபாய்ப்
பொருசிலைவலிசேர்தொண்டமானென்னும் பூபதியியற்றுவித்தனனலை. (௩௪)

பின்னருநங்கள்சீநிவாசனுக்குப பெடபுறுமறைவலோாதமமால்
மன்னியதுயசாரோகணமுதலாய் வளமபெறுமுறசவங்களையும
தன்னிகரில்லாதுயரவபிருநநதகை பெறவாடலூகலங்கள
துன்னிடுமபுடபயாகமுடாமுமதுகளறவுவநதுசெய்வித்தே. (௩௫)

சொல்லியகாலநதவறிலா தாராதனமிகுதூய்மையினடதநி
அல்லியங்கமலமலாமகண்மருவு மணபனோரோடோறுமபணிநது
மல்லலமபுவனமகிழ்வுமவரசாள் காலையின்மருவலாருமூமி
எல்லையிலபடைகளோடுமநநகரி னெயிறபுறததெய்தியேமுற்றி. (௩௬)

அம்பினுங்கொலைசெய்வெம்படைகளினு மநநகர்மாக்களைவதைக்க
வெம்பியுள்ளழன்றுநேமிமன்னவரும் வெருசிலைமுதலவாம்படைகொண்
டுமபரினுயார்தர்கரிபரிவீரருலப பிபாருடன்வாசசெனறு
கமபமுற்றவனிவெருவுறபபகைஞ ருறைமிடங்கடிநினிறகலநதான்.

கொற்றவின்யுணைச்செவியுறவாங்கிக கோல்பலமாரிபெ ற்றூர்ந்து
வெற்றிசெய்யிரதம்பலபொடிந்தலபப வெமபரிகுலங்கரிதிரள்கள்
உற்றிடும்வயவருடலூறுபபெல்லா மேங்கலபோனமணணிடைவீழ
இற்றுகுகுருதிகடலெனபபெருக விருவிசும்பிமையவாவெருவ (௩௭)

வேறு கூற்றெனவாலமென்னக் கொழுங்கனமலென்னவூழிக்
காற்றெனச்சினநதுநீண்ட கார்முகககணைபிறவும
ஏறறசத்திரங்களாலு மெதிாததவருடலநூறுங்கி
மாற்றினன்மாயன்செய்ய மலரடிமறவாமன்னன். (௩௮)

இவ்வகையமாபொருநகா லெண்ணிலாவெறுழ்வலிபதோட
டெவ்வாரூழ்நதளவில்கொறறச் சிலைமுகமழைபிறபெய்திட்
டெவ்வமிவிரதங்கைவிலிற் றுகப்படைகள்வீழுத்திச
செவ்வியவாசன்சிநதை தெருமாலுறுவித்தாரால். (௪௦)

அப்பொழுதாழிமன்னனவ ரெதிருடறறலாற்றுன்
ஒப்பறுபிலத்துவாரத துள்வழிதுனைநதுசென்று
செபபருஞ்சேடவெற்பிறசோந்து மாமகிணன்றன்னைத
தப்பறவெண்ணிவாழ்த்திச் சரணடைந்தஞ்சலித்தான். (௪க)

இணைத்திருவடியையுள்ளத்திருவி னன்கிறுகப்புல்லிப்
பிணித்துலகெவையுந்தந்த பிரணவப்பொருளேயார்க்கும்
பணித்தடங்காதமேன்மைப் பரமனேதுன்றுரோடும
கணித்தபோர்தொலைந்துமட்கிக் கடிதிவட்புகலடைந்தேன். (௪௨)

கருணைசெய்தருளவேண்டுமென் னலுங்கமலக்கண்ணற்
றிருவருடழைப்பநோக்கிச் செப்புவான்வெருவல்வேண்டாந்
தருகுவனுனக்கென்சங்கு சக்கரமவற்றாலுன்வெம
மருவுலாதம்மைக்கோறி யெனவரமகிழ்ந்தீந்து. (௪௩)

வாசனைநாறுஞ்செய்ய மலர்மகண்மருவுமார்பன்
றேசுறுவளையினோடு திகிரியுங்கொடுத்துப்போக்க
ஆசறுமன்னன்வாங்கி யழகுறும்பதியினெய்திப்
பூசனைசெய்துவேண்டிப் பொங்கொளிதவழச்சென்றே. (௪௪)

அடையலர்தம்மையெல்லா மடிமுடியறத்தடிந்து
படியினில்வீழவீட்டிப் பார்த்திவனிடத்திலேயா
நொடிவரைச்சேர்தலோடு நுவலருமுவகைபொங்கி
உடல்புளகிப்பச்சங்கொ டொளிகிளர்திகிரிதன்னை. (௪௫)

ஏந்திவேங்கடமென்றோது மெழின்மலையெய்தியாங்கு
பூந்திருநாதன்செய்யபொன்னடி யிறைஞ்சியேத்தி
வேந்தன்முன்னிற்பநோக்கி மேதகுபரமன்செய்ய
காந்திசெய்துவர்வாய்விண்டுன் கருத்தின்வேண்டுவதியாதென்ன. ()

ஐயநின்னருட்பேற்றால் யானரந்தைமுற்றுங்களைந்து
துய்யமினனுல்வேண்டிச் சொலலுவதியாதென்றாலென்
வெய்யவொன்னலரையெல்லாம வீத்தசங்காழிதமமை
வையகந்தனிலுயேற்கு வழங்கியதெவாக்குநதோன்ற. (௪௭)

தேவர்கலர்ச்சாவிம்ப திவ்யமங்களரூபத்தில்
மேவியகதிர்செய்யாழி வெள்வளைதனையுமிந்தப்
பூவினிலெவருமுனைப் புறக்கணுலுணராவண்ணஞ்
சேவைதந்தருள்வாயென்று செபபலுமுளத்திறகொண்டே. (௪௮)

வேங்கடத்தானீயிங்ஙன் வேண்டியபரிசின்னாள்
ஈங்குறுமவாகட்கெலலா மினிதுறச்சேவைபீந்து
தீங்கறத்திருவினோடுசோநதினி திருக்கின்றேனென்
றோங்கலையமுதமொப்ப வுரைத்தனனுவந்துமன்னோ. (௪௯)

கொற்றவில்வலியின்மிக்க கோவெனுந்திலீபன்கேட்க
நற்றவத்துருவாசன்று னவின்றனனென்றுசூதன்
சொற்றனனிதனையெல்லாஞ் சோர்வறவினிதின்மேன்மை
உற்றிடும்பிரமாண்டத்தி னுகப்புறவுரைக்குமன்னோ. (௫௦)

கஅ - ஆவது தொண்டமான் சக்கிரவர்த்திக்குத் கூக

திருவாழி திருச்சங்கீந்த வத்தியாயம்.

இக்கதைவியந்துகேட்போ ரெழுதுவோர்கலிநோயின்றி
மக்களும்பொருளும்பெறறு மருவலரின்றிவாழ்ந்து
தக்கநற்கல்விஞானந் தழைத்திடககமலைகேள்வன்
மிக்குயர்பததிருளு மேவிவீற்றிருப்பர்தாமே (ருக)

தொண்டமான் சக்கரவர்த்திக்குத் திருவாழி திருச்சங்கீநத
வத்தியாயம முற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (சகரு.)

கக - ஆவது தீர்த்தயாத்திரையின் விவரமுரைத்த வத்தியாயம்.

ஐநதடக்கியமெய்ஞ்ஞான வருநதவத்துநவாசன்றன்
மைந்துடைததிலீபனென்னு மன்னனைபகிழ்ந்துநோக்கி
நந்தலில்சேடவெற்பி னலமுறுமாண்புதன்னைச்
சிந்தையுளுவப்பவின்னங்கேட்கெனச் செப்புவானல். (க)

தீமைசெய்பவங்களெல்லாந் தீர்த்துயாகதியைநல்குஞ்
சாமிபுட்கரணிதீர்த்தந் தனக்குமாருததிக்கின்கண்
நேமவெண்கணன்முனோககினேருறபபுகழ்வராக
நாமமுற்றுயருந்தீர்த்த நாடிலொன்றுளதுமாதோ. (உ)

அப்பெயர்யாதனலத் தடத்தினுக்கமைந்ததென்னின்
ஒப்பறுபொற்கண னிவ்வுலகெடுத்தொளித்தநாளிற்
றுப்புறழ்பவளச்செவவாய்த் துடியிடைமலராள்கேள்வன்
செபபருவராகமென்னத திருவவதாரஞ்செய்து. (ந)

சினத்தொடுமேவுணற்றேடிச சென்றிரசாதலத்து
முனைப்பெறுவனைவெண்கோட்டான் முடுகிமெய்பிளந்தெருக்கிக்
கனத்தமேதினிமான்றன்னைக கநழ்கதொளிகருலுங்கோட்டின்
நுனித்தலையேநதிமுன்போ லெய்தராமுடியின்வைததான். (ச)

ஏனமாமுருவமான விறையவன்சலவாசத்தைநத்
தேனமாகமலனலே தெரிந்துமாதவத்தோர்தேவா
ஆனவரவனைவேண்ட வனைததுலகவருநோக்கி
ஈனபாவங்கணீங்க விரணியகருப்பனெண்ணி. (ரு)

அப்பெருமயத்துணின்று மாண்மைசாலேனமாகும்
ஒப்பறுமூர்த்திதன்னை யுகந்தெழுந்தருளச்செய்தான்
செப்புமக்காலமாதி சிறந்தவப்பிலப்பேர்வேத
விப்பிரர்வராகதீர்த்த மெனவிளம்புவர்கண்மாதோ. (கா)

அவ்வயமூழ்கியேன மாம்பரனடிதாழார்மேற்
செவ்வியசீநிவாசன் றிருவுளமுவப்புறுனென்
றெவ்வமிலமரர்ஞான விருந்தவாமுதலினோர்கள்
பவ்வநீராடைசூழ்ந்த பாருளோர்க்கறிவித்தாரால (எ)

அன்றியுங்கமலைகேள்வ னமபுவிதனிலெவர்க்கும
என்றுமவ்வேனமாலை யெணிபபுகழ்ந்தெக்கன்மத்தும்
ஒன்றுசங்கறபஞ்செய்யுமபடி யொளிரபவளந்தன்னை
வென்றெழிறிகழுஞ்செவ்வாய் விண்டுரைத்தனனுவந்தே. (அ)

வெந்திறற்கேழலானேன் மேதினிவழுத்தவாங்குச்
சந்ததமுறுங்காலத்தோா பிரளயஞ்சாரமூழ்கிப
பிந்தியகாலநதன்னிற பேணியோாசவரனைக்கி
வந்தனைசெய்துகோயிற் றிருபபணிவருததானன்றே. (கூ)

வருத்தவேடுவனைநோக்கி மாலருள்புரிந்திப்பூவின்
மிருத்தனனலநுகாநது மேலதாயுயர்ந்துநாளும
மருத்துவம்பொருந்திநதா வளஞ்செறிபதத்தையுறறுச்
சுகிததினிதிருத்தியென்று துவரிதழ்விண்டுசொற்றான் (கO)

வேறு. என்னலுநதிலீபமன்னவனுளத்தி னெழுந்தபேருவகையேம
லிய, இநநிலமதனிற்புனிதநீாபடிநற கெவ்விதமாதவெக்காலந் [ம்
துன்னுவதெனககடாவலுமுயருஞ் சுருதிநூலறிநதுமெய்ஞ்ஞான
மன்னியமுனிவன்வாய்மலாதிறநது வளமபெறவழுதாலுற்பனனுல்.

நாமநீர்குடைதற்கடைதலினித்தியமென்று நைமித்தியமென்றும்
காமியமெனவுமூன்றுளவவற்றிற் கழறியநித்தியமாவதுதான்
சேமவைகறையுநன்பகறபொழுதுநதினநதினமயநதினமுழ்குவதாம்
நேமநைமித்தியமென்பதுபரிதி நிலவொடுகூடுநாருடனே. (கஉ)

திங்களூற்பவிக்குங்காலமென்றினையுந் திகழ்மதியையுமாாநதீண்டப்
பொங்குவெஞ்சினத்தோடெழுநாருமமையமுதலதாய்பபொருந்தியந
தங்கியபருவகாலஙகடமமிற் றகைநதிகளினவடைநதாடல [லங்கள்
இஙகிதமருவுகாமியமாவ தென்னெனிலிட்டமுளெண்ணி. (கங)

சென்றுநீர்குடைதல்பெரியவரிந்தத் திர்த்தயாத்திரையைநைமித்தியம்
என்றுரைத்திடுவர்பலத்தினை யெண்ணுதேகியேபுனிதநீர்படியோர்
மன்றலக்துளவமால்பதமருவி வாழ்வர்காமியத்தையிச்சித்தோர்
துன்றியபிறவிவேலையினமிழ்வார் சொலுமிகபரமிரணடினையும். (கச)

விரும்புவோரிம்மைமறுமையுநலனை மேவுவார்புனல்படிபோழ்தின்
அரும்பனிமலராளுதனைத்துதியா ராற்றுமண்டுகேநோாவர்
சுரும்பிமிர்தொடையாயென்னமாமுனிவன் சொற்றனனெனவுயர்சூதன்
கரும்பெனவமுதமென்னவாய்திறந்து கழறினன்சௌனகாதியர்க்கே. (கரு)

முரைத்தவத்தியாயம்.

எழுதொணுமறைக்குமெட்டொணுவடிவத் தெம்பிரானெழிற்றிருவடியை
வழுவிலாதுளத்திற்பேணினோறும் வழுத்துமாதவர்புகழ்கின்ற
எழிலுலாவருமீரொன்பதென் றுரைக்குமேதமில்புராணங்கடம்மிற்
பழுதிலாமேன்மையுறுபிரமாணடமிவையெலாம் பகர்ந்திடுமன்றே. (௧௯)

தீர்த்தயாத்திரையின் விவரமுரைத்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (௫௧௨)

௨௦-ஆவது தானவிசேடமுரைத்த வத்தியாயம்.

மண்டமாகடந்தவொள்வாண் மன்னவன்றிலீபனென்போன்
எண்டவத்துருவாசப்பேரிணை யறுமுனியைநோக்கிக்
கொண்டலஞ்சூழ்புயங்கவெறுபிற் கொடுத்திடுந்தானமேன்மை
விண்டெனக்கருள்வாயென்று வேண்டலுமகிழ்ந்துவிள்ளும். (௧)

அந்தணருவப்பவன்னமளித்தறென் புலத்தோர்தம்மைச்
சிந்தையுண்மகிழச்செய்த பேசிகந்தரலிவ்வெல்லாம்
தந்தமக்கெய்துமத்தந்தனைக் கொடுபுரிவாராகிற்
சந்ததபரமானந்தந்தரும பதிதனிலவாழ்வாரே. (௨)

பத்திரையுவந்துதானம பண்ணுவோரதின்மெய்ரோமம்
எத்தனையுளதவ்வாண்டை யெய்துவாவிண்டுலோகம்
வத்திரங்கொடுப்போராயுண் மவிவுறப்பூவின்வாழ்ந்து
முத்தியையடைவரென்றே மொழிந்தனாமுதுநூலவல்லோர். (௩)

வளமுறுவசுதைபீவோர மாநிலத்தரசராய்ப்பின்
துளவமாலபத்தத்தானந்தந் துய்த்திலி திருப்பாநாளுங்
களபநன்மலர்தாமபூவங் கனகவாபரணமாயன்
உளமகிழ்வுறவாய்ந்தோர்கட்கு வபபுறவுதவுவோர்க்கு. (௪)

தேசிகனிடத்திற்செய்த தீவினையனைத்துநீங்கும
மாசறவிரதஞ்செய்துமலாமகள் கொழுநறகீந்தோர
காசினியதனிறகோடி கன்னிகாதானநல்ல
பூசுரர்க்குவந்தளித்த புண்ணியமபொருந்துவாரே. (௫)

சத்திரங்கால்செய்வடடஞ் சாமரைதிபத்தடபம
சுத்தநீர்க்கடங்களாதி பாத்திரந்துளவமாலை
வித்தகன்கோயிறகுள்ளம விருப்பொடுகொடுப்போபன்னாள்
இத்தலத்தரசர்க்கெல்லா மிறையெனவிருப்பாதாமே. (௬)

ஆதியாயந்தமாகி யகண்டமுந்தானாய்நின்ற
சீதரன்சினகரத்திற் செழுமணிசமைத்திந்தோர்தாம்
பூதலத்துயருங்கல்வி போதமெய்ஞ்ஞானமெய்தி
மீதலத்தெவரும்வாழ்த்த விண்ணவராவர்மாதோ. (௭)

பரமனு க்குவந்தபஞ்சபருவவான் விழாச்செய்வித்தோர்
தரணி யிலின்பம்யாவுந் தடாதினிதருந்திப்பின்னாப
பிர மனையுந்திபூத்த பீதகவாடைபூண்ட
ம ரகதமேனியண்ணல் வைகுமவைகுந்தஞ்சேர்வார் (அ)

புனிதவேதியர்க்குநூலிற் புகல்விதிவழுவாவண்ணம்
மனதுடன்கனிகைதானம வழங்குவோர்வானின்மேவும்
வனிதையர்கலவிதன்னின் மதனெனநெடுநாளின்பம்
இனிதுறத்துய்த்துமேலவீடெய்தி வீற்றிருப்பர்தாமே. (கூ)

அந்தணர்தங்கட்கத்தங் கிடைத்ததையற்பமேனும்
சிந்தையினுவந்துதானஞ் செயிற்றொலமரத்தின்வித்து
விந்தையாயப்பருத்துயர்ந்தே விரிவுறுவிருக்கமாபோல
சந்ததமபெருகியோங்கித் தழைக்குமநந்தமைதானே. (க0)

ஆனந்தமுடன்மால்கோயிறினமடைந்தவன்றனை
கானங்கள்புரிவோரகட்குக கடியதோர்பிரமகத்தி
கோநந்தவியற்றுந்தீமை குருநிந்தைமுதலாயுள்ள
ஈனஙகொள்பவஙகளெல்லா மிரவிமுன்பனிபோலாமே. (கக)

என்றுபின்றுருவாசன்று ணியம்புவான்பூருவத்தின்
நன்றறிவிண்டுவன்மனென்றொருநவையினூலோன்
துன்றியகாமஞ்சூழத் தூநெறிதுரநதுநன்மை
யொன்றுமுட்குறியாதாசான் மனைவியையுவந்துகூடி. (க௨)

வேறு. நாளொன்றேனுநவையெனநீடலன்
நீளுங்கூநதலந்நேரிழையாளொடும
காளையாமபருவஙகழிகாறுமவ்
வேளுநாணவிழைநதனனின்பமே. (கங)

இன்னவாறிழைத்தேயுடலெஙகணுந்
துன்னுமாபிணிசூழவிருத்தனாய்
அன்னமின்றியாநதையடர்தர
மன்னிவாழ்மனைவாளெரியுண்டதே. (கச)

குட்டநோய்தொழுநோய் கொடுமேலெலாம்
மட்டிலாதபுண் ணோர்ந்துமலிதரக்
கிட்டிமெய்தொளைததுக் கிருமிக்குலம்
விட்டசோரி தரைவிழுந்தோடவே. (கரு)

சுற்றுந்தீயதுர்க்கந்தஞ் சுலாவுற
உற்றகாசினியோரிகழ்ந் தோச்சவே
பற்றுறுந்தமரும்பழித் தோட்டலும்
அற்றமேவிவனத்தடைந்தானரோ. (கசு)

விரணவேதனைவீறி மெலிந்தவன்
தரணிமேல்விழ மெய்த்தடிநாய்நரி
முரணுடன்கடித் தீர்த்துமுடுகலும்
மரணமாயினன் வாய்கொடலறியே. (௧௭)

அன்னகாலையி னந்தகன்றூதுவர்
மன்னியெண்ணில்பல் வாதைசெய்தேகொடு
இன்னல்சேர் நிரயத்தினிவிட்டனா
பின்னவன்றனக்குற்றது பேசுவாம். (௧௮)

பூதலத்தினவன்றரு புத்திரன்
வேதநாமனெனப்பெயா மேவுவோன்
நீதிநூலினெறியினி னின்றுயர்
மேதைதங்குவி வேகமனத்தனாய். (௧௯)

பெற்றதாதையிழைத்த பெரும்பவம்
அற்றுநன்மையடைவ தெற்றேயெனக்
கற்றசிந்தையினாய்ந்து கனந்திகழ்
வுற்றவேங்கடத்துமபரி னெய்தியே (௨0)

பூவின்மேல்வரு பொன்மகிழும்மெழிற
றேவதேவன் செழுமலர்ச்சீறடி
ஆவலோடுமபணிந தவன்கோயிலின்
கோவினெய்விளக் கேற்றியக்கோதிலான். (௨௧)

நாடொறுங்கஙகுலும்*பகலுந்நகை
நீடுதீபநிரைநிரையாய் நிரைத்
தேடுதுன்றுமிலங்கிழை கேள்வனை
நாடியாங்குறைகின்ற வந்நாளின்வாய். (௨௨)

தந்தைசெய்பவந தானசித்தேகவே
நிந்தைசேரு நிரயத்தைநீங்கிவை
குந்தநாடுகலந்தவண் கோதொரீஇ
எந்தநாளுமியைநதன னின்பமே. (௨௩)

பின்னரும்மவன் பீதகவாடையான்
சன்னிதிப்பணிதா னெடுநாட்செயதே
இன்னற்பார விலங்கியிகபரந்
தன்னிலுந்நலஞ் சார்ந்திருந்தானரோ. (௨௪)

ஆகையாலுயரஞ் சனமாமலைக்
கேகுவோமென்றெடுத் தொரடியெனுந்
தாகமோடுவைத் தார்க்குத்தரைமிசை
வாகைவாசிமகப் பலன்வாய்க்குமே. (௨௫)

மாசிலாவட வேங்கடவைபவம்
ஆசையோடுவினவு மவர்கடாந
தேசினேடியர் செல்வமெலாமடைந்
தீசனேரருள் செய்யவிருப்பரால. (உகூ)

வேங்கடத்தின் மகிமைவிளம்பிய
பாங்குறும்பொத்த கத்தைப்படிமிசை
வாங்கியேனுமெழுதி வைத்தேனுந்தாம
தீங்கறுமபடி பூசனைசெய்தவா (உஎ)

மிக்கசெல்வம் புகழொடுமேன்மையுந
தக்ககல்வியுந தாழ்வறுஞானமும
மக்களுமமனையா ளொடுவாழ்ந்துபின்
சக்கரக்கைப்பரன் கதிசாரவரே. (உஅ)

தேனுலாந்தொடை மாபன்மிலீபனும
கோனுவந்திடக் கூறினனீதெலாம
ஞானமெய்த்தவ வத்திரிநலகிய
சூனுவாகிவருந துருவாசனே. (உகூ)

சூதமாதவத்தோன் முனிசௌனகர்
ஆதியோர்கட் கமுதெனவன்பினே
டோதினனிக்கதையினை யொண்புகழ்க்
கோதறும்பிரமாண் டதநிற்கூறுமே. (கூ0)

தானவிசேடமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம ருசஉ.

உக - ஆவது. சற்சங்கததால்வந்த மகிமையுரைத்த வத்தியாயம்.

தத்துவந்தெரிந்தஞானச சௌனகராதியாய
வித்தகமுனிவர்சூழ்ந்து வேஙகடமகிமையின்னம
சித்தமுள்ளுவந்தெமக்குச் செப்புவாயென்னவோடும்
சுத்தனன்மேதைவாய்ந்த சூதமாமுனிசொலவானால். (க)

சத்தியவுலகந்தன்னிற் சதுமுகனவைக்களத்துச்
சுத்தமெய்ஞ்ஞானநூலின் சுவையுணாவசிட்டனெய்திப்
பத்திசெய்தடியிற்றாழ்ந்து பகருவானெவருமென்னைப்
புத்தியுளுயாிராசபுரோகித னெனப்புகழ்ந்தே (உ)

பூசனைபுரிவதாலப்புரவலர் நாளுஞ்செய்த
மாசுறுபவங்களெல்லாம் வரும்புரோகிதனுக்கென்றே
பேசுநூலானதாலிப்பெரும் பவத்தொழிலினாயேன்
ஆசறுகொடியதீயனாகி யேதுயருளாழ்ந்தேன். (கூ)

நேரிசைக வெண்டுறைபாவினர்.

பிரமனீயருள்வாயெனறு பினனருநகவ்ட்ட வா
வருமறையவன்பொன்னில் லாறுசாரவினனாகிப்
பெரியநனீமகஞ்செயநதண் பெரியவர்நாப்பணெய்தி
மருவுறவிருந்துவந்து வழஙகுதக்கணைமேலாசை. (ச)

மலிவுறவற்பமீந்தால் வாங்காதுமுனிநதுநிந்தை
சொலுங்குணமிலியைநோக்கித் தூயவந்தணாகளெல்லாம்
சலிலமுட்படிதலின்றிச் சநதிவநதனையுமின்றி
நலிவுறுநீயேனிஙகுநண்ணினை யெனச்சினநதே. (ரு)

கொடுத்ததைவாங்காதேநீ கோபமுடகொண்டாயென்று
கடுத்துநிநதனைகளாகக்கழறியே வசிட்டனென்போன்
இடத்தடைந்திருவெண்ருேத வெண்ணருநதுயரததோடும்
அடுத்தெனைததுதித்துச்சுத்த ளும்வகையருள்வாயென்றே. (சு)

அஞ்சலித்தன்பாய்மேவு மநதணன்பவமுநாயேன்
எஞசலில்பவமுநீஙகி யென்றுநற்சுத்தனாகக்
கஞசநாண்மலரின்மேய கடவுளேயருள்கவென்று
வஞசமிலவசிட்டன்வேண்ட மறையவன்வழஙகலுற்றான். (எ)

விபுலையிற்சிறநதமேலாம் வேங்கடாத்திரியினெய்திச்
சுபமுறுகோணமென்று சொலுமயாநதன்னின்மூழகி
உபநிடததின்சீர்சாலுட பொருளாகிவெண்கோட
டிபமழைததிடமுன்றோன்று மீசனைத்தியானஞ்செய்தால். (அ)

வேறு. விள்ளரியபாவம்விலகும் மெனவறைநத
கள்ளவிழ்மலாக்கடவுடன் கழலபணிநது
மெள்ளவிடைபெறறுவரு வேதியனுடன்மீண்
டொள்ளியநிலத்திடை யடைநதொளிவிளஙகி (கூ)

நன்மைபெறுசொன்னமுகி யென்னுநதியின்பால
வன்மையுறுமாயையை மறுததசுகனுககு
முன்மகிழ்விடைநண் முகுநதனைவணஙகிக
கன்மவினைநீக்குமுயர் கபிலவயமூழகி (கய)

கட்கமைவிலாதுயா கனதநவரையெல்லாம
வெடகவொளிர்வேஙகட விலங்கன்மிசைசாமி
புட்கரணியாடியலா பூமின்மகிழ்வோனை
உட்கனிவுறத்தொழுது வநதெதிரினின்றே (கக)

சிந்தையுளுவந்தடியர் செய்பவமகற்றிச
சநததமுநன்மையருளுந் தயைபுளோனே
இந்தமறையோன்பவமு மென்பவமுநீங்க
விந்தையுடன்வந்தருளு வாயெனவிளமபி (கஉ)

சன்னிதிதனக்குவடக்கு சார்பதனிலெய்தி
நன்னயமிகுத்தபவ நாசநதிதோய்ந்து
பின்னருயர்கோணமெனவே பெயர்சிறந்து
மன்னுபுனலின்கரையின் வந்தினிதினோடே. (௧௩)

வேறு. அருந்துதறவிர்நதே யேகாதசிமுதலைந்துநாளங்
கிருந்துநன்மீனததிங்கட பௌரணையென்னுநாமம்
பொருநதியதிதியினுச்சிக் காலத்திற்புகழ்சேர்கின்ற
கருநதடநெடுங்கட்செவ்வாய்க் கற்பினுக்கரசிகேள்வன் (௧௪)

நளிர்புனலாடநண்ணுங்காலையி னயநகொணூல்க
டெளிவுறுதவர்கள்சித்தா கின்னரரியக்காதேவர்
துளவநன்மாலைபூண்ட தூயனைவிருமபியேத்தி
உளமகிழ்ந்தந்நீராடற் குறுதலுமுவப்பக்கூடி (௧௫)

உடன்வருமறையோன்றன்னோடு வந்துசஙகற்பஞ்செய்து
தடநதிமூழ்கிதேவ தர்ப்பணமுதலதான
கடன்முறையினிதினாற்றிக் கரையினிற்பதுமபீடத்
தடைவுடனமாநதுபொன்மா தன்பனையகத்தினாடி. (௧௬)

ஏகசிந்தையனாய்ச்சற்று மிடைவிடாதெழிற்றியான
யோகமநகியற்றுங்காலை யொப்பிகநதுயருமூலம
ஆகியசீநிவாச னமலையோடுவணநாம
வாகனமீதுநீலமலை வருவதுபோல்வநதான். (௧௭)

வேறு. கண்டிருகண்ணுமிதயமுங்களிப்பக் கழலிணைபணிந்துநின்று
முண்டகனரனுஞ்சுருதியுநகாணு முதல்வனேநாயினேன்றனக்கு [டி
மண்டனிலிராசபுரோகிதநதன்னால் வருபவமுடனிந்தமறையோன்
கொண்டவெம்பவமுநீக்கியாடகொள்வாயெனத்துதிசெய்துகூறுதலும்

முகுந்தனுங்கருணைமலிந்தெழவசிட்டன் முகமலரினிதுறநோக்கி
உகந்திசைமடந்தைகணவன்வாய்மொழி கேட்டுயருமிக்கோணதீர்த்தத்தைப்
புகழ்நதமிழ்ந்தாடியெனைததியானித்துப் பூசனைபுரிந்தனையதனால்
மகிழ்ந்தனனுனைநின்மனமவிரும்பிய விம்மறையவனலம்பெறமதித்தேன். ()

தப்புறவின்றியெம்மிடத்தன்பு சார்குவார்தம்மையான்விரும்பி
எப்படியருள்செய்திருவினையகற்றி யின்புறக்காத்தருள்வேனோ
அப்படிநீயுமன்புவைத்திவன்ற னருமபவநீக்கியாளென்று
செய்பினையதனான்மகிழ்ந்தனன்சாலவென்றுபின்செப்பலுற்றனனால்.

அமபுவியதனிலடுத்தவரிடத்தி லன்புவைத்தவன்மகாபுருடன்
னும்பகல்பெரியோர்தங்கண்மேற்பத்தி வைத்தவன்புருடவுத்தமனும்
இம்பரினின்மேற்பத்துவைத்தனை லிவணடைத்தமைப்பணிந்திந்த
வெம்பவமகற்றுங்கோணதீர்த்தத்தின் மேவியாடக்கிடைத்ததுவால். (௨௧)

ஆனதாலிவன்செய்பவமெலா மொளிசெய்யாதவன்முனந்துகினம்போல்
போனதுன்னுதவியாற்பெருங்குணனும் புகழறங்கல்விநற்செல்வம்
ஞானமுமடைந்துசர்வசித்தாக்கிய னெனநவிலும்மும்பெற்று
மாநிலமிசைவான்சுகமுடனெடிது வாழ்ந்தினிதிருப்பனென்றருளி. (உங)

மண்ணதினரசர்புரோகிதந்தன்னால் வருபவங்கினக்குநீங்கியதென்
றண்ணலஞ்சீநிவாசனங்கருள்செய் தறைகுவான்பின்னருமிந்தப்
புண்ணியகோணவயம்படிநதென்னைப் புந்தியுணினைப்பவரெவரும்
பண்ணியபவஙகள்பாறிட்டினைத்த பயனெலாமபெறுவர்கண்மாதோ.

வேறு. முன்னைநாட்டுமபுரு முனியிங்கெய்தியே
பன்னருந்தவமெனை நினைநதுபல்பகல்
இன்னறீாதரபுரிந் திந்தமாநதிக்
கென்னதுநாமமீ கென்றுவேண்டினன். (உச)

ஈந்தனனன்று தொடடின்றுகாறுந்தான்
வாய்ந்ததப்பெயர் நலமருவுமிவ்வயந்
தோய்நதவர்தமைத் திரிபுவனத்தொண்கலே
ஆய்நதவாபுகழ்நது கொண்டாடுவாரெனு. (உரு)

ஆசறுவசிட்டனுக் கருளியநதரத்
தீசனுஙகரந்தன னெவருஞசென்றனர்
ஏசறுசர்வசித்தாக்ய னென்றுசொல
பூசுரனுடனருந்ததி பொருநதுவோன். (உசு)

தருமலிந்தெழிலுறுந் தனதுசூழலில்
மருவிநாள்சிலவவண் வாழ்நதபின்னையச்
சருவசித்தாக்கியன் றன்னைநோக்கியுன்
திருநகாக்கினிதுறச் சென்றுநாடொறும். (உஎ)

சதுமறைவிதிவழி சாநதனுயிருந்
ததிதிகட்குறுவொடு மாடையாதிய
உதவிநலலறத்துறை யொழுகிவாழ்ந்திடின்
பதுமநாபியனருள் பலித்தமிண்ணமே. (உஅ)

மக்களுஞ்செல்வமு மலகிவாழ்ந்துபின்
புக்குதிகதியெனபபு கன்றுபோக்கலும
தக்கவம்முனியுரை தலையிற்றாஙகியாங்
கக்கணந்தன்பதி யடைந்திட்டானரோ. (உகூ)

அடைந்தவனறத்தொடு மண்டார்கட்கெலாம்
கடைந்தமுதளித்தவன் கழலைவாழ்த்தியே
படர்ந்தபோரன்பொடு பாரில்யாவரும்
மிடைந்துவந்தேத்த வீற்றிருந்திட்டானரோ. (௩0)

பெரியவர்மீதுநம் பெட்புவைத்தவர்
திருவுளமுவப்புறச் செய்துநாடொறும்
மருவுவோர்பவமெலா மாறியேயிக
பரமிரண்டினுநலம பயக்கவாழ்வரே. (௩௧)

என்றுயர்சூதமா முனிவனேதமில
மன்றலஞ்சீதனை மிசவனத்துறை
துன்றியஞானமெய்த துறவரன்பொடு
நன்றெனவினவுற நவின்றிட்டானரோ. (௩௨)

எத்தலத்தவர்களு மேத்துறும்பிரமம
உத்தரகாண்டத்தி னுரைக்குமிக்கதை
பத்தியிற்கேடபவா படிப்பவாக்கெலாம
புத்தியுஞ்செல்வமும புகழுமெய்துமே. (௩௩)

சற்சஙகத்தால்வந்தம கிமையுரைந்த வத்தியாயமுற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (௩௭௩.)

௨௨ - ஆவது தும்புருவுக்கருள்செய்த வத்தியாயம்.

சத்தமேமுதலானவைம புலப்பகைதடிந்த
சுத்தமெய்த்தவச்செள னகாருதனைநோககி
எததலததவருமபுகழ் துமபுருவென்போன்
பத்தியாறறவமபுரிநத காரணமபகரெனவே. (க)

தொழுதுவேண்டலுஞ்சூதமா முனிசொலவான்மேனாள்
பழுதிலாததுமபுரு விசைபாடியாகாய
வழியதாய்வருஙகாலையி னாரதன்மலாமான்
தழுவுமாதியையாழி னாசதிரெடுததுரைத்து. (௨)

வரனுமன்புகொண்டிருவரு மகிழ்ந்தளவளாய்நம்
அரியையாழ்கொடே யானந்தமோடுநீள்கானம
புரியுமவேலையிறபொருவருந் தும்புருமுனியைத்
தெரியநாரதமாமுனி சிறபபுறநோககி. (௩)

என்றன்யாழினுமெரி மணிகுயின்றொளியெறிப்ப
உன்றன்யாழ்கதிருதவு காரணமுரையென்ன
மன்றலுறுபூஙகறபகமலி நகரளிக்குந்
துன்றமலாதிவான்சசிபதி துன்னுபேரவையில். (௪)

அன்னவன்றனைவீணைபா லகமுவப்பித்தேன்
தன்னகத்துளேமகிழ்ந் தென்கைத்தண்டினைவாங்கி
நன்னயம்பெறுமணிகளாற் புதுக்கிநல்கினனென்
னின்னமீர்தருதும்புருமுனி யெடுத்தினசத்தான். (௫)

கடவுண்மாமுனிகதங் கொடுகடிகமழ்துளவ
நெடியமால்புகழ்நிகழ்த் திடாதிதரனைபபேணி
மிடியாபோறபொருள்வேட்ட நீவிண்ணின்றுவழுவிப்
படியின்வீழ்தியெனறிட்ட னன்பழிப்பொடுசாபம. (சு)

அன்னகாலையினந்தா நின்றெழிறவழும்
பன்னகாசலமீதுறை பழிப்பறுங்கோணம்
என்னுநீக்கரையினில் விழுநதெங்குவநதோமென்
றுன்னியுடடிகைத்துடன் றிடமுறதிசையெல்லாம். (எ)

தெரியநோக்கிவேஙகட மலையீதெனச்சிந்தித்
தரியையன்பொடுநதுதி செய்தநீாபமஇயழகாா
விரிவுறுஙகதிாவருதிசை நோக்கிவீறறிருநது
பொருவிலாதியையிதய புட்கரத்திடையிருத்தி. (அ)

அலைபுலன்களையடர்த்த ரனணிசடைக்களித்த
நிலைபெறுங்நதிநிளடி நெஞ்சுறப்பிணித்து
புலவரற்புதமிதுவெனப புகலவோர்வருடம
வலியயோகமிவ்வாறவண் மருவுநாடயமில (கூ)

மீனமாமதிபூரணை தனில் விளஙகொளிசெய்
தேனுலாமலாமகளுடன் சீநிவாசன்றான்
வானுலாவருஙகலுழன்மேல வந்துமுன்னின்றான்
ஞானயோகதுமபுருவிரு நயனமுஙகளிபப. (க0)

கண்டுகொ்ணபருங்தேவனைக் கழல்பணிந்தெழுந்திட்
டணடகோடிகளனைத்தையும படைததளித்தழிக்கும்
விண்டுவேயடியேன்செயும விணையினாரதனும்
பணடைமாமுனிசபிக்க விபபாரிடைவீழ்நதேன். (கக)

அன்னையாமெனவடைநதவான் றெண்டருக்கருள்பூ
மன்னுகோதைவாழ்மார்பனே மனமகிழ்ந்தடியேன்
தன்னைநோக்கிநோசாபத்தி னிடாகளைக்களைதி
என்னவேண்டலுமீசனுங கருணையினிசைபபான். (கஉ)

புனிதமேவுமிப்புனல் படிநதெனையுளம்பொருத்தி
இனியயோகமிஙகியற்றிய நலததினெலலவன்முன்
பனியதாமெனப்பவமறப பவித்திரனுனை
எனலுமாதவத்துமபுரு விருகரஙகுவித்தே. (கங)

இப்பெருமபுனற்கென் பெயருதவெனவிசைபபப
ஒப்பிலாதவனவ்வரமுகந்தளித்தென்சீர்
செப்பியின்னிசையாழ் முனிதன்னுடன்சோ்ந்து
தப்பிலாதிருவெனச்சொலித் தான்கரந்தனனால். (கச)

தெண்டிரைக்கனைகடலொரு செங்கையால்வாரி
உண்டமாமுனியவண்வரத் தும்புருவுவந்து
கண்டுதன்வரலாறெலாங் கழறிடமனத்துட்
கொண்டுசிந்தனையற விருந்தன்புடன்கூறும். (கரு)

வேங்கடாசலமகிமையும் விரிவுறவிளங்க
ஆங்குமேவியதீர்த்த நற்பெருமையுமாழி
தாங்குகையினனடியவாக் கருள்செய்தன்மையுநதேங்
தீங்கரும்பின்வான்சுவை யெனச்செவியுணவுதவி. (கசு)

இதரரைப்புகழ்ந்தேத்திடா திநதிரைமகிழ்நன்
துதியைநாடொறுஞ் சொல்லெனச்சொலியகன்றிடலும்
இதயசுத்தரைத் தும்புருநாரதனிடததில
அதிகவன்பொடு சோந்தரிநாமமாயிரமும். (கஎ)

இனியவேழிசையின்வழி வியப்புறபபாடித்
தனதிடந்தனிறசார்நதன னெனததவச்சூத
முனிவனைமிசவனத்துறை முதுமறைக்கிழவர்
மனமுவப்புறவமுதெனச் செவியின்வார்த்தனனால். (கஅ)

பிரமவுத்தரகாண்டத்திற் பேசுமிக்கதையை
விரியுமன்பொடு கேட்பவர்வேண்டியவிபவம்
மருவிநோயறச்சுகமுற நெடிதுநாள்வாழ்ந்து
திருவினையகன்பதத்தினிற் சென்றுசேர்குவரே. (ககூ)

தும்புருவுக்கருள்செய்த வத்தியாயமுற்றும்.
ஆ. திருவிருத்தம் ருககூ.

உங - ஆவது பெரியதிருவடி பரமபதத்திலிருந்து கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயம்.

வலியபொற்கண்ணன்மாயமாட்டி மாநிலத்தைக்கோட்டின்
தலையெடுத்தாதிசேடன் றன்சிரமமைத்தகேழல்
நிலமதினியற்றுந்தன்மை நிகழ்த்தெனச்சௌனகாதி
கலிவறுதவத்தோர்வேண்ட நன்றெனச்சூதன்சொல்வான். (க)

மனத்தொடுவாக்குக்கெட்டா வலியசூகரமாமாயன்
அனத்தையூர்பவனைக்கூவிச் சராசரமனைத்துமுன்போல்
வனப்புறப்படைத்தியென்று வழங்கவவ்வாறுசெய்தான்
நினைப்பின்முன்னடப்பவூர்வ பறப்பனநிற்பவெல்லாம். (உ)

பன்றியாம்பரமன்பாரைப் பாதுகாத்திடும்பொருட்டாய்த்
துன்றலைசுருட்டுமுந்நீர் சூழ்தலத்துறவிருப்பாய்த்
தன்திருவுளத்தினெண்ணித் தடஞ்சிறையம்பொன்மேருக்
குன்றுறழ்தஅழன்றன்னைக் கூவியாண்டின்னகூறும். (ங)

 ௨௫-ஆவது பெரியதிருவடி பரமபதத்திலிருந்து எங

கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயம்.

பத்தியாலென்னையீங்குள்ளார் பணிந்ததிமேன்மையோங்க
இத்தலந்தன்னில்வாழ வெண்ணினேமனவிருப்பிற்
கொத்திலங்குளறமவேண்டு மாகையாலோடிநீபோய்ச்
சுத்தவைகுந்தமேவித் தூயதோராடற்குன்றை. (௪)

எடுத்திவட்கொணர்கெனமு னெழுந்தவனடைந்தோர்குன்றைப்
பிடித்துவேரொடுகீணடேந்திப் பேசருங்கதியிறசேரக்
கடிததுணாகமழுமேன்மைக் கௌதமிநதியின்றெண்பால்
அடுத்துமூவிரண்டாமென்ன வறையுமயோசனைதூரததில. (௫)

குணகடறனக்குமேல்பாற் கூறுமயோசனையந்தாகி
யணமுறப்பொலிந்தசொன்ன முகிந்திமருங்குவையென்
றணிதிகழ்வேதரூபமாய ககபதியைநோக்கி
மணியொளிதவழ்வராக மானமாலவழங்கவைத்தான். (௬)

வேறு. வைத்தவக்கிரீடாசலத்தின்மேல் வராகமாயவனுவந்தெழுந்தருளி
நித்தலுமடியாக்கருள்புரிந்தெழிலாய் நேமிசங்கிலங்கிடங்கரில்
சுத்தநீர்ச்சாமிபுடகரணிக்குச்சொலும வடமேறபுறமணியார்
பத்திசெய்மானததமாந்தரனகமலன பாகசாதனன் முதறபுலவோர்.

முனிவரரெவரும்புகழ்ந்தடிவணங்கி முதல்வவிப்பயந்தருவுருவந்
தனைவிடுத்ததிகசாந்தரூபத்தைச் சாதியென்றுரைத்துவேண்டுதலு
இனிதுறவிதயசாந்தனுயவனி யெனுமினைமடிமிசையிநததிக [ம
கனிவுறவேதனுதியாயநின்ற கடவுளாதனைமக்கனுரேக்கி. (௮)

உயர்வறவுயருமபரமமாமபததது னுறறுவணன்கொணர்ந்த
நயமுறுமலையினடியவருளததி ருடியவளித்தினிதுறைவேம்
பயமறவுமதுபதியடைவீரென் றியாவாக்குமவிடைபணித்தருளித்
தனையுடனிருக்கினருனெனக்கேட்டுத் தவததவாசாற்றலுற்றனரால. (௯)

வினதைதன்புதலவன்பரன்பதியணுகிவிரைவினிலெடுத்துவந்திட்ட
புனிதநன்மலையிற்சாமிபுடகரணி யெனப்புகன்றனையதனபெருமை
தனையுரையெனலுஞ்சூதமாமுனிவன் சாற்றுவானழிவிலப்பதத்தின்
இனியபூந்திருமண்மடந்தை நீளையுடனிதயமுண்மகிழுமீசனுக்கு. ()

நீர்விளையாடற்குறைநடை-வாவி நிகரறவெவர்க்குமேலாமக்
கார்விளையாடுங்கிரியொடுமேந்திக ககபதிகொணர்ந்திடவந்த
எர்விளையாடுஞ்சாமிபுடகரணி யீர்மபுனலபடிந்தவர்பன்னாள்
வார்விளையாடுந்தனமினாருடன் வாழ்ந்தரிபதமருவனிச்சயமே. (௧௧)

சாமிபுட்கரணிதனைக்கணுறறிடினுஞ்சாறறினுநினைப்பினும்பவநோய்
போமதன்பெருமைநான்முகனரனும புகலுதறகரிதெனப்பெரிதா [த
மாமறைப்பொருள்களனைத்தையுமுணர்ந்துமனப்பகைதடிந்தமெய்சசூ
நாமகன்முனிவன்சௌனகாதியாக ளுவப்புறநவின்றனன்மாதோ. ()

ஏற்றுசீர்வராகமெனும்புராணத்தி னியம்புமிக்காதையைபபுவிமேற்
சாற்றுவோர்மனத்தினுவப்புறக்கேட்போர்சருவசித்திகளையுமடைந்து
மாற்றறுமெழிலார்சதுர்த்தசபுவன மருவுவோர்யாவரும்புகழ்ந்து
போற்றமாதவாக்குமறிவதற்கரிதாம் புராதனனுலகமேபுகுவார். ()

பெரியதிருவடி கிரீடாசலங் கொண்டுவந்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கு,௱எ.)

உச-ஆவது யாகமகிமை குமாரதாரிகைமகிமையுரைத்த வத்தியாயம்.

போதனுதியர்போற்றுந்திருமலை
ஆதிதன்புகழின்னமுமன்பினின்
ஓதுகேனவைகேட்டுவப்பீரெனச்
சூதமாமுனிசொலலலுற்றனரோ. (க)

திருப்பொலிந்தமலன்றிகழ்கின்றவப
பொருப்புமநதிரஙகன்மமபுரிதவம
நெருப்பினெய்சொரிவேள்விநெறியறம்
விருப்பினுறறுமவிரதமுதலவாய். (உ)

சகலசித்திகளுந்தட்டலின்றியே
மகிதலததில்வழங்குவதாதலான்
தகையுறும்பெரியோர்கள்சிநதாமணி
நகமெனுவுரைப்பாரதனுமமே. (௩)

ஞானபூதரமவேஙகடநன்மலை
சீநிவாசகிரிதெய்வபபொன்மலை
ஏனநாகமெழிறபுட்பகாத்திரி
ஊனநீங்கிடபப்பெயரோங்கலே. (௪)

பொங்குதீர்த்தகிரிபுகழ்சோநர
சிங்கவெறபுவைகுண்டச்சிலம்புகார்
தங்குநீலவரையுயர்சீசைலம
பங்கநீங்குமநந்தபருப்பதம். (௫)

கோதிறரண கோத்திரமஞ்சன
மாதிரம்வடமா மலையென்னவே
ஓதுபேர்களுரைக் கடங்காதுயர்
ஆதிமால்குண நாமமடுக்குமே. (௬)

உச-ஆவது யாகமகிமை குமாரதாரிகை மகிமை எடு யுரைத்த வத்தியாயம்.

மூன்றுதத்துவத்தின் முடிவும்மனந்
தோன்றுமுத்தமர் சிற்சிலர்தூயொளி
கான்றுமமமலைவைபவஙகாதலாய்த்
தேன்றனைப்பொருவச செவிமாந்தியே. (எ)

அம்மலைக்கணடைந்து நல்வேள்வியைச்
செம்மையாகச்செயிற் சித்தியுண்டெனுத்
தமமுளேகுறித தெய்தித்தவறற
மும்மையாமுலகுண்ட முதல்வனை. (அ)

நாடிவேள்விநடத்திடுங காலையில
ஈடிலானேரிறையென வெய்தலும
நீடுமேதையா நீயிருககக்கவின்
கூடிநின்றெளிகூாவ தெவ்வூரரோ. (கூ)

எத்தலத்துமிணையறு நீயெவன்
அத்தனுருன்பெய ரெதுவன்புற
இத்தலததிற்றனி நடந்தெய்திய
தெத்தையெண்ணி யியமபுதியென்றனர். (கo)

வேறு. அநதவாசகமவினவிய வமலனஙகறைவான்
எந்தநாமமோவெண்ணிலை யெஙகணுமவசிபபேன்
தந்தைதாயிலேன்குலமிலேன் சகலமுஞசமமாய்ச்
சிநதைகொண்டுருவிலியு மாயுருவுமாய்ததிகழ்வேன். (கக)

பேணிநீஙகளிங்கியற்றிடும பெருமகமவிருமபிக்
காணவந்தனனென்றலுங களிபபொடுமுனிவா
ஆணாமேவுமவேள்வி யினவியுவநதுண்ண
வேணவாவொடுவெளிப் படவிளஙகினனெனவே. (கஉ)

வேறு. அடக்கருமுவகைமலிந்தெழக்கனலி னுகுதிவிதிமுறைவிரை
நடததிடுங்காலைநளினைமார்பிலக நாநதகஙகதைவளைநேமி · [வின்
அடற்சிலைதிகழமகரகுண்டலஙக ளிலைநதிடமகுடமவில்வீசச்
சுடர்ப்பொனுராடைதுலஙகவணடு ளவத்தொடைசதாப்புயங்களிற்றேன்ற.

ஆங்குளமுனிவர்கண்டுகண்களிப்ப வருமகத்தாகுதியதனை [டலும்
வாங்கியுண்ணுகர்ந்துகோடிசூரியர்போல் வழஙகொளிவிளங்கினின்றி
தேங்கியஞானத்தவாகளமமான்மெய்த் தேசினுற்கண்வழுக்குற்று
நீங்கிலாதேகமுகூர்த்தமோவியம் பொனின்றுநாம்புரிதவந்தன்னுல்.

எண்ணிலாவண்டகோடிகளெல்லா மீன்றளித்தழிப்பவன்றனே
நண்ணிநாமியற்றுமகத்தவிவிரும்பி நலத்தினங்கீகரித்தனனென்
றெண்ணியானந்தமுறப்பலவாக வேத்தியம்மகமுடித்தனரென்[வான்
அண்ணயம்பொருகச்சூதமாதவத் தோனுரைக்கடன்பின்னையகவில்

வேதியனொருவன்முன்னமைம்புலன்களை மெலிந்துளந்தளர்ந்துவிண்ணுலவும்
ஆதவன்வெயிலாற்பசியினாற் புனலினசையாலயர்ந்துதள்ளாடிப
பாதநொந்தேகுமவழிதடுமாறிப் பலவிதவருத்தமுட்கொண்டு
மேதகுதிருவேங்கடமலையதனின் மீதுசோலூன்றியேநடந்து. (கசு)

பயப்படவருமவ்விருத்தனைத்திருவின் பதியொருகுமரனையடைந்து
வியப்புறநோக்கியாரைநீயெங்கு மேவுகின்றனையெனவினவ
நயப்பழமறையோனிங்கொராச்சிரம நேருளதாங்கடைகின்றேன்
நயப்புறுமனைவிபுத்திரர்கிளைஞர் நனிதியிவையெலாமிலனாய். (கஎ)

உடல்வலையிநோய்மையுளவெனைத் தெய்வமோதநீர்க்கடல்புடைசூழும்
படிமிசையினமும்வைத்துநல்விநோதம பார்ப்பதென்னிமித்தமோவென்று
மடலவிழ்கமலமாலையாநெஞ்சம் வருந்திநாக்குளறியேவழங்க
வடிவுறுங்குமரபருவமாயடைந்த மாயவனகருணையுண்மலிந்தே. (கஅ)

விருத்தனுமறையோயுனதுடல்விடுதல் வேட்கைகொலல்லதுமிகவும
பெருத்திடுமாற்றலுடையயவ்வனததைப பெற்றிடவாசைகொலின்னம்
திருத்தகுமுலகினெண்ணருங்காலந்திரிந்து வாழதரலசெயமனமோ
கருத்திதென்றெனக்குவெளிப்படக் கழறுகென்னலுங்கஞ்சமாலையினான். (ககூ)

இவ்விதமமைவினவியவிவனோ ரெழிற்சிறுபிள்ளையென்றுணர்ந்து
செவ்வியோய்நீயிங்கியம்பியவெல்லாஞ் சிந்தையினவிருப்பிலையினியான்
எவ்விதகருமமியற்றினுமபலத்தை யிச்சியாதாறறியேபின்பு
தெவ்வுருவுடலவிட்டிடமனமென்று செப்பினன்சரதமீதெனவே. ()

புகலுமாமறையோன்றனையுடன்கொண்டப் பொருப்பிலோரருவியின்மாடே
உகவையாய்நின்றிவ்வயந்தனின்மூழ்கி னொருபதினொறெனுமாண்டு
தகுமெழிற்குமாரனுகுவாய்நினசகுத் தரணியினிதியகருமம்
புகாறநடத்தும்பொருட்டுநன்னிதியம் புகழபெறவினிதளிக்கின்றேன். (உக)

நீயதுகொண்டுன்பதியினிலடைந்து நேமமாயிருக்கெனவடியா
னேயனாழந்தநதன்கரநதிடவவனந் நீரினிறன்றேய்நதெழுவடிவந்
தூயநற்குமரனனைதயுணர்ந்து சொல்லருமவியபபொடுங்கமலை
நாயகன்மணிதவுருவுபெறறோங்கிநமக்கருள்புரிநதனனெனவே. (உஉ)

சிந்தையினினைந்துபத்திசெய் தேகத்திசைமுகனரன்புருகூதன்
நந்தலிலமரரலர்சொரிநதேத்தி நாரணன்கருணையைவியநதே
இநதவேதியனிப்புனலபடிந் திளமையெய்தியபரிசினாலிதனுக்
கந்தமாங்குமரதாரிகையெனப் பேரறைந்தனாடோறுமுக்காலம். ()

திங்களோர்மூன்றுபடிந்தவர்புலன்கள் செகுத்தவராகிமூப்பில்லா
அங்கமதடைவரெனச்சொலித்தத்தம் பதியினிதடைந்தனரெனவே
பொங்கியபுகழ்ச்சாபாலியாமுனிவன் புகன்றனனென்றுசௌமிசமாம்
பங்கமில்வனத்திற்பயின்மறையவர்க்குப் பகர்ந்தனன்சூதமாதவனே.

உச-ஆவது யாகமகிமை குமாரதாரிகை மகிமை யெனயுரைத்த வத்தியாயம்.

இன்னதன்மையெலாமவராகமாமபுராணத்தெழிலுறவியம்பிடுமிதனை
நன்னயம்பெருகப்படிப்பவர்கேட்போர் ஞானிலத்திட்டபோகமெலாம்
மன்னிவாழ்ந்ததற்பின்மரைமலர்ப்பொகுட்டின் மருவிவாழ்திருமகளென்னும்
அன்னம்விற்றிருந்தமாபிறனுலகின் மருவுவாதமரொடுமடைந்தே.

யாகமகிமை குமாரதாரிகைமகிமை யுரைத்தவத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (சுஙஉ.)

உரு-ஆவது சங்கனென்னுமரசன்சாமித்துவமடைந்த வத்தியாயம்.

மாதபோதனாயாவருமவலனெனத்துதிக்குஞ்
சூதமாமுனிநைமிசத்துறவரைநோக்கி
ஏதநீங்குவன்மீகன் முனெனக்கினிதாக
ஓதினனதுகேண்மி னென்றுரைக்கலுற்றனனால். (க)

பொங்கர்மேவியகாசி நாட்டரசியல்பொருந்துந்
திங்கண்மாமரபினிற் பிறந்திசையுடன்சிறந்த
சங்கனாமிறையவன்முனந் தரியலர்ச்செருத்துச்
சிங்கவேறெனச்செய்ய கோலசெலுத்திவாழ்நாளின். (உ)

தெரிந்திடாதறநதி நெறியொழுகியசெயலால்
திருந்தலார்களாற் சீர்ந்தபேரரசிழந்துள்ளம்
வருந்திமந்திரிமாரொடு தக்கிணமருவி
இருந்தசேதுவுக்கேகுதுமென்று செல்வழியில். (ங)

மகிதலத்தினிற்பவமெலா மாற்றிடுஞ்சொன்ன
முகிநதிக்கண்ணணிய நீரிடைக்குடைந்து
நிகரிலாதுயாமாயனை நினைத்ததன்வடசார்
அகலுமோரலாமணங்கமழ் தடத்தினிதிருந்தான். (ச)

அன்னகாலையினந்தர வாணியாங்குற்று
மன்னகேடியர்மருவறக் கவளம்பெறவளர்ந்த
பன்னகாசலமுடியினிற் பங்கயமலர்ந்து
தன்னைநேரிலாச்சாமிபுட்கரணி சார்ந்துளதால். (ரு)

அத்தடத்தின்மேல் புறத்தழகாருமவன்மீக
மொய்த்தவோங்கலொன் றுளததின்முன்னுறவிருந்து
நித்தமூன்றுகாலங்களு நிகழ்த்துமத்தடத்தின்
பத்தியாற்படிந்தாங்குறை பரமனையுளத்தே. (சு)

சிந்தைசெய்தருமதி செபஞ்செய்யினியிழந்த
நந்தனின்றியந்நகரர சொண்ணிதியெல்லாம்
நிந்தையின்றிநிற்காமென நிகழ்த்திடக்கேட்டுக்
கந்தமன்னுபூங்காவுசூழ் வேங்கடங்கலந்தான். (௭)

செம்மையாயதன்மீதுபோய்த் திரிந்தலர்வேரி
விம்முசாமிபுட்கரணியாம் விமலநீர்த்தத்தை
செம்மலாடிமேற றெண்கரைத்தேத்தினிதிருந்து
மும்மையாகியகாலமு முறைப்படிமூழ்கி. (௮)

உலகெலாந்தனதுதரத்தி னொருபுடைவைத்த
தலைவனாகியவேங்கடத் தானையுள்ளுவந்து
மலைவறத்தியானித் தவமதிநறும்பலவாம
பலமருந்தியேபத்தி யோகமபயில்காலை (௯)

தேவதேவனாகிய திருமார்பினன்சிறந்த
பூவின்வேரிசூழ்சாமி புட்கரணியினைபபண்
தாவுசோதியங்கதிரமதி தவழ்ந்தெனககரங்கள்
மீதுநேமிசங்கிலங்கிடப் பணிகள்வில்வீச (௧௦)

எழுந்துதோன்றலு மயனரனிந்திரன்முதலாய்த்
தழைந்ததேவர்கள்யாவருந் தழுவியானந்தம
விழைந்துதுந்துபிமுழங்கிட விருப்பொடுபணிந்து
செழுந்துணாக்கரஞ்சிரங் குவித்தேத்துகாலையிலே. (௧௧)

சங்கனென்றுசொலவிறைவனுந் தாழ்ந்தடிவணங்கி
அங்கைசென்னியின்மிசைக் குவித்தன்புடனேத்தி
அங்கமுமறுநற்புளகங்க ளரும்பிநன்காட்ட
பங்கயத்திருமார்பின னெதிர்நின்றுபகர்வான். (௧௨)

வேதத்துச்சியும் விரிசினைப்பழுமரத்திலையும்
போதத்துற்றநல்லன்பர் தம்மிதயமும்புகழ்ப்பால்
ஓதத்துஞ்சகத்திரபண முடியுடைப்பெரிய
நாகத்துந்திருவேங்கட நாகத்துமமர்வோய். (௧௩)

நினைதுசெயடிக்கடியன் யானிழந்தநீளரசு
மனதுவந்தெனக்கருளியு மன்னியபவங்கள்
தினகரன்முனந்திமிர மொத்தோடவுஞ்செய்யென்
றனகனம்புயவடிதொழு தன்பினேத்தினனால். (௧௪)

அன்னகாலையினருள்சுரந் தலையெறிந்தழகு
மன்னுதாமரைமலர்புரை விழியினன்மகிழ்ந்து
இன்னதீதரநோக்கிநீ யிசைத்தசாமித்துவந்
தன்னைமேவிநற்சுகமுறத் தரணியின்வாழ்வாய். (௧௫)

௨௫ - ஆவது சங்கனென்னு மரசன் சாமித்துவ மெய்

மடைந்த வத்தியாயம்.

ஏடலாமரைமலர் வெறிகமழுமித்தடநீர்
ஆடியானைநமுறவெனை யன்புசெய்தவர்முன்
தேடுதீமைகடினகர னெதிர்திமிரம்போல்
ஓடமேதகுநலமெலா முதவுவனுவந்தே. (௧௬)

தினமுமூன்றுகாலங்களுஞ் சிறப்புறுமிந்தப்
புனலினாடியெங்கழல புகழ்ந்தேததினையதனால்
புனிதனுய்ப்புவிபொதுவறப புரத்தல்செய்வாயென்
றனகன்வாய்திறந்தருளி யந்தரத்தினிற்கரந்தான். (௧௭)

ஈதெலாமுணர்ந்திருந்த வானவர்திரளெல்லாந்
தாதுலாமலாச் சாமிபுட்கரணியின்றகைமை
ஓதியானந்தமுறவெழுந்த வரவருலகங்
காதலோடுசென்றடைந்தனர் கண்ணனைத்தொழுதே. (௧௮)

சஙகனென்றுசொலலிறைய வன்றன்மனையாளோ
டிங்கிதந்தெரியமைச்சா களுடன்வரவேகிப்
பொங்கர்சூழ்நதெழில பொருந்துதன்னாட்டினிற்புகுத
அஙகவன்பகையரசா தஙகளிற்சமராடி. (௧௯)

வலிதொலைந்துளமலைந்து வெஙகானிடைப்புகுதச்
சிலைவலந்திகழ்சஙகனைக் கொடுதிறலரசர்
குலவுமாமணிமண்டபங் குறுகியாசனத்தின்
நலனுறுமபடியேற்றி மாநகைமுடிதரித்தார். (௨௦)

அஞ்சனக்கிரிமீதெழு மாதிதண்ணருளால்
எஞ்சலின்றிநல்லறத்தொடு மரசுசெய்திருந்தான்
நெஞ்சுவப்புறவென நெடுந்தவக்கிழவர்க்கு
அஞ்சலித்துயர்சூதமா முனியறைந்தனனால். (௨௧)

ஒப்பருந்திருவராகமாம் புராணத்தினுரைக்கும்
இப்பெருங்கதையன்புட னெழுதுவோர்கேட்போர்
செப்புவோர்திரைசெறி கடல்சோபுவிவழுத்த
எப்பெருந்திருவும மெளிதினிறபெறறுவாழ்வார். (௨௨)

ங்கனென்னுமரசன் சாமித்வமடைந்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (௬௨௪.)

உகூ-ஆவது இராமனென்னும் பிராமணன் சித்திபெற்ற வத்தியாயம்.

முன்னமவன்மீகனுன் மொழியக்கேட்டதை
பின்னுமைமிசவனப் பெருந்தவாகலெலாம
கன்னலின்சுவையெனக கழறுவாாணலம
மன்னியசூதனும வள்ளியோனரோ. (க)

அத்திருழவனியி னணியதாகிய
மத்தியதேசத்தின் மருவுமந்தணன்
உததமனிராமனென் றுரைக்கும்பேரினன்
நித்தலும்பயநதவா நெஞ்சுவப்புற. (உ)

உபசரித்தொழுகு காலததிலுற்றதன்
விபவமற்றுறுமபொருள் வேறிலாமையால்
விபுலையினெவர்களும் வெறுபபவுண்மெலிந
தபலனுய்மனஞ்சலித் தலையுநாளிலே. (௩)

ஓர்தினத்துயரும வேஙகடமென்றோதிய
பேர்திகழ்மலையரு கண்மிப்பேசருஞ்
சீர்திகழ்கபிலதிாத்தத் திற்றீயண
திாதரமூழ்கியே சிததசுததனுய். (ச)

அக்கிரிமிசையிவாந தனுகவாங்குநோ
தெககிணமோரளை நாப்பட்டீயொளி
ஒககுமெய்க்காந்தி மீதுலவத்தியானமாந
தக்கயோகத்தினிற் சாாந்திருநதிடும. (ரு)

சனற்குமாரனையெதிா சாாநதுநோக்கியே
மனத்துளேபெரியனென் றுணாநதுமாசற
வினைத்தடிவணங்கி நாயேற்குநெஞ்சவந
தனத்தம்வந்தனுகுரு தருளென்றேத்தினன். (கூ)

ஏற்றமாமுனிவா னிருகணேக்கியே
சாற்றுவான்பூருவ சனனநதன்னினீ
ஆற்றியபவமுளத தனையிஙஙனம
மாற்றவோருபாயநான் வழங்குவேனென. (எ)

தத்துவரகசியந் தன்னையன்பொடும்
புத்தியிற்பொருந்துறப புகலுவானுயா
நித்தியநிருமல நேரிறன்னையே
ஒத்தவன்கருணையோ ருருவமாகியான். (அ)

(கக) உக-ஆவது இராமனென்னும் பிராமணன் அக

சித்திபெற்ற வத்தியாயம்.

அன்னவன்மார்பை விட்டகல்கிலாதுறை
பொன்னின்மந்திரமிது புகலும்வேதத்தின்
முன்னினுநடுவினு முடிவினுஞ்சொலும
நன்னயமந்திர நவிலற்பாலதோ. (கூ)

வருபயன்வாய்ந்த விம்மந்திரந்தனைத்
தரைமிசைநவிலுவோர சகலசித்தியும
திருவுறவடைகுவர் திண்ணமென்னவே
பெருமுனிபின்னரும பேசுவானரோ. (க0)

அனைத்துலகவர்கட்கு மன்னையாய்மிகு
கனத்தவானசெலவமுங காதலித்துளம
நினைததவுமளித்தருள் புரியுநின்மல
மனத்திலக்குமியின் மந்திரமிதாதலால. (கக)

இந்தமந்திரஞ்சொலி னியற்றுதீவினை
சிந்திநறசெலவங்கள் சிறந்துசேருவாய்
நந்தலிலநதணவென நவின்றவன்
புந்தியுண்மகிழ்தரப் பொருவிலெந்திரம். (கஉ)

தன்னையுமவெளியுறக் காட்டிததந்திரம
இன்னதெனறியமபியுட் பிதியெய்திடா
துன்னகமவிருமபி யேகெனவுரைத்தலும
மன்னியகளிபபொடம்மறைவலாளனும. (கங)

பூமலிநதியன்மணம பொலிநதுமாறிலாக்
காமலிவேஙசடங் கலந்தஙகுறறிடுந
தேமலியருவி நீராடிச்சேர்வெறி
ஏமலிசாமிபுட்கரணியெய்தியே. (கச)

மண்ணையுண்டமிழ்பரன்பெயர்மனத்திடை
எண்ணியுமேத்தியுமினியநலகுமப்
புண்ணியவயங்குடைந்தாடிப்போதநோ
பண்ணவனிரங்கிமுன்பகருமந்திரம. (கரு)

வேறு. சந்ததமனுசந்தித்துத்தவமுறுதொழுகுநாளில
அந்தரத்தமரர்போற்ற வழகியவிமானந்தன்னிற்
சுந்தரக்கமலக்கண்க டிலங்கிடச்சஙகநேமி
இந்துவோடிரவிகூடி யெழுந்தபோலொளியிலஙக. (கசு)

கவுத்துவமணிவில்வீசக் கதிர்மணிமௌலிமின்னச்
செவித்தலத்திலகுகின்ற திருக்குழைவெயிலைக்கால
நவப்பசும்பொன்னினுடை நகையுறப்புயத்தினும
உவப்புறக்கமலமின்னா ளுரத்தொளிதிகழத்தோன்ற. (கஎ)

எழிலுறவிருந்த சீநிவாசனையிருகணோக்கிப்
பழுதறுமறையோன்சிந்தை வியப்பொடுபாங்கர்நண்ணித்
தொழுதெழுந்தாடிப்பாடிச் சொல்லருமண்டகோடி
முழுதுமீந்தளித்தழிக்கு முதல்வனேமூலதேவே. (கஅ)

என்றுடல்விதமாயேத்தி யிருகையுஞ்சிரமேறகூப்பி
நின்றிடக்கருணைமேவு நின்மலன்கருணையாலித்
தோன்றியவிராமனென்னு முத்தமமறையோனுள்ளம்
நன்றறிந்தபயநல்கி நாளுநீநளினதன்னை. (கசு)

உண்ணயந்ததிகபத்தி யுடன்மகிழ்நதேதியானம்
பண்ணினையாதலாலுன் பவந்தொலைநததுநீர்சூழும்
மண்ணிடையாயுண்ஞானம வளர்ந்துவான்விபவமெல்லாம்
நண்ணிவாழ்நதிடுதியென்று நவிற்றியங்கொளிநதான்மண்ணே. (உ0)

பின்னரமமறைவலாளன் பீதகவாடைபூண்டோன்
றன்னைமுன்காணுதுளளந் தன்னுளே துதிசெய்தநதப
பன்னகாசலநீங்கித்தனபதி யடைநதறத்திறேடும்
இன்னலற்றளவிலின்ப மெயதிவீறறிருநதானனறே. (உக)

பங்கமில்சௌனகாதிப் பழமறையவர்கள்கேட்பக்
கங்கைவேணியனோசூதன் கருணையோடினிதுசொற்றான்
பொங்கெழில்வராகமென்னப் புகல்புராணததினூடே
இங்கிதம்பெறவீதெல்லா மினிதுநன்கிசைக்குமாதோ. (உஉ)

இராமனென்னும் பிராமணன் சிததிபெற்றவத்தியாயமுற்றும.

ஆ திருவிருத்தம சுஎசு.

உஎ - ஆவது சக்கரவர்த்திதிருமகன் வேங்கடமடைந்த வத்தியாயம்.

நவிலருமபெருமைவாய்ந்த நைமிசவனத்தின்மேவும
சவுனகராதியாய தவத்தவாதம்மைநோக்கி
உவமையில்சூதனென்ன வுரைபெறுமுனிமகிழ்ந்து
தவலருவராகவெற்பின் றகைமையைசசாற்றுவானல். (க)

விண்மருவமராக்குற்ற வெந்துயர்களையமாயோன்
தண்மதிக்கவிகைச்செங்கோற் றயரதன்றனக்குச்சேயாய்
மண்மகளுவப்பவந்த வலியகோதண்டராமன்
திண்மலைபொருவுபொறறோட்டிற விலக்குவன்றனேடும். (உ)

௨௭-ஆவது சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வேங்கட மடைந்த வத்தியாயம்.

கொடியராவணனேயாதி யரக்கரைக்கோறல்செய்வான்
கடியகானண்ணிப்பம்பைப் பொய்கையங்கரையின்மேவி
அடலுளவிரவிமைந்த னநுமனங்கதனேயாதி
படையுடைவயவாசூழத்தெ ழுதுபாற்படருங்காலை. (௩)

வேங்கடாசலத்தின்வந்து மேவவப்போழ்துமேன்மை
தாங்கியவநுமன்ருயா மஞ்சனைதனையநோக்கிப
பூங்கழலபணிந்துபோற்றிப புவனியினின்றெண்ணீமை
நீங்கியதுய்ந்தேனென்று நிகழ்த்துதலாயினாளால். (௪)

அண்ணலேநினதுசேவை யகத்திடைவிருமபியிந்த
விண்ணுயாவெற்பினெண்ணில விழுத்தவாதவஞ்செய்கின்றூர்
உண்ணயந்தவர்பூசிபப வுவந்திவணின்றுவைகிக்
கண்ணனேபோதியென்னக் காதலின்வேண்டுங்காலை. (௫)

அம்புயக்கண்ணிராம னடிதொழுதாஞ்சனேயன்
எம்பெருமானீயின்றிவ் வெழின்மலைமீதுவைகி
நம்பெருமபடைஞரெல்லா நறுங்கனிகாய்களுண்டு
வெம்பசிதணியநாளை யேகுதலவிழுமிதென்றுன். (௬)

அன்னதுகேட்டிராம னுமெனவிருந்தகாலை
தன்னிகரில்லாத்திண்மைச் சதாகதியுயிர்த்ததோன்றல்
முன்னரிற்குரக்குத்தானை யாவையுமுறையினேகி
இநதமெங்குநீயி ரிச்சையின்படியேசென்று. (௭)

பனிமலர்ச்சோலைதோறும பயின்றிளைப்பாறிவேண்டுங்
கனிபலமூலந்தின்று வரும்படிகழறவாங்கண்
இனியசொலியம்பிநின்ற வஞ்சனையென்னுமாதின்
புனிதமுற்றிலங்கிமேன்மை பொலியுமாச்சிரமந்தன்னில். (௮)

பங்கயச்செங்கணய்ய னிலக்குவன்பரிதிமைந்தன்
அங்கதனேடுமெய்தி யவள்செய்பூசனையுவந்து
கொங்கலர்த்தாதுசிந்திக் குளிர்மதுபபிலிற்றித்தெய்வ
பொஙகெழில்வரிவண்டார்க்கும பொழில்களினுலவும்வேலை. (௯)

உத்தமமறையோர்தம்மி லுயர்நிருலோமனெனுஞ்
சத்தியவுலகமெய்தச் சதுமுகன்றன்னைநோக்கி
மெய்த்தவமியற்றவமபொன் விரிசிறையெகினமேற்கா
யத்திரிக்கிறைவனண்ணி யருளுடனவிலலுற்றுன். (௧௦)

தன்னிகரிலாதவண்மைத் தயரதனென்னுநேமி
மன்னவன்குமரர்வெள்ளி மலையைவேரொடுபறித்த
தென்னிலங்கேசன்சென்னி சிந்துவான்பொருதற்காக
உன்னிவெங்குரக்குத்தானை யுடன்கொடுயணுகுங்காலை. (௧௧)

வேங்கடாசலத்தின்மீது மேவுவரவர்களானீ
ஓங்குமென்பதியைச்சேர்வை யெனவுரைத்தகன்றபின்னர்த்
தீங்கறுமறையோனிந்தத் திறலினோர்வரவைநோக்கி
ஆங்குறுங்காலிராம னனுசனோடெதிரிறனேன்ற. (கஉ)

வேதியன்பணிந்துபோற்றித் தன்செயல்விளம்பலோடும
ஆதிநாயகனுமுள்ளத் தன்பினிற்பிரமலோகத்
தேதமிலந்தணுளவேகென வருள்செய்தெண்ணில்
மாதவர்புகழ்ந்துவாழ்த்த வனத்தெழிலசிறப்பநோக்கி. (கங)

ஆங்குளவியக்கராயோக் கணுகியசாபமெல்லாம்
நீங்கியவருள்செய்தப்பால் நேரிலாவெற்றிநலகும்
பூங்கடிகளுலகின்றசாமி புட்கரணிதீர்த்தம்
பாங்குறவெவருமாடி நைருதிபாகமேவி. (கச)

சுதைதருபாலின்வேலை தன்னினுந்துலங்குகின்ற
சதவிதழ்துவன்றுசெய்ய தாமரையிடத்துமபோநத
மதிநுதறபவளச்செவ்வாய் மஙகைவாழ்நதிருபபமார்பம்
உதவுவேங்கடத்தான்வாச வொண்கழலிறைஞ்சியேததி. (கரு)

சீர்பெறும்பன்னசாலை செய்ததிலிளைஞரோடும்
பேர்பெறுபரிதிமைநதன் முதலியபெரியாசூழக்
கார்பெறுநிறததானுண்ணாக் காய்கனிக்கறுமன்சென்று
ஏர்பெறக்கொணர்நதளிப்ப வினிதுறவிருககுஙகாலை. (கசா)

வானரத்தலைவராய மயிநதன்கேசரிதுவிநதன்
ஈனமிதீரக்கபாதனிடபன் வெமபனசலீலன்
தானவர்க்கிடியேறன்ன சதவலிகுமுதனுதி
ஆனவர்நதிகடகெலலா மதிபதியாகித்தோன்றும. (கஎ)

சாமிபுட்கரணியென்னுந தடத்தினீசானதிக்கின்
தேமலிகானததூடே சோந்தொருமுழையினுள்ளே
தீமையர்சிநதைபோலச் செறியிருளூடுசென்று
பேரமளவினிறகண்காணப் பொருதகோரொளியைக்கண்டார். (கஅ)

கண்டகம்வியந்துபின்னுங் கடுவிசையோடுசெல்லப்
பண்டைநான்முகனுமேத்தும பழநகரொன்றுநோக்கி
மண்டமர்கடந்ததோளா ரப்பதிமருகுசெல்ல
மண்டபமாடகூட மணிமதில்கோபுரஙகள். (ககூ)

பொன்னினுமணிகளாலும் பொலிந்திலங்கிடவெண்முத்தால்
மனனுதோரணங்கடோன்ற வச்சிரக்கபாடமின்னப்
பன்னகமணியின்காந்தி பரந்தெழுபந்தர்துன்னக்
கன்னல்பூங்கதலிபூகங் கதலிகைகளினவோங்க. (உ0)

மடைந்த'வத்தியாயம்.

செங்வியநான்குதோளர் திகிரிசங்கங்கையேந்துந்
திவ்வியபுருடாவாசனு சிறந்தபூஞ்சோலைவாவி
பவ்வமொத்ததிருமபேரிமுதற் பறைகுழலின்கானம்
எவ்வமினரமபின்கீத மெவையுமனுசெவிக்கணுர. (உக)

இனிதுறப்பருகியாஙகோ ரெழின்மணிவிமானத்தின்கண்
மினிஞருரிதகாமுத்தா மிடறகரங்குவித்துவாழததப்
பனகவாசனத்தின்மீதுபைம பொனமபரமிலஙகக்
கனகயேூரஞ்செய்ய கவுத்துவமணிவில்வீச. (உஉ)

சங்குசக்கரமவாடணடு சாஙகமங்கையினிலங்கப்
பொஙகொளிதிகழககாதிற் குண்டலமபொறபிறைடச்
செங்கதிரவெளகமௌலிதிகழ் தரமரகதமபோல
எங்கணுமவடிவின்காநதி யேருறவெழுந்துபோாபப. (உங)

வாசமாா துளவமாலை மாாபிடைவயங்கமேலாம
தேசுறவிலஙகாகின்ற திருவலபபாஙகரென்றும
மாசறுபுவிமானீளை வாமபாகத்துஙகொண்டு
நேசமாயிருநதகோல நிருமலனறன்னைககண்டாா. (உச)

அடக்கருமுவகையோடு மடிதொழுதேத்திநிற்பத்
தடிதமெனமிளிாவதாய தண்டுடனசேனைநாதன்
அடுத்துவந்துரப்பநெஞசத் ததிபயமபெருகவநத
இடத்தைவிட்டகன்றுவந்த வழியின்மீண்டெய்தியமைனோர். (உரு)

வானரத்தநீகத்தோடு மரவியோாகுகையிற்றுங்கள்
போனதுமாஙகுக்கணட புதுமைகளனைததுஞசெபபிக்
கானமா துளவமாலைக் கடவுளோமாயாரூபி
ஆனவஞ்சகவரக்காக் கரசனைவறிகிலேமால. (உசா)

போயவணினமுறநீய புலவராமரசகாதஙகள்
மாயையோமெய்யோவென்ன மயக்கமநதெரிவோமென்று
தாயசிநதையிரெண்ணித கொகையிலவானரமபின்செல்லச்
சேயுயர்தருக்கடிஙமனென் சிலைகள்கைக்கொடுநடநதே. (உஎ)

முன்னுறுஙகுகையின்வேக மொடுநெடுஞசேய்மைநண்ணித்
துன்னியதமமேயன்றித் துலஙகொளிகணணிறகாணு
தின்னல்சேர்தியக்கநமமை யெய்தியதோவதன்றி
மன்னுசொபபனஙகண்டோமோவென மனந்திகைத்துநின்றார். (உஅ)

திரும்பிவந்தெறுழ்வலிததோட சேனையிறைருங்குகூடி
இருந்தனருதயகாலத் திராகவனிலங்கைவேநதன்
கருந்தலைபததுஞ்சிந்திக் காதலிதன்னைமீட்ப
விரும்பிவானராஙகளோடு விரைந்துதெனசலதிமேவி. (உகூ)

சேதுபந்தனஞ்செய்தேகித் திறன்மிகுகும்பகர்ணன்
மோதுபோர்வல்லமேக நாதனேமுதலாயுள்ள
பாதகருடனேதீய விராவணன்படக்கோறூண்டிச்
சீதையைமீட்டயோத்தி சென்றுமாமௌலிசூடி. (௩0)

வேறு அவனியைநீதியறந்தளிர்த்தோங்க வாண்டனனெனவமுதெனவே
செவிமடுத்தெழில்செய்நைமிசவனத்திற் சேர்ந்துறைசௌனகாதியராந்
தவமுனிவரர்களுவப்புடன்கவியின் றலைவர்போய்மீண்டிடுமேர்ந்தக்
கவியிருட்குகையின்பெருமையை விரித்துக்கழறெனச்சூதனங்கறைவான். ()

தூயவைகுந்தக்குகையெனப்பெரியோர் சொல்லுவரதன்பெருமையினைச்
சேயதாமரைவாழ்திசைமுகனுலுஞ் செப்புதற்கரியதுமறைநூல
ஆயுமாதவருமனுகிடற்கரிதா யமாவதெவ்வுலகையுமளிக்கும்
மாயவனிலகுந்ததானமுத்தா மருவுறமகிழ்ந்துறைவதுவே. (௩௨)

ஆனதாலந்தக்குகையினுளடைந்த வடலபெறுவானரர்தமக்குக்
கானமர்துளவமாயனுங்கயிலுற் கணனெதிர்தோற்றியேகரந்தான்
றேனுறுஞ்சோலைநைமிசாரணியச் செழுந்தவத்தீர்ஃதெல்லாம
ஞானநற்சயனமுனிசொலவறிந்தே ஞனெனச்சூதனங்கறைந்தான்()

சீருறவிலங்குவராகமென்றறிஞர் செப்புசாத்திகபுராணத்தின்
ஏருறவிரிவாயிசைத்திடுமிதனை யின்புறக்கேட்பவர்தமக்குப்
பாருளோர்வியப்பக்காமியமெல்லாம பலிப்பவானந்தமாய்வாழ்ந்து
நேருறுபரமபதத்தினைபபின்னர் நிலைபெறவடைகுவாமாதோ. (௩௪)

சக்கரவர்த்தித்திருமகன் வேங்கடமடைந்த வத்தியாயமுற்றும்.

௮௲ திருவிருத்தம் (௭௰.)

௨௮ - ஆவது தேவர்களுக்குந் தசரதசக்கரவர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

சூதபுங்கவனைமிசத்து றவரைநோக்கிப்
பூதலத்தினில் வேங்கடபூதரத்தமரும
ஆதிதன்செயன்முனமெனக் கன்புறவியாதன்
ஓதினனவைகேண்மி னென்றுரைககலுற்றனனால். (௧)

மழலைவண்டிமிர் கற்பகநறுமலரலங்கல்
தழுவுமார்பினர் தவமுனித்தலைவர்களெவரும்
குழுமிவெய்யராகிருதர்செய் கொடுமையான்மெலிந்து
பழுதிலாழியானன்றி நம்பகைபடுப்பவரார். (௨)

வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

என்றுசிந்தையி னெணிப்பயோததியிடையமரும்
மன்றலந்துழாய் மரகதப்பசுமபுயறன்னை
சென்றுவாழ்த்திநங் குறையினைச்செப்புதுமென்று
நின்றகாலையினாரத னவ்வழிநோநதான். (௩)

கண்டுவந்தியாவருமவன் கழல்பணிந்தெழுந்து
ஈண்டவத்திறேயெவணடைந் தெய்தினையென்னப்
பண்டைநான்மறைமுடிமிசை நடமபயிலபரன்சீர்
தண்டினொடொறுமிசைத்திடுந் தவனவில்குவனால. (௪)

சுந்தரத்தனிமுதலையான் றெழுவெணியெழில்வை
குந்தநற்பதிகுறுகினனுங் கொளிகுலவும
நந்தலின்றிய நிததருமுத்தருநாடி
முந்தெனக்குரைத்தா ரவையாவெனின்மொழிவாம். (௫)

ஆதிநாயகன் றிருமுதலானவருடனிப்
பூதலத்துளோர் தமக்கருள்புரிநதிடநினைந்து
கோதறுநதிருவேஙகடமெனுங குளிர்வரையின்
மீதுவைகினனென்றனா வினவியான்மீண்டேன். (௬)

என்றுதேவர்களிருடிகள் கருத்தறிநதிசைப்பான்
இன்றுபோதன்மாடெய்துகின்றே னுடனிசைந்து
துன்றுநீவிர்களனைவரும வருதிரேற்றுலங்கு
மன்றலார்மலரவற் கிவைவழுத்துவோமெனவே. (௭)

வினவியாவருநாரதனொடு விரைநதேகோ
கனகன்வாழிடங்கலந்து காயத்திரிமாதோ
டினியமாசரசுவதி சாவித்திரியென்னும்
புனிதமஙகையாமூவரும புடைபொலிநதிலக (௮)

மேனிபொன்னொளிவிரிதர நான்முகம்விளங்கத்
தேனுறுங்கமலத்தொடை திகழவீறறிருந்த
ஞானியங்கழலபணிந் துனதருள்கொடியாங்கள
ஈனமின்றியேயித்துணை நாளினிதிருநதோம. (௯)

சற்றுநன்மையிலாக் கொடுநதசமுகனுதிக்
கொற்றவேனிசாசராக ளிப்போழ்தெமைக்குறுகிக்
குற்றமேபுரிகின்றனா னனவாக்கொன்று
வெற்றிகொளபவர் விண்டுவையலதுவல்லவரார். (௧௦)

சேனுலாவியதிவாகரன் றிகழொளிமழுங்கி
நாணுமாறொளிர்நலந்தரு நேமிநாரணனைக்
காணுமாறுநீகருணைசெய் கெனக்கருங்கயற்கண்
வாணிநாயகன்மானசத்தா லறிநதுரைப்பான். (௧௧)

மண்ணின்வேங்கடமலைமிசைச் செய்யதாமரையங்,
கண்ணனெம்மனோர்யாவரையுங் காத்திடவுளத்தின்
எண்ணியிந்திரையுடனிரு தயஙகளிப்பெய்த
நண்ணிவாழ்ந்துறைகின்றன னலநதரமாதோ. (கஉ)

நீவிர்யாவருமவேங்கட நெடியவெற்பெய்தித
தேவதேவனைபபராயிவை செப்பிடிறபொல்லாப
பாவகாரியருயிரதெறு மெனபபணித்தியானும
மேவுவேனெனவவரொடு விரைந்தினிதெழுந்தான். (கங)

எழுந்தநான்முகனிருடிகளி லேகர்களுடனே
தழைநதகாவுசூழ்வேஙகடா சலத்தினைச்சாாந்து
செழுந்தணீர்களிறறோய்ந்தரி செமமலரடிமேல்
விழைந்தசிந்தையாரயவண் வேறுவேறிருநது. (கச)

மலைவறத்தியானஞ்செயுங காலையின்மனுவின்
குலமதிறபிறநதயோத்தி யினிருநதொருகுடைக்கீழ்
நிலமெலாமபுரநதறத்தினை நிலையுதலசெய்து
வலனுறுநதசரதனெனு மன்னவாமன்னன். (கரு)

வேறு. முன்னொருதினத்திலருந்ததிகொழுநன் முளரியந்தாடொழுதெற்பின்
இந்நிலம்புரக்குந்தயர்களிலரென் றிரங்குறுமரசனைநோக்கிக்
கன்னியந்துளவோன்றிருவுடனமருங் காட்சிசால்வேங்கடமலையின்
மன்னியாங்கவனையுளத்தினிலமைத்துத் தவத்தினைமருவிநின்றனையேல். (கசு)

ஆதியாமமலன்கருணையாலெழில கொளரும்பெறறபுதல்வருண்டாமென்
றோதியவசிட்டனுடன்றிருமலையை யுற்றுயாபுனல்களிற்றோய்ந்து
தாதலர்பொழிலுஙகுகைகளுநதியுந் தணமலர்த்தடங்களுநோக்கி
ஏதமற்றயருஞ்சாமிபுட்கரணி யெய்தினரிதயமுண்மகிழ்ந்தே (கஎ)

அருத்தியோடமரர்முனிவர்களுப்பணலர் மகண்மகிணனையுளத்தின்
இருத்திநான்முகனங்கிருந்தியோகஞ் செய்திடுதல்கணடருந்ததிக்கணவன்
திருத்தகுமரசையினிதுறநோக்கிச் செப்புவானித்திசைமுகற்குக்
கருத்துடன்பரமன்வெளிப்படுஞ்சின்னாட் கழிந்தபினென்றினஙகழறும். (கஅ)

நீயுமிவ்விடத்தினிருந்தியோகத்தை நிரப்பெனவெண்ணெழுத்தாய
தூயமந்திரத்தைச்சொலச்செவியேற்றுச் சுடர்மதிக்கவிகைவாளரசன்
தோயமுட்படிந்துகுருவுரைத்திடுமத் தொன்மறைதனையுளத்திருவி
நேயமுற்றவனோராசனத்திருப்ப நிகரறுவசிட்டனம்முறையே. (ககூ)

தானுமங்கிருந்து தவஞ்செயும்வேலை தனிமெலவர்செவிக்குமின்புறவே
வானிடைமிருந்தவொலியெழமணங் கொண்மலரவனரன்புரந்தரனோ
டேனையவமரரிருடிகள்வினவியேதிஃதெனவியந்திருப்பப்
பானுவெண்ணிலவர்குழுமியவந்தென்னப்பாயொளிதிசையெங்கும்பரவ. (உ0)

 உஅ - ஆவது தேவர்களுக்குந் தசரதச்சக்கர

வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

ஈடறுமணியாலமைந்தபறைக ளெண்ணிலவுளதுபல்கானங்
கூடியதெழில்செய்மங்கையர் நடனங்கொள்வதுசிறப்பெலாமுளது
நீடியதகன்றதற்புதமுளது நிகரறமானமொன்றெய்த
நாடினர்வியப்புற்றுயர்ந்தவானந் தளிர்பெருங்கடலிடைக்குளித்தே. (உக)

மணங்கமழ்முளரியாசனன்முதலாம் வானவாவிழுமியவிருடிக்
கணங்கள்சூழ்ந்தருகிற்கலந்துநின்றேத்திக் கரங்குவித்துத்தரிசிப்ப
அணங்கரவணையனவ்விமானத்தி னஞ்சனப்புயலெனவதன்கண்
இணங்குமின்னெனவிந்திரையுரமிலக வெழின்மணிமகுடம்வில்வீச. (உஉ)

கனககேயூரமகரகுண்டலம் பீதாம்பரங்கவுத்துவமணியோ
டினமணியாரமிலங்கிடத்துளவத் தொடைவெறியெங்கணுங்கமழத்
தினகரன்மதியாமெனவிருமருங் குந்திகிரிசங்கிலங்கிடத்திகழும்
அனகன்மெய்யெழிலையனைவரும் விழியாலன்புறதெவிட்டிடாதருந்தி. (உங)

வேறு. ஆடினார்சிலரானந்த மீக்கொளச்சுருதி
பாடினார்சிலர்பங்கயத் திருவடிமுடியில்
சூடினார்சிலாதுள்ளியங் கெங்கணுஞ்சுழன்றே
ஓடினாசிலருடல புளகித்துளமுருகி. (உச)

ஆதியேயுலகனைத்தையும் படைத்தளித்தழிக்குஞ்
சோதியேயமுதேமறை சொல்லருமபொருளே
காதலாலெமதிடாகளை யெனக்கடிகமழும்
பாதநாண்மலர்பணிந்து நின்றேததினாபரிவால். (உரு)

அன்னகாலையினுழியா னவர்முகநோக்கி
என்னகாரணத்தா லிவணிவிரெல்லிரும
மன்னினீரெனவினுதலு மலரவன்பணிந்து
சென்னிமேற்கரங்குவித்திவை செப்பலுற்றனனால். (உசு)

புலத்தியன்மகன்புத்திரன் புயமிருபதுசோ
வலததினன்றசசிர னிராவணனெனுமரக்கா
குலத்துயர்ந்தமன்கொடுந் தவமெனைக்குறித்தியற்றித
தலத்தின்மானிடர் தவிரமற்றியாவர்களாலும. (உஎ)

மாய்விலாவரம்பெற்றன னவ்வரச்செருக்கால
ஓய்விலாதிமையோர் முனிவோர்களையுநத்து
நோய்விராவியதெனப்பல நோதலசெய்கின்றான்
சாய்விலானறத்துக்கொரு தரியலனெனவே. (உஅ)

அஞ்சியாவருமடைந்தனந் தமரொடவ்வரக்கன்
துஞ்சவேபொருதடியர்தந் துயர்தவிர்த்தாள்வாய்
மஞ்செனத்திகழ்மேனியாய் மணங்கதழ்ந்திலகு
கஞ்சநாண்மலர்மகள் புணரெழில்கொள்காதலனே. (உகூ)

பாலின்வேலையும்வைகுந்த பதியும்விட்டிந்தச்
சீலவேங்கடபூதரத்ததிகள் சேர்ந்ததனைத்
தாலமீதறிந்தடைந்து தாடரிசித்தவெமக்கு
மேலுறுந்துயருண்டு கொல்விழுமியதலதே. (௯௰)

என்றுநான்முகன்முதலிய ரிசைத்தல்கேட்டொளிசெய்
வென்றியாழியான்விளம்புவா னினிச்சிலபகலில
நன்றிலாதவவ்வரக்கனைத் தமரொடுநலியக்
கொன்றுவாழ்வுமக்களிக் குதுங்கூசலீரென்றான். (௯௧)

அந்தவாசகஞ்செவிப்பட வயன்முதலெல்வரும்
சிந்தையூடடங்காதெழ மகிழ்ச்சிகொண்டிருப்ப
விந்தைநாயகனகத்தியன் றனைவிழிமலரால்
முந்தநோக்கிநீவந்ததென் மொழிந்திடுகென்றான். (௯௨)

தெண்டிரைக்கடலடங்கலுஞ் செங்கையால்வாரி
உண்டமாமுனியஞ்சலித் தோதுவானுலகின்
பண்டைநான்மறையவர்பலர் பதகராற்பயமுட
கொண்டுன்பாதமேகதியெனக் குறித்தடைந்தனரால. (௯௩)

துட்டர்யாரையுந் தொலைத்துலகினி னலமியற்றுஞ்
சிட்டர்யாரையுங்காக்கின்ற தெய்வநீயந்தக்
கெட்டதீத்தொழிற்கள்வர்கள் கிளைஞர்தம்மோடும்
பட்டுவீழ்தரப்புரிந்திவர் தமைப்பரிவுடனே. (௯௪)

காவென்றேத்தவக்கள்வரைக் கதிர்செய்நேமியினால்
ஆவிபொன்றுவிப்பேமென வருளிவிண்ணவர்தங்
கோவைநோக்கியஞ்சேலெனக் கூறினனரிய
தேவதேவர்க்குந்தேவனாந் திருவினாயகனே. (௯௫)

பின்னருஞ்சனகாதியர் தமைப்பெருங்கருணை
மன்னுசெங்கணனோக்கியிங் கடைந்தமைவகுப்பீர்
என்னவாங்கவரிறைஞ்சி யெவ்வுலகுமுண்டுமிழுங்
கன்னியந்துழாய்மலனை கேளெனக்கழறுவார். (௯௬)

இந்தமாமலைதனிற் றவமியற்றுநர்க்கெளிதாய்ச்
சிந்தைவேட்டனயாவையுஞ் சித்தியாமெனவே
வந்தமேதையாவருந்தவன் றுயர்விளைக்கின்றார்
நிந்தைசேர்கொடுந்துட்டர்க ணித்தலும்புகுந்தே. (௯௭)

அவர்கடுஞ்சிட வருளி யிவ்வசலமேலடைவோர்
எவரும்பீதியற்றின்புறக் கருணைசெய்யெனவே
உவகையோடவர்க் கவ்வரமீந்துமாபதியை
இவணடைந்தமையேதவையோதென விசைப்ப. (௯௮)

உஅ - ஆவது தேவர்களுக்குந் தசரதசக்கர ர்க்கு வர்த்திக்கும் வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மங்கைபாகனுமகிழ்ந்தடி வணங்கிநின்றேத்தி
அங்கண்மாநிலத்தனைவரு மன்புறப்பணிய
இங்கிருந்தெளிதா யருள்புரியுமுன்னெழில்சோ
மங்களந்திகழுருவை நான்மருங்குறவிருந்தே. (௩௯)

கண்டோடொறுந்தொழ வரமருளெனக்கமனுரூற
கொண்டன்மேனியான் குவலயமனைத்தையுமவாரி
உண்டவாய்திறந்தொளி திகழ்கின்றவிவவோங்கல
அண்டைநீங்கலா தன்புறவாழ்கெனவருளி. (௪0)

நீதிசோதயரதன்முக நெடிதுறநோக்கி
ஏதிவணவருகாரிய மியம்பெனவிறைவன்
ஆதிமூலமேயடியனுக் கறந்தலைமணந்து
போதமேவுநறபுத்திர ருதவெனப்புகழ்ந்தான. (௪௧)

திருவுளந்தனின்மகிழ்ந தெழிறதிருவுறையுரத்தான்
பொருவருமபுகழ்ப்புத்திரா நாலவரைநினக்குத்
தருகுவமவளஞ்சேருமுன் றலத்திடைவிரைவின்
மருவிநூன்முறை மகவருண்மகஞ்செ யென்றிசைத்தான். ()

அமுதமாமெனவமமொழி யருசெவிப்படலும
தமரவேலைசூழ்நிலமெலாந் தன்குடைநிழநீழ
அமரவாழ்தயரதன்பணிந் தானந்தமெய்தி
விமலைநாதனைவேண்டிநல விடைகொடுவிரைந்து. (௪௩)

தன்னுடன்வருவசிட்டனோ டயோத்தியைச்சாரந்தான்
என்னநைமிசவனத்தவாக ளியம்பினனசூதன
நன்னயமபெறுவராக நாமப்புராணத்திற
கன்னமின்புறவிவ்வெலாங் கட்டுரைத்திடுமே (௪௪)

தேவர்களுக்கும தசரதசக்கரவாத்திக்கும வரங்கொடுத்த

வத்தியாய முற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (எ௱௪.)

உ௯ - ஆவது பிரமன் உற்சவம் நடத்துவித்த வத்தியாயம்.

தாதுகமழ்நைமிசவனத் துறைதவாக்குச்
சூதமுனிபின்னருமகிழ்ந்து னிசொலலும
ஆதியமலன்றனிசெ யாழிதனைநோக்கி
ஏதமகல்குமபமுனி யெண்ணிடமிசைத்தான். (௧)

நாடதனினண்ணியுயர் நான்மறையவாக்குக்
கேடுபுரிதியர் கிளையோடுகெடநூறி
வாடுதலுறுதேவரையும மகிழ்வுறச்செய்
தோடியிவண்வாவென வுரைத்திடவிரைந்தே. (௨)

எண்ணிலிரவிக்கண மெழுந்தனவெவர்க்குங்
கண்ணொளிமழுங்க வெயிலகாலவுலகுடக
விண்ணுறவெழுந்தவணின் மேவிநலமில்லாத்
திண்ணியகொடும்பவமிகுஞ் செறுநரெல்லாம். (௩)

பூமிசைசிதைந்துடல் புரண்டுவிழுவாவி
ஏமனிடமுய்த்திணையிலா விசயமெய்தி
மாமலாவருந்திரு மகிழ்ந்துறையுமாயன்
தாமரைபொருங்கைமிசை தங்கியதுவந்தே. (௪)

அப்பொழுதுவேத னமலன்பதமிறைஞ்சி
ஒப்பகலுமுன்னூறு வுகந்தடியரெல்லாம்
எப்பொழுதுமஞ்சலிசெய தேத்திடவுவந்தே
இப்பருவததினி லிருந்தருள்செய்கென்ன. (௫)

வேறு. வேண்டியுள்ளன்புகளிந்திடமறிந்தும விளம்புவானடிகளுக்கியாங்கள்
மாண்டகுதுவசாரோகணமுதலா மறைவிதிமரபுளிநடத்தி
ஈண்டுகாணுதற்குவேட்டனமென்ன வியம்பலுமேலதாங்கருணை
பூண்டசெந்திகிரித்தனிமுதலுவந்து புரியெனப்புகன்றனன்மாதோ.

புகன்றவம்மொழியையினிதுறக்கேளாப பூமகனுளங்குதுகலித்து
மகிழ்ந்தெதிரின்றவிச்சுவகருமன் வதனத்தைத்திருகண்ணோக்கி
முகுந்தனுக்கிரவிகனியுறுங்கால முக்கியவிழவினை நடத்தற்
குகந்தநற்றுவசத்தம்பமொன்றியம்றென்றுரைதரவவ்வுரைப்படியே.

பொன்னினுமொளிகொண்மணிகளினாலும் பொற்புறத்திரண்டுநீண்டழகு
மன்னியதுவசத்தம்பமொன்றமைத்தவ்வளநகாமறுகெலாமவாழை
கன்னல்பைங்கமுகுகதலிகைமகர தோரணங்கள்கக்கும்பங்கள்
துன்னியவெறிகொணறுமலாத் தொடையறுயலவரநனியலங்கரித்தே. (௮)

பங்கயனிடஞ்சென்றடிகணேமித்த படிமுடித்தாயதென்றுரைப்ப
அங்கவனுவந்துவிழவின்மாயவனுக் கமுதுசெய்வித்திடற்காகச்
சங்கையில்பற்பலபண்டமுங்கொணாந்து தரிசனைக்குறுமவர்மகிழ்வு
தங்கவன்பெழுந்துதழைப்புறவடிசி ருனங்கடவமறநடத்தி (௯)

விதிமுறைதுவசபடத்தினைத்தம்ப மீதிறைரோகணஞ்செய்தே
அதிரசஞ்சுகியமனோகரமுதலவாம் பணிகாரமுமுலகில்
எதிரறுமிரதமுறுமபலகனியு மினிதுறுமடிசில்கள்பலவும்
விதிதமைத்துப்பதுமைதன்பதிக்குவிருப்புறநிவேதனஞ்செய்து.

வத்தியாயம்.

முரசுயர்பேரிகாகளஞ்சின்ன முருடுசச்சரிமிருதங்கம்
சரடிகைச்சங்கமுதலவாச்சியங்கள் கடலெனவொலிசெயக்கவிகை
வரிசையினிழற்றக்கொடித்திரணெருங்க மருங்கினிற்சாமரையிரட்டத்
தருணியர்பரதமுறைநடங்குயிற்றத் தமபுருவீணைகின்னரங்கள். (௧௧)

இனிதுறப்பாடவித்துவசனங்களெண் ணருங்கவியெடுத்தோதப்
புனிதவந்தணாகளாரணமுழங்கப் புலவாகளலர்மழைபொழிந்து
மனமுவந்தேத்தமண்ணவர்துதிபப மாதவர்மகிழ்ந்துளம்வாழ்த்த
அனைவருநயந்திவ்விழவினைப்போல வறிந்திலோமெனவதிசயிப்ப. (௧௨)

அனந்திறன்மடங்கலாஞ்சனேயன்புள் ளரசுகைம்மாவுடன்பலவா
கனஙகளிற்கமலைபதியினையிருத்திக் களிபபொடுதினந்தெருவுலாவி
இனந்திகழ்மணிசெயிரதமீதெழிலா யெழுந்தருளுமபடியியற்றிப்
புனைந்தவமமறுகுவலமபுரிநதப்பாற் பொற்புறுமிவுளிவாகனததின்.

வலம்புரிந்ததற்குப்பிற்றைநாளுயர்ந்தவளஙகொளச்சமைவிமானத்தி
னலம்பெறவுலவிவருநகையிற்சிறந்தநான்மறையோரமறைமுறையால்
இலங்குநறகுமபமமைத்தழலோம மியறறிநீடிக்குபாநதனங்கள்
பலஙகொளச்செய்துபவியளிததத் தம்பழமறையநதணர்க்கருளி. ()

ஏற்றியதுவசபடத்தினைமுறையா லிருநதவரோகணஞ்செய்து [து
மாற்றருமணியுஙகனகமுமிமைகுமம வளஞ்செறிநதலர்வெறிகமழ்ந்
சாற்றருமகிமைசார்விமானத்துட் டாக்கணங்குரத்தினிற்றிகழும்
ஆற்றலாதிகிரிமாயவனமாரதாஙக ளேவருமவிருப்புடன்பணிய. (௧௫)

மணிமுடிமகரக்குழைகவுத்துவமா மாலைதோளணிமுதலாய
பணியொளிகளுலவிதியினுலவிப பைமபொன்மணடபத்தினத்தாணி
அணிபெறவிருநதுபிரமனைநோக்கி யன்பினீடாத்தியவிநத [பான்.
இணையறுவிழவானனியுளமகிழ்ந்தே மெனவுரைத்தினமுமுரைப்

ஆண்டுகடோறுஙகன்னிமாமதியி லன்புறத்திருவிழாவிவ்வா
றீண்டெனகருவபபோடியமறுவித்திடுவாரிருமையுமின்புபெற்றுய்வா
வேண்டியுள்ளன்புமுதிதாரவிந்த விழவினைவந்துகண்ணுறுவோர் [ர்
நீணடவாரிதிருமூலகினிலுளத்தி னினைந்தவையாவையும்பெறுவார். (௧௭)

என்றுரைத்தருளிவாச்சியமெல்லா மிருங்கடலெனவொலிவழங்கச்
சென்றெழில்சிறந்தசாமிபுட்கரணிச் சேதீர்தனிற்றிருமகிழ்நன்
நின்றவபிருதமாடல்செய்காலை நேமமோடயனரன்முதலோர்
நன்றறிதவத்தர்யாருமவ்வயத்தி னலம்பெறக்குடையவப்போழ்தே. (௧௮)

சனகமாமுனிவனமரர்களுப் பட்டன்காரம்விசும்புறநீட்டி
அனைவருங்கேண்மின்சத்தியமா யொன்றறைகுவனஃதியாதெனில்
தனியுறுவேதமுதற்கலைகளினற் சாரமாராய்ந்திடுமிடத்துங்
கனமுறுந்தியானமூலமாய் நோக்குங்காலத்துமெழில்பெறவிளங்கும். (௧௯)

மூன்றுலோகத்தினுறும்புனற்கெலலா மூதன்மையதாகியேயுயர்ந்த
சான்றவர்புகழுஞ்சாமிபுட்கரணிதனிலவபிருதமாடிடுவோர் [மடுத்துத்
தோன்றுமுற்சனனப்பவததொடாகணத்திற்றொலைவுறுமெனச்செவி
தேன்றருகமலன்முதலியரெவருஞ் சிநதையின்மிகவியபபுறாருர். (உ0)

எண்ணரும்புலவருடனயனேத்தி யிறைஞ்சலுமிதழ்விரிகமலக்
கண்ணனுடகருணைவழிதரநோக்கிக் கமலீசத்தியவுலகம்
நண்ணியுன்றொழிலைநடதநெனவருளி நறுமலாக்கற்பகநிழலவாழ்
பண்ணவர்பதியைவிழிமலர்பரபபிப் பைமபொனுடைகெனப்பணி

உமையவள்பதியைவிருபபுறநோக்கி புனதிடத்தேகெனவருளி
இமையவர்முனிவர்யோகியரெவாக்கு மின்புறவிடைகொடுத்ததன்பி
தமரவாரிதிசூழ்தலததவாநாளுந தரிசனைபெறுமபரிசுவாநது [ன்
விமலைமார்பிலகவாநந்தநிலயமெனும விமானத்திருக்கின்றுன். (உஉ)

என்றுயர்சூதநைமிசமெனப்பேரிசைபெறுமுயாபெருவனத்தின்
ஒன்றியசௌனகாதியாகேட்ப வுரைத்தனனிப்பெருஞசரிதம
வென்றிகொள்வராகமெனுமபுராணத்தின் விரிவுறவிளமபிடுமுலகின்
நன்றெனக்கேட்போரெழுதுவோர்நவில்வோாநலனிருமையினுநணணுவரே.

பிரமன் உச்சவம் நடத்துவித்த வித்தியாயம முற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (எஎஎ.)

௩0-ஆவது சக்கரவேந்தன் வெற்றியுரைத்த வத்தியாயம்.

நவிலரும்பெருமைவாய்ந்த நைமிசவனததின்மேவுஞ்
சவுனகரேனநாகதததனிமுதன் முகுநதன்சீாமை
கவினுறமதித்துநகேட்பக் காதலிககுதுமென்றேநதச்
சுவையுறுகேள்விச்செல்வச் சூதமாமுனிசொல்வானுல். (க)

உலகமுண்டுமிழ்ந்தளந்தோ னுறசவமுடிந்தபின்னாக்
கலைமகள்பதிவிண்வேந்தன் கடவுளரெவருநதத்தம
நிலையடைநதிடமுக்கண்ண னீண்டுயரனநதவெற்பை
வலமுறச்சூழ்ந்தேகின்ற வழியினோமருநகுவைகும. (உ)

கபிலையான்றீர்த்தங்கண்ணிற் கண்டிவணிருநதாலன்பர்க்
கபயமீந்தருளுஞ்சீாசாலஞ்சனுசலமாலசேவை
சுபமுறநாள்கடோறு தோற்றுமென்றுன்னியந்த
நிபமறுதாணைந்தானே நீள்கையிலாயமென்றே. (௩)

மனமகிழ்ந்திருக்கின்று னவ்வளஞ்செறிதலத்தைமண்ணோ
கனமுறுங்கானகத்தியெனக் கழறுவர்கண்ஞானச்
சனகனேமுதலவாய யோகியர்சமுகமெல்லாம்
நனிபெரும்பாபநாச நறும்புனற்கருகின்மேவும. (௪)

௩0 - ஆவது சக்கரவேந்தன் வெற்றியுரைத்த க்ரு

வத்தியாயம்.

தருக்கிளர்வனங்கடோறுஞ் சஞ்சரித்திருக்கின்றரென்
றுருக்கிளர்சூதனோதி மறித்துமாங்குரைக்கலுற்றான
அருக்கன்வெப்பனுகாவென்றனைச் சிரமத்தின்முன்னோண்
மருககமழ்கூந்தறசெவ்வாய் மாதருந்ததியாமென்பாள். (௫)

கறபினுக்கரசிபன்னைட் கமலையைமனத்தினைடி
அற்புதமிஃதென்றியாருமறைகுவான்றவநின்றுற்றப்
பொறபுறுந்திருமுன்றேன்றிப் புரிதவத்தினையுவந்து
பற்பலவரங்களீந்தப பதிக்கருகமாநதுதோன்றும் (௬)

தெசநதிகளினன்மினத் திங்களுத்திரத்தின்மூழ்கிச்
சுசியுறவெனையன்போடு துதிப்பவர்வினைபபவெல்லாம
இசைவுறவளிப்பலென்ன விசைத்தகன்றனளென்றேத
வசையறுசௌனகாதி மறையவாவணங்கிச்சொல்வாா. (௭)

பாதகம்புரிசழக்காப் படிமிசைமடிந்துவீழச்
சோதிசெய்நேமியாழ் வான்றுணிததனனைமுன்சொற்றாய்
சூதினாநமனுமுடகுந தொழிலினாதமையவ்வாழி
மோதமாவென்றதன்மை மொழிகெனமுனிசொலவானலை. (௮)

ஒபபருதிகிரியின்சீ ருரைதசிடறகடஙகாதேனும
செப்புவன்றெரிநதமட்டுஞ் செவ்விதினிதுகேண்மின்
மைப்புயல்வண்ணனேவன் மறுக்கலாதொளிசெயாழி
வெப்புறுதொழிலாக்கெலலாம வேநதுருக்தாஙகிநின்று. (௯)

ஆயிரஙகரஙகளோடு மாடலவெம்பரிகள்பூண்டு
பாயொளிமணியிறசெய்த பருஞசயநதனஙகடாவி
ஞாயிறுவருதிக்கின்கணலநதிகழ் கேசயென்னும
தூயபூதரக்கானண்ணி யாஙகுளதுட்டரெலலாம. (க0)

ஏமபாசத்தாறகட்டுண்டிறநதிட விரைநதுமோதித்
தூமகேதுறையுநதிக்கின்றுலஙகியரததைத்தூண்டி த
தீமைசெய்பவரையாஙகுச் சிரமுடலகரஙகள்வேறுயப
பூமியினுருளவூழிப் புயலெனச்சரமபெய்தார்தது. (கக)

தெக்கிணதிசையினூழித் தீயெனசசெல்லவாஙகே
உக்கிரவஙகனஙகனுடனடற்புளிநதன்காலன்
ஒக்குமுத்தாயிகன்பேருலகினெபபோழ்துமபொலலா
அக்கிரமம்பூணுகவணியுங்காலகனென்போாகள். (க௨)

ஆகவிவ்வைந்துபோரா யைந்துபாதகமுமவந்து
சாகரஞ்சூழுமண்ணிற் சனித்துயாசுருதியோரை
நாகவெவ்விடமபோற்சீறி நலிபவாதிகிரிவேநதன்
வாகைகொளுருவநோக்கி மனஞ்சலியாதுநின்று. (க௩)

இவனொருதுணையுமின்றி யிவ்விடமெய்தினனென்
றவமதித்திரதம்யானை யச்சுவங்காலாள்சூழப்
புவனிகம்பிக்கவோங்கும் பூதரங்குலுங்கத்தேவர்
செவிசெவிடுறத்தோள்கொட்டிச் சேர்ந்திடிபோலவார்த்து. (௧௪)

விளங்கொளிவிளக்கைக்கண்ட விட்டில்கள்போலநாளும்
களங்கமிறிகிரிவேந்தைக் கள்வாகள்வளைந்துகொள்ள
உளங்கனன்றுருமேறஞ்ச வூழிவெங்கனலுமுட்க
வளங்கொள்கார்முகம்வணக்கி மழையெனச்சரமெய்தார்த்தான். ()

சீற்றமோடார்த்தவாழி யரசன்மேற்சினந்துதீயர்
ஏற்றுவாள்சூலம்வை வேலெழுமழுக்கதைகடாவி
மாற்றருவிசிகமெண்ணின் மழையெனப்பெய்துவெய்ய
கூற்றனுமஞ்சவிண்ணோர் குலைநடுக்கொடுமைபோர்செய்தார். (௧௬)

இவ்வகைநேமிவேந்து மிரக்கமிலரக்கராய
வெவ்வினையாளர்தாமும வெகுண்டமாபுரியுங்காலை
அவ்வழியெழுந்ததூளி யநதரநதிசேறுக்கி
எவ்வமிலிமையோாகண்க ளிமைத்திடப்பரந்ததன்றே. (௧௭)

வேறு. அக்காலையினைதத் தெழுமாலாலமுமஞ்சத்
தக்கோாபுகழ்விசயம்பெறுதனிநேமிமன்னவனும்
திக்கோதைகள்செலவிற்கொடு திறல்வாளிகடமை
மிக்கோருடலவெவ்வேறுறவிடுததானுயிர்குடித்தான். (௧௮)

அடியற்றனர்கரமற்றனர கடற்றனாவலிசெய்
முடியற்றனர்புயமற்றனா முகமற்றனா புதுகோ
டிடையற்றனருரமற்றன ரெயிறற்றனாவேறாய்த்
தொடையற்றனாபுடைசுற்றிய தோலாவலியவரே. (௧௯)

உருடேர்பரிமதமாவொடு வுளதானைகள்யாவுந
தரைமீதுடல்சிதையாவெதிா தானைகதிபதியாம்
வரைபோலுயாதிணிதோளர்கண் மாபாதகர்மூன்றே
டிருவோர்களும்வெஞ்சாபமெடுத்தார்கணைதொடுத்தார். (௨0)

தொடுவெங்கணைபலவுஞ் சிலசுடர்வாளியின்விலகி
உடலங்களினுருவும்படி யொருவாக்கொருநூறும
அடலங்கியினம்பேவி யவ்வயவோாசிரமைந்தாஞ்
சுடர்தங்கியசரத்தால்விழத் தொலைத்தானரிகரத்தான். (௨௧)

இனைவோர்களுமிவ்வாறுட லழியக்கறைபெருகிக்
கனைமேவியசெந்நீருறு கடலாமெனநிறையச்
சினமேவியநரிநாய்கொடி திறல்சோகழுகியாவும்
இனமோவெனைந்தத்தசை யினிதுண்டுதெவிட்ட (௨௨)

(க௩) ௩0-ஆவது சக்கரவேந்தன் வெற்றியுரைத்த கூஎ

வத்தியாயம்.

கண்டானவர்க்கரசாகிய கடியோனயசிரசன்
கொண்டானதிகோபங்கொடுங் கூற்றுமெனவெதிர்ந்தே
பண்டாலிலைதுயில்வோன்கர பதுமத்துறைவோனோ
டிண்டேர்மிசையயில்வாளிக டெறித்தானகங்கரித்தான். (௨௩)

அக்காலையினவன்மேற்பலவ னலம்புதொடுத்தே
எககாலமுமியமன்பதி யிடைவாழ்கெனவிடுத்த
தகைகோபுகழ்விசயம்பெறு தனிநேமிமன்றென்மேற
றிக்கேகியங்குளநியரைச செற்றான்செயமுற்றான. (௨௪)

வேகத்தொடுகுடபானுறவவண்வெறபெனவுயரும்
தேகத்தொடுதிரிவோன்மிகு தீயன்கொலைகிருதன்
நாகத்திரள்குகையென்றுரை நாசித்தொளையுடையோன்
வாகைத்திறலபெறுவெஞ்சினவனகாதகனென்பவனே. (௨௫)

வேறு. தேவரேமுதற்பெறு தொழிற்றயித்தியாமனிதர்
யாவராலுமவெம்போரிடை யடற்றொலைந்தாவி
வீவிலாவிறன்மிகுமொருகாதலன்வேண்டித்
தேவிபாகனையெணித்தவஞ் செய்தனனெடுநாள். (௨௬)

கங்கையஞ்சடையரன்றனைக கண்ணெதிர்காணான்
அங்கழன்றுதன்றலையறுந்தாகுதியாகப
பொங்குமங்கியின்விடுவ னென்றெறிகொள்போழ்தின்
மங்கைபங்கினனிரங்கிமுன்வந்தெதிர்தடுத்தே. (௨௭)

விருப்பமுற்றவன்விளம்பிய வரமளித்தேகப
பொருப்பதிர்ந்திட முழங்கியபொங்குகானனண்ணி
நெருப்பெனசசினமேறகொடு நேரறச்செருக்கோ
டிருப்பவன்றிறற றிகிரிவேந்தனையெதிர்கண்டான். (௨௮)

கண்டிவன்பெருங்கருத்தலனென மனங்கனன்று
துண்டவெண்பிறையெயிற்றின ரெண்ணிலாசூழத்
தண்டுவெங்கொலையயில டற்றனுமுதலேந்தி
விண்டலத்தவர்நடுங்கிட விரைந்துவந்தெதிர்ந்தான். (௨௯)

அட்டநாகமுங்குலைந்திட வந்தனுமபதற
வட்டவேலைகள்சுவற நீண்மலைகளுங்குலுங்கத்
துட்டரானவர்சூலம வேற்றேமரமெறிந்து
கிட்டியார்த்துவஞ்சினமொழி கிளத்திமுன்னேர்ந்தார். (௩0).

நேர்த்தகாலையினேமிமன் னெடுந்தனுநாணிற்
சேர்த்துவாளிகள் சிற்சிலசிந்திடமுகிலபோல
ஆர்த்தவாய்கைகான்முடிகளு மாரையுஞ்சின்ந்து
பார்த்தகண்களும்பிளப்புறப் படிமிசையுருண்டார. (௩௧)

ற்சேனைகளிறந்தமை தெரிந்தடனிருதன்
சென்றிநீடிறற்சுவால பாதனைக்கடிதேவக
கன்றுறுபோலவிற்குனித்தவ னெதிராவரத்திகிரி
முன்றனுணையின்வடவனல் சினமுறவெதிர்ந்தே. (௩௨)

வட்டமாகவில்வளைத் தெணிலாசுகம்வழங்கிக்
கிட்டிமேலவருமரக்கன் மெய்கீழ்விழப்பிளந்து
துட்டனுமவனகர்த்தன்மேற் றொடாநதுவெம்பகழி
விடடுவேறெதிரிலலவன் வெகுண்டுகின்றிடவே. (௩௩)

கூற்றெனக்கொடுங்கோ ளரியேறெனவூழிக்
காற்றெனக்கடனஞ்செனக் கானகர்த்தன்றான்
சீற்றமிக்கெழவனலவன் விடுசிலீமுகங்களை
மாற்றிவெங்கணை தூறறினன் றிகிரிமன்னவன்மேல். (௩௪)

சுடர்விளங்கியசுதரிசனப் பெயர்த்தோன்றல்
கடியவெஞ்சினமுள வக்காதகனுடலம்
படியின்வீறறுவீற்று விழப்பகழிகள்விடுத்து
முடிவலசமபுகமபறவை மொய்த்துணவிருநதளித்தே. (௩௫)

வெகுளிமீக்கொடுவடதிசை விரைவின்வந்தணுக
அவணிஞெருங்கல்போலவிளங்கிய வாக்கையன்சிறநத
தவமுறைற்றிநான்முக னிடைபபெறுவரத்தநக்காற
புவனமேங்குறத்தீமைகள் புரியருந்திறலோன். (௩௬)

வேறு. துண்டவெண்பிறைப்பறபேழ்வாய்ச்சுடரழற்சுழல்கணன்பேர்
உண்டவனென்னுநாம முடையவன்யவனன்றீநேர்
மண்டுவெஞ்சினக்காமபோசன் வலிபெறுமிலேச்சனுதி
திண்டிறலரக்காதங்க டாட்கதிபதியாய்வாழ்வோன. (௩௭)

சக்கரவரசனூழிச் சண்டமாருதம்போற்சீறி
உக்கிரமுடன்போர்செய்ய வுற்றனனெனவுணர்நதே
அக்கணநதனதுதானை யனைத்தையுந்திரட்டியட்ட
திக்குறுமவருமவானிற் றேவருந்திகைபப னின்றான். (௩௮)

வன்றிறற்பெரியவாழி மன்விரைநதணுகிமுன்னர்ச்
சென்றெணிலரக்காசூழச் சிலமபெனக்கருமெய்தோன்ற
நின்றமைதெரிந்துநேரி னெடும்படைக்குழாங்கடோன்றத்
தன்றிருவுளத்திலெண்ணச் சனித்தனவளவிறானை. (௩௯)

சனித்தசேனையுமரக்கர் தம்பெரும்படையுங்கூடிச்
சினத்துவெங்கொடும்போர்செய்து திகிரிமன்றனதுதானை
முனைத்தலைதாழ்தனோக்கி முனிந்துகண்சிவந்தியானை
இனத்திலுட்சினமடங்க லேறெனவிரைந்துபாய்ந்தே. (௪௰)

வத்தியாயம்.

அத்திரமெய்துவாள்கொண் டறுபடத்துமிததுவேலாற்
குத்திவெங்கதையிற்றாக்கிக் கொடுஞ்சமரியற்றுங்காலை
சுத்தமெய்த்திகிரிவேந்தன் சுடுசினத்தொருவனறோன்றி
எத்தலத்தவருமஞ்ச விடியெனவுரறிமுன்பே. (௪௧)

சூலம்வாள்பிண்டிபாலந் தோமரமுசலமவல்வில
காலவேன்முதலவாய வடற்படைகையினேந்தி
ஆலமாமெனவுமூழி யாரழலெனவுஞ்சீறிப
பாலலோசனனேராம பாவகனென்னுமபோரான். (௪௨)

வந்தெதிர்நிற்பநோக்கி மால்கரத்தமர்வோனிந்த
வெந்திறனிருதாதமமை வீததிவண்வாவென்றோத
அந்தகனடுங்கவிற்கொண் டாசுகமபொழிந்துதீயோர
சிந்தையுடடிகைபபுக்கொள்ளச செலுத்தினனமோகவாளி. (௪௩)

செலுத்தியவாளிதன்னாற் றிண்டிறலரக்காயாரும
நலத்தகைப்படைகள்யாவு நழுவவிடடயாந்துவீழ
நிலததின்முன்சோாந்துவீழந்த நேமிமன்சேனையெல்லாம
கவித்தெழத்தெளிவித்தானப பாவகன்கருணையாலே. (௪௪)

பாவகன்றன்னலந்தப படைதெளிந்தெழுதனோக்கித்
தீவிழியரக்கர்சேனைத் திரடகதிபதிதன்றனை
யாவுமஙகயர்ச்சிநீங்கி யதிர்தெழுமாறுசெய்தான்
கோவமுறறிருவாசேனைக் குழுவுமவெஙகொடும்போர்செய்ய. (௪௫)

கூற்றெனவெகுளிபொஙகப பாவகன்குனிவிலேந்தி
மாற்றருவிசயமேவுங் கிரவுஞ்சவாளியேவி
ஏற்றவல்லரக்காதானை யெலலாமுமிரத்தவாரிச
சேற்றிடைப்பலகூறாகிச் சிதைவுறச்சிந்துங்காலை. (௪௬)

நிருதர்தஞ்சேனைநாத னெருபபெழமுனிந்துசீறித
துரிதமுற்றைந்துபைசா சகமெனுஞ்சுடாசெய்வாளி
ஒருதொடையாகவுந்த வொன்றொருகோடியாகிப்
பரிதிமன்றநதசீர்சால் பாவகன்கணணுறுகின்று. (௪௭)

கேடறத்துனைந்தெய்திட்ட கிரவுஞ்சவாளியோடுங
கூடிவல்லரக்கர்தானைக குழுவையேயழியக்கொல்ல
நாடியற்புதமீதென்று நலமிலபெறுண்டவன்முன்
ஏடவிழ்கமலப்புத்தே ளிடம்பெறுஞ்சூலந்தாங்கி. (௪௮)

எட்டெனுந்திசையுமேலு மெறிகடனிலமுமஞ்ச
விட்டனன்சீற்றத்தோடு விடுதலுமூழிகாலத்
தெட்டியண்டத்தைமுட்டி யெழுங்கனலெனவச்சூலம்
கிட்டிவந்தடுக்காளுங் கேடில்பாவகன்சினந்தே. (௪௯)

ஆசுகாசுகத்தையேவ வதுகணத்தெழுந்துதியன்
வீசியசூலத்தோடு மவனையுமவிரைவின்வாரி
மாசறுசேடவெற்பை வலஞ்செய்துவிசும்பினூறி
யோசனைக்கப்பாலெய்தித் தரைமிசையெறிந்ததன்றே. (ரு0)

அடலுறுங்கொடியபேறுண் டவனவனியின்கண்வீழா
உடல்சிதைந்தாவிகூற்றி னுலகுறவிசயமேவும்
மிடல்கெழுதிகிரிவேந்தை விண்ணவர்குழாங்கள்வாழ்த்திக்
கடிமலர்மாரிபெய்து கைகுவித்திறைஞ்சிநிற்ப. (ருக)

வேதியர்க்கிடுக்கண்செய்யும் வெய்யவாதமமையெல்லாம்
மோதிமெய்பிளந்தெருக்கி மொய்ம்புடைத்தனதுதானை
தீதுசிற்றளவுமின்றித் தன்னொடுசேரவொன்றாய்ச்
சீதரன்கரத்தைநண்ணித் திகழ்ந்ததுதிகிரிமன்னோ. (ருஉ)

ஒப்பிலிச்சரிதையெல்லா முயர்வுறுசூதனென்னும்
முப்பகைதுறந்தஞான முனிவரனுரைத்தமாப்பச்
செப்பினனிதெலாமேன்மை திகழ்திருவராகநாமத்
தப்பறுபுராணந்தன்னிற் சாற்றிடுந்தெளியமனனே. (ரு௩)

சக்கரவேந்தன் விசயமுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அ௱௩0.)

௩க-ஆவது இராமாநுசன் பிரார்த்தனைப்படி சீநிவாசன் சங்குசக்கரந்தரித்த வத்தியாயம்.

வேங்கடமலைமிசை விளங்குமாதவன்
ஓங்கியபுகழுமு தொப்பவிலனமுந
தேங்கியவருண்முனி செப்புகென்னவே
பாங்குறமுனிவரன் பகர்தன்மேயினன் (க)

சென்னியனருளிய செம்மறொண்டமான்
என்னுமன்விசயம தெய்துமவாறுமுன்
தன்னெழிற்றிகிரியுஞ் சங்குங்கைக்கொடுத்
தன்னவன்பெற வரமளித்தவண்ணமே. (உ)

தேன்றருதுளவினன் சிலதினங்கடி
கான்றுறுதிகிரியுங் கதிர்செய்சங்கமுங்
தோன்றியகனைகடல் சூழுமண்ணுளோர்
ஊன்றிகழ்விழிகளுக் கொளித்துநிற்பவே. (௩)

ஸ்ரீநிவாசன் சங்குசக்கரந்தரித்த வத்தியாயம்.

கண்டவரவரவர் கருத்துட்டோன்றிய
கொண்டரனென்னவுங் குமரனென்னவும
வண்டுளவணிபுய மாயனென்னவும்
விண்டுபலசமய வாதியாவெவ்வேறெணி. (௪)

தங்கடங்கட்கிறை தலைவனென்னவே
பொங்கியுள்ளிகலவரப போழ்துநன்னெறி
தங்கியமுதல்யுகந் தனிலநந்தனுய்ப்
பங்கமிலிரண்டெனப் பகருகந்தனில. (௫)

இலக்குவனுயிரு நிலத்திற்றீயரைக்
கலக்கியோமுன்றெனக் கருதுகத்தினின்
அலப்படையிராமனு யனுகிநான்கெனச்
சொலப்படுங்கலியினிற் றூயமைசேருமா. (௬)

வேறு. ஏதநீங்கியவிராமாநுச னெனவெவருமேத்த
ஆதிசேடன்றான் பூதபுரிதனிலவதரித்துப
பாததாமரையொன்றுமிப்படி யளந்தவன்பூமாதின்
நாதநாரணனேமேலா நவிலபரமபொருளாமென்றும. (௭)

மருண்மிகுமாயாவாத மறத்தபாடண்டமேனைத்
தரமிலபுன்புறமதங்களாம பொருந்தமமபோர்ந்தோடப
பரிதியினொருதாளுகிப பழமறையோடுசேர்சால
குருகையின்வருமெயஞ்ஞானப் புலவிதமிழ்வேதமோங்க. (௮)

கலைமகளசிரமேறகொள்ளக கவின்பெறுபாடியஞ்செய்
துலைவுறீஇபபொயமமைபாற வொண்மறையொழுக்கமீற
நிலமிசைபபூதூரவாத நெடுந்தகையெதிகள்வேநதன்
றுலகுசொல்லூரவோம்மேனு ஞாரகவெறபணுகிம்மவி. (௯)

ஆங்குளகுதாககவாத ரடங்குறவென்றுநீண்ட
வேங்கடத்தானைமிக்க விருப்பொடுவாழத்திநின்றே
தேங்கமழ்துளவமாலைச் செலவனேயடிகளிந்தத்
தீங்குறுகலிகா[illegible]ந்திற றிகழசுடாததிகிரிசங்கை. (௧0)

உளன்றிகழ்வீழிக்குத்தோறரு திவ்வணமொளிததான்முன்னீர்
தான்சுலாமண்ணின்மேலோர் தமந்திரண்மனததாராகி
ஞான்றுநன்குணாகிலாது நலிவாகளானகயாலே
ஆன்றபேருலகிலயாரு மறிவுறவனையோடாழி. (௧௧)

தாமரைக்கரத்திற்றேன்றத் தரிசனை தருதலவேண்டும
மாமறைப்பொருளேயென்று வழங்கலுங்கருணைகூர்ந்து
நேமிவெண்சங்கினேடு நேரறவுயர்ந்தசீரசால
சாமளவடிவன்யார்க்கும் தரிசனை தருவானன்றே. (௧௨)

எனவுரைத்துயருஞ்சூத னின்னமும்புகல்வானந்தப்
பனகபூதரத்தின்வாழும் பரன்றிருவிளையாடலெல்லாம்
தனிமறைப்புருடனாலுந் தாமரையோன்றனாலுங்
கனிவுறநெடிதுகாலங் கழறினுமுலவாதன்றே. (௧௩)

ஈசனைமறவாதேத்து மிருந்தவச்சூதனென்னும்
தேசுறுமுனிவன்றேவ ரமுதெனத்தெவிட்டாவண்ணம்
பேசினனிவற்றையெல்லாம் பேறுறுவராகமென்னும்
மாசறுபுராணந்தன்னின் வளமபெறவழங்குமாதோ. (௧௪)

இராமானுசன்பிரார்த்தனைப்படி சீனிவாசன்சங்குசக்கரந்தரித்த

வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அசச.)

௩௨ - ஆவது வைணவச் சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

ஏதமில்சௌனகாதியிருடிகள் மறைநூறோாத
மாதவச்சூதன்செய்ய வாண்முகமினிதிநோக்கித்
தீதறுவைணவத்தின் சிறப்பெமக்குரைததியென்னக்
காதல்கொண்டகமகிழ்ந்தே கழறுவதாயினானால. (௧)

விண்டுசம்பந்தரான வைணவர்வேங்கடத்தான்
முண்டகமலர்க்கணோக்கங் கருவிலேமுறையிற்பெற்றுப
பண்டைநூலெவையுந்தோய்ந்து பழுதறுகுணமேமேலாய்க்
கொண்டுவீட்டிலகிலிச்சை கூடிடக்குருமேலன்பாய். (௨)

இருபுயந்தனிற்சங்காழி யிலச்சனையிலங்கப்பெற்றுத்
திருவுரத்துவாதசோர்த்து வபுண்டாரூ கழச்சாத்தி
மருவுறுந்துளவத்தோடு மரைமணிமாலைபூண்டே
அருணலவாசாரஞ்சீர னுட்டானமுடையோராகி. (௩)

குருவருளாலேசெய்யார் கொழுநனேயெவைக்குமலாய்
வருபரப்பிரமமென்றே மனந்தெளிநதவன்றன்செய்ய
திருவடிகளிலேதங்கள் பரமெலாஞ்சேரச்சேர்த்து
அரியநற்றவங்கட்கெல்லா மதிகமென்றுறையப்பட்டு. (௪)

பேர்பெறும்பரநியாச மெனும்பிரபத்தியைச்செய்
தோர்பெறும்பணிவெற்பின்வா ழீசனற்கிருபையாலே
பார்புகழ்புண்ணியஞ்செய் பாவம்போய்த்தூயராகிச்
சார்பெறுங்காரணமென்னச் சாற்றியமூன்றினைவும். (௫)

௬௨ - ஆவது வைணவச் சிறப்புரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு மற்றுளதேவாதம்மையுமவாதம் மந்திரஞ்சாதனங்களையும்
உற்றிடுமிதரவிடயமோடயலா வுரைசெயுமபயன்களுமொருங்கே
பற்றறவிடுத்துத்தேசிகனுரைத்த பண்டையமூலமந்திரத்தைக்
கற்றுநாடோறுமதன்பொருடன்னைக் கருதிமாணலம்பெறக்குறித்து.

தேகபந்துக்கண்மேற்செலும்பரிவைச் சிதைத்துவேற்றுப்பயன்வேட்கா
தோகைகொண்டெந்தவிதத்தினு முறுநாண்மடந்நாராயணனுகள
கோகனகத்தாடமமையேவாழ்த்தியவன் குணங்களைப்பயின்றுவப்ப
ஏகசிந்தையராயுலகினைத்திருத்தி யென்றுமேபாரதந்திரராய். (எ)

அச்சுதனடிக்கேதொண்டுசெய்திறத்தாங் கவனுடையடியர்தம்மேலும்
இச்சைகொண்டியற்றியினபதுன் பங்கள்சமமெனவிதயத்தினெண்ணி
அச்சமறறுயருமபகவனற்பாகவதா குருவாமிவரிடத்தில்
நிச்சயபத்திபிறந்தெழிலாசானே மனந்தனைமனங்கொண்டே. (அ)

அநந்தபூதரத்தான்வழிதுசெய்கருணையஃதொன்றுநோக்கிநன்னிலையின்
கனந்திகழ்கின்றவைணவாகடமே காணியாமுயாபதமுளது
மனந்தெளிகிலலாவிழுந்தையாக்கஃது வாய்த்திடாதெனமறையாலுஞ்
சினந்தவிருரவோராலுநானறிந்த சாகெழுவைணவமகிமை. (௯)

சுருக்கமீதிசைத்தேனுமக்கெனச்சூதன்சொறநனனிவ்வெலாமுயர்ந்த
திருக்கிளர்வராகமெனும்புராணத்துட சேத்திரகாண்டத்தினூடே
உரைத்திடுமிதனைநன்றெனக்கேட்போ ருவப்புறவுலகின்வாழ்ந்ததற்பின்
மருக்கமழ்துளவமாயன்வாழ்பதிபின்மருவினீற்றிருப்பாகண்மாதோ.

வைணவச்சிறப்புரைத்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (அ௱௪.)

௬௩ - ஆவது தத்துவங்கன்மஞானம் பிரபத்திமார்க்க முரைத்த வத்தியாயம்.

தத்துவப்பொருளினோடு தழைத்திடுங்கன்மஞானம்
பத்தியைவராகமபலசீப பிரபத்திமாக்கந்தூய
சித்தமுண்மகிழ்ந்துசூதன் சௌனகாதியாசெவிக்குப்
புத்தமுதுகுத்தாலென்னப புகலுவதாயினனே. (க)

மலரவன்கற்பாந்தத்தின் மறையவனரனிந்திராதி
புலவர்கண்முதலேழென்னப புகலுறுந்தோற்றத்தோடு
நிலமயந்தனினுமந்த நீரனறனினுமத்தீ
உலவுவாயுவினும்வாயு வயருறுமாகாயத்தும். (உ)

இயம்புருமவ்வாகாய மிந்தியந்தனினுமந்த
சயமெபறுமிந்தியந்தானவிறன்மாத்திரையிடத்தும்
சயங்கொடன்மாத்திரை பூதந்தன்னினுமந்தப்பூதம்
வியமெபறுமகத்தினும்மம மகத்துமவ்வியத்தத்துற்றும. (௩)

அவ்வியத்தமக்கரத்தினு மந்தவக்கரந்தான்
செவ்வியுற்றிடுதமசி னுநதமசுசீர்சிறநத
எவ்வமற்றுயர்பரன் மனதிடையெய்தியொடுஙகும
இவ்வகைப்படுநூல ரூககுமஙகளெலலாமும. (௪)

வேறு. தன்னிடையடக்கிநின்ற தனிபபரனெநவன்றுனே
இன்னலற்றழியாதென்று மிருபபவனவனுண்ணின்று
பின்னுமமமுறையேவநது பிறக்குநதத்துவஙகளெலலாம
அன்னவனுரோமகூபங்களி னதிசயமாய்த்தோன்றும. (௫)

எண்ணருங்கோடியண்டங்களி னிசைவுறவிளக்கும
அண்ணறுங்கமலத்துற்ற சதுமுகனரன்விண்ணவநதன்
பண்ணவர்முதலவாய பலபலவுயிரினுள்ளும
நண்ணியெபபொருளுநதானாய் நவையறவிளங்கித்தோன்றும். (௬)

அவனையேயேகோநாராயணனென்று மாதியென்றும
உவமையிலபிரமமெனறு மொளிபரஞசோதியென்றும
தவலருவிண்டுவென்றுந்தனிப பரநதாமனென்றும
நவிலரும்பரமனென்று நாயகனதனெனறும. (௭)

காரணனென்றுஞ்செய்ய கமலைதன்மகிழ்நனென்றும
ஆரணமுதல்வனென்று மந்தரியாமியென்றும
நாரணனென்றுமேலா நலமுறுமீசனென்றும்
பூரணன்பகவனென்றும் புகலபராபரனுமென்றும். (௮)

வேறு. நவிலரும்பெருமைநண்ணிய நாராயணனுயர்நலங்கொள்வைகுந்தத்
தவண்மயிறிருமான்பூமகணீளை யெனவுரைத்திடுமனைவியரோ
டவிருறுஞ்சுடிகையரவினைறயுவ ணனடல்கெழுவிச்சுவசேனன்
இவர்முதலாயநித்தியர்முத்த ரிணையடிபரவவீற்றிருந்தும். (௯)

சிந்தையினுவப்புற்றின்ற வையனுக்குச்சேய்மையதேசக்கட்சென்ற
மைந்தர்கன்மீதுமனஙகவலவதுபோல் வழங்குமண்டங்களினுள்ள
நந்தலின்மன்னுமுயிர்களுக்கிரங்கி நலந்தரத்திருவுளங்கொண்டு
வந்தனைபுரியுமனுங்கர்த்துயரால் வருந்தியாங்கரற்றுமொலிக்கு. (௧௦)

[illegible] யாநந்தனுயிர்கட்குழ
[illegible] மெய்திரோக்கின [illegible]
[illegible] நெறிபெற [illegible]
[illegible] (௧௧)

பிரபத்திமார்க்க முரைத்த வத்தியாயம்.

வேறு. இருந்துங்கிடந்தும்பார்த்ததிற் காரியந்தாழ்வுறு
பொருந்தகினைந்தேயினிநின்று புவனசீவராசியெலாந்
திருந்தும்படிசெய்வோமெனவே சிந்தைகருதியாவர்களும்
தெரிந்துதொழுதுவிரும்பின வைசிக்கென்றடையும்படியாக. (௧௨

உயருங்கதிக்கேகாரணமாமிந்த வுலகமத்தியத்தின்
அயாவிலநந்தன்றனை விலங்க லாகும்படி செய்ததன்கோட்டில்
இயையுஞ்சாமிபுட்கரணி யருகிலிலகிந்திரையுடனே
செயங்கொள்சேடனுவண்ணனெழிற் சேனைபதியேமுதலானோர். (௧௩

வேறு. நித்தர்முக்தர்களொடுநனிகதழ்நதுநின்றிடுங்கோலமாய்ச்சே
எத்தலத்தவாக்குமினிதுதநதெழிலா யிலங்கியசீநிவாசன்மா [சை
வித்தகவுருவமிகுபெரியப்பன்மலையப்பன வேங்கடத்துறைவர்
பத்தர்கடகிரங்கியருள்செயுஞ் செலவரெனும்பஞ்சபேரங்களாயும்

வேறு. மருப்பினை[illegible]மநதியவராக மூரத்தியுமாய்
இருக்கினேறுமூச்சுருதிக ளியம்பியபடியே
விருப்பினுலாச்சரூபமாய் விளங்குறபபெற்றுப்
பெருக்கமாங்கற்பமுடிவு தோறுநதொறும்பேணி, (௧௫)

தேவாமானிடராறறினம பூசைசெய்திடுமா
றுவலாயுறை சீநிவாசப்பெயரமலன்
பூவினுடொறும புநதியினலத்தினோர்புரியும
பாவநீங்கிடுங்கரும ஞானமபத்தியெனவே. (௧௬)

இயம்புமூன்றியோகங்கட்கு மிவற்றினிற்பிரிவாம்
நயங்கொளெண்வகை நவிலுறுமயோகங்கடமக்கும்
வியமபெருங்கனமமாறுக்கும வேள்வியைந்தினுக்கும்
வயங்குமூன்றனறமக்கு மற்றையமகங்களுக்கும். (௧௭)

நிலைபெருந்தவநிகதிய நைமித்திகமெனைவக்குந்
தலைவனுகியுந் தரியலாததரைமிசைப்போக்கி
மலைவறுமபடி மண்ணினிறைவேறறுகின்றவனும்
உலைவிலாதுயர்நதுவமையு மிலாதுறையவனே. (௧௮)

என்றுதன்மங்கள்யாவு மவ்வீசனுக்குவப்பாய்
நன்றுறப்புரிநதவன் றிருவடியெனுநளின
மன்றநன்மலாமீது தம்பரமெலாமவைத்தே
வென்றிதங்குதேசிக னருள்விளங்குறப்பெற்ற. (௧௯)

மேதையோர்க்குயா பதந்தருவேங்கடத்தானே
ஆதியாயுலகனைத்தையும படைத்தளித்தழிக்கும்
நாதனுமெனவறிந் தெவரேனுநல்விதயப்
போதின்மேற்கொடு பூசையன்புறப்புரிகுவரேல். (௨0)

அவர்கள்சிந்தையின் படியுவந்தருளுவனும்
உவமைநீங்கியபிரண வமுடனவன்பெயரைத்
தவறிலாதுசொல் லறிஞர்களிதயதாமரையே
நவையினீங்குமாதன மெனநலமபெறவுறைவான். (உக)

விந்தைமார்பினுன்றனக்கு வந்தாட்செயவிரும்பி
இந்தியங்களையடக்கி யோகஞ்செயுவெண்ணி
நந்தவில்லொராசிரியனை நயந்தகத்தன்பாய்
வந்தனம்புரிந்தவன் சொலுமந்திரம்பெற்று. (உஉ)

தினமுமாசில்யோகத்தினைச் செய்பவர்புவியின்
மனமுவப்புறவன்மை சாலுடலினைப்பெற்று
வினைசெய்காலமாமிருத்துவைச் செயித்துவிண்ணுலவும்
அனலிசந்திரனுள்ள நாளளவும்வாழ்ந்திருப்பார். (உ௩)

வேறு. பவமறுகன்மஞானம் பத்திவைராக்கியமெல்லாம்
தவறறத்தருவதாயுந்தாழ்வில் வேங்கடமென்றோதும்
உவமையின்மலையிற்சித்த ரோடுசாத்தியர்சேவிப்ப
நவையறவிளங்கிமேலா நலந்தருகின்றதாயும். (உச)

பாவநாசனதீர்த்தத்தி னுத்தரபாரிசத்தின்
பூவளந்திகழ்வதாய புண்ணியசரசின்மூழ்கித்
தேவர்கள்புகழ்முக்கோடி தீர்த்தமுடகுடைந்துநாளும்
தாவுநீர்ப்பறவைவைகுஞ் சனகதீர்த்தத்துமாடி. (உரு)

வேங்கடத்தானைமிக்க விருப்புடனுளத்தினெண்ணித்
தீங்கறவுயருமட்டாக் கரவுருவயுதஞ்செய்தாற்
பாங்குடனவின்றயோகம் பலித்துடற்பலமுநதேசும
தாங்கியெந்நாளுநன்மை தழைத்திடமகிழ்ச்சிமேவும். (உசு)

பலமுனிக்கணங்கடீர்த்தப் பரிட்சையினிமித்தமுன்னாள்
நலமுறுசனகதீர்த்தந் தனிலொருநவையில்வெள்ளை
இலையினைச்சேர்க்கவநத விலைகருத்ததுமன்றிச்
சிலையினைச்சேர்க்கவந்தச் சிலையொருமறையோனுக. (உஎ)

அற்புதமெனவெல்லோரு மறைந்திடத்தோன்றிநின்றான்
இப்படிவெள்ளைவண்ண விலைகறுத்ததுவுமோர்கல்
பொற்புருமறையோனுன புதுமையுமுலந்தென்பாகும்
விப்பிரன்மனைவிகூனு மெய்யுயிர்பெற்றவாறும், (உஅ)

கூனுமெய்க்கிழவன்வால குமரனானதுவுமெல்லாம்
ஞானபூதரத்தின்வாழு நாயகன்கருணையென்றே
தானவிறைந்தமாயன் றன்பொருட்டாலேநாளும்
நனைநீங்கிடவிவேசிக்கும் படியினிதிற்றந்த. (உகூ)

பிரபத்திமார்க்க முரைத்த வத்தியாயம்.

தத்துவமறுநான்கோடு தழைநதவாககையினைககொண்டு
சித்தருமவனுக்கேயாட செய்வதுநித்தியமாகும
புத்திரர்மனைவிபூமி பொன்னெலாமபூமிநாதன்
சொத்தெனநினைந்தெந்நாளுந தொண்டுசெய்பவர்தூயோரே.()

இவ்வகையின்றியாவுமென தெனநினைநதிலவாழ்க்கைப்
பவ்வமுட்படிநகமமாயன் பணியுவபபுறச்செய்யாத
அவ்வியமனத்தாசாமித்து ரோகரென்றகன்றுநீண்ட
கவ்வையஙகடல்சூழ்கின்ற காசினியோாசொல்வாரே. (௩௧)

பன்னகவரையினானே பரமெனபபணிவோாநாளும
இன்னலற்றழியாவீட்டி னெய்துவரென்றுசூதன்
என்னுமாமுனிவனசொன்ன னிவ்வெலாமவராகநாம
மன்னியபுராணநதன்னின் வளமபெறவழஙகுமன்றே. (௩௨)

தத்துவஙகாமஞானம பிரபத்திமாாக்கமுரைதத
வத்தியாயமுறறும்.
ஆ திருவிருத்தம் (அ௮௬.)

௩௪ - ஆவது சௌனகாதியர் திருவேங்கடத்தானை,
ஆராதித்து வரம்பெற்ற வத்தியாயம்.

மாதவச்சௌனகாதி மறையவர்வியபபினோடுஞ்
சூதபுஙகவன்றன்செய்ய சுநதரவதனநோக்கிச்
சீதமுறறுயருஞ்சோலை திகழுமவேஙகடமென்றோதும்
பூதரத்தானைமுன்னோ பூசையெவ்வாறுசெய்தாா. (௧)

அவவகையருளவேண்டு மெனவகமகிழ்நதுசூதன்
செவ்விதிறசெபபினன்முன் சேடனைககபிலனேககி
இவ்வகைகேட்கவன்போடி சைததனனதுவேதென்னின்
எவ்வமிலிசைமான்சேரு மிரணியகருப்பனென்போன். (௨)

தலந்தனிற்றண்ணென்சொன்ன முகிநதிக்கரைசாாந்தாங்குக்
கலநததாமரையலர்நத கடிகமழமலாகைககொண்டு
மலிநதெழிறிகழுஞ்சேட மலையனையன்பினோடும
நலநதிகழ்கின்றவடடோத தாசதகாமமோதி. (௩)

பத்தியினருச்சித்தேத்திப் பலவரமபெற்றுனிவ்வா
றித்தலத்திருந்தவத்தோ ரெண்ணிலாாபூசைசெய்து
எத்தலத்தவரும்வாழ்தத வெண்ணியவெல்லாமெய்தி
முத்தர்களுவப்பமேலா முத்தியும்பெற்றாரென்றான். (௪)

ஆனதானீவிரவ்வா றருச்சனைபுரிவீராயின்
தேனுலாந்துளவமாறன் றிருவருள்பெறுவீரென்று
ஞானநூறெருண்டசூத னன்முனிமறுகுஞ்சொல்வான்
மாநிலமீதினேவ ராயினுமனந்தன்பாலே. (௫)

நித்தமுமவேங்கடேச னிமலநூற்றெட்டுநாமம
பதியிற்பிரணவத்தைப பணபொடுங்கூட்டியோதும
உத்தமரடைவரெல்லா முவப்புடன்பெற்றுவாழ்வார்
அத்தகைப்பெருநாமங்கட் கங்கநியாசமீதவன. (௬)

வேறு. அப்புயனனுட்டுப்பு வாகுஞ்சந்தக்
கும்பரினுயாபணி யோங்கனமேவிய
செம்பொனம்பரனதி தேவனுமவன்
வம்புறைமலரடி மனத்துறுடியே. (௭)

பவித்திரமுடைய காராவின்பாலினால்
உவப்புறமஞ்சன மாட்டியோதரும
புவித்தலத்திருநதொரு புகழியாகவே
அவததநீயங்கிடத் தியானித்தவன்பாகள. (௮)

இகத்தினலமெலா மெய்திபபின்னாமேல
அகத்தடைநதளவிலா னநதமெய்திவான்
சுகத்துடனிருப்பர்க ளென்றுசொற்றலும்
மிகத்தமதிதயமுள் விருப்பமீதுற. (௯)

சவுனகாதியாசெவி தளிர்ப்பக்கேட்டுவந
துவமையிலவேங்கட வோங்கலானையாம
அவணடைநதன்பொடு நோக்கியஞ்சலித்
திவனுறவிச்சை கொண்டனமென்றேத்தவே. (௧௦)

சூதபுங்கவனு மகிச்சைசோாவற
ஏதமிலபணிமலை யெய்தியீசனற
பாதபங்கயமலா பணிநதுமீள்கெனு
ஓதலுமுவப்பொடவ் வுரைசிரங்கொடே. (௧௧)

மிடைந்தனைமிசவனம் விட்டுவேங்கடத்
தடங்கிரியாத்திரை சௌனகாதியா
நடந்தெதிருகுறுமுயர் நதிகளின்புனல
படிநதுசென்றன் பொடுபணிசிலம்பினை. (௧௨)

வேறு. கண்டுகண்களிப்பச்சென்னி மிசைக்கரங்கூம்பச்சென்று
முண்டகமலியுஞ்சொன்ன முகிநதிமூழ்கிச்சூத
ஒண்டவனுரைத்தவாறே யோதுதற்கரியமேன்மை
கொண்டகோனேரியென்னுங் குளிர்நறும்புனலிறைடி. (௧௩)

ஆராதித்து வரம்பெற்ற வத்தியாயம்.

வேங்கடத்தானைமிக்க விருப்பொடுவிழியானேக்கிப்
பூங்கழலபணிந்துவாழ்த்திப் பொறபுறுகமலசசெய்ய
தேங்கமழ்மலர்களானமுன் செப்புவிஞ்சையினுலர்ச்சித்
தோங்கியசகத்துக்கெல்லா மொருதனிமுதலாய்கின்ற. (௧௪)

மணங்கமழ்மலர்மின்வாழ மார்பனேமறையந்தத்தின்
இணங்கிநின்றுடுஞ்சோதி யீசனேயடியேறகுற்ற
கணங்கொளுங்கடியபாவ நாசனேகருணைமலகும
வணங்கரியவனேயாழி வலமபுரித்தடக்கையானே. ௧௫)

கடைந்தெழாவமுதேசெய்ய கமலலோசனனேயுன்னை
அடைந்தனமதூள்செயென்ன வன்பொடுபணிந்துவாழத்தும
படர்ந்தனைமிசவனமவாழ் பண்ணவாதமமைநோக்கித்
தொடர்ந்தனிமுராலுமவாசத துளவினுனகருணைகூர்ந்தே. (௧௬)

வேறு. எண்ணிலகாலமிவ்வோங்க லினிருந்துமாதவங்கள்
பண்ணுநறபயனடைந் திடுவிரெனபபணித்து
மண்ணின்வெங்கடமகிமையை வழுத்துவோர்கேட்போர
உண்மையபபுடனெழுது வோருகந்துபூசிப்போர. (௧௭)

தூரதேசஙகடமின்வெளிப படுத்துவோரவர்மேல்
வாரமீக்கொடுவேண்டிய வழங்குறுமனத்தோர
பாரின்மேனலமபெற்றபின் பழுதறுகதியிற்
சேரவேயுவந்தளித்திடு வேமிவைதிண்ணம. (௧௮)

என்னவோதலுஞ் சௌனகாதியரிதயங்கள்
மன்னுமாநநதிக்கொடு வளமபெறவாங்குத்
துன்னுமாநதிகளிற குளிர்தூங்குசீராடி
இன்னமீர்தரவாண்டொன் றினியைவுறவிருந்து. (௧௯)

தாதுலாமலா நைமிசவனமதுசார்ந்து
சூதமாமுனி துணைப்பதமலாமுடிசூடி
மாதவாவடியோ முனதருளினலவளஞ்சேர்
ஆதிசேடவெறபணுகியாங் குறைநதிகளிலே. (௨0)

அன்பொடுங்குடைந்தாடி யாண்கேழலாமமலன்
தன்பதமபணிந்தழகிய தாமரைததையல
இன்பநன்கழலிறைஞ்சினே மெமக்குகந்தளித்தான்
துன்பநநதிடத் தொலைவறுசுகந்தருவரமே. (௨௧)

அன்றியும்மெமக்கடிகளிங்கறைந்த வேங்கடமாம்
குன்றினல்லமான்மியத்தினை மகிழ்நனிசிறப்ப
மன்றமாநிலத்தவருளந தெருட்டரவகுப்போர்க்
கென்றுநன்மையே பெறுவரமீநதனமெனவே. (௨௨)

சொல்லும்வாசகங்கேட்டிலுஞ் சூதனென்றுரைநூல்
வல்லமாமுனிவேங்கட மாயவனருட்கோர்
எல்லையோதுதற்கில்லை யென்றிசைத்தனனிவெலாம
தொல்லைசேர்வராகப் புராணத்தினிற்சொலுமே. (௨௩)

சௌனகாதியர் திருவேங்கடத்தானை ஆராதித்து வரமபெற்ற

வத்தியாயமுற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (௯௱௧)

௩௫ - ஆவது சேடகிரி நான்குயுகத்துக்கு நான்குபேர் பெற்ற வத்தியாயம்.

மாசறுமாமறைமுதலெலக்கலையுந்தேர்ந்தமாதவத்தோயெங்களுக்கிம்மண்ணின் மீது, வாசமுறுமலைகளிலெலம் மலைகண்மேலா மான்மியம்பெற்றுளததனைவகு ப்பாயென்னத், தேசுறுநைமிசமெனப்பேர் சிறந்துமேன்மை திகழும்வனச் சௌனகாதியர்நயந்து, பேசவுளமகிழ்விெனாடு மினியதாகப பெரியதவச்சூத முனி பேசுவானால். (௧)

கங்கைநதிக்கரையின் முனமறைநகனன் காய்க்கழறுமுனியெனக்குரைத்தா னஃதேதென்னின், புங்கமுறுபருப்பதங் கடமிற்சிறந்த பொன்மயமாயுயர்ம ணிகள் பொலிந்துதோன்றி, எங்குமொளிதரு மேருமலையை யாழ்கொண்டி சைபாடுங் கடவுண்முனியெய்தியாங்கண, செங்கதிரையுறழொளிகொண்ம ணிகளாலே செறிந்தகன்றற்புதமருவித்திகழாநின்ற. (௨)

ஒருபெருமானத்தினையுமதற்குநேரா யுத்தரத்தினுறழ்விகந்து விரிந்துநீண்டு திருவுறவற்புதமலிய விளங்கித்தோன்றோ செழுமணிமணடபத் தினையுஞ்சே ரநோக்கி, பரிவினதற்குள்ளணுக வாங்கோர்செய்ய பவளமுடன் றரளமதா லொப்பித்தொன்றும், பொருவருமணடபநாபபண் மின்னேயென்னப் பொ ழிகதிர்மாணிக்க மணிப்பீடமீதே. (௩)

கலைநிறையுமதியென மெய்காட்டவே னக்கவினுறுமானனங் துலங்கநான்கு தோள்கள், இலகவிருகுழைமவுலி திகிரிசங்கமிமைபப நறுங்கவுத்துவம்பொ ன்னுடைமின்னக், கலனவிர்கொ ளவயவங்கடோறுந்தோன்றக் களிப்பொடு வானவர்கணங்கை குவித்துவாழ்த்த, நலனுறவீற்றிருந்த வுயர்போழ்முகத்து நாயகனை காரதமாமுனிவனோக்கி. (௪)

கருதரியமறைமுதலியாவுந்தந்து காத்தளிக்குங்காரணனேயெனப்பழிச்சி அருகினிற்சென்றஞ்சலித்தன் பகத்தடங்காதானந்த பரவயமாகிற்குங்காலை போருவருமாவசுந்தரையின்றோன்றியேத்தப் பொற்புரைகேழற்புனிதன்பொ ருந்தநோக்கி, இருநயமுன்மிகமகிழ்ந்து கரத்தின்வாரி யெடுத்தணைத்துமடி மிசைவைத் தியம்புவானே. (௫)

நான்குபேர்பெற்ற வத்தியாயம்.

வேறு. அன்னமேநினைப்பாதலத்தினின் றேந்தியாயிரம்பணவராவிறைவன்
சென்னியினிறுவியலைவறவனந்தந் திகிரியையுதவியாய்ச்சேர்த்தப்
பன்னகவிறைக்காதர்ரமாயானே பரிவுடன்சுமந்துகொண்டிருக்க
என்னதீங்குளதுன்றனக்கதையெனக் கிங்கியம்பெனவினிதுறப்பகாவான். ( )

நிதின்மாயவநின்னருடகுரியவர்க்குத் தீங்குவந்தணுகுமோவணுகா
தாதலாலினமுமெனையுவந்தாள்வ தடிகடன்பரமெனவறைந்து
தாதுலாமலர்ப்பூங்குழலிஞண்மறித்துஞ் சாற்றுவாளெண்ணிலாதுயர்ந்த
பூதரங்களையென்றனக்குபகாரம் பொருந்தவைத்தேமெனப்புகன்றும். (எ)

அப்பருவதங்கடமிற்பெரும்புகழ்சார்ந் தழகியவடுக்கலின்பெயரைச்
செப்பெனவராகத்திருமுகமுடைய சீரிஞேன்சிந்தையுண்மகிழ்ந்து
துப்புறழளதரத்துடியிடைவேற் கட்டுலங்கிளம்பிறைநுதலமுதம்
ஒப்பறுமொழியம்புவிமினேயினிதா யோதுதுங்கேளெனவுரைப்பான். (அ)

வேறு. இணையறுமேருசீரா ரிமயஞ்சாளக்கிராமம்
அணிகெழுசித்திரகூட மஞ்சனஞ்சுவணநீலம்
மணமுறுமபாரியாத்திர மாலியவான்சுவேதம
விணிலுயர்மலயஞ்சிங்காத் திரியுயாமேருபுத்திரன். (கூ)

கெந்தமாதனங்கைலாயங கிரத்திபூதரஞ்சிருங்கம்
மந்தரமேமகூட மகேந்திரமிடபமேனஞ்
சுந்தரநிடதமத்தி துலங்கியவருணாதுாய
விந்தைமாகடிகையென்ன விளமபுமத்திரிகளென்றே. (க0)

புகன்றுபின்னருஞ்சொல்வான் முன்புகன்றவத்திகிரிக்கைந்தாய்ப்
பகர்ந்தயோசனையுதீசி பாரிசந்தனிற்சிறந்தாங்
ககன்றெழிறிகழுஞ்சொன்ன முகியுளததற்குதக்கின்
சுகந்தமார்கமலமென்னச் சொலுமொருசரசுண்டாங்கே. (கக)

மாதவச்சுகனுக்கன்பாய் வரங்கொடுத்தடியர்செய்த
பாதகம்பாற்றிநன்மைப் பயன்றரக்கருணைகூர்ந்து
தீதகல்வெள்ளைமேனிச் செம்மறனுடனேநந்தன்
காதலன்மகிழ்வுவிஞ்சுங் கருத்தொடுமிருக்கின்றானல். (கஉ)

அவ்வயினலங்கொள்கின்ற வேங்கடாத்திரியின்மீதே
எவ்வமில்சாமியென்னப் பேர்பெறவிலங்கித்தோன்றும
திவ்வியதடாகதீர்த்தச செழுங்கரைமேற்றிசைக்கண்
செவ்வியநின்னொடுள்ளஞ் சிறந்தினிதிருக்கின்றேமால். (கந)

இருக்குமெம்வலப்பாகத்தி னெல்லாமுந்தாறுய்நின்ற
திருக்கிளர்சீநிவாசன் சேர்ந்திருக்கின்றானுந்த
மருக்கமழ்பொருப்பைமுந்தி வருங்கிரேதாயுகத்திற்
றருக்கிளரஞ்சனாத்திரி யெனப்பெயரழைத்ததன்றே. (கச)

வேறு. நலனுறுமிரண்டாமூழியினெவரு நவிலுவர்நாரணத்திரியென்
றிலகியமூன்றுமூழியினரசிங்காத்திரியெனப்பெயரிசைப்பார
தலமதினனகாலூழியினமரர்வோர சாற்றுவாவேங்கட நாம
மலையெனவநமாலுறைவிடமென்றேவழுத்துவர்பெரியார்கண்மாதோ.

அத்திருமலையிற்புண்ணியதீர்த்த மளவிலாதுளவவிற்படிந்து
சுத்தமெய்த்தவஞ்செய் தெண்ணியதடைந்தோர் துமபுருவாசுகன்வடிவேல்
வைத்தகைக்குமரனகத்தியனாதி வகைவகைபிரித்தெங்கெந்துரைக்கின்
இத்தனைபெயரென்றெண்ணுதற்கெண் கெண்ணிலையெனமணமகடனக்கு. (௧௬)

சீதவெண்பிறைக்கோட்டேனமாமுதலவன் செப்புதலகேட்டயாழ்முனிவன்
வேதநான்கென்னவிதித்தவனறனக்கு விளம்பினவனைத்துவந்தே
ஓதினனதனையுமகிலவனுரைத்தே னென்றுயாசெளனகாதியர்க்குச்
சூதமாமுனிவனினிதுறுமமுதச சுவையெனச்சொற்றனனன்றே. (௧௭)

ஈதெலாமவராகமெனும்புராணத்தி னியம்புமிகதைசெவியேற்போர்
ஓதுவோர்கருத்தினவேட்டவையெல்லா முவப்புறப்பெற்றினிதிருந்தே
ஆதியாய்மூலப்பொருளதாயெவைக்கு மந்தரியாமியாய்நின்ற
தாதுலாந்துளவமுகுந்தனவாழ் பரமபதத்தினிற்சாருவரன்றே. (௧௮)

சேடகிரி நான்குயுகத்துக்கும நானகுபேர்பெற்ற வத்தியாயமுற்றும.

ஆ திருவிருத்தம் (௩௨௭)

௫௬ ஆவது வராகப்பெருமான் மந்திரசித்தியுரைத்த வத்தியாயம்.

அன்னவெனமாற்புவிமின்றொடு சனவசலமிதியின்வைகி
என்னசீர்விளையாடலக வியற்றினனவை யெமக்கிசைத்தருளென்று
இன்னதீர்த்தந்செளனகாதிபருள மினிதுவப்பொடுங்கேட்ப
பன்னுநான்மறைசசூதமாமுனி பிருகுபரிவொடும்பகர்வானால. (௧)

கலங்கொளுந்திரேதாயுகந் தனிமெழிலாரணத்திரியதே
இலங்குமேனமாயுரந்தியையவனிமினனிறைந்திமுன்னெதிர்நின்று
வலங்கொணேமியாயுடிகளை யெவவிதமறைதொடுபூசித்தால
நலங்குசித்திகளெளிதினுண்டாமதைசசொற்றிடாயெனக்கெனருள். (௨)

என்றவாசகமின்புறக்கேட டுவந்தேனமாலுரைசெய்வான்
வென்றிசேர்தருபிரணவந்தொடர்ந்து வெளிநிளனமேலவனென்றும்
மன்றலார்தரைமருப்பிறைலேந்திய வனுறுமவனென்றும
துன்றுதேயுவின்மூழ்கிய மடந்தையைத்தோயுந்தூய்மையனென்றும். (௩)

இயம்புமிந்தமந்திரத்திறுக்குரிய தோரிருடிசங்கருடணன்றேவன்
உயர்ந்தயானெழிற்சந்தசு பகவதியிதையொருகுருவின்பால்
நயந்துவந்தனைசெய்துகேட்டன்பொடு நவையறவுருவேற்றித்
தயங்குமாவினற்பயத்திறைற்பாயசஞ்சமைத்ததையினிதாக. (௪)

மந்திரசித்தியுரைத்த வத்தியாயம்.

ஓமத்தியிடைச்சுருதியாலுபசரித்து வப்புறவுதவிடவேண்டும்
காமதத்தாலலைமனம்பவித்திரமுறக் கருதுமந்திரத்தினைச்சொல்வேன்
ஏமத்தானேசுற்றிரசிதமாமலையெனத் திருமேனியுஞ்சிவந்த
வாமத்தாலுயர்கமலவாக்கமும்பெறுவராகவானனஞ்சதுரப்புயமும்.

அடல்செய்யாழிவெள்வளையுடன் மவுலியுமபயவத்தமுநாளும்
கடிகொழுந்துழாய்மாலையுஞ் சிவந்தொளிர்கனமணியணிபூணும்
உடையவன்வலவுரத்தினன் மறுவுளனொருவருநிகரில்லான்
மடியின்வைத்துனைவலக்கையி னணைத்தவன்வழுத்தருமுதலானோன்

ஆதிகூர்மமாயதன்வெரிநின்மிசை யனந்தனையவன்செய்ய
சோதிமாமணிமுடியெனுமுளரியிற் றுலங்கிடவுறைதூய
நீதியானெனநினைந்துமுன் னிகழ்த்தியநேரிலாமந்திரங்களையே
ஓதிஞலிலக்கத்துநூறநெடடெனு முருச்செயிறபுவிமீதே. (எ)

நினைத்தயாவையுமெய்தியே பின்னரினிமலமாங்கதிமேவும
எனத்தராதலமடந்தையு மடிகளிங்கிசைத்ததன்மனுவாலே
மனத்தினெண்ணியதடைந்தவா யாவெனவழங்கலுமமுதேபோல்
இனிததமென்மொழிமண்மகளுவப் புறவேனமாலுரைசெய்வான். ()

வேறு. முன்னொருவரசன்றன்மனெனும் பெயர்மொய்ம்பின்மிக்கோன்
என்னையுண்ணினைந்தேயிந்த மந்திரமியமபிவாணி
மன்னியபிரமபட்டமருவினன் வானோர்க்கெல்லாம்
மன்னவன்றுருவாசபபோ மாமுனியிடுசாபத்தால். (கூ)

விஞ்சியவிபவமெல்லா மிழந்துபோய்வேலைசூழும
அஞ்சகமடைந்திம்மேலா மந்திரமறைந்துபொலலா
நஞ்செனுஞ்சாபநீங்கி நலனுடைநாகநாட்டின்
நெஞ்சகமகிழ்ந்துமுன்போ னேயமுறறினிதுவாழ்ந்தான். (க0)

காசிபனிடத்துமேனாட் கடுவிடபபாந்தள்வேந்தன்
ஆசிலிமமறையைப்பெற்று ளனபொடுமுருச்செய்திந்த
மாசறுதலத்தினீண்ட மலையுருபபெறறனிங்ஙன்
பேசிடினந்தயோகர் பெற்றமைநவிலறபாற்றே. (கக)

என்னலுமினிதுகேட்ட வேருறுந்தரணியென்னும்
அன்னமுள்வியந்துகேழ லாயமாயவனைநோக்கி
இந்நகமுடியிற்சீநிவாச னென்றிசைகொண்டதன்
மன்னியகாலந்தன்னை வழங்கெனவழுத்தலானன். (கஉ)

ஆதியிலொருதிரேதா யுகத்தினிலறத்தினேடு
காதலித்தொழுகும்வைவச் சுதனெனுமனுவின்காலத்
துறைதவானவன்பாலாழி நாதனையுளத்தினெண்ணி
மாதவஞ்செயவம்மாயன் மனந்தனிற்கிருபைகூர்ந்தே. (கங)

சாமிபுட்கரணிதீர்த்தந் தனக்கயலசீநிவாச
நாமமுற்றருளிசெய்மௌலி நகைமணிக்குழைகேயூரம்
நேமிசங்கமலாடை நிலவவவ்வாயுதேவன்
மாமனமுவப்பத்தோன்றி வேண்டியவரங்களீந்தே (கச)

அற்றைநாண்முதலதாக வளவறுநற்பகாலம்
உற்றவரெவர்க்குந்தோற்றுந் துறைந்தவனிவணென்றோதச்
சிற்றிடைப்பவளச்செவ்வாய்ச் செகமகளவனிசெய்யாள்
கொற்றவனெவர்க்குஞ்சேவை கொடுத்தநீதவனிதனுஞ்சொலென்றாள்.

அகத்தியன்பண்டைஞான்றநங் கனுகிரிமமலையின்மேலே
மிகுத்தவன்போடுநின்ற விழுத்தவமீராறண்டு
மகுத்துவமுடையசீநிவாசனைமனத்திறைஞ்சிச்
செகத்தவாவியப்பவிண்ணிற தேவருநகைப்பச்செய்தான். (கசு)

செய்திடுந்தவத்தைநோக்கிச் சிந்தையுண்மகிழ்ந்துமுன்பே
எய்தியென்வேண்டுமென்ன விசைத்தலுநெடூழிவாழ்தத்
மைதவழ்மேனியாயிம்மலை மிசைவருவோர்க்கெல்லாம்
உய்திறமுறநின்சேவை யுதவிடவேண்டுமென்றான். (கஎ)

அவ்வரங்கும்பயோனிக் களைபொடுமளித்தவ்வாறே
செவ்வியமானத்தோடே திகிரிசங்கிலங்கநின்று
பவ்வரீராடைசூழ்ந்த பாருளோர்தங்கட்கெல்லாம்
திவ்வியசேவையீந்து திருவுரமிலங்கத்தோன்ற. (கஅ)

எண்ணருமூழிகால மிவ்வகையிருக்கயானக்
கண்ணனுக்கிருபத்தெட்டா வதுசதுர்யுகத்தின்காலம்
நண்ணியதுவாபராந்த நாளிலிங்ஙனாலுவந்து
திண்ணியவராகமென்னத் திருவவதாரஞ்செய்தேன். (க௯)

என்றுவெண்பிறைக்கோட டேனவிறைதரைமாதுகேட்டு
நன்றுநன்றெனவியப்ப நவிலுமிச்சரிதைமோகம்
வென்றுயாருந்தன்சௌன காதியாவிருப்பமெய்தத்
தன்றிருவுளத்தின்மிக்க தயையொடுஞ்சாற்றினானே. (உ0)

உயர்வுறுவராகமென்ன வுரைத்திடும்புராணந்தன்னின்
மயர்வறச்சொலுமிவ்வெல்லாம் வழுத்துவோர்கேட்போர்மண்மேற்
துயரறச்செல்வமெல்லாந் துய்த்தபின்னழியாதென்றும்
நயமுறமேலாநின்ற பதத்தினைநண்ணுவாரே. (உக)

வராகப்பெருமான் மந்திரசித்தியுரைத்தவத்தியாய முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (கசஅ.)

வத்தியாயம்.

இன்னமுமவராகமூர்த்தி யிருநிலமடந்தைகேட்பச்
சொன்னதைபெமக்கிங்கன்பிற சொல்லுவாயென்னவேட்டு
முன்னரின்வணங்கிநைமி சாரண்யமுனிவர்கேட்பத்
தன்னிகரிலாதசூத மாதவன்சாற்றலுற்றான். (௧)

பண்டைநாளெவருமவாழ்த்தப் பணிமதிமரபிற்றோன்றும
திண்டிறன்மித்திரவன்ம னெனப்பெயர்சிறந்தவேந்தன்
தொண்டைமண்டலத்திநாரா யணபுரந்தனிற்றலங்க
ஏண்டிசைமுழுதும்வென்றிட் டினிதுறவிருக்குநாளில. (௨)

தென்னவன்றவத்தாலீன்ற சீர்மிகுகருங்கட்செவ்வாய்
அன்னமென்னடையினாளை யன்பொடுமணந்துவைகி
இன்னலில்வியனென்றேயோ ரெழின்மகவீன்றச்சேயக்கு
நன்னயமிகுந்தகாளை பருவமவந்தெய்தலுடி. (௩)

தயையெழிற்குணங்கற்போடு தயங்கியதரணியென்னும
பெயர்பெறுமாதையன்பாற பெட்புறமணஞ்செய்வித்து
உயர்வுறுமரசுநீந்து வேங்கடவோங்கன்மேற்றோர
வயின்மறைமுதலையுள்கி மாதவமியற்றப்போனான். (௪)

போனபின்வியனென்றோதும பொற்புடையரசனிந்த
மாநிலமுழுதுஞ்செங்கோல் வழாதினிதோம்புநாளின்
தானொருமகஞ்செய்தற்காத் தவத்தவர்சூழவேந்த
ரானவர்தொடரச்சென்றிட் டாரணிநதித்தரத்தில. (௫)

பொன்னலத்துழுமபோதந்தப் பூவுளோர்கமலப்போதின்
மின்னுருவெடுத்தாலன்ன விளங்கொளிதிகழவேயோர
கன்னிகைதோன்றக்கண்டே கடிகமழலங்கற்றிண்டோள்
மன்னவன்வியந்தானந்த வாரியின்மூழ்கினானே. (௬)

அப்பொழுதுயர்வானின் கணந்தரவாணியிந்த
ஒப்பறுகன்னியையன்பா லுன்மகளெனப்பாவித்தது
தப்பறவளர்த்தியென்று சாற்றலுஞ்செவியேற்றுத்தன்
கைப்படவெடுத்துமன்னன் காதலிகரத்தினீந்தான். (௭)

மந்திரக்கிழவர்வேந்தர் மறையவரோடுசென்று
சிந்தையினமகிழ்ந்துதன்பொற் றிருமனைசேர்ந்தபின்னர்
முந்துறுசனகன்சீதை யெனுங்கனிமொழியளாய
பைந்தொடிதனைவளர்த்த பான்மைபோலவளர்க்குநாளில். (௮)

தன்மனையாட்டியான தரணிமின்கருப்பந்தாங்கி
மன்மதனனுமாறோர் மகவினைப்பெறவக்காலை
வின்மறைதேர்ந்தவீர வியனெனுமரசன்சிந்தை
இன்மகிழ்வடங்காதெய்தி யெண்ணிறுதனங்களீந்தான். (௯)

சாதகமுதலவாய கிரியைகடவறாதாற்றி
மாதவராலேநாமம் வசுதாசனென்னச்சாற்றிக்
காதலின்வளாப்பவந்தக் காதலன்பூர்வபக்கத
தேதமில்மதியையொப்ப வேருறவளாநதிட்டானே (௧0)

பெற்றவன்றனினுமிக்க பெருநதிறலுளனைப்பூவின்
உறறவைசாகமாதத்துச் சியின்வருமாதித்தன்
கற்றையஙகதிர்வெப்பத்தைக் கணடவர்மருளுமாபோற்
பற்றலர்வெருண்டுவொழ்ததப் பணபுறவிருநதான்மன்னோ. (௧௧)

வராகமாமமலனிந்தவா றெலாமகிழ்வினோடு
தராதலமடந்தைகேட்பச் சாறறினனென்றுசூதன்
இராகநீத்தவர்க்கன்போடு மிசைசத்தனனிவைவராக
புராணமின்புறவிரித்துப் புகரறபபுகலுமாதோ. (௧௨)

அலாமேன்மங்கையவதரித்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௩௬0.)

௩அ - ஆவது ஸ்ரீநிவாசன்வேட்டையாடிவந்து பதுமினி யைக்கண்ட வத்தியாயம்.

இன்னமுங்கேழலானே னிருநிலமடந்தைகேடபச்
சொன்னதையெமககன்போடுஞ் சொல்லெனவிணைத்தாட்பூவைச்
சென்னியிறபுனைந்துசௌன காதியாசெப்பலோடும
நன்னிலெதரிநதசூத மாமுனிநவில்வதானன். (௧)

இன்வியனெனுமாகாசாரசனென்னும்பேரேய்நத
மன்விருப்புடனேதந்த மகன்செயல்வழுத்தினய்மண்
டன்வயினுதித்தகன்னி சரித்திரமருளென்றேபூ
மின்வழஙகிடனுமேன மேலவன்விளமபுவானல். (௨)

அந்தவாகாசராச னழகுறும்பதுமத்தின்கண்
வந்தமாதினுக்குநாமம் பதுமினியெனவழஙகிப்
புந்தியாலழகானநதம புததிரிக்குவமையாம்பெண்
எந்தலோகத்துமிலலையென மகிழ்ந்திருக்குநாளில். (௩)

ஒருதினத்தழகான்மிக்க பதுமினிசகிமாரோடு
மருவிமந்தாரைதென்னை வகுளமாப்பலாசம்பூகம
பரியசண்பகந்தமாலம் பாடலமுதலவாய
தருமலிந்திலங்கப்பிச்சி தளவமல்லிகைநெருங்க. (௪)

பதுமினியைக்கண்ட வத்தியாயம்.

கோகிலந்திரைகள்கூடிக் கூவவுஞ்சுகங்கள்கொஞ்சத்
தோகைகணடனமாடச் சுரும்பினம்பாடக்கேட்டு
மேகம்வந்துறங்கமாக விண்ணமபோழ்ந்தகன்றசோலைக்
கேகியொண்மலர்கள்கொய்துள் ளின்புறவுலவுங்காலை. (௫)

வீணைநாரதனுங்கெய்தி வியமனன்மகளைநோக்கிப
பூணினுக்கழகுநலகும பொறறொடிநீயாரிநதச்
சேணுயர்சோலையூடே செறியிருள்சீக்குமின்னும்
நாணுறச்சகியர்சூழ நின்றனைநவிலகென்றான (௬)

அவ்வுரைகேட்டலோடு மணங்கரசவனைநோக்கிச்
செவ்வியவியமன்பெற்ற சிறுவியானென்றுசெப்பக்
கவ்வையங்கடலிற்றோன்றுங் கவின்பெறுங்கன்னிநீயென்
றிவ்வயினுணர்ந்தேனைய மில்லையென்றேத்திப்போனான் (௭)

போனபின்சகியரோடப் பொங்கரின்மகிழ்விநோடும்
மானினமருளத்தோகை மயிலினமொதுங்கச்செங்காற்
பானிறவனங்களுணப பசுஞ்சிறைக்கிளிகளஞ்சத்
தேனினந்தொடர்ந்தோடிச் சென்றுபூவெடுக்குங்காலை. (௮)

வெண்பிறைகோடுகொண்ட வெறபெனப்புடைத்துயர்ந்து
மண்புரண்மேனியங்கை வரைக்கெலாந்தலைமைபூண்டு
விண்படாமழைபோலார்த்தோர் வேழமங்கெழுந்தனோக்கிப்
பண்படுமொழியர்யாரும் பயங்கொடவ்வனத்தினோசார். (௯)

ஓடிநின்றிடவக்காலையோ ரெழிறபடிகவண்ணப்
பாடலமீதுவின்மின் பற்றியகருமேகம்போல
கோடிகந்தர்ப்பர்கூடி யொருருக்கொண்டாலன்ன
பீடுறுமுருவந்தோன்றப பீதவம்பரந்துலங்க. (௧௦)

பொன்னினுமணிகளானும புரிபலவணியிலங்கச்
சென்னியின்முடிவிளங்கச் சிலைசரத்தொடுமவிரைந்து
முன்னெனுமிருகமொன்றை முடுகியங்குறுதல்கண்டு
கன்னியர்விரைந்துநெஞ்சங் கரைகொளநின்றபோழ்தே. (௧௧)

முந்துறுமதமாவெண் மெய்முழுவதிதுரங்கமூர்ந்து
வந்தவன்றன்னைநோக்கி வணங்கியோரமலையிட்டு
மைந்துறுமபுழைக்கைதூக்கி வானுறநீட்டியந்தப்
பைந்துணர்க்காவைநீங்கிப் பயங்கொடுபோயிற்றன்றே. (௧௨)

மதகரிபோயபின்னர் வாசிமேல்வந்தசீரோன்
இதமுடன்போதுகொய்தாங் கிருந்தவேழையர்முன்னண்ணி
மதிநுதற்பவளச்செவ்வாய் மாதரீர்நீவிர்யாவர்
பதியெதுபுகல்மினென்று பகரவம்மாதர்சொல்வார். (௧௩)

தனுக்கொடு வேட்டையாடத் தனித்துவெண்பரிமேல்வந்த
கனக்கருமேனியாய்நீ யாரைநீகாணத்துற்ற
சினக்கருவிலங்கைச்செற்றல சீரிதன்றெமதுகொற்றத்
தனிக்குடைவியமன்காப்புன் றன்னிடமவிரைந்தேகென்ன. (கச)

வாசிவிட்டிழிந்துநின்று வழங்குவானனக்கதூரங்கள்
கூசுமென்னடையுங்காந்தி குலவியபணியுமிக்க
தேசிகந்துலங்கத்தோன்றுந் திருவெனுமடவீர்நுங்கள்
மாசறுபிறப்புமபேரும் வாமொழிகருணைசொன்மின். (கரு)

அழுதெனக்கேட்டென்றன மாகியதிருமலைக்கு
நிமிடமுடசெல்வேனென்று நிகழ்த்துமப்புருடன்றன்னை
உமிழ்சுடர்ப்பூணினார்கடமமுளே யொருத்திநோக்கித்
தமிழினுமினியசொல்லாற சாற்றுவதாயினாள். (கசா)

மண்ணினிற்பிறந்ததாகாச மன்னவனவளாத்தகாதற்
பெண்ணிவணலத்தானமிக்க பதுமினியெனப்பேர்பூண்டாள்
தண்ணறுந்தாராய்நாங்க டாதியர்நீயாரிங்கு
நண்ணியதிந்தமேது நவிலெனநவிலவதானான். (கஎ)

என்பெயர்கண்ணனென்பர் இருப்புவேங்கடமிங்கேயோர்
வன்புறுமிருகந்தேடி வந்தனனிதாயுமமை
அன்புறக்கண்டேனிந்தப் பதுமினியழகிற்றலை
என்புடலுருகிமோக வெருங்கடலாழ்ந்தேனென்றான். (கஅ)

அன்னவாசகங்கேளாமுன் னனலெனவெதுளிபொங்க
மின்னிடைவேற்கட்செவ்வாய் மெல்லியநீயெங்கொற்ற
மன்னவன்காணிற்காலின் வனற்றப்படுத்துவானால்
உன்னிடங்கடிதிநேடி யுயிர்கொடுவாழ்தியென்றார். (கசு)

என்றசொற்செவியினோர்ந்தங் கிணையறுமாமிதேறிச்
சென்றுவேங்கடமெனறோதுந் திருமலையடைந்தானென்று
பன்றியாய்ப்படியையேந்தும் பரன்கடலாடைபூண்ட
மன்றலங்குழலிக்கன்பாய வருத்தனன்றெருகுதந்துமாதோ. (உ0)

எனவுயர்சூதனென்னு மிருந்தவன்சௌனகாதி
முனிவர்கட்கமுதம்போல மொழிந்தனனிதனையெல்லாங்
கனமுறுவராகமென்றே கழறுநற்புராணந்தன்னின்
இனிதுறவெவர்க்குந்தோன்ற விசைத்திடுமென்பமன்னோ. (உக)

ஸ்ரீநிவாசன் வேட்டையாடிவந்து பதுமினியைக்கண்ட
வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ. திருவிருத்தம் (கூஅக)

றூதுசென்றவத்தியாயம்.

இருவிரியாமுருவமிச்சையிற்கொண்ட வெம்பிரானலைகடலாடைத்
தரணிமாதுவப்பவுனைத் தமைமறுகு சாற்றனைநுமிசமென்னும்
ஆரணியமேயமந்தனாவிளைவ வருள்செறிவிழியிலேநேகிக்
கருணைமீதூரச்சூதமாமுனிவ னமுதெனக்கழறுவதானான். (௧)

பாகெனுமொழியாளினியபராமடநலந்தப ரிவுடன்கேட்டெளந்தளிரப
சூகரவுருவசுருதிநாயகமால சொற்றனனுக்கயானசேட [பச்
நாகமுறமுயருநவமணியொளிசெய நலந்திகழுகின்றமண்டபத்தின்
ஏகிவெண்டாளங்கைதசக்கலிவிந்த வியனையறூபகமபொனாறுவிலங்கும்.()

மஞ்சரீதந்தபதுமினியெனனு மங்கையர்க்கரசியைக்கந்தி
விஞ்சியமோகதாகமீதூர மெய்வெதும்புபச்சயலிதந்தாங்க
கஞ்சனவண்ணனிநந்துபிசகியா யழந்துறுவகுளமாலிகையாம
மஞ்செனுங்குழலியஞ்சலிபபதகாய் வந்தடி வணங்கியேநின்று. ()

விதியரன்முதலாமவின்னவாதமக்கும விழிகெதிராவிளங்குதலரிய
பதமலாகளைத்தன்னிணைக்கரத்தாலும பத்திமையொடுநனிவருடப
புதிதலாகமலவிழிமலர்திறந்தெப பொருளுகருமிறைவனேகிட்டலும்
மதிந்தற்பவளவாய்கருங்கயற்கண வகுளமாலிகையுணர்ந்துரைப்பாள். (௪)

ஏதுகாரணத்தாலமுதுசெய்யாம லினைந்சயனித்திருக்கின்றீர்
காதலாலடையுஞ்சொழுமபாசார நருத்தா சைவவையைக்களிந்தருள்செய்யும்
ஆகியேனைதுநெஞ்சினிற்றுயா மறுகுவதுண்டுகொலரங்க
மீதெழுந்தருளிமிருகவேட்டைக்குசெல வேலையினவிழிக்கிலக்காக. ()

ஏதெனுங்கண்டதுளதுகொல கடலகுழிபபுவிவருமினைனையொன்று
மீதுலகுறையுங்கன்னியோ வெவளோவிழிவலைப்படுத்தினளபோலத்
தாதலாகமலவானனமெனகருச சாற்றுகினறனசொலற்கரிய
நீதநின்மனத்தைக்கவர்ந்தகுரிய நெறிமையாவளெனனுதலும. ()

மின்னெழிற்பீதாம்பரதரனவினவி நம்பொடுவகுளமாலிகையைத்
தன்னிருவிழியானேகிநெட்டுயிர்ப்புத் தழைத்தெழவாய்திறந்துரைப்பான்
முன்னொருதிரேதாயுகத்தினிற்றவத்தான் முதிராபுலத்தியன்மகனீன்ற
சென்னிபத்துடையவிராவணனைவிரிஞ்சித் தேவனையெணிதவஞ்செய்தே. ()

மானிடரலலாமற்றுளோராலே மரணமிலலாவாம்பெற்றுத்
தானதிதருக்குபம்பெற்றுவானவரைச் சந்திரசூரியர்தம்மை
ஈனமிலட்டபாலகர்தம்மை யிருஞ்சமாமுருக்கியாங்குழக்கி
வானினுமிந்தமண்ணினுந்தன்னின் வலியவரில்லெனச்செருக்கி. ()

அந்தணர்தமக்குமுனிவரர்க்கு மரியபேரலக்கணைந்தினமும்
தந்திலங்கையில்வாழ்காலையிலொருநாட்டவழொளிமணிபலவிமைக்குஞ்
சுந்தரமிகுந்தபுட்பகமிசையிற் றுணைந்துவிணவழிசெலுமவேலை
இந்திரைவேதவதியெனபபிறந்தோ ரிருடியாச்சிரமத்தினிருந்தாள். (௯)

அக்கனியெழிலைத்தயமுகனேக்கி யகத்தடங்காமயல்மீறிப்
பக்கமாங்குறலும்பவளவாய்க்கருங்கட் பசுங்கிளியிவனுளந்தேறி
மைக்கரும்புருவங்குனிதரவெகுண்டு மறுகியித்தரைமிசையென்னை
ஒக்குநல்லெழில்வாயொருபெணுலாவி யொழிகுதிநீயெனச்சபித்த. (௧௦)

தானுமக்கினியினுடலினையெரிப்பத் தருக்குறப்பொருதொழினிருதர்
கோனுமவ்வேதவதிமடவரலாற் கூறுசாபங்கொடுதனது
மாநகரணுகியிருந்துழியுடலை வன்னியாலெரித்தவள்சின்னாள்
போனபின்னந்தவிலங்கையினெழில்சேர் பொய்கையிறெருமரைமலர்மேல்.

அவதரித்தனளவ்வதிசயந்தனை யிராவணற்கரக்கர்களறையச்
செவிமடுத்தருகிறசென்றுநாலைந்து கண்ணினுஞ்சீருறநோக்கிக்
கவலையுண்மலியமுன்னைநாள் வேதவதியிடுங்கடியசாபத்தைத்
தவரறநினைந்திக்கனியினனமக்குச் சாவுசாவுறுமெனவெண்ணி. ()

பெட்டியின்முளரிப்போதுடனதப் பெண்ணைவைத்திறுகுறமூடி
வட்டவாரிதியின்விடவதைமிதிலை வளநகர்க்கருகிலோர்வயினில்
மட்டறுபுகழ்சேர்வருணமன்கொணர்ந்து வைத்திருந்தனனெடுநாட்சென்
றிட்டபின்னொருநாட்சனகமன்றுரக வேள்வியையினிதுறநடத்த. (௧௩)

எண்ணியல்விடத்தினெய்திமாழையினு லியற்றியவலத்தினுலுழலும்
மண்ணிடைப்பேழைபுறத்தெழவதனை மகிழ்வுடன்சனகனுநேமி
அண்ணலங்கையினூற்றிறந்ததனுள்ளே யழகெலாந்திரணடொருபடிவம்
நண்ணியதெனவாய்ந்திருந்தகன்னிகையை நாடியற்புதமிஃதெனவே. (௧௪)

மனத்தினூறின்பமலிந்தெழவெடுத்து வளர்க்கயானிராமனென்றுதித்துக்
கனக்கருங்கூந்தற்சானகியெனுமக்கனியை வேட்டனறவன்மொழியால்
வனத்தடைந்தெழில்செய்தணடகாரணிய மருவியபோழதுலகங்கள்
அனைத்தையுமிடுக்கண்செயு மிராவணனுமரக்கனங்கொளிந்துவந்தணுகி. (௧௫)

சீதையையெடுத்துச்சிறையிடவவனைக் கிளையொடுந்தென்புலஞ்சேர
மோதிவீடணற்குமுடிகவித்தனலிற் சனகியைமூழ்கியங்குறச்செய்
போதுநான்முகன்பினாகன்புரந்தரனும் புலவருந்தயரதன்றானும்
காதலினணுகியழகியசனகி கற்பினைப்புகழ்ந்துகொண்டாட. (௧௬)

சானகியுடனேயயோத்திமாநகரிற் சாரதொளிர்மணிமுடிதரித்து
வானவர்புவியின்வாழ்பவர்மகிழ மனுநெறிமுறைவழுவாமல்
தானரசியற்றுநாளினிற்காழியன் புன்மைசாற்றியதவற்றால்
ஈனமில்குணத்தாள்சீதையைக் கருப்பத்துட னிலக்குமணனாற் கொடுபோய்.

அசைவருந்தவவான்மீகனாச்சிர மந்தனின்விடும்படிசெய்தேனுங்கு
குசலவர்பிறந்தார்பினபொருகாலங் குரகதமேதநாணியற்ற
இசைவுறுமனங்கொண்டழகொளிசிறந்தவிரணியச்சீதைசெய்தருகின்
வசையறவைத்துமகத்தினை முடிக்குங்காலைவான்மீகமாமுனிவன். ()

(௧௯) ௩௯-ஆவது வகுளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் கழுக

றாதுசென்ற வத்தியாயம்.

தனையர்களிருவருடனெழிற் சனகிதனையழைத்தனுகியென்முன்னே
துனியறுவசனங்கொடுசமாதானஞ் சொலிவிடச்சீதையையான்பார்த்
தனலினிற்பிடிந்துவாவெனமொழிந்தே னப்படியவள்செய்துவந்து
மனவருத்தத்தான் மண்ணுளேநுழைந்தாண் மைதுலியென வகுத்துரைத்தே.

பின்னருஞ்சீநிவாசனல்வகுள மாலிகையெனும்பெணைநோக்கிப்
பன்னுவானெழுநான்காவதுகலியிற பங்கயனரன்விண்ணோர்முனிவர்
மன்னியேபிராட்டிதனைத்துதித்திந்த மாநிலந்தவதரித்திடுவாய
என்னவேண்டலுமச்சீதையானவ டானிலங்குநாராயணபுரத்தின். ()

பூமியிற்பிறந்தாகாசமன்வளர்க்கப் பொறபுறவளர்பதுமினியாள்
தேமலர்ச்சோலைதனின்மலர்கொய்யச் சேடியருடனடைந்துலவ
மாமிசையிவர்ந்துவேட்டநாமசென்று வனத்திடைக்கண்டனனந்தத்
தாமமென்குழலியழகினைவிரித்துச் சாற்றரிதெனினுஞ்சாற்றுவன்கேள். (௨௧)

முகில்பிறைசிலைவேல்சண்பகங்குமுத முல்லைபொன்னூசல்கண்ணாடி
நகுவனகழையாழ்காந்தளென்றிவை கணறுங்குழனுதலபுருவங்கண
மிகுமெழிஞசிவாயொளிமுறுவல் விளங்குமருசெவிகனங்கழுத்துத்
திகழ்திரடோணமுன்கையகங்கையாந் திருவுறுபபுகளிறுணும். (௨௨)

மலைவடத்திலைமின்வாழை ஞெணடேறுவரானகுமாமைதாமரையும்
முலைவயிறிடைநற்றொடைமுழந்தாளேர் முதிரகணைககால்புறவடிநன்
னலமலியுளங்காலெனுமவயவததை நாடியுட்பயங்கொளுமாயின
இலகுபொனனணிகடமக்கழகளிபபாட்கெபபொருளுவமையாவதுவே (௨௩)

ஆனதானீசென்றபபதுமினியை யழைத்திவட்கொணரினென்றுயரம்
பானுமுன்னிமமாமெனபபகாதலுமுட் பரிவுடன்வகுளமாலிகையாம
தேனிகர்மொழியாணமுகுந்தனைநோககிச் சென றழைததிவணவருவேனம
மானுறைபதிக்கேகும்வழியெனக்கு வழஙகெனமனமகிழ்ந்துரைபபான். (௨௪)

எதிருறுமிந்தநரசிங்கக்குகையினெய்தி யென்மலையினின்றிழிந்து
முதிர்தவமுடையவகததியனெனனு முனிவனாசிரமத்தைநண்ணிக்
கதிதருஞ்சொன்னமுகிநதிக்கரையிற் கவினுநற்பிரமமாணமுனிவன்
சதிருறுவனத்தைச்சாரந்தெழிற்பதும சரசினீராடியாங்குறையும். (௨௫)

வேறு. தவசினிறசிறந்தசாயாசு சஙகரென்னுமபோசாரந்த
உவமையிலோரைநோக்கி யுவப்பொடுமவணினறேகி
நவையகல்சுகன்பூசிக்குங் கண்ணனைநாடியேத்திப
பவமறவுயர்ந்தசொன்னமுகி நதிகடநதபபாற்போய் (௨௬)

அளவிகுவனமெனைத்துங் கடந்துயராணியென்னுந்
தளிர்வனமேவியந்திற்றவன நீத்தப்பாற்சாரந்து
களிகொளாகாயவேந்தன் கடிநகர்கதுவியந்த
ஒளிர்மணிப்பூணினளையுறவு செய்தழைத்துக்கொண்டே. (௨௭)

வாவெனவிளம்பக்கேட்ட வகுளமாலிகையோர்வேக
மாவின்மீதிவர்ந்துகும்ப முனிவனாச்சிரமமன்னித
தேவருமபுகழுஞ்சொன்ன முகிநதிகடநதுசென்று
மேவினளரணியென்ன விளஙகுபூங்காவின்மன்னோ. (௨௮)

அவ்விடத்தெய்ப்பாறிப்பின் னன்புறவியமனாளுஞ்
செவ்வியநகாசெறிந்து செல்லுறுமவட்டையின்கண்
திவ்வியவுருவக்கன்னி சேடியாதமமைநோக்கி
நவவியைமருடடுஙகண்ணீர் யாவர்நீர்நவின்மினென்றாள். (௨௯)

என்றலுமிகுளைமார்க ளிளநகைசெய்துநின்று
மன்றலஙகூந்தறசெவ்வாய் வகுளமாலிகையைநோக்கி
வென்றிகொள்வியமன்கோயின் மேவுதாதியாகளயாஙகள்
குன்றெனுமுலையாயென்று கூறியேமறிததுஞ்சொல்வார். (௩0)

எங்கள்பூபதிக்குமண்ணினுதித் தெழின்மகளாய்வநத
அஙகயலவிழியினளையழைத்து முன்பொருநாள்யாஙகள்
கொங்கலாபுறவமெய்திக கொழுமலாகொயதுசூடிப
பங்கயப்பதங்கள்சேபபப பரிபுரமபுலமபச்சென்று. (௩௧)

ஆடியங்கசுணஞ்சிநதை யயாதரவினியபாணி
பாடிநின்றுலவுஙகாலையோர் பழுமரத்தின்கீழ்பால்
கோடிவேள்படிவஙகூடி யோருருக்கொண்டாலன்ன
தேடருநமபிநின்ற செவ்வியைக்கண்ணுறறுஙகண். (௩௨)

அதிசயமடைந்துநஙகள் பதுமினியறைதலகேளா
இதயநெக்குருகிக்கண்டோ மிணையிலாநமபிதன்னைப்
புதியபொன்னாடைசாபம பொருகணைப்புடடிறுஙகி
எதிருறத்தோன்றிக்காணா திமைக்குமுன்கரநதுபோனான். (௩௩)

அற்றைநாண்முதலாயந்த வழகனையகம்பொதிநது
மறறொருபொருளுமெண்ணாண் மனத்துளேயதிகமோகம்
உற்றுடன்மெலிநதுநங்கள பதுமினியுறைதனோக்கிக்
கொற்றவன்கிரகசங்கை யெனவுளநதனிறகுறித்தே. (௩௪)

பொன்னனைச்சிவனும்வல்ல புரோகிதன்றனைவிளித்தென்
கன்னிகைகிரகசாரங்கருதி யாயநதுரைக்கவேண்டுமெ
என்னவாங்கவன்றான்மெய்மமைக் கணிதநூலெவையுமாய்ந்து
மன்னநின்மகட்குநல்ல பலன்கள்வாய்ததுளதிக்காலம். (௩௫)

நித்தியப்பயன்கடம்மை நிகழ்த்துவலவைகேளிந்த
உத்தமக்கனியோர்செவ்வியுயர் புருடனைமுன்னோக்கிச்
சித்தநொந்தயர்ந்தாளென்று செப்பவவ்வரசன்கேட்டுச்
சுத்தவந்தணவிதற்கென் செய்வதுசோறியென்றான். (௩௬)

றாதுசென்ற வத்தியாயம்.

வேதபாரகனுமந்த வேந்தனைநோக்கியிந்த
ஏதமினகரின்பாங்கரிலங் ககத்தியலிங்கத்துக
காதரமுடனேபாலினுட்டுதல் செயினிவ்வின்னல்
பீதிகொண்டகலுமென்று பேசவாகாசராசன். (௩௭)

கன்னியர்பலரைக்கூய்நற் கடிமலரோடுமெற்றும
என்னவேண்டுவனவெல்லா மெடுப்பித்தாங்கேகித்தானு
தன்னையர்ச்சிப்பபோனவே தவறிலாதாட்டிப்பின்னர்
அன்னமென்னடையிரிங்ங னடைதிரென்றுரைப்பக்கேளா. (௩அ)

அப்படிமஞ்சனஞ்செய்தனுகை யினின்னைக்கண்டோம
செப்பெனுமழலையாய்நங்கள் செய்தியீதனைததுஞ்சொற்றேம
தப்பறநீயாரிங்குவந் தமைசாற்றுகென்ன
ஒப்பருமபுரவிமேனின் றிழிந்துவந்தன்பினோக்கி. (௩௯)

வகுளமாலிகைசொல்வாளம மங்கையர்விருப்பமெய்த
நிகரறுசேடவெற்பி னிறிவண்வந்தேனுமமை
அகமகிழ்ந்தினிதுநாடி யாரெனவினவினேன்வெண்
ணகைமதிமுகத்தீரென்று பின்னருநவிலவதானள். (௪0)

மண்ணினிறபிறந்தாகாய மன்னவன்வளாத்தகாதற்
பெண்ணணங்கினையான்காண வேண்டுமென்றினிதுரைப்ப
வுண்ணயந்திருளேமாதருவப் பொடுவினவிவாவென்
றண்ணறன்கோயிலூடே யழைத்துடன்கொண்டுபோனா. (௪௧)

அனனகாலையிற்பூமாதோ ரழகியகுறமாதாகி
மன்னுகாலங்கணமூன்று மனந்தெளிந்துரைக்கவல்லேன்
என்னவேவிளிததாங்கண்வந் தெய்திடநோக்கியந்தக்
கன்னிமாரழைத்துக்கால மூன்றையுங்கழறெனறேதி (௪௨)

முறத்தின்முந்நாழிமுத்தை முன்னளந்தெதிரின்வைப்பக்
குறததியுடகுதுகலிததுக கூறுவாணுமதுநெஞ்சில்
குறித்தவோர்பெண்ணைப்பற்றிக் குறிசொலென்றென்னைக்கேட்டீர்
எறித்தவேலவிழியீரப்பெணி லைமையையியம்பக்கேண்மின். (௪௩)

புகலரும்பெருமைசேரோர் புருடனைக்கண்ணினோக்கி
மிகமதிமயங்கியாககை மெலிந்திருக்குநளாலந்த
நிகரறுபுருடன்யாவனெனி லவனீாமையென்னுல்
அகநினைப்பவுமென்னுவா லறையவுமடங்காதன்றே. (௪௪)

ஆயினுமறிந்தவாறிங கறைகுவனுலகுக்கெல்லாம்
நாயகனழியாமுத்தி நாடிஞன்கமலைமேவும
தூயவனநந்தவெற்பன் றென்மறைமுடிவினின்ற
மாயவனரசரூபமருவி நனமலர்க்கானண்ணி. (௪௫)

இந்திரைபோலுநுங்களெழிற் பதுமினியைநாடிச
சிந்தையிடைநகாக்காதல் செனிபபவாநகருகுகின்ற
சுந்தரமலியோர்மாதைத் தூதுவிட்டிருககின்றானப்
பைநதொடியிவணும்மோடு பரிவுகூர்நதிருக்கினறாளால. (௪௬)

அந்தவுத்தமனைப்பாவி னிலைவருமமுதத்தோடு
வந்தவண்மகிழ்நதுசோநத வண்ணமேயிவளுஞ்சோநது
சந்ததமபரமாநநதந தங்கிவீற்றிருப்பளென்று
முநதொளிர்முறுவலீன்ற முகமலாநதினிதுசொல்லி. (௪௭)

என்னிளமகவுக்குச்சிக் கெண்ணையுபழந்துசொன்றும்
அன்னமுநகொணர்கவென்றாங கண்புறபபெற்றெழுநது
மின்னிடைக்குறத்தியேக வேறகணாவிரைநதுசென்று
மன்னவன்றேவிக்கிநதவகை யெலாமவிரிததுச்சொன்னா. (௪௮)

சகியர்களுரைத்தவெல்லாந் தரணியாந்தாய்கேட்டன்பால
மகளைமுன்னழைத்துவைத்துன் மனக்கருத்துரைபபாயென்னத்
திகழ்மதிமுகத்தாளாயபதுமினி தெரியச்சொலவாள்
அகமகிழ்ந்தினிதியான்சென் றணிமலாகொய்யுங்காலை. (௪௯)

பொற்பினுக்குவமையில்லாப் புருடனைககண்ணுறறேனவ்
வற்புதனென்னைநோக்கி யற்றைத்தொடடிறறைக்காறும்
அற்பமுமபிரிகிலாதென்ன கத்திடைவிருமபிவந்து
நிற்பதினாலவேறென்று நிலாவுதலிலைநெஞ்சென்றாள். (௫௦)

என்றவாசகங்கேட்டன்னை யிதயமுண்மகிழ்நதிருப்ப
மன்றலங்கூநதறசெவ்வாய் வகுளமாலிகையாநதூதி
இன்றுநமவரவிபபோதே பலிதததென்றின்பமலீயித்
தன்றனிநெஞசத்தோகைத தழைத்திடவிருநதாளன்றே. (௫௧)

கோலமாமுதலன்போடு குரைகடலாடைபூண்ட
ஞாலமாதினுக்கிவ்வாறே நவின்றனனென்றுசீர்கொள்
நூலெலாமுணாந்தசூத னேன்மைசால்செளனகாதி
சீலமாமுனிவாதூய செவிககமுதெனச்சொறறனன. (௫௨)

பேர்கெழுவராகமென்னப் பேசியபுராணத்துள்ளால்
ஏர்கெழவினிதியம்புமிக் கதைகறபோர்கேட்போர்
பார்கெழுசெலவமெல்லாம பரிவுடனெய்திப்பின்னர்
சீர்கெழுமழிவில்வீடு சென்றுவீற்றிருப்பாமாதோ. (௫௩)

வகுளமாலிகை பதுமினியிடத்திற் றூதுசென்ற வத்தியாயமுற்றும்.

ஆ- திருவிருத்தம் (௧௦௩௪.)

வர்ணனை யுரைத்தவத்தியாயம்.

கோதிலேனமால் குவலயமடந்தைகேட்டுவப்ப
ஓதும்வாய்மையை யின்னமுமெமக்குரையென்று
சீதமேவுநைமிசவனத்தவர்கள் செப்பிடலும்
சூதமாமுனிமகிழ்வொடுஞ் சொல்வதாயினனால். (க)

ஆடளிகுலஞ்செறி குழற்றரணியாமணங்கு
மாடிருந்தனன்மகளினை நோக்கிநும்மோடு
கூடிவந்தசுந்தரியிவள் குணநலமுதல
நாடியொப்பறவுயா திருநகைபோன்றுளளால். (உ)

எங்குநின்றிவண்வந்தனளாரொலென்றிசைப்பக்
கொங்குவிம்மிய கோதையாகூறுவாயாங்கள்
அங்கியம்பகன்றனக் குபிமேடகமன்பினிறசெய்
திங்குறுமமிடைவழி யினிலெமமுடன்கலந்தே. (ங)

உன்னிடத்தெதோ காரியவுறுதிபேசுதற்காயத்
தன்னகததிடைகினேடது சார்ந்தனளவடனைநீ
என்னிமித்தமென்னிடத்தின வநதனையெனவினவி
நன்னயம்பெறவனைத்தையுநவிலவளென்றறைநதார். (ச)

அன்னவாசகங்கேட்டலும பதுமினியன்னை
முன்னிருந்தநலவகுள மாலிகைமுகநோக்கி
என்னகாரணத்தா லிவணெய்தினைநீயா
அன்னமேசொலென்றறை தரவவளறைகுவளால். (ரு)

தாமமென்குழற்றரணிகேள் வகுளமாலிகையென்
நாமம்வேங்கடவரையுறை நமபனோாநாளில்
வாமமேவுமோரமன்னென வடிவுகொண்டியாந்த
சேமவாசிமேலவிலங்குவேட்டஞ்செலுங்காலை. (சு)

எண்ணிலாவனநதிநத மினிதுறக்கடநது
நண்ணிநலவளஞசிறநததோர் நநதனவனத்தில்
விண்ணின்மின்னலோருரு வெடுத்தனையமெலலியலாய்த
தண்ணநதாமரைப பெண்ணெனவொளிநனிதவழ (எ)

அங்கமுற்றுமொண்மணிப் பணியாலலஙகரித்துக்
கொஙகுவிம்முதண்மலாத் தொடைகுழலின்மேற்புனைந்திட்
டெஙகுநன்மணம வீசுசாநதெழிலுறத்திமிர்ந்து
இங்கிதந்தெரி யனமெனநடநதிடைதுவள. (அ)

வேறு. குயிலினநாணக்கூவியஞ்சிலமபு கொஞ்சிடவெழில்கொளுந்தோகை
மயிலினங்கூசமுகமதிவெயர்ப்ப மாழைநன்மேகலைதிகழ
அயில்விழிபிறழக்குறுநகையரும்ப வசைந்தசைந்துலவியநிஞ்து
நயமுறுசெல்வத்திருமகட்கனைடு நயந்தெழின்மாலுமாலாகி. (க)

வேங்கடமலையயடைந்தேனைநோக்கி வியமனனினிது றப்புரக்கும்
தேங்கமழ்பொழில்சூழ் பதியினவ்வரசன்றேவிமுன்சென்றுகண்டவடன்
நீங்கறுமெழில்சால்பதுமினியென்னுஞ் செல்வியைக்கேட்டுவாவென்று
பாங்குடனயந்தெற்பணிபபயானுனது பாங்கரின்விரைவினிலடைந்தேன் ()

அகன்றசெங்கமலமனையகண்மயிலே யரசன்மாட்டணுகியென்வரவைப்
புகன்றுநன்காகநிறுதளக்கருத்தும் புதல்வியினெண்ணமுமுணாவுற்
றுகந்ததையெனக்கிங்குரையெனநவில வொள்ளியதரணிமின்சால
மகிழ்ந்துதன்கணவற்குரைசெயவவனு மனத்ததிவிருப்பமீதூர. (கக)

தகைபெறுமமைச்சர்தமைவரக்கூவித் தன்மகளையுமருகிருவி
வகுளமாலிகையைவருவித்தாங்க வடன்வாய்மைகேட்டகததினிலோகை
மிகமறுங்கலைதேர்புரோகித வேதவிப்பிரனெழின்முகநோக்கி
மகிழ்வுடனெமதுமகள்பதுமினியை வதுவைசெய்தளிபபநன்முகூர்த்தம. ()

ஆய்ந்துறைக்குதியென்றறைந்திடவந்தப் புரோகிதனமரர்கடமக்கு
வாய்ந்தமந்திரியைவரவழைத்தவனுந் தானுமாய்மகிழ்ந்தினிதிருந்து
தேய்ந்ததுண்மருங்குற்கனிமதிநாட்குஞ் சேடமாமலையுறைதிருமாற்
கேயந்திடுமோணமெனுந்திருநாட்கு மினியநற்பொருத்தமென்றுரைத்தே. ()

வேறு. மித்திரன்விடையிடைமேவுதிங்களில்
உத்திரத்தினின்மனமுவப்பொடுன்னெழிற்
புததிரிதனைமணமபுரித்துவேஙகட
அததிரிமாலினுக்கன்பினலகிறைல. (கச)

எப்பொழுதினுஞ் சுகமெய்தியின்பமாய்
ஒப்பறவாழ்வளென்றேுதக்கேடடனும
தபபறுமிறைவன்பொன்றனைமிகத்துதி
செபபுவிண்ணவாபதி செலவிடுத்தனன். (கரு)

மாதவன்றூதியாய் வநதமங்கைதன்
சீதநன்மதிமுகஞ் சிறபபநோக்கியே
ஏதமிலவேங்கடத்தானை யெய்திநீ
ஓதுவதேதெனி னுரைபபல்கேடடியால். (கசா)

வருநலம்பொருந்து வைகாசிமாதத்தின்
திருவுறுமுத்திரநாளிற்சீரலர்
தருமணமுகூர்த்தநாடான் குறித்ததென்
றுரைசெய்துபின்னுமாங் குரியவாம்பொருள். (கஎ)

வேண்டுவகொண்டிவண்வரவிளம்பெனு
ஆண்டகைமொழிதரவன்னகாலையின்
நீண்டவேல்விழியினுணெஞ்சுளேமகிழ்
பூண்டவளாயெழுந்தேகும போழ்தினே. (கஅ)

நகர்வர்ணனை யுரைத்த வத்தியாயம்.

சுகனெனுமொருவனைத் துணைசெய்வான்கொடு
வகுளமாலிகையுடன் வழீஇக்கொளென்றெழில்
நகைமுகப்பதுமினி நவின்றனுப்பியங்
குகவையங்கடலி னாழ்ந்துறையுங்காலையே. (ககூ)

வேறு. மண்ணவர்வணங்கவானவர்புகழ மனுநெறிமுறைதவறுமே
கண்ணகன்ஞாலமுழுவதுங்கருணை யொடுகதிரமதியெனத்திகழும
தண்ணவெணகவிகைநீழலிற்புரகருந் தாமவேல்வியனெனுநாமத்
திண்ணியவிறைதன்குமரனைநோககிச்சிந்தையுண்மகிழ்ந்துசெபபுவனால். (உo)

சேடவெற்புறைமாறனக்குநஞ்செல்வத் திருமகடனக்குநன்மணமென்
றேடவிழ்மலாததாரிந்திரனமுதலா மிறையவர்க்குரைததுவாவென்ன
நீடெழிற்குமரனம்மொழிபபடி போய் நிகழத்தவானவர்க்கிறைமகிழ்ந்து
பீடுடைக்கடவுட்டச்சனைநோககிப பிறங்குநாராயணபுரத்தை. (உக)

திருவுறப்புனைதல்செய்கெனவவனுஞ் சென்றுநாராயணபுரத்தை
மருவுநன்மணிகளாலுமாழையினும் வளங்கொணமண்டபமதினிலவும்
பரிதியினவிருமொளிகெடவிமைக்கும் பந்தருமபனபுறச்சமைத்துப்
பொருவருந்தரளம்பொற்கலைகொடுமேற் பொற்பவெங்கணுநனிபொதிந்து. ()

மனையெலாம்புதுக்கிக்கதலிகைநிரைத்து மருங்கெலாம்வாசநீர்தெளித்துத்
தினமெலாமொளிரநவமணிக்கோலந் தீட்டிநலவிதானமேல்விரத்துக்
கனியெலாங்கால்கடொறுநிரைத்தலர்ந்த கடிகமழ்மலர்த்தொடைதூக்கி
இனியதாங்கரும்புபூகநீள்கதலி யெங்கணுமியையபுறநாட்டி. (உங)

பூரணகலயம்வேதிகைதோறும் பொற்பநன்கமைத்தொளிர்மணியால்
தோரணமணிகளாலினிதமைத்துத் தூயவிணணவரொடுநலனு
ராரணமுனிவர்வியபபுறவழகாயணிதல் செய்ததன்பினர்வெள்ளை
வாரணமிவர்ந்திந்திரனரம்பையாகண மருங்குறமகிழ்ந்தினிதெய்தி. (உச)

கற்பகத்தருவின்கடிகமழ்நறுமபூக்கை கொடப்பதியெலாந்தூய்நற்
பொற்புறநிரைசதானளவிகு தனதாணியங்களைப்புட்பகவிமானன்
பற்பலகுவையாய்மனையிடந்தோறும் பண்புறநிரப்பிணியமன்
அற்பமும்பிணிகளெவர்க்குமங்கணு காதகற்றினனன்புளஞ்செறிந்தே. (உரு)

வருணனுங்கெய்திநவமணிக்குவாலம் மனையுழைதோறுநன்கமைத்தான்
நிருதிசெஞ்சுவிசதாகதியழலோ னெஞ்சுறவந்தவரவாகட்
குரியவைகொணாந்தங்குதவினரிவ்வாறேுத நீர்க்கடலபுடைசூழும்
தரணிவாழரசர்தத்தமக்குரிய தாம்பொருள்களைவந்துதரவே. (உசு)

இந்திரனகருமளகைமாநகருமிதற்கொரு சிறிதுமொவ்வாவென்
றந்தரவாணர்வியப்புறமிகவு மணிபெறவேய்தாவாங்கு
சந்துவந்தகன்றபைந்தொடிசுகனுஞ் சாரணனுடுவிரைவினில்வை
குந்தநன்மலையனருகுறவணுகிக் குந்தம்விட்டிறங்கியஞ்சலித்தே. (உஎ)

பலித்ததுநாயேன்சென்றகாரியநற் பழமறைமுதலெனுந்தேவே
சிலைத்தழும்பணிதோள்வியமனனளித்த செல்வியென்னுடனனுப்பியமெய்
சொலத்தகுசுகனுமத்தினனிவனுற்றுலங்கு முன்மணவிழாபபெருமை
கலத்தினையெல்லாங்கேட்கெனகயந்து நாயகனவன்முகநோக்கி. (உஅ)

சொல்லெனச்சுகனுமடிபணிந்தனைத் துஞ்சொலியமலாவுனை நுதலி
அல்லுநன்பகலுநினைந்துடன் மெலிந்துளாவிவைததிருக்கின்றேனென்று [ன்
நல்லையிற்புகலென றெனைப்பதுமினியாங் குரைத்திவணவிடுப்பயானடைந்தே
மல்லலம்புவனமனைத்துமுண்டுமிழ்செவ்வாயனேயெழிலகொண்மாயவனே.()

எனச்சுகனியம்புமின்சொலான்மேனி யெங்கணும்புளககளரும்ப
மனக்களிப்புடனேழ்பொழிலொடும் பிரமன்றனைமலருந்தியாற்றந்த
கனக்கருங்கொண்டல்யான விரைந்தணுகிக்கடிமணமுடிபபனென்றழகார்
அனத்திறுக்குரையென்றறைந்தெழிற் றுளவவணியறந்தவணவிடையீந்தான்.

நறைகமழணியல்கொடுதனைந்தேகி நண்ணிநாராயணபுரக்கண்
இறைமனைபுகுந்துபதுமினிபதங்க ளிறைஞ்சிநின்றணியலைத்தாலும்
கறைகமழ்நெடுவேற்கணகொடுநோக்கிக கணணியைபபணிந்துகைவாங்கிக்
குறையறுமகிழ்வுபொங்கிடச் சிரமேற்கொண்டுளமவிருப்பமீதூர. (௩க)

அஞ்சனகிரிமால்விளமபியதெல்லா மன்புகொண்டின்புறக்கேட்டு
நெஞ்சகமகிழ்ந்தாள்வியமனனந்த நெடுங்கடலமிழ்ந்தவனுகி
விஞ்சுதண்கிரணச்சோமனையழைதது விரைவினிலறுசுவையுடன்சேர்
வெஞ்சனமன்னம்பாயசம்பூப மிகுபரிமளந்திசைகமழ. (௩உ)

இரதநற்கனிகளிவையெலாநிருமியென வுரைத்தருளிமங்கையரை
அருகழைத்தழகாரமகட்கலங்கார மன்புறச்செயப்பணித்ததற்பின்
புரவலனமைச்சர்தம்மொடுங்கூடிப புயலவணன்வரவுபார்த்திருந்தான்
கருதருந்தவமாமுனிவரேயென்று கழறினன்சூதமாதவனே. (௩௩)

சீர்பெறுவராகமெனும்புராணத்திற் செப்புமிக்காதைகளெல்லாம்
ஏர்பெறப்படிப்போரெழுதுவோர் கேட்போரிகத்தினினன்மைகளனைத்தும்
பார்புகழ்ந்திடப்பெற்றிருந்துபின னழியாப்பதிதனிலெழிலுறநாளும்
கார்பொருமேனிக்கரியவனருளாற் கலந்துவீற்றிருப்பர்கண்மாதோ. (௩௪)

பதுமினி கல்யாணத்துக்கு நகாவாணனை யுரைத்த

வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (கoசு அ)

(௧௭) ௪௧-ஆவது ஸ்ரீநிவாசன் அலர்மேன்மங்கை ௧௨௯

நாச்சியாரை மணம்புரிந்த வத்தியாயம்.

அடியவர்க்கருளுமஞ்சனசைல னாகாசமன்னகரிடையடைந்து
நெடியவைவேலைக்கயலினைக்கணையை நேரறப்பொருதுநீண்டகன்ற
வடிவுறுகருங்கட்பதுமினியெனும் போமருவியமாதினைமகிழ்ந்து
கடிமணம்புரிந்தகாதையைக் கேண்மினெனமுனிகழறலாயினனால்.()

இனமணிதிகழ்வெவர்களுமவியப்ப வெய்திநாராயணபுரத்தை•
வனைதல்செய்தசிறப்பின்கற்பகத்த தெரியலவாசவன்முதலியதேவர்
அனைவருந்திருவேங்கடமலையெய்தி யாதிநாயகனடிபணிந்து
தனிமறைப்பொருளையெழுந்தருளெனமுன்சாற்றியங்கைசிரங்கூப்பி

நெஞ்சிலானந்தமிகத்துதித்தருகே நிற்கவெவ்வுலகுமுண்டுமிழ்ந்த
கஞ்சநாணமலாககட்கரியவனறிருமுன் கழறுவான்மணப்பொருட்டாலயான்
இஞ்சிசூழ்நாராயணபுரமவிரைவி னெய்தலவேண்டுமெதற்குரிய
விஞ்சியபணிகளயாவையுஞ் செயவியெனவிடைதரவிருப்புடனே.()

இந்திரைமுகுந்தனிசைத்தசொற்கேட்டே யிலங்குதன்றோழியர்தமது
சுந்தரவதனந்துலங்குறநோக்கிச் சொல்லுவாணமதுநாயகற்கு
நந்தலிலவதுவைக்காகியபணிகள் யாவையுநடத்துமென்றுரைப்பச்
சிந்தையின்மகிழ்ந்துசெய்தனர் விரைவின்றிருவருணைமனப்படியே.

அன்னகாலையினிறதேவகன்னியர்க ளனைவருஞ்சோபனம்பாட
மின்னினேரிடையாசிலரகமகிழ்ந்து விருந்துகூறக்கடலொலியாம்
என்னவேகருவிபபற்பலமுழங்க வெழினமதியெனக்குடைநிழற்றத்
துன்னுகேதனஞ்சாமரைபுடைபுரளத் தோகையாசதிமுறைநடிப்ப.

இருடிகடுதிப்பவெழிலுறவிருந்த வீசனுக்குயாநறுவாசம்
மருவியதயிலங்கொணர்ந்துமுன்வைத்து மணங்கமழ்மலர்வருஞ்செல்வத்
திருமகடயிலஞ்சாத்திவான்கங்கா தீர்த்தநற்பொற்குடங்களிலே
விரைவுறவெடுத்துவிரைப்பொருள் கலந்துவிளங்குறமஞ்சனமாட்டி. (௬)

தூசினாற்கேசமுழுவதுந்துவட்டித் தூவிரைத்தூபங்களூட்டி
மாசறமுடிந்துபீதவம்பரத்தை மலர்மகள்கொடுத்திடவாங்கித்
தேசுறப்புனைந்துமிகவொளிதிகழுஞ் செம்பொனாசனத்திடைவைகி
ஆசறநிலவுமட்டமிமதியின முத்தாரைவிழுந்தாபபோல (௭)

நெற்றியிற்றிருமண்டரித்துயாசந்தக் கலவைமெய்யெங்கணுந்திமிர்ந்து
சுற்றுறுமரைஞாணணிந்துகேயூரஞ் சூடாமணிகுண்டலமகுடம்
கற்றையங்கதிர்காலகவுத்துவவாரங் கனமணிக்கண்டிகைகடகம்
ஒற்றையாழியந்தோரவணிமழுங்க வுளபணியாவையுந்தரித்து. (௮)

தேனமர்துளவமலர்த்தொடையணிந்து செழுமறையுருவமாம்விந்தை
சூனுவையணிதல்செய்திரதங்கடு ளைகைமாதுரகதங்களையும்
வானவர்வியப்பவலங்கரித்ததற்பின் மலர்க்கரங்குவித்தெதிர்நின்ற
சேனைநாயகனைநோக்கியாவரு நற்சிறப்புடனவரவர்க்குகந்த. (௯)

வாகனமிவர்ந்தேவரும்படிநவின்று வகுளமாலிகைமுதலாய
பாகெனுமொழியார்தமையொளிரிரதங் களின்வரபபணித்துநற்கரிய
மேகமின்றேன்றவெழுந்தெனத்திருவா மெல்லியலுடனிரணியமாம்
நாகமேநீலமலையமர்ந்ததுபோல் ஞானமெய்க்கலுழன்மீதிவர்ந்து (க௰)

மூன்றுலகவருமபுகழ்ந்துகொண்டாடி முறைமுறைகரங்குவித்தேத்த
தேன்றவழ்மலர்க்காவளஞ்செறி நாராயணபுரநோக்கியேசெலுங்கால்
வான்றிசைமலைகள்குலுங்கிடக்கடலு மஞ்சுமஞ்சிடக்கனகத்தால்
தோன்றியமுரசுதுந்துபிமுதலாய்த் துலங்குவாச்சியத்தொனிமுழங்க. (கக)

சின்னமெக்காளமுரளிநாகசுரந் திகழ்வளைகொம்புதம்புருநற்
கின்னரம்வீணைமுதலவாய்விளங்கும் கீதநாதத்தொலிதவழப்
பொன்னகரரம்பைமாதர்கணடனம் புரியவேழிசைவழுவாது
நன்னயமிகுகந்திருவர்கள்கான னளிகடலமுதெனப்பாட. (கஉ)

மலையிறைமகளுங்கலைமகடானு மருங்குறக்கவரிகாலசைபபச்
சிலையெனுநுதலிபுலோமசைதரளச செழுங்குடைபிடித்திடவியக்கர்
குலமடந்தையர்களாலவட்டங்கள் கொண்டலைததிடதெய்வமடவார்
சிலரகமகிழ்ந்துவிருதுகள்கூறச சிலாகள்சோபனக்கவிசெபப. (கரு)

சித்தர்கின்னரர்கிம்புருடர்கன்னியர்கள் செழுமணிமங்களாராத்தி
பத்தியினெடுப்பக்கதலிகைநெருங்கப் பற்பலமுனிவர்கடிரண்டு
சுத்தநான்மறைகள்சொலக்கடவுளர்கள் சுகந்தமாமலாமழைசொரிய
இத்தகையுடனேயிலக்குமிநாத னெய்திநாராயணபுரத்தின் (கச)

அருகுறவணுகுங்காலையாகாய வரசனஞ்சனகிரிமுதல்வன்
வருவதுதெரிந்துமாதரைநோக்கி மகட்குமங்கலபபுனலாட்டி
விரைவினின்மணக்கோலஞ்செய விளம்பவினவியம்மாதாகள்வாச
மருவியதயிலந்தேய்த்துவான்புனலால் மஞ்சனமன்புறச்செய்தே. (கரு)

மஞ்செனுங்குழற்குநறுமபுகையூட்டி மான்மதங்கமழ்தரநீவி
விஞ்சியவெழில்கொள்பின்னலிட்டியா நல்விரைமலர்த்தாமத்தால்வேய்ந்து
எஞ்சலிலிருநான்கியோசனைவாச மெழீஇயினிதுறநனிகமழ
விஞ்சையர்கொணர்ந்தவிழுபபெருங் கலவைவிளங்குறமேனியினணிந்து. ()

கோசிகக்கனகவாடைசேர்த்தொளி செய்குறுநுதலூர்த்துவதிலகம்
ஆசறவெழுதிநுனைகொள்வேல்விழிகட் கஞ்சனந்தீட்டியொண்கனத்தின்
மாசறச்சிறந்தகுங்குமசசேற்றுன் மகரிகாபத்திரங்கோட்டித்
தேசுறுசெம்பஞ்சணிந்தனர் செய்யதிருவடித்தாமரைகளிலே. (கஎ)

அவயவமெல்லாமணிமணிப்பணியா லலங்கரித்தழகுறத்தொடுத்த
நவையறுசுகந்தமலர்த்தொடைவேய்ந்து நளினநன்மலர்கரந்தாங்கப்
புவிபுகழ்வியமனிருகணுன்மகிழ்ந்து புதல்வியைநோக்கியன்போடு
தவளவெண்பிறைக்கோட்டியர் மதமலைமேற்சகலருந்தொழவினிதேற்றி.(கஅ)

நாச்சியாரை மணம்புரிந்த வத்தியாயம்.

பதிவலஞ்செயுமென்றிசைத்திடச்சிறந்த பதுமினிபாங்கியர்கேட்டு
மதிமகிழ்ந்தருகர்ச்சோபனம்பாட மதியெனவாதபத்திரங்கள்
கதிரவன்வெயிலேக்கரபபமீச்சிறந்த கதலிகைதகிரண்மிசைகளுலச
சதிருறவனந்தங்கால்செய்வட்டங் கடமணியக்கொமபளூர்வீச. (கக)

வேந்தர்கன்னியர்கள்கவரிகாலசைப்ப விப்பிரநாரியர்வாழ்த்தப்
பூந்தருநிழல்வாழ்புலவர்கன்னியர்கள் பொற்புறநடஞ்செயவிளங்குங்
காந்தருவாகடங்காரிகையார்பாண கவினுறபபாடவமபுவியை
ஏந்துமெண்களிறுஞ்செவிசெவிடுறத் தூரியம்பலவெங்கணுமீரட்ட. (உ0)

கின்னரமகரவீணையாழ்முதலாங் கீதநாதத்தொலிதழைப்ப
மின்னெனுமிடையாகுழூஉக்கொள கயமாரவீதிவாய்வருமமையத்தின்
தன்னிகரிலாமாறனதுதானேயுடன் ருணுமஙகடைந்துசந்திப்ப
மன்னவர்திலகளுகுமாகாயமன்னனு மெதிர்ந்தவண்கலந்தான. (உக)

எண்ணறுமரசர்தமமுடைப்படையோ டெய்திடவிருடியர்திரணடு
நண்ணயோகியருநணுகவேதியாக ணட்புடன்வரநலஞ்சிறந்த
விண்ணவர்மருவவசியசூத்திராகள் விருப்பமுட்கொணடுபின்றொடர
அண்ணலஞ்சீநிவாசனுமலர்மே லணஙகுமந்நகர்வலமபுரிந்தே (உஉ)

வருந்தெருமுழுதுமங்கையர்திரணடு மங்கலவிளக்கங்களெடுப்பத்
திருந்துநான்முகனேம்முகன்முதற் றேவர்தேமகொள்கற்பகமலர்சொரிய
மருந்தினுமினியமகளுடன்மருகன் வனபமைபயுமணவிழாச்சிறபபும்
பொருந்தலர்புகழுமவியமனஞேக்கிப புளகமெய்யெழமனமகிழ. (உ௩)

வந்தரண்மனேயின்வாயலுக்கெதிராய் மலரவனுடனுலகனேத்தும்
உந்தியினளித்தொருவனுஙகமலத் துடன்றரைவருமெழிலனமும்
புந்தியினுவந்தேயொருவருககொருவா பூந்தொடைமாறியிட்டழகார்
தந்தமூதியைவிட்டிறங்கலுமயிலின்சாயலாரகணணெச்சில்கழித்தார். (உ௪)

வியமனனழைத்துக்கொண்டுசென்றுயர்ந்த விருமணியினங்களாலிமைக்கும்
நயமுறச்சிறந்தமணடபமீதி னடுவணோரகேசரிததவிசின்
மயிலுடன்மேகவணணனேயிருத்தி வசிட்டனேமுதலியமுனிவர்
பயிலுநான்மறைதேரந்தணராசர் தம்மையுமிருந்திடபபணிதது. (உரு)

தானுமங்குறையுங்காலேமுன்வைத்த தகையுறுமுகூர்த்தநேர்ந்திடலும்
ஞானநல்வசிட்டனுந்தியேமுதலாங் கிரியையையநவையறநடததித்
தேனமர்துளவமாலேயான்றனக்குஞ் செமபதுமினிக்குமஙகையிலே
வானவர்புவியினுள்ளவரெவருமகிழ்வுறக்காபபுநாண்சாத்தி. (உ௬)

பாங்குறநிறைபொற்கும்பமவைத்தருகு பாலிகையணிபெறத்தெளித்துத்
தீங்கறுவிசுவாமித்திரநான்கு திசையினுஞ்சேர்த்ததிளுபபண
ஆங்கனல்வளர்த்தானறுநெயாகுதி செய்தன்பிளுகாயமன்னவனும்
தேங்கியவருளுக்கிருப்பிடமான சிந்தையான்றனேயருகிருத்தி. (உ௭)

மருகனைப்பூசித்துனதுபெண் கமலமலர்க்கரமபிடித்துதவெனலும்
அருள்செறிதிருபன்றகையை மடியினழகுறவிருவியந்தணாதம்
திருவுளமுவப்பவெண்ணிலாத்தானஞ் செய்துபினசிறுமிகைபற்றித்
தருதலும்பெருமான்கோதைதன்னோடு தழலவலமபுரிந்தொளிதிகழும். (௨௮)

சதிருறுதிருமாங்கலியநாண்சாததிச் சாததிரவிதிமுறைவேட்டு
விதியரன்முதலாமவிண்ணவாதுதிபப விமலன்வீற்றிருந்திடுங்காலை
இதயமுள்ளுவந்தேவியமனன்றே வரிருடியரந்தணரரசர்
இதமுறுவணிகர்சூதிரரெவாக்கு மீநதனஞ்வரிசைகணமுறையே. (௨௯)

அருளுடனரியவறுசுவையுண்டி யனைவாக்குமுகந்தளித்திவ்வா
றொருபதுதிவசமுபசரித்திடுங்காலும் பருககிறையணிவித்த
திருவறையதனுட்கணணனுமலாமேற் செல்வியும்பொற்றிரள்வாரி
அருமறையவாககீந்தடைந்தலரணை மேலனபினினமேய்விழிவளர்ந்தார். (௩௦)

காலையினுணர்ந்துகடன்முறைகழித்துக் கணணனுமாமனைநோக்கி
நீலவண்டரற்றுமலர்பபொழி னிறைந்தநெடியவேங்கடமலைக்கெய்த
மாலைகொணமார்பாவிடைதரு கெனலுமகிழந்தெணில்வரிசைகடந்து
சீலநன்மகளைச்சிவிகையினேறறிச் சிலதியரொடுசெலவிடுததான். (௩௧)

துளவமான்மலர்மாலொடுககபதிதன் றோணமிசையிவர்ந்தயனரனோ
டளவருமமரரிருடிகளரசரரு மறையவாபுடைசூழக்
கிளர்மணமுரசுதுநதுபிதுவைப்பக் கீதநாதத்தொலிதழுங்கத்
தளவநன்முறுவலரமடையாநடிப்பத தாளவெண்கவிகைமேனிழற்ற.

வெண்மதிககதிரின்கற்றைபோற்கவரிவீசநீள்கொடித்திரணமிடையப்
பண்முதிர்கானமபகாவேருழியுட் பண்புயாவியமனன்றன்மேல்
கண்மலர்பரபபிநினகருவேணடுவன கழறெனமகிழந்துநின்னிணைததாட்
டண்மரைததலத்தினெனறுதுளமளி போற்றங்குமாவருளெனத்தாழ்ந்து. (௩௩)

வேண்டலுமபரமனவ்வரமருளி விரைவினிற்சென்றுவேங்கடமாம்
நீணடபூதரத்தைமேவியானந்த நிலயமானத்தெழுந்தருளி
ஈண்டியபிரமன்முதலியரெவாக்கு மின்புறவிடைபணித்தொளிரும்
பூண்டயஙகியமெய்வகுளமாலிகை மேற்பொலிவுறுகருணையுள்வைத்தே. ()

திருவொடுமலாமேன்மங்கைதன்னோடு சிந்தையின்மகிழ்ந்தினிதிருந்தான்
மருவிரிதுளவமாலையானென்று வான்பிறைபொருவுவெணமருப்பார்
இருணியாமமலன்றனைமிளுட்குரைத்தா னெனவெழிற்சௌனகாதியருக்
குரைசெய்தான்கடலின்வருசுதை சிவணவுயர்வுறுசூதவேதியனே. (௩௫)

ஒப்பறுவராகமெனவுயர்புராணத்துரை செயுமிதனையுள்விருபபால்
செப்புவோர்கேட்போரெழுதுவோர் நாளுஞ்செய்ததீவினையறநலனுர்
விபபிரர்க்கனந்தகன்னிகாதானம விருபபுறச்செய்பலன்பெற்றே
இப்புவிபுகழவாழ்ந்துபின்னழியா திலங்குவீடெய்துவர்மாதோ. (௩௬)

ஸ்ரீநிவாசன் அலர்மேன்மங்கைநாச்சியாரை மணம்புரிந்த
வத்தியாய முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௧௧௦௪.)

௪௨-ஆவது குருகைநம்பிக்கும் தொண்டமான் சக்கரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

வளங்கொழுமண்மகட் குயர்வராகமால்
உளங்கனிந்துரைத்தவை யுமக்கிங்கின்னமும்
விளங்குறவிரிப்பலயா னென்றுவெண்டிரைத்
துளங்கமுதென்னமெய்ச் சூதன்சொல்லுவான். (௧)

ஆதியின்வலனெழி லறிவறஞ்செறி
நீதியன்றொண்டமா னென்னுநேமியன்
காதலின்வேங்கடங் கலந்துமீச்சனும்
நாதனைப்பணிந்து மீண்டுறையுநாளிலே. (௨)

சுத்தமெய்ஞ்ஞானநற் சுகனேயோப்பகல
பத்திமையாற்பணிந் திப்பதுமமென்றுசொல
இத்தடமகிமையை யியம்புவாயென
சித்தநற்கிளர்ச்சியிற் செப்பனமேயினன். (௩)

முன்னொருகாரணத் தாலிமமோதலை
துன்னியசரசிடைத் துலங்குகாஞ்சனம்
என்னவோராமுளரியம் போதினேர்பெறும்
பொன்னதிநலமுறப் பொலிந்துதோன்றினள். (௪)

அன்னகாலையிற் புருகூதனங்ஙனம்
மன்னியவ்விந்திரை வடிவைநோக்கியே
சென்னியிற்றாழ்ந்தெலாச் செகமுமீன்றருள்
அன்னையேயமுதினுக் கமுதசாரமே. (௫)

தேசுறுபோதனைத் தந்தசெல்வியே
மாசறுகூவிள வனத்திலின்புற
வாசமாயுறையு மாணிக்கமேகமழ்
ஆசறுதாமரையலா நொள்கையினாய். (௬)

சேதனாசெய்தவச் செயற்குமுத்தக்கசீர்
வேதனென்னவுங் கயிலாயவெண்மலை
நாதனென்னவுஞ்சசி நண்பனென்னவும்
சீதவெண்மதி திவாகரனென்றேத்தவும். (௭)

செய்தவரவர்கடஞ் சிந்தைவேட்டன
எய்துமாவரந்தருங் கருணையேமலி
மெய்கவின்றுயரிய வேதரூபியே
பைதிகழ்பாம்பணைப் பரமன்றேவியே. (௮)

எனப்பலபுகழ்ந்தேத்தி நின்றவிந்திரன்
றனக்குளமகிழுமபிய யாவுந்தந்துநீ
மனத்ததிவிருப்பொடு வழுத்தும்வண்ணமே
தனித்தெனைவில்வநற் றழைகொடேத்தியே. (௯)

பத்தியினருச்சனை பயிலும்பண்பினர்
புத்தியின்வேட்பன பொருந்தவாழ்ந்துபின்
முத்தியும்பெறுகுவ ரெனமொழிந்துயா
வித்தகத்திருமகள் மறித்துமவிள்ளுமால் (௧0)

இத்தடமபடிந்தெவ ராயினுமமெனைக்
கைத்தலங்குவித்துளங் கருதினோர்பவ
மித்திரனெதிரிம மாகமெய்யரி
சுத்தாகளாவரென் றெடுத்துச்சொல்லினாள். (௧௧)

என்றுமெய்ச்சுகமுனி யியம்பதொண்டமான்
நன்றெனவினவியந் நாரமூழ்கியே
சென்றுவேங்கடமுறை சீநிவாசநன்
மன்றறங்கடிமலர் வணங்கிவாழ்த்தினான். (௧௨)

துளவநன்மாலையான் றொண்டமான்றனை
இளநிலாமுறுவலித் தினிதுநோக்குறீஇ
நளினையன்புடனுறை நலங்கொடானமாய்
வளமுறுஞ்சண்பக மரங்கடமமையும். (௧௩)

மற்றையிம்மலையுறை மரம்புற்பூடெலாம்
சொற்றிடி னெனதுமெய்ச் சொரூபமாதலால்
கொற்றவதடிதல் கீண்டுதல்கூடாதென
வெற்றிகொளரிசொலிப பினுமவிளமபுமால். (௧௪)

* நின்மரபினினினி நிகர்வுவேறிலா
நன்கறியறிஞ ராயணப்பெயர்
மன்கவினுறப்பிறந் தெனக்குமாழையால்
மின்கதிமானமேல விளங்கச்செய்குவான். (௧௫)

எனதிருவேங்கடத் திறைவன்றொண்டமான்
தனக்குரைத்தானெனத் தவளவேனமால்
மனத்துளேமகிழ்கொளீஇ மண்மகட்குரைத்
தினிதசொல்லாற்பினு மியமபன்மேயினான். (௧௬)

முன்னவிறொண்டமா னென்னுமொய்ம்புடை
மன்னவன்வேங்கட மான்மலர்ப்பதம்
தன்னையன்போடுளந் தாங்கிச்சீருறச்
சன்னிதிப்பணிதவ றுதியற்றியே. (௧௭)

சதுமறைவேதியர் தங்களானிதம்
விதிமுறைபூசனை யொடுவிழாவெலாம
மதிமகிழ்ந்தியாவரும் வாழ்த்துமாபுரிந்
தெதிரில்பைம்பொன்மல ரிணைக்கரங்கொளீஇ. (௧௮)

௪௨-ஆவது குருவைநம்பிக்கும் தொண்டமான் சக்கரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மலிவுறநாடொறும் வழாதருச்சனை
நலனுறச்செயுமபடி நவிலவேதியர்
கலைமுறையியற்றிடுங் காலைமாயவன்
மலரடிமிசையினம் மலாக்கண்மேலவாய். (௧௯)

மண்மலர்கிடத்தனன் மறைவலோருணர்ந்
துண்மலிவெருளொடு மரசற்கோதலும
தண்மலாத்தார்புனை சயங்கொள்வேலினன்
கண்மலாபரப்பினன் கடிதினேடியே. (௨0)

வேறு தெண்டமிட்டெழுந்துசென்றுட சிலாகளைககாவலாக
அண்டையினிருவிநோக்கப் பின்னுமப்படியேதோன்ற
கண்டுயாநேமிமன்னன் கருததிறுமபூதுவிமமப்
புண்டரிகக்கணனைப போறறியேபரவலுற்றான். (௨௧)

அம்பரநதாமாமூவாவழகி யமுதலேலசெமபொன்
அமபரநதிகழுஞசோதி யாரணமுடிவேபாலார்
அம்பரத்தமர்வோயார்க்கு மநதரியாமியாகி
அம்பரமென்னவெஙகு மகலகிலாதுறையுநதேவே. (௨௨)

ஒப்பறுகருணைக்கண்ண வுலகமீன்றளித்தழிக்குமத
தப்பறுதிகிரியஙகைத தலைவனேகமலைமாாபா
மைப்புயலவண்ணவென்றே வாழ்த்திநின்றிருகைகூப்பிச்
செப்புவான்மடபூவாலுன் திருவடிகளினாச்சித்தோன். (௨௩)

எவனவன்றனையான்காண விதயமுட்கருணைகூாநது
நவிலெனப்பணிநதுவேண்ட ஞானபூதரததான்கேட்டிப்
புவிமிசைகுருவக்கிராமம புகழ்பெறவசித்துளானோர்
உவமையில்குலாலனென்னை யுளத்தின்ஞானத்தினாலே. (௨௪)

நித்தமேகாநதமாக நினைத்தருச்சனைசெய்கின்றான்
பததியாலவன்செய்பூசை பரிவினேற்கின்றேன்சீராா
உததமவரசேயென்ன வோதலுமவியநதேயநதச்
சுத்தமெய்ஞ்ஞானத்தோனைத் துரிசறச்சென்றுநோக்க. (௨௫)

வேண்டுமென்றுரைத்துமான்முன் விடைகொடுநடந்துமேன்மை
பூண்டநறகுருவைக்கிராமம போயவன்மனையினெய்திக்
காண்டலுநகுருவைநமபியெனக் கரைவிமன்வநது
நீண்டகைம்முகிழ்த்திறைஞ்சி நிற்பமுன்னேமிவேந்தன். (௨௬)

வேங்கடத்தானைநீயெவ்விதத்தினாதிக்கின்றாய்
தீங்கறவெனக்கவ்வாறு செப்பிடவேண்டுமென்ன
ஆங்கவனரசன்செய்ய வம்புயவதனநோக்கி
வாங்குவிற்றடக்கைமன்ன மட்கலம்வனையுநாயேன். (௨௭)

முகுந்தனைவழிபாடாற்று முறைசிறிதேனுந்தேரேன்
உகந்தியானாச்சிக்கின்றே னென்றுனக்கியாருரைத்தார்
செகந்தனைநீதியாகச் செய்யகோலோச்சிநாளும்
அகந்தைகள்விலக்கியாளு மையனேயென்றுசொன்னான். (௨௮)

சொன்னதைவினவிநேமித் தோன்றலுங்குருவைநம்பி
தன்னையன்போடுநோக்கிச் சாற்றுவான்சிநிவாசன்
உன்னதுவழிபாடுள்ள முகந்தனமிகவுமென்றும்
இந்நகர்வசித்தியென்று மியம்பயான்செவியினேற்று. (௨௯)

இவ்விடத்தினிதின்வந்தே னென்னலுங்குருவைநம்பி
செவ்விதின்வினவிமுன்யான் சிநிவாசன்பாற்சென்று
திவ்வியமலர்ப்பாதத்தைத் தெண்டமிட்டடியானபூசித்தல்
பவ்வநீருலகில்யார்க்கும் பகருதறவிதலவேண்டும். (௩௦)

எனமொழிந்திருப்பவந்த வீசனின்றனக்கியம்பி
இனிதுநீயிங்கணெய்துங் காரணமேதென்றுன்முன்
கனிவின்வேங்கடமால்பாத கமலநான்பணிந்தபோழ்து
பனிமலர்விழியினாலப் பரனெனையுவந்து நோக்கி. (௩௧)

ஒப்பிநீயெனைப்பூசிப்ப துலகில்யாரிடத்தேனுமியான்
செப்பிநின்பாலெஞ்ஞான்று செலக்கெனவிடுப்பேனக்கால்
தப்பறவுய்யாமுத்தி சாருதியென்றுனக்குச்
சொற்படிவிமானம்வந்து தோற்றியதெதிர்பாரென்றே. (௩௨)

புகன்றுதன்மனைவியோடும் பொலன்விமானமேறி
உகந்துவைகுந்தநாட்டி லுற்றனனிதனைக்கண்ட
சகம்புகழ்நேமிவேந்தன் றன்னகத்திறும்பூதெய்தி
முகுந்தனைப்பூசியாதாக் கிலையுயாமுத்தியென்றே. (௩௩)

எண்ணியானந்தமாய்மெய் யெங்கணும்புளகமெய்தக்
கண்ணகன்புரிசைமூதூர் காலவிசைத்தொடியின்ற
திண்ணியகுமரனை சிநிவாசனுக்குமௌலி
மண்ணவர்புகழச்சூட்டி மனுநெறிமுறையினாளும். (௩௪)

உலகையாண்டிருஞ்சேட வோங்கலான்கமலபாத
மலர்சிரம்புனைந்துநாளு மனத்ததிபத்தியெய்திட்
டிலகவாழ்ந்திருவென்றேத்தி யிணையிலாதோங்குசேட
மலையடைந்தரியையுன்னி மாதவமுயலுங்காலை. (௩௫)

திருவுரந்துலங்கச்சங்கந் திகிரிதோளணிகடோன்ற
இருகுழையிமைப்பமௌலி யெழின்மணிக்கடகமின்ன
விரிகவுத்துவமவில்வீச விளங்குபொற்றூசிலங்கக்
கருணையுண்மலியவம்பொற் கலுழன்மேல்வந்துதோன்றி. (௩௬)

மான் சக்கரவர்த்திக்கு மோட்சங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

நிற்றலுநேமிவேந்த னெஞ்சிலானந்தமெய்தி
வெற்றியந்திகிரிமாலை வேதனோடெண்ணிலகோடி
பொறறையண்டங்கடந்து பொற்புறப்புரந்தழித்துப்
பிற்றையுமுதவுமேலாம பெருமைமாண்டேவதேவே. (கஎ)

எதரீங்கடியர்தங்க ளிதயதாமரையுமபாலரா
ஓதவேலையுமவைகுந்த முடன்வடத்திலையுஞரிரா
வேதமாமுடியுமிந்த வேங்கடமலையுநதஙகு
மேதகுதானமாக விருமபியமுதல்வாபோறறி. (கஅ)

முத்தொழிலடாவுகின்ற மூவராய்ப்பூதமைந்தாய்
வித்தகவுருவாய்நின்ற விமலனேமீட லிலலா
முத்தியையளிப்பாயென்று முளரியந்தாளின்வீழ்ந்து
பத்தியின்வேண்டலோடும பரனமிகுகருணையாலே. (கக)

தந்தனனெனலுஞ்செய்ய தமனியமணிவிமானம
வந்தெதிர்நிறபவந்த மன்னவனதன்மீதேறி
நந்தலில்வீடுபெறறா னெனத்தரைநஙகைகேட்பச்
சுந்தரவராகமான தூயவன்சொறறான்மாதோ. (சo)

எனவுயர்சூதன்சொன்ன காதியினிதுகேட்டு
மனமுயருவகைபூபப வருந்தனனீதுகேழற
கனமுறுபுராணந்தன்னிற காசினிமாந்தாக்கெலலாம
இனிதுளந்தெவிடடாவண்ண மியலபினினிசைக்குமன்றே. (சக)

குருவைநம்பிக்கும தொண்டமான்சக்கரவாத்திக்கு
மோட்சங்கொடுதத வத்தியாயமுறறும.

ஆக திருவிருத்தம் (ககசரு)

சரு - ஆவது பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த வத்தியாயம்.

குவலையமடந்தைகேட்பக் கூரியபிறைமப்பற்பேழ்வாய்த்
தவளவாண்வராகமாயன் பின்னருஞ்சாறறலுறறான்
புவிமிசைமிதுலையா நம பூபதிசனகன்மேலாய்
நவில்சதானந்தனென்னு நற்றவன்வதனநோக்கி. (க)

சீதையாலலக்கணென்றன் சிந்தையைக்கதுவதொக்தேன்
ஏதெனினியக்காவேந்துக இளையவனுருமின்றுப்
பாதகத்தயக்கிரீவன் பஙகயத்தவனைநோக்கி
மாதவமியற்றிப்பெற்ற வரத்தினிறசெருக்குவாய்ந்து. (உ)

உலககண்டகனுய்த்தீமை யுருவெடுத்தெனமிகுநத
வலனுறவிருக்கின்றானிம் மைதுலிமண்ணிற்றேன்றி
இலகெழிறபருவமாகி யிருபபதைககேள்வியுறறல
மலையெனவிகலியென்பான் மலேந்தெடுத்தேகுவானே. (௩)

உத்தமகுணத்தளாய வூர்மிளேயென்னுமென்றன்
புததிரிதனக்குமெமபி புதல்வியராகித்தோன்றும்
சுத்தநற்சுருதிகீர்த்தி துலங்குமாண்டவிக்குஞ்சீகா
யத்திரிகணவனயாவா வரரெனவமைத்துளார்முன். (௪)

எனநவின்றெமதுதொலலோ ரிசைநனிபெறவுதித்த
கனமுறுதேவராதனெனச் சொலுமவலியகொறற
மனனிடைச்சிறப்புச்சான்ற மைதுலிநிமிததமோாவில்
இனிதுறக்கொடுத்துவைத்தா ரிமையவாமுன்னர்மாதோ. (௫)

அத்தவரிப்போழ்துமபூசனே செயவமாவதிஙகே
இத்தரையரசரெண்ணில கோடியரெனமுனெய்திச்
சிததிரப்பாவைபோலுந் தேன்மொழிசசீதையென்னும்
உததமக்கன்னிநஙக குதவெனவுரைத்தலோடும. (௬)

இப்பெருநதனுவளேததாற் கிருவனெனயான்சொலல
ஒப்பறவுயாவிலகண்டோக் குற்றவர்விதிர்விதிாத்துக்
கைப்பிடித்தெடுக்கலாறறா கனன்றெழுடைதிாப்பநாயேன்
தப்பறச்செருவிலேற்றுத தனியனுய்வேறலசெய்தேன். (௭)

இனியிராவணன்வநதால்யானெங நனமவனோடேற்றுத்
தனியனுயமாசெய்கிறபேன் றகைபெறுமெனதுநான்கு
கனிகளுநகலேகடோநது கவினுமஙகையாகளானா
முனிவனேயவர்விவாக முடிவதெக்காலமென்றன். (௮)

சிந்தையின்மயருகின்றேன் சிறுமியர்வதுவைமுறறிய
புந்தியினின்னறீாந்து பொருவருஙகதியுமெய்த
இந்தலோகத்தினொநதத் தேவனேவழிபாடாறறி
வந்தனேபுரியினுண்டா மதன்வகைவழங்கென்றனல். (௯)

சாத்திரமொருங்குணாநத தவச்சதானந்தன்கேளாத்
தாத்திரியரசேகேளென் றினிதுறச்சாறறுவானல்
மாத்திரைப்பொழுதேனுஞ்சீர் மாயனேமறவாதுள்ளத்
தேத்துவான்மீகன்யாறசென் றிறைஞ்சினின்றொருநாளாங்கண். (கo)

தங்கியம்முனிவனன்பாய்ச் சாற்றுறுகதைகடம்மை
இங்கிதமோடுநானுஞ் செவிவயினேற்குங்காலே
அங்கையின்வீணேயேந்து மருந்தவன்வருதலோடும்
பங்கமில்குணவான்மீகன் பணிந்தெழுந்துபசரித்தான். (கக)

வத்தியாயம்.

ஆதனமருளியங்கை குவித்தெதிர்முகனினின்று
போதன்வாழுலகினேடெவ் வுலகும்போயுலாவுகிற்கும்
மாதவமுனிவீயேமாயன் மலர்மகளொடுவிரும்பிப்
பூதலத்தடியர்துன்பம போக்கவுடகருணைவிறி. (கஉ)

எவ்விடத்துறைகின்றனத் தலத்தையுமேதநீங்குஞ்
செவ்வியகருமஞ்செயதற குயாதிருத்தூயதான
திவ்வியமகிமைபூணட சேத்திரநனையுஞ்செபபென்
றெவ்வமின்முனிவான்மீக னியமபாரதன்சொல்வானல். (கங)

ஆதிநாளிமயவெறபி னறுமுகனெனக்குச்சொன்னன்
ஏதெனிலவன்கைலாய விறைவனைப்பணிநதுபோறறித்
தாதையேதமியன்சென்று தாருகவசுரனென்னுங்
காதகன்மாளபபோரிற கருநதலைதுணித்ததாமல. (கச)

உற்றவெம்பிரமகத்தி யுறுகனலைகடடின்மிக்குப
பற்றியபசிநீர்வேட்கை பயமடைநதடிகளசேவை
பெறறனனிநதட் பாவம பெயாதரவருள்செய்கென்னச்
சொற்றசண்முகனைநோக்கி யுருத்திரன்சொலவதானன். (கரு)

தக்கன்யாகஞ்செயநாளிற சறறுமுண்மதியாதென்னை
அக்கிரமத்தாறபேசி யவமதிததானென்றேயான்
மிக்கவெஞ்சினததினலவ் வேதியன்றலையைக்கொய்தேன்
அக்கணஙகையிலொட்டிக கொண்டதுசசிரமந்தானும. (கசு)

மேவியபிரமசாயை யாலுமுள்வெதுமபிசசோர்ந்து
நாவறண்டதிகதாகம பசியொடுநலிநதுகையில
தாவியொன்றியகபாலந தனனொடுபிச்சையேறறு
ஆவலினெஙகுமோடி யலைந்துமபபவநீஙகாமல. (கஎ)

எவ்விடமபோகிற்றீரு மெனமனததாழ்நது தூக்கிச்
செவ்வியமேருவெறபைச் சென்றதன்சிகரமேவுந
திவ்வியபிரமதீரதத மூழ்கியெச்செகமுமீன்ற
ஒவ்வறுதிருமாலுந்தி யுதித்தநான்முகனையுள்ளி. (கஅ)

அருந்தவஞ்செய்தேனந்த வயனுவநதென்முனெய்தப
பொருந்துமன்பொடுமவன்செம பொன்னடிபணிநதுதக்கன்
கருந்தலைதுணிக்கவந்த கடும்பிரமகத்தியென்னை
வருந்திடாதேகுமாறுன் மனத்தருள்புரிதல்வேண்டும. (கக)

எனப்பலபுகழ்ந்துவாழ்த்து மெனையவன்மலர்க்கணேக்கித்
தனிப்பரனுவப்பக்கங்கை யமுனைசங்கமத்தின்முன்னள்
கனப்பெருமுனிவரோடுங கலந்துசென்றமலமான
வனப்புறுமகஞ்செய்தேனக் காலைமாதவன்முன்றேன்ற. (உ0)

கண்டெழுந்தஞ்சலித்துக் கருத்துடன்புகழ்ந்தேனந்த
விண்டுநெஞ்சுவந்துநீயிர் விருப்புடனியறறியாக
மண்டனினிறைவேயிறறி யானிஙகுவந்ததாலே
தெண்டிரைபபாரிலிந்தச சேததிரந்தனக்குநாமம. (உக)

பிரயாகையென்றுசொலலப் பெறுமிவணலத்தான்மிக்க
திருவினேடிருந்தெவாக்கு தீவினைவிலக்கினமை
வருகயாசிராரத்தந்தன்னில் மகிழ்ந்துசெயகுநாகணமுன்னோ
நரகவேதனையைமாற்றி நற்கதிதநதெந்நாளும. (உஉ)

இத்தலந்தனின்விருபபோடி ருபபனென்றினிதியமபி
அத்தகைமொழிகுன்றுமே யாவயினமாந்தானுமகு
பித்தநீயேகுன்றன்னைப் பற்றியபிரமகத்தி
மித்திரனொளியைக்கண்ட நிசியெனவெருண்டுபோமால். (உங)

என்றெனக்குரைத்துப்பொன்போ விருஞ்சிறையெகினமூர்ந்து
சென்றுயர்பிரமலோகஞ் சோந்தனன்விரைந்தியானும
மன்றலந்துளவமாயன் வாழ்பிரயாகையுற்றேன்
ஒன்றியபிரமசாயை யோடுவெள்ளோடுமோவ. (உச)

மிகமகிழ்வெய்தியநத வியந்தியாடியாஙகண்
அகமகிழ்ந்தினிதுவைகு மச்சுதனடியிறைஞ்சு
முகினிறமுகுந்தாவாதி முதல்வனேநாயேனிந்த
மகிமைகொடலததிறைுநும வசித்திடவருள்வாயென்ன (உரு)

வேண்டலுங்கருணைகூர்ந்து விருப்புறவென்னைநோக்கி
ஈண்டுமையோடுதூய்தா மிருந்தவபபடிவந்தன்னைப்
பூண்டுகொண்டுறைதியென்று புகலமெய்புளகமுறறேன்
ஆண்டகையமலறகன்பா யன்றுதொட்டின்றுகாறும். (உசா)

இப்பிரயாகையின்கணிருக்கின்றே னெனமுக்கண்ணன்
சுப்பிரமணியனுக்குச சொலிப்பினுஞ்சேடவெற்பின்
ஒப்பறுமான்மியத்தை யோதினனெனயாழ்வல்லோன்
செப்பவான்மீகன்கேட்டுச் சிந்தையானநதமெய்தி. (உஎ)

வினையகல்சதானந்தற்கு விளம்பினனவன்றனாலே
சனகவேந்தறிந்தானென்று சயமுறுவராகமூர்த்தி
கனைகடலாடைபூண்ட காசினிமடந்தைகேட்க
இனியதெள்ளமுதம்போல விதமுறவிசைத்தானன்றே. (உஅ)

வத்தியாயம்.

வயம்பெறுசவுனகாதி மறையவாதங்கட்கெல்லாம்
வியம்புணேரூதவேத விழுத்தவமுனிவன்சொன்ஞன்
இயம்புமிக்காதைமெய்லா மிசைபெறுவராகமென்ன
நயம்பெறுபுராணந்தன்னி னவையறநவிலுமன்றே. (உசு)

பிரயாகையின் மான்மியமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (ககஎச)

சுச - ஆவது சண்முகன் றவமுரைத்த வத்தியாயம்

தவரறவீணைநரம்பிசைபாடுந்தவன சதானந்தணைநோக்கி
நவிலுமானந்தவறுமுகனறந்தை நவினறநற்சரிதநிரமணதது
செவிமடுத்திதயமகிழ்ந்து கைகுவிததுச்செபபுவானததனேதமியேன்
புவிமிசைசிறநததவஞ்செயலாற்றப புண்ணியத்தலம்புகலெனவே. (க)

உமையிடபபாகன்கருணையுணமலிய வோதுமஞ்சனகிரியென்றும்
அமலநன்ஞானபூதரமெனறு மழகியவேஙகடமென்றுஞ்
சமனறுந்தெய்வபபொன்மலையென்றுஞ் சாற்றியநாமமெண்ணிலதாய்
உமிழ்விடவரவினரசுருவமதாயுயா திருவசலமொன்றுளதால். (உ)

அநதமாமலையினுதிமாறவளமாகுமாண்கேழலாயுதிததுப
பந்தியிறகதங்கொணடெழுந்து பாதலத்திறபுகுநதுபொற்கண்ணனைச்சவட்டி
சிநதுசூழ்தரணிமானைககூாஙகோடடி னேநதுபுமடிமிசைசசெவ்வே
சுநதரமபெறவைத்தவனுளமகிழநது துலஙகுறவீறறிருப்பானல். ()

சாற்றியவராகமூாததிதன்றிருமுன் சாமிபுட்கரணியென்றயினூர்
போறறுறவிளஙகுமதிறகுடைநதோர்கள்புநதியிற்கணணியபெறுவார்
ஏற்றமாமநதப்புண்ணியசரசின்கரையி லெவ்வுலகையுங்காக்கும
ஆற்றல்சாறருமனெனும்பெயர் மனுமுன்னருநதவம்புரிந்தனனெடுநாள். (ச)

வலியுடைக்கேழலாயமாலவன்முன் மருவிநீயினிச்சின்னாள்கழியின்
உலகபாலாகளிலொருவனாய் நனிசீரோஙகெமதருமராசாவாய்
நலமறும்பவாகளெவரையுமுறையினுடிநன்காய்நதொறுப்பதுசெய்
திலகுவைபல்யாண்டெனவரமளிததாணிதயமுட்கருணைமீதுறவே. ()

வாயுவானவனுமத்திருமலையின்வருநதிமெய்த்தவமதுபுரிவான்
நீயுமவ்விடனுக்கேகியமபரனை நினைததருநதவஞ்செயினுனைச்சேர்
தீயதாம்பிரமசாயைபோமென்னுச்செபபிய தந்தையைநோக்கித்
தூயமநதிரமொன்றருள்கெனப்பணிநதுசொற்றனனறுமுகன்மாதோ

மங்கைபங்காளன்றூரகப்பிரம மனுவினைவழங்கிடக்கேட்டுப்
பொங்கெழில்வாய்நத புட்பகாத்திரியிற் போயவணலம்பெறவிளங்கும்
பங்கயமலிமாண்சாமி புட்கரணிமருங்கினிற்பத்திமைவாய்ந்து
தங்கிநற்றவஞ்செய்பவனனைநோக்கித் தானுமங்கேய்ந்தரிதனையே. (எ)

நினைத்தருந்தவத்தைநிரப்பினனென்று நாரதனிகழ்த்திடவினவி
அனைத்துமுள்ளுணர்ந்ததவச்சதானந்தன் சனகனுக்குரைத்தனனெனவே
இனித்ததெள்ளமுதச்சுவையென விதழ்விண்டிசைத்தனனைமிசமென்னும்
வனத்துறைமுனிவர்வியப்புறஞான மாதவச்சூதவேதியனே. (அ)

ஏருறவிசைத்தவிக்கதையெல்லா மியைபுறவாமனபுராணம்
சீருறமொழியுநன்கெனவுவந்து சிரவணஞ்செய்பவர்நாளும்
பாருலகதனில்வேண்டியவெய்திப் பவமறவாழ்ந்துபின்னுயாந்த
பேருறும்பரமபதத்திலானந்தம பெற்றுவீற்றிருப்பபாகண்மாதோ. (௯)

சண்முகன் றவமுரைத்த வத்தியாயம முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (௧௧௮௩.)

௪௫ - ஆவது இந்திரன் சாபவிமோசனம் பெற்ற வத்தியாயம்.

மெய்ச்சதாநந்தமுனி முதல்விழுத்தவரெவர்க்கும
இசைசநீககியநாரதன் பின்னருமிசைபபான்
பச்சைமாமயில்வாகனன் பகாதிருமலைமேல்
அச்சுதன்றனையெணித்தவ மாற்றமேவியபின். (க)

உமைமணாளனைநோக்கி நீளுயாமறைக்கெட்டா
விமலமூர்த்தியையறுமுகன் விழியெதிர்காண்டற
கமையுநாள்பலகழியுமென்றகமிகத்துளங்கிக்
குமுதவாய்திறந்துரைத்தலுங் கொன்றையஞ்சடையோன். (உ)

அன்னநாண்மடநடையினையகத் தனுறைடையேல
பன்னகாசலமீதிமையோர் பலமுனிவர்
கன்னியநதுழாயவன்றனைக காணவுள்விருமபி
மன்னுவாரினிச்சில்பகல சென்றபின்மாதோ. (௩)

நாமுமவ்வயினணுகுது மெழிலுறுநலனா
ஏமவாடையத்தனிமுத லெளிவருமெவரும்
சேமமிக்குறக்கண்டு சேவிக்கலாமென்ற
தூமவார்குழற்கறைந் தொருகதைபினுஞ்சொலவான். (௪)

இந்திரன்றொருநா ளகலிகையையிச்சித்தான்
அந்தவாறறிந்தழலெனக்கவுதமனழன்று
முந்தெனில்லவண்மே னசைமுன்னியவதனல்
நிந்தையுற்றநின்னுடலல்குலாகெனநிகழ்த்த. (௫)

அன்னகாலையினுடலெலாமவ்வணந்தோன்றப்
பொன்னினாட்டிண்ற புந்தியினதிதுயர்பொருந்தி
என்னசெய்குவதினியென வெண்கணனுலகின்
மன்னிமானசவாவியின் மறைந்துறைந்தனனல். (௬)

பெற்ற வத்தியாயம்.

தேவர்கோனிலாதறிந்துதானவர் திரண்டார்த்து
மேவவானவர்புலோமசை யிற்றிருக்கின்ற
கோவிலெய்தியங்கை சிரங்குவித்துநின்றுனது
காவலனெவட்போயின னுரையெனக்கழற. (எ)

எங்குசென்றனனோ வுணர்கிறகிலே னெவர்க்கும்
பங்கநீங்கியபரமஞானந் தருகுருவாம்
துங்கவேதியனிடைத் தெரியுமெனச்சொன்னாள்
மங்களஞ்செறிந்திலங்கு நன்மங்கையாஞ்சசியே. (அ)

சொன்னவாசகங்கேட்டலும் தூயவானவர்கள்
பொன்னன்வாழிடனபுகுந்தடி போற்றிசெய்தெமது
மன்னனெங்கணுற்றனன கொலோவழங்கெனவமுத்தத்
தன்னகத்தின்ஞானத்திறற் றனித்திருந்தறிந்தே. (கூ)

விண்ணின்வேந்தனோ கடிதடமவேட்டிடலெல்லாம்
எண்ணிலாநிதம்பங்களை யெய்தியுண்ணணி
நண்ணிநான்முகனுறையுளினை மலர்களுளும்
தண்ணென்மானசதடந்தனிற் றனித்துறைகின்றான். (க0)

அவ்விடத்துநாம்போந்துபினறியலாமென்று
செவ்விவாய்ந்ததேசிகன் சொலவுவறக்கொடும்தவா
எவ்வநீங்கியநான்முக னுலகிடையெய்தித்
திவ்வியோதகமானசத்தடங்கரை சேர்ந்தார். (கக)

இந்திரன்கடவுளாவரவுணர்ந் தெதிரிசைப்பான்
நிந்தையாகவென்மெய்யுறை நிதம்பங்களோவச்
சிந்தைகொண்டொருவேள் வியைசசெய்குமினெனலும்
கந்தமேவியகற்பக நாட்டவர்கரைவார். (கஉ)

வேறு. சதிருறுமரசேநின்னைத் தவிர்ந்தியாமகமெவ்வாறு
இதமுறப்புரிதுஞ்சீறறத் தெறுழ்வலித்தீயரான
திதியருள்புதல்வர்செய்யுந் தீமையால்வெருக்கொண்டேநம
பதிதுறந்துற்றோமீண்டவா வலிகுறையமோதி. (கங)

வென்றபின்சாபமோவ விதிமுறைவேள்விசெய்வோம்
மன்றலங்கமலமேவிம மானசமடுவினுள்ளால்
சென்றொளித்துறைதனுன்றன் றிறத்தினுக்கிகழ்ச்சியன்றோ
என்றுரைத்திடவச்சொற்கேட்டிந்திரன் விளம்பலுற்றான். (கச)

எவ்விதந்துமக்கநாட்டுக்கெய்துகேடென்மேலெல்லாங்
கவ்வியநிதம்பமோடு கண்டவரம்பல்கூறச்
செவ்வியவுணர்ச்சிபேணுத்தீவினை நயந்துவந்த
இவ்வகையெனநாணத்தோ டெழுந்தெதிர்தோன்றநின்றான. (கரு)

தேசிகனடியிற்றாழ்ந்து செப்புகாலங்கண்முமமை
மாசறுதெருண்டநீயென் மனச்செயலறிவைநாயேன்
பேசுவதெவனிவ்வாறு பெறுமனனென்றுபின்னும்
வாசவன்குரவன்பாதம லாசிரஞ்சூடிச்சொலவான. (கசு)

வேறு தேவகாரியப்பொருட்டு முன்னொருதினத்தினின்யான்
துவளருதிகழ்பிருகெனுந் தொல்லைமாதவத்தோன
மேவுசூழலின்மேயின னங்கொாவெஞ்சாபம்
தாவியென்னைவந்தடைந் ததுபொருக்கெனச்சாாந்தே. (கஎ)

அடைந்தசாபமஃதெதெனி னமராமெட்டிரங்கள்
மிடைந்தென்மெய்யுறவிதித் தனனெனச்சுருக்கமதாய்
உடைந்தசிந்தையனுரைத்தலுஞ் சிகண்டிகனவினவிக
குடைந்துவண்டிமிாகற பகநாடரைக்கூவி. (கஅ)

உங்கள்மேட்டிரங்களையு மதிறைவிருப்புற்றான்
இங்குதந்திடுவீரென விசைத்திடவவாந்
தங்கள்மேட்டிரங்களை யவங்கடிதடங்களிலே
தங்கவைத்தனாயாவருஞ சாாந்தவன்மொயததே (ககூ)

வைத்ததானிதம்பக்குறி யாவுமேகரபா
அத்தலத்தைவிட்டகனறு தன்பதியடைந்தவுணா
சித்தநைந்துகெட்டோட் டரசசெயிததிடையின்றி
நித்தமெண்ணிலாவ ரமபையாதமமைநேசித்தே. (உ0)

வேறு. கலவியைவிழைந்துவிரகமுண்மலிந்துகாமுகனுயலைந்தாசான்
மலரடிவணங்கியெனுதுடலகதழ்ந்து மாறியமேட்டிரமெலலாம
விலகிடுமவகையையருளெனவவனும் விளமபுவானஞ்சனமலையின்
இலகெழின்மிக்கவிச்சுவசேனதீாததமென்றிசைபபதொன்றுளதால்.

அங்கடைந்தரியதவஞ்செயிற்போமென்றறையவாகண்டலனவினவிப்
பொங்கெழின்மிகுந்தவஞ்சனைதிரியிறபோய்முனைபுகன்றதீாத்தத்தில
அங்கையாழியனைநினைந்துநீராடிய தனகரைங்ன்றெழீஇயகமீாம
பங்கயமலரிறபரமனையிருத்திப் பரிவினாத்தனமபுரிநதான். (உஉ)

மறைக்கெலாமுயாகாயத்திரியெனச் சொன்மனுவினைப்பன்னியுச்சரித்துத்
துறைத்தலத்தொருகாறபெருவிரலூன்றித்தவநெடுநாடகுறைவின்றி
நிறைத்திடமுகுந்தன்விழியெதிாதோன்றி நீறறலுஞ்சசிபதியுவநது
நறைததுழாய்கமழுநளினமென்பதத்தைநன்குறவஞசலித்தேத்தி.()

வேறு. நீட்டருஞ்செவ்விவாய்ந்ததிருமகிழ் மணாளமெய்யின்
மேட்டிரமொன்றுசிற்பமற்றைய வெல்லாம்வேறாய்
நாட்[illegible]டையற்றுவீழ்மபடிவரநல்கென்றோதத்
[illegible]ழாய்மாலையானவ்வரத்தினைத் தந்துபோனான். (உச)

பெற்ற வத்தியாயம்.

என்றானுமைக்கியம்பிப் பின்னருமியமபலுற்றான்
வென்றிவச்சிரத்தோன்மெய்யின் விளங்குமேட்டிரங்கடம்மில்
ஒன்றுநின்றிடமற்றெல்லா மொழியநன்கிலங்கியாங்கு
நின்றனன்வேரோடறு நிலத்திலவீழ்பீசமெல்லாம். (உரு)

முக்கியநூல்கடோந்த முனிவரருக்கடாங்கி
மிக்கவன்போரவானவேநதனை நோக்கிச்சொலலும
தக்கவிந்திராணியின்பநதனை யெணித்தவமுன்செய்தோம
அக்கருத்தறிநதுவநது கௌதமனமன்றுசீறி. (உசா)

மேதகுசிறப்புவாயுன் மெய்யின்மேட்டிரங்களாகி
ஏதமிலிநதிராணிதன் னுடனிணங்கியின்பங
காதலினிடைவிடாது கலநதனுபவிப்பீரென்றே
ஓதினனதனுலிவவா றுற்றனமெனச்சொலுற்ற. (உஎ)

அவ்வகைகேட்டதேவர்க் கரசனுமவரைநோக்கி
எவ்வமினீங்களோராயிரவரு மெனக்கெபபோழ்துங
செவ்வியகண்களாகச் சேருவீரெனனவேண்ட
ஒவ்வியவ்வேதநூலோ ருவநதுபாதலத்திறசென்றா. (உஅ)

ஆயிரங்கண்களாயவர் தமராகோன்முன்னாகிறப
நேயமோடவற்றையெலலா நேருறவுடலிற்சோததித்
தூயவர்புகழவிண்ணோா தொடரவாழ்பதியிற்சென்று
மீயுயர்கோயிலெய்தி விளங்கவீறறிருநதான்மன்னோ. (உகூ)

என்றரனுமையாள்கேட்ப விசைததைையாழ்கைகொண்டோன்
நன்றறிசதாநநதற்கு நவின்றனனவனன்போடும
வென்றிகொள்சனகன்கேட்ப விரித்தனனென்னச்சொன்னான்
மன்றலந்துளவமாலை மனத்துணாசூதன்மாதோ. (நூ0)

புகலுமிக்காதையெலலாம பொறபுறவுயாநதமேலோா
மகிழ்வுறவமராமுவா மருநதெனத்தெவிட்டாவண்ணஞ்
சகமதிற்பவஙகணீக்கிந தவறிலாக்கதியையமேவும
வகையருள்புராணமென்னும் வாமனமபகருமன்னோ. (நூக)

இநதிரன் சாபவிமோசனம்பெற்ற வத்தியாயமுற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம். (கஉகச)

சரு - ஆவது விச்சுவசேனருற்பத்தி யுரைத்த வத்தியாயம்.

கங்கைவேணியினுன்சொன்ன காதைகேட்டிமயமீன்ற
மங்கைவிம்மிதத்தளாகி மதிமுகமலர்ந்துவந்து
சிங்கலிலவிசுவக்சேன தீர்த்தமேமபாடுமுறறும
இங்கெனக்கருளவேண்டு மெனச்சிவனிசைபபான்மன்னோ. (க)

அக்கதைதனைச்சொல்வேனென் றருந்தவச்சதாநந்தற்குச்
சக்கரக்கையினுனைச் சதிமுறைதவருவண்ணம
இக்கிரதத்தையெய்ப்ப வீணையினினிதுபாடும
முக்கியகானமவல்ல முனிவரன்மொழிகுவானே. (உ)

முன்னொருமுதலாமூழி முனைகெழுவச்சிரத்தோன்
மின்னிடையரமபைமாதர் தமமுளேவிளங்காநின்ற
அன்னமெனனடையாளாய குந்தலை தனையழைத்துத
தன்னிகர்துருவாசபபோத தவனுறைசாலைசென்று. (ங)

செய்தவஞ்சிதைப்பாயென்னச் செப்பலுஞ்செகமோகிப்ப
மைதவழ்சவற்கண்பாவைவந்து மெய்மமீதுதைக்கின்
உய்தனுமரிதென்றெண்ணி யொதுங்கிமாதவாகரப்ப
எய்தியத்திரிதன்சூனு வினிதுறையிருக்கையெய்தி. (ச)

சேவடிகவைஇயபொன்னஞ் சிலமபுகள்சிலமபமுத்தந
தூவடமிமைபபக்கொங்கைத் துணைகதிாத்தெழுக்கரத்தின்
மேவியவளையொலிப்ப மெய்மமணமணபபவொலகித்
தாவிமெல்லிடைதளாடத் தகைமணிகுழைகளாட. (ரு)

அசைநதனசநதுலவிபபூவா ரளகமேலளிகள்பாட
இசைந்தவேகாசஙகாற்று லிடையிடைவிலகிதமேதோன்றக்
கசிந்தபேரன்பினோடுங கறையிலாததவஞ்செய்வோனமுன்
வசுந்தரையதிசயிபப வநதெழிறிகழநின்றாள். (சா)

நின்றவளெழிலைநாரு நெஞ்சகப்பகைகள்பாற
வென்றமாதவன்கண்ணுற்று விழுததவஞ்சிதைக்கவந்தாள்
என்றகமினைந்துநீயிங கெயினப்பெண்ணதியென்னக்
கன்றியமனததனுகிக் கனலெழக்கழறினுனல் (எ)

குந்தளையென்னுநாமக் கோமளப்படிவப்பாவை
சிந்தையுள்வெருஉக்கொண்டந் தச்செழுந்தவனடியில்வீழ்ந்து
இந்திரனேவலாலிங் கெய்தினேனவையைநல்காய்
புந்தியுட்பொறுத்தியென்று போற்றனுமுனிவனேக்கி. (அ)

சகூ-ஆவது விச்சுவசேன னுற்பத்தி யுரைத்த

வத்தியாயம்.

இழிபெயினக்குலத்தி லெய்தினியிணையிலாதோர்
பழுதிலாமகவையின்ற பின்னுனைப்பற்றுசாபம
ஒழியுமென்றுரைப்பவந்த வொண்டொடி பின்னுமண்மேல
தொழுதெழுந்திருகைகூப்பிச் சொலலுதன்மேயினளால (௯)

ஐயநின்னருளினலையா னளிகருமச்சேய்நீக்காய்
மெய்யறிஞானமபத்தி மிகுவலிசிறப்புவாய்நத
தூயவனுகவேண்டு மெனச்சொலத்துறவுபூண்ட
பொய்யறுமுனியவவாறே பொலிகவெனறருளப்போனுள் (க0)

போனவள்வீரவாகு வெனும்பெயர்பொருந்திவாழுங்
கானவன்மகளாயத்தோன்றிக கவின்சுவறசலையென்னப்போ
தானடைந்துறையுநாளிற பத்திரன்றனக்குத்தந்தை
தனமின்மணஞ்செய்நீந்தா னினிதுவான்கிளைகொண்டாட. (கக)

பத்திரன்மனைவியான சுவறசலைபாருவநதாங்கி
உத்தமதினத்தினல்ல வோரையின்முதுகுறைநது
நத்துயாமணிகளசிநது நறுமணநதியின்மூழ்கி
புததியின்முன்னிசசென்றோ புதுமரககாவினினறுள். (கஉ)

நின்றவடன்னைநோக்கி நேரறுபுனலின்வேந்தன்
சென்றருகண்மிவேட்கை செறிகதெழததழீஇப்புணாந்து
மன்றலஙகுழலிநின்மாட டிளநலமலகித்துய்ததேன
என்றுரைததனகருவேடட நியாதெனியமபுகென்றான். (கங)

இயமபியவசசொற்கேளா வெழிறசுவறசலைமின்னோக்கி
வியமபுனைபுனலின்வேநதே மேதகுகுணநன்ஞானம
வயமபெறுபுகழபெறறோரெங்கு மகறறுகென்னவேண்டி
நயமபெறவுரைநதலோடு மவவாநல்கிபபோனான். (கச)

கருக்கொடுதிங்கள்பததுங கழிநதபின்களிப்புமிகுந
திருக்கிளர்பூசநாளு மலவனுஞசேரவமபொன்
உருககிளாமின்னினன்ன வுருவுடைமகனையின்றாள
மருககமழ்மலரின்மாரி வானவாபொழிநதுவாழததத. (கரு)

என்றவாண்மகவுநகீரைந தியாண்டுவநதெய்துகாலம
ஊன்றியபெட்பினோடு முறறருகிருநதுபின்னாச
சான்றநற்றுருவாசபபோத தவமுனிசாபநீத்து
வான்றலமடைந்தாளநத மகனுமத்தனைககைவிட்டே. (கசா)

காசிபமுனிபாற்சென்று கலைமறையொருங்குணாநதாங
காசறவிலஙகாநின்ற வஞ்சனுததிரியின்மேவிக்
கேசவனடிகளுன்னிக கேடிலாத்தவநின்றாற்றித்
தேசுறுமுருப்பெற்றோங்கு சேனைநாயகப்பேர்பெற்றான். (கஎ)

ஆதலாலவணமர்ந்ததடத்தினுக் கற்றைநாட்டொட்
டேதமிலவிசுவசேனதீர்த்த மென்றியறபேர்யாருமு
ஓதமூழ்குநர்க்குபபாவமொழிக் குமடபுனற்குமேல்பால்
தீதகல்கின்றபஞ்சாயுததீர்தத மென்றொன்றுண்டால. (கஅ)

அத்தடமேக்குப்பாங்கரக் கினிதீாத்தஞசீர்சால்
சுத்தநறபிரமதீாத்தந் துன்னுமேழ்முனிவாதீர்த்தம
சித்தர்கடீர்த்தமென்றுஞ செபபுமித்தீர்த்தமெல்லாம்
முததருமமிகபபுகழ்நது மொழியநன்கேய்நதுதோன்றும. (கசு)

பாதலத்திருநதெழுந்தோரி லிஙகந்திண்பாரைக்கீண்டு
மீதுறக்காமதேனு விழியனல்கதுவநோககி
ஏதிதுவென்றுகொமபா லெற்றுவான்முயலுங்காலை
ஓதியதிலிஙகநதேனு வொளிதிகழ்வதனநோக்கி. (உ0)

என்னைநீகவற்றலவேண்டா வினிப்புறமெய்தாமலயான்
உன்னெழிற்குரமுகத்தி னுறுகுறியாகப்பெற்றீண்
டிங்கிலததிருக்கின்றேனென் றியமபியஙகிருநததந்த
நன்னயவிலிஙகம்வநத பிலததினன்னுமநாடின் (உக)

வெண்ணிறக்கபிலையாகி மேவியமுனைவன்பேரால
தண்ணெனுஙகபிலதீாத்த மெனப்பெயர்சாாந்ததந்தப்
புண்ணியசரசிற்றேளாந திஙகடபூரணைத்திவாவின்
நண்ணியகடிகைபதது னன்குறுந்தீாத்தமெலலாம். (உஉ)

சேர்ந்திடுமவருடந்தோறுஞ் செப்புமக்காலந்தன்னில்
சார்ந்ததிற்குடைகுநர்க்குத் தறுகண்வெயபவஙகண்முறறும
தீர்ந்துயரயனுலோகஞ செறிவதுதிண்ணமென்றியாழ்
தேர்ந்தவன்சதாநநதற்குச் செப்பினன்பண்டைஞான்றே. (உஙூ)

அச்சுதாநந்தன்சீர்சால் சனகனுககருளினனென்
றிச்சைநீத்துயருஞ்சூத னியம்பினனிதனையெலலாம்
எச்சகத்தவரும்போற்ற விசைகொள்வாமனபுராணம்
நிச்சயமாகத்தேவர் சுதையெனநிகழ்த்துமன்றே. (உச)

விசுவசேனருற்பத்தி யுரைத்தவத்தியாயமுற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம (கஉஙூஅ.)

திருமலையில் நிறுவிய வத்தியாயம்.

கண்ணுதலுமைக்குச் சொன்ன காதையைப் பின்னருமவனைப்
பண்ணவன் சதானந்தற்குப் பகர்ந்தவான் சலனன் முன்னாள்
விண்ணுயர்ந்தெழுந்து நீண்ட விழுமியசேடவெற்பை
நண்ணியங்கமலைமேவு நாதனையுளத்தினாடி. (க)

அருந்தவனெடுநாளுள்ளத் தன்புறவியற்றுங்காலை
மருந்தினுமினியசெய்யாண் மாயன்வந்தெய்தியன்னாள்
வருந்தினையுனக்குவேண்டும் வரந்தருகுதுமென்றோதப்
பெருந்திறற்பவனுடிய பெட்புறப்பணிந்துபோற்றி. (உ)

ஐயனேயெனக்கயற்கு மப்பனேதமியேனிந்தச்
சய்யமேனினதுபாத தரிசனைசெய்தெந்நாளும்
துய்யவனாகிவாழ்ந்து துலங்குறவரந்தாவென்னச்
செய்யவனாதனன்பிற செப்புவதாயினானே. (ங)

எண்ணிருகாலநீங்க ணின்புறவிருப்பனீயிக்
சண்ணகன்மலையினென்னைக் கைதவித்துறைகென்றோத
விண்ணவர்புகழவ்வாயு விளங்கிருகரங்குவித்து
மண்ணவர்காணாவண்ண மறைந்தினிதிருக்கின்றானல். (ச)

என்பரனுமைக்கியம்பிப் பின்னருங்கிளக்கலுற்றான்
வன்றிறற்கலுழனிந்த மலையெடுத்தமலனாடு
சென்றிடமுன்னோர்நாளிற் சிந்தையினினைப்பமாயன்
தன்றிருவுளத்திற்புள்ளின் றலைவனையருள்சுரந்து. (ரு)

செய்யபங்கயக்கணோக்கிச் சீரிதாவிளங்குமிந்தச்
சய்யமேலுவந்துநாளுந் தக்கிணமுறைவாயானிவ்
வையகத்தவர்கட்கெல்லாம் வாழ்வுறவளிப்பவேண்டித்
துய்யநற்றிருமாதோடு துலங்கவிங்களவில்காலம். (சு)

சிந்தையுண்மகிழ்ந்துறைந்து சிறப்பநன்கிருப்பேமென்று
சந்ததமலர்மல்குஞ்சீர்ச் சாமிபுட்கரணிமாடே
வந்தினிதிருந்துவானோர் மானிடரெவர்க்குங்காட்சி
தந்தருகருணைபூத்துத் தகைபெறப்புரக்கின்றானல. (எ)

என்றுரைத்தந்நாகத்தின் மான்மியமியாவுஞ்செப்பிப்
பொன்றிகழிமயமீன்ற பொருவிலாநாரியோடும்
வன்றிறனந்தியூர்ந்து வலிகெழுகணங்கள்சூழச்
சென்றுயர்ந்தவெற்பைச் சேர்ந்ததுவலம்வந்தேத்தி. (அ)

சாமிபுட்கரணிமேவித் தானணியென்புமாலை
ஏமுதல்யாவுநீவி யிமயமாதுடனீராடி
மாமறைப்பொருளாய்நின்ற மாதவற்பணிந்துநீபத்
தாமனங்கிருந்தியற்றுந் தவத்தினைவியந்துநோக்கி. (கூ)

கருத்துண்மிக்கோகைகூர்ந்து கபிலதீர்த்தத்தைக்கண்டங்
கிருத்தலேசலமென்றெண்ணி யெருக்கலர்சூடுதேவன்
உருத்திகழ்விழிக்குத்தோற்ற துறைந்தனனெவாக்குமென்னுத்
திருத்தகுசதாநந்தற்கு நாரதன்செப்பினுனல். (க0)

செப்பியகாதைகேட்ட செழுந்தவச்சதானந்தன்றான்
தபபறுசனகவேந்தன்றன் மனமுவபபச்சாற்றி
ஒப்பறவுயர்ந்தசேட வோங்கலின்பெருமைமீட்டும்
துப்புறழ்கனிவாய்விண்டு சொலலுவதாயினுனே. (கக)

பூருவகாலத்தியாரும் பொருவறுசமியென்றோதும்
பேருறுநேமிவேந்தன் பெறவருஞ்சனகனென்போன்
ஏருறைவரநதிக்கணெய்தி யஙகசுவமேதஞ்
சீருறப்புரிந்தான்வானிற றேவருமவியபபமன்னே. (கஉ)

அம்மகச்சாலையின்க ணருந்தவர்வருதலோடும
இம்மையிற்பயன்பெற்றேமென் றெழுநதிறைவணங்கியேத்தத்
தமமுளமகிழநதஙகோாநாட டங்கியமமுனிவர்யாரும
எமமையுமறிநதவாம தேவனையினிதினோகி. (கந)

விளங்கொளிவிரிக்குஞ்செய்ய விழுமணிச்சூட்டுநாகத்
திளங்கதிரகரியனாயி றெழுநதெனப்பொலிநதுதோன்றுங
களஙகனிவண்ணத்தண்ணல காதையாமமுதவாரி
உளஙகனிநதுண்ணவாசை யுறறனமாகையாலே. (கச)

முத்தொழினடாததுமாதி மூலமாஞசீநிவாசன்
எததலத்தவருமபோறற வெஙகினிதுறைகின்றுனல்
சித்தமுடகாலமூன றுஞ செவவிதினுணாநதஞான
உத்தமமுனியேசொலலென் றுரைபபவாஙகுரைக்கின்றுனல் (கரு)

இஙகிருந்திரண்டுநாற்றுக காவதமெய்திற்கூறறுத
தங்கியதிசையின்ஞானந் தருநதடவரையொன்றுண்டால
அஙகதிற்புலகன்வீணை யருந்தவன்முதலாயுள்ள
சஙகையின்முனிவாநாளுந தவஙகனிநிரபபுகின்றா. (கசா)

முன்னொருதினத்தின்யானம முனிவாவாழ்வெற்பைச்சென்று
கன்னியந்துளவினேக் கருதியோகஞ்செய்கின்ற
இன்னலிலகுமபயோனி யிருந்தவாச்சிரமத்துறறேன்
அன்னவனென்னைநோக்கி யளவளாயவைதனுற்றான். (கஎ)

வேறு. வளர்திகழ்கோதாவரிக்கொழுங் கரையின்மரைமலர்மங்கைநாயகனை
உளந்தனினிருவிமுன்னர்யானுளுற்றி யொசிவுறியோகுசெய்காலை
விளங்குறுவீணைநாரதன்றேன்ற விருபபொடுபணிந்துபசரித்துக்
களங்கமின்முனியேகமலைமார்பினனைக் காண்வகைகருணைசெய்யெனவே. ()

௪௭-ஆவது பெரியதிருவடியையும் வாயுவையும்

திருமலையில் நிறுவிய வத்தியாயம்.

வேண்டினேனம்மாமுனிவரனேக்கி விரிஞ்சன்மாடனுகியான்பெருமை
பூண்டமாயவனெவ்விடத்துறைகின்முன் புகலெனவவன்மகிழ்ந்தந்த
நீண்டவனென்டுவெண்ணணிலாவிரிசடையோ ஞதியாநீடுயிரபுரப்பான்
ஈண்டியசேடப்பொருப்பின்மிமிசைநின் றெய்துநாக்கின்னருட்ருவான். (௧௯)

அவன்றிருக்கோலமஞ்சலித்திடு தற்காசையேல்யானவண்விரைவின்
உவகையிற்செல்கின்றேனுடன் வருவீரெனவுரைரதும்பர்தற்குழப
பவமறுமுனிவாபழமறைபகரப பளகிலாமலையிடையெய்தித்
தவளவெணசங்கநதிகிரிகைசதாங்குந் தலைவனைக்காணவுள்வேட்டு. (௨௦)

தேடியங்கெங்குந்திருவுடைத்தேவன் சேவைகாணுமையினெட்டை
எடவிழ்கமலததயனெனைநோக்கி யீசனெபபோழுதெதிரவநது
நீடருள்புரிதல்செய்வனே தெரியேனிவிரம்மலாமகள்கொழுநன்
ஈடகலசேவையளித்திடுகொறுமிம மலைவலஞ்செய்வீரெனவே. (௨௧)

மொழிந்துதன்னுலகமபோயினனெனவே மொழிந்தனனெனக்குறுமுனிவன்
வழிநதிடுகருணையொடுமெனக் கறைநதானென்றுயாவாமதேவபோச்
செழுந்தவமுனிவனிருடியாக்கிசைபபச் சீரபெறுசனகமனவிவைவு
தமைழந்தெழவினவினுனெனவுரைத்தான் சதாநந்தமுனிசனகனுக்கே (௨௨)

எனவுளமுவந்தெக்கலைகளின் பொருளுமியைபுறவுணர்ந்துநிச்சலுமே
வினைகடிநதுணங்கிலவிழுததவச் சூதவேதியனைமிசாரணிய
முனிவர்கள்வினவிமெய்புளகருமப மொய்ம்மயிரபொடிபபநெஞ்சுருகிக்
கனிவுறவிதமநினைவறமகிழ்வு கலிதசெழககழறினனன்றே. (௨௩)

இக்கதையெல்லாம்வாமனபுராணத் தெழிலுறவியம்பிடுமிதனை
மிக்குநெஞ்சுவந்துவினவுவோர் சொலவோரமேதினிவியப்புறச்செல்வம்
மககடாககாயுளவாய்ந்துசெயதிமை மாறவீற்றிருந்துபினமேலாம்
ஒககலிலுலகம்புகுநதுநிததியரா முதனமைபெற்றுறைகுவர்மாதோ. (௨௪)

ஸ்ரீநிவாஸனபெரியதிருவடியையுமவாயுவையும

திருமலையில நிறுவிய வத்தியாயமுற்றும.

ஆ. திருவிருததம் (௧௨௬௨.)

௪௮ - ஆவது அகத்தியாமுதலிய முனிவர்

திருமலைவலம்வந்த வத்தியாயம்.

காமவேற்சனகன்முக நயநதுளபபரிவால
வாமதேவமாதவன்பினும வழுத்தன்மேயினுல்
காமமாதியகடுமபுலப் பகைநூரைக்கடிநத
நேமமாமுனிவோரய னியமனப்படியே. (௧)

ஆதிநாதனையுளங் கொடம்மலைவலம்புரியும்
போதுவாயுநீடிசையினிற் பொங்கொளிகளுளும்
சீதவெண்ணிறச்செழுநலஞ் சிறந்தவோர்பானைத்
மீதுவந்தொருபுருடன் மெய்யொளிதிசைவிரிய. (உ)

நிற்றல்காண்டலுமகுறுமுனி நெஞ்சிடைவியந்நீங்
குற்றநீயெவனுமம யாதுரையெனவொன்றுஞ்
சொற்றராதுவிண்கரந்தனும் தூயனுமேர்ந்த
நற்றவத்தினர்நாடியற் புதமெனநவின்றே. (௩)

அவ்விடத்தினின்றுத் தாதிசையினையடைந்து
செவ்வியுற்றவான்றயங்கெழு தீர்த்தங்களாடி
பவ்வமொத்தலைபரந்த வோர்பங்கயசரசை
எவ்வமற்றவந்தீத்தவ ரெய்திநோக்கினரால் (௪)

அந்தநீரிடைவிஞ்சை யரமரர்கந்திருவர்
வந்துமூழ்கியானந்தமாய் மலர்க்கரங்கூப்பிச்
சிந்தைமால்வயிற்செலுத்தி யங்கிருப்பதுதெரிந்தோர்
கந்தநாறுபூங்காப்புடைக் கலந்தனராங்கே. (௫)

அண்டரெண்ணிலாரருந் தவமன்புறவாற்றல்
கண்டகத்தியமாமுனி யாவர்நீர்கருத்துட்
கொண்டிவட்டவங்கோ தறந்தத்துவதெனக்கு
விண்டுரைத்திடுவீரென வேண்டலுமவிரைந்தே. (௬)

ஆதிநாதனையமலனை யரியினையிதயப்
போதினுடொறும்வைத் தருந்தவம்புரிகின்றோம
கோதின்மாதவவெனச் சொலக்குறுமுனிவினவி
மாதபோதனாதம்மொடு வழீஇக்கொடுநடந்து. (௭)

செல்லுங்காலையோர்செழு மரத்தடியினன்மறைநூற்
கெல்லைகண்டவேழ் முனிவர்களினையிலாவாசக
குல்லையந்தொடைக்கொண்டலை யுளத்தினிற்குறிக்கொண்
டலனும்வெம்பகலுந் தியானித்தமர்ந்தோரை. (௮)

விருப்பமீதூறக்காண்டல் செய்தியாவரைவேண்டித்
தருப்பைமேற்றியானஞ் செயுந்தன்மையையெமக்கு
விரித்துரைத்திடுவீரென விளம்பலுமன்னோர்
கருத்துவந்தெதிர்கருணை யோடினிதுறக்கவைவார் (௯)

சங்கமங்கையிற்றுங்கிய தலைவனைக்காண
எங்கடம்மனத்திருவிருன் கெணித்தியானஞ்செய்
திங்குறைந்தனமெனச் சொலவிருடியர்வினவி
அங்கிருந்துகீழ்த்திசையின் கணனுகினரெனவே. (௰)

திருமலைவலம்வந்த வத்தியாயம்.

வேறு. இருடியர்தமக்குநிமியருள்சனக விறைக்குமங்கினிதுறவுரைத்து
மருளறுவாழ்தேவமாமுனிவன் வளஞ்செறிந்தணியுறவுயரத்
திருமலைவலஞ்செய்முனிவர்தம்மோடு சென்றுசேர்ந்தனனெனச்சனக
நிருபனுக்கருளிப்பினுஞ்சதாநந்த நெடுந்தவனிகழ்த்தலுற்றனனால் (கக)

அத்திருமலையினகத்தியன் வீணையருந்தவநைதியாமுனிவர்
சித்தமுணமகிழ்ந்துசெல்லுழியுயர்ந்து செழித்தவோர்சருநிழலின்வாய்
மத்தவெண்கரியூர்சதமகனுதயன் மரகதன்மாலையெண்வசுக்கள்
சுத்தசெவ்வங்கிமுதலிமையவர்கள் சூழவீற்றிருப்பதைநாடி. (கஉ)

கலசமாமுனிவனேனையரோடு கலந்தநகடைந்துபூசிப்பக
குலிசபாணியனுமுகமனன்குரைத்துக் கூடியாங்கிருந்தகாலையிலே
மலயமாமலைமாதவன்சகபதிதன் வான்முகநோக்கிநீரிந்தச்
சிலையின்மேல்வந்தகாரியமெமக்குச் செப்பெனச்செப்பலுற்றனனால்.

தானவர்புரியுங்கொடுமையான்மெலிந்து சரோருகன்றனைச்சரணடைந்தோம்
ஈனமிலவனுமெமைககணோக்கி யிருஞ்சிறைக்கருளவாகனனைத்
தேனமர்பொழில்சூழ்திருமலைமிசையிற் சென்றுநீபழிச்சிடினுங்கட்
கானவெம்பகையையறுத்தருள்புரிவ மெனவறைந்தனனதுகேட்டே. (கச)

விந்தைநாயகனைவிழியெதிர்காண விருப்பமுற்றிங்ஙனமருவிச்
சந்ததந்தியானமபுரிந்துறைகின்றே மெனததவக்குறுமுனிமுதலோர்
சிந்தையின்மகிழ்ந்துபாவகனறிசையிற் செலவவனொளிதிசைதிகழ
நந்துசெந்திகிரிநாந்தகங்கதை வின்றொடியற்புதமிதுவெனவே. (கரு)

பணிந்துதென்றிசையினடைந்தவட் கதழ்ந்தபனிமலாக்காவெலாமபார்த்து
மணந்திசைநான்குமலியுமோர்சோலை மருவவங்குயர்ந்தொளிமல்கி
வணங்கிகழ்பிலக்கமரத்தருகருகுங் கொன்றையுமதியுஞ்வானதியும்
அணிந்தவனிருத்தல்கண்டடிதொழுதே யன்புடனணைடைசென்றேத்தி. (கசு)

நஞ்சுமிழெயிற்றுநகைமணிச்சுடிகை நாகவாபரணனேயிந்த
அஞ்சனவரையினெவரையுணரடி யருந்தவமியற்றுகின்றனையென்
றெஞ்சலின்முனிவர்கடாவலுமந்த வேழைபங்காளனுமகிழ்ந்து
விஞ்சியவன்பினகத்தியன்முதலாம் விழுத்தவருடன்விளம்புவனால். (கஎ)

வநதைநாயகனுயர்பராபரமாய் வியூகமாய்விபவமாய்விளங்கும்
அந்தரியாமியாகியர்ச்சாவதார மாயமர்ந்தகாரணனே
வந்தனைக்குரியன்வேள்விகட்குரியன் வழுத்துதற்குரியவனெவர்க்கும்
சிந்தனைக்குரியனவனலாலுயர்ந்த தேவிலையெனவுளந்தெளிந்தே. (கஅ)

தழைத்தவன்புடனம்மாயவனுவந்த தானமாய்மலைக்குலமெல்லாம்
தொழத்தகுமிம்மாவரைமிசைய வனைச்சுருதிநான்முறைவழுவாழல்
வழுத்திநன்குறத்தியானயோகத்தின் மனமகிழ்வுடனுறைகின்றேன்
விழுத்தவத்தினர்காளென்றுரைத்திடலும் வினவிமேற்றிசையினிற்சென்றார்.

சென்றிடுமெல்லைவிருதிவாழ்திசையிற் செழித்தவோபழமரத்தடியின்
வன்றிறற்றிகிரிவளைகதைசாபம் வாளுடனன்குதோளிலங்கப
பொன்றிகழ்மேனிமிளிரவூர்த்துவபுண்டர வொளிதிசையெலாம்பொருந்த
வென்றிகொள்விசுவசேனர்நாரணனை விரும்பிநன்குறத்தியானித்தே. (உ௦)

இருப்பதைநலங்கொளிருடியரெவரு மிருவிழிகளிப்புறநோக்கி
விருப்பொடுபணிந்துநிற்பவுமந்த மேலவனகருணையுணமலிந்தே
உருபபொலிதிருவின்கணவனைவிரைவினு வபபொடுங்காணவேணடிடினிப்
பொருப்பைவிட்டகலாதுறைகுவீரெனறு புகன்றெதிர்கரந்துபோயினனால்.()

போயபின்குடபான்மருவியாங்கஃ காபபுதமைகளனைத்தையுநாடி
மீயுயர்சிகரமிசையடைந்தவணின் விளங்கியகுமாரதாரிகையின்
தூயநற்புனலிற்படிந்தறுமுகனைத் துதித்துநான்முகனுரைபபடியே
மாயனைநினைந்தருளுறுமுனிசிறந்த வாமதேவன்முதலானோர். (உஉ)

இனி தூறவிவ்வாறுலவியபமலையி னிருநதனரெனச்சதாநநத
முனிசனகனுக்குமொழிந்தனனென்றே முகமலர்ந்தன்பொடுமுரைத்தான்
பனிமலர்கமழுநைமிசவனமவாழ் பழமறைபண்ணவாதமக்குத்
துனியறுந்தவத்தின்மும்மையுமுணாநதசூதமாமுனிவரன்மாதோ.()

மஞ்சிடைதவழவளஞ்செறிமலாக காமலிதரநீண்டகன்றுயர்நத
அஞ்சனகிரியையகத்தியன்முதலா மருந்தவாவலஞ்செயுமிந்த
விஞ்சியவினிமைககாதையை யெவர்கருமவிருபபுறவிளநகமதாக
எஞ்சலிலசிறப்புவாய்ந்தவாமனப் பேரியைந்தமாபுராணமோதிடுமே. (உ௩)

அகத்தியாமுதலியமுனிவர் திருமலைவலமவந்த வத்தியாயமுற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (கஉ௮சு.)

௩௩-ஆவது சங்கராசன்றலமும் உபரிசரவசுவின்கதையு முரைத்தவத்தியாயம்

மலுநெறிவழுவாவண்ண மாயிருஞாலமோம்பும
சனகனுக்கன்பினோடு தவசசதானநதனென்னும
முனிவரனறிததுஞ்சொல்வான் மொய்த்தளிபரநதுபாடும
நனைமலாபொதுளுஞ்சோலைக் கேகயநாடுகாபபோன். (க)

புகழுறங்கலவிஞானம பொதுளியசஙகனென்னும்
மிகுதிறலுடையவேநதன் விரைமலாமகமாரபோனை
அகமதினினைநதன்போடு மலகறுமகஙகள்செய்தும
தகுநதிநதந்தடாகநத மின்விருபபோடுதோய்ந்தும். (உ)

இயம்பியவிரதமெல்லா மியற்றியும்பத்திசெய்தும
நயம்படுமலைகாவெஙகு நண்ணியுநயந்துமென்றும்
பயமபடப்பற்றுநீங்கிப் பகையறத்தவம்புரிந்தும
சயமபுனைநேமிமாறன்றாளி சனைகிடையாளுகி. (௩)

வசுவின்கதையு முரைத்த வத்தியாயம்.

அதித்யரடைந்துவாடுங காலையநதாத்திற்றேன்றி
சதிதவழ்கமலபாத னவிலுவானரசேசித
மதிதவழ்சிகரமான மலையடைந்தெதனையன்போடு
துதிசெய்தைநதடக்கியோகஞ சோரவறபபுரிவையாயின். (௪)

எண்ணியவெண்ணியாங்கெய்து வையெனவியம்பியேகப
புண்ணியவரசன்சேயைப புவிபுரந்திடநேமித்து
விண்ணுபரநதவெறபின் விளங்குகோனேரிமாடு
கண்ணியங்களவிலகால நறபவனியறறுங்காலை. (௫)

சிந்துநீர்முழுதுமவாரிச் சிந்திடாதுண்டசிந்து
வெந்திறன்முனிவறைதி விழுத்தவரடங்கலுமவந
தந்தமாமலையி னறி யமலனையாநளான்மிக்க
விநதைநாயகனைத்தங்கள விழியெதிர்காணகிலாராய். (௬)

வேறு. வாடியுட்குறைந்தம்மலையினோர்முழையின் மருவியங்குணறதருகாலை
தேடரும்புகழ்சோதேவர்தேசிகனுந் தெறுதொழிலசுராதேசிகனும்
நீடியகதிராயிரத்தவன்மரபின் னேரறபிறநதறமவளாக்கும்
பீடுறு உபரிசரவசுவெனும போம்பெற்றகோமானுமவநதனரால். (௭)

வந்திடுமுபரிசரவசுவெனசசொன் மன்னவன்பண்டைநாள்வழாத
அநதணாவிதிததவெய்யசாபத்தால கனறபாதலநதடைநதுறைந்து
விநதைதன்கணவனருளினாலிவணின் மேவினனெனச்சொலவினவும
சிநதையிலசனகனுயாசதாநந்த னெடுநதவனருண்முகநோக்கி. (௮)

அய்யவிங்கிதனைபபாககவெறகருளசெ யென்னலுமம்முனியன்றவான்
மெய்யறிவாயதேவ ஞறநெறநண்ட விதனைக்கடைகுவனமுன்னாட
பொய்யறுமாசறுநடியாபுலவர் புரநதரன்றன்னைக்குழுமி
வையகததமனைவளாததிடுமு பரிசரவசுமுன்புவநதனரால. (௯)

வநதவாதமையவவிறையுபசரித்துவணங்கியீங்கடைந்தகாரணத்தை
புந்தியினுவந்தெற்குணர்த்துகென்றிரபப போதவான்செல்வருணனயர்து
சிந்தையிற்றருமநெறியெலாமுணாநத சீரகெழுமரசனோநின்பால்
நநதலிலறததோரசமையநாங்கேட்க நாடிவந்தனமெனநவின்றார்(௧௦)

அந்தவாசகங்கேட்டடையலாவெருவ வாகவநதனின்வயங்கொண்ட
மந்தரமனையபுபனிதுநிமித்தமாக வநதீர்களாவெனலும
புந்தியிற்கதங்கொண்டழன்றிருவிழி தீபயொறியெழநகைத்தெதிர்நோக்கி
இந்தமணபுவியையிழந்துபாதலத்தினெய் துதியெனச்சபித்தனரால். (௧௧)

இக்கொடுஞ்சாபமெய்தியவசுவை யயனரனிருவருநோக்கி
தக்கவந்தரத்தினின்றரியடியனிவன் மறையோர்கள்சாபத்தால்
மிக்கதுன்பத்தோடாழ்ந்தபாதலத்தின் வீழ்கிறுனென்றுளமிரங்கி
முக்கியம்பெருந்துவாதசாக்கரத்தை மொழிந்திவைமறந்திடேலென்றார்.(௧௨)

என்றசொல்வினவிப்பார்த்லமடைந்தே யிதயமுள்வருந்திடாதென்றும்
வென்றியையருளுந்துவாதசாக்கரத்தை விளம்பியுட்பரிவுறக்கருதி
நன்றறிவசுவங்குறைதருநாளி னளினைநாயகனுவந்தெதிரின்
நின்றவஞ்சிறைப்புள்வேந்தனைநோக்கியன் பொடுநிகழ்த்தலுற்றனனால். (௧௩)

நலனுறுமுபரிசரவசுவென்போ னுன்மறையாளர்சாபத்தால்
நிலனிழநதாழ்ந்தபாதலம்வீழ்ந்தே நெஞ்சின்டயெனைநினைந்துருகிப்
பலபகல்கழியப்பத்திவைததிருக்கின் றுனவன்றன்னையிப்படிமேல்
இலகுறக்கொணர்ந்துமுடிகவித்திடுகென் றிசைத்தலுமுவணனப்பொழுதே. ()

பாதலத்தணுகியெடுத்ததிவிரைவிற் பறந்துவந்தவன்சுதேசத்தின்
மீதுறவிடுத்துமுடிகவித்தகல மேல்வாபுகழுமவ்விறைவன்
நீதியினறத்தைவழுவறவளர்த்து நிலம்புரந்தனனெனவொளிருங்
கோதைவேற்றடக்கைச்சனகவேந்து வப்பக்கூறினன்கோதமன்மகனே. (௧௫)

என்றுயர்சூதனைமிசவனமவா ழிருடியர்க்கிசைத்தனனன்றோர்
நன்றெனவியந்துமலர்மகட்கினிய நாயகனுவந்துறைகின்ற
குன்றினன்மகிமையின்னமுமெமக்குக் குறையறசொல்லுதியெனவே
மனறலங்கமலமலரடிமிசையின் வணங்கிநின்றேத்தினர்மாதோ. (௧௬)

சொல்லுமிக்காதையாவுமெத்தினமுஞ் சோர்வறுபெருமையாலுயர்ந்த
எல்லையின்மறைகள்யாவையுந்திரட்டி யெழில்பெறநான்கவாய்வகுத்த
வல்லவன்காலமூன்றையுமுணரு மாதவன்புகல்புராணத்தின்
நல்லியலசிறந்தவாமனமெனுப்பேர் நவில்புராணங்நவின்றிடுமே. (௧௭)

சங்கராசன்றவமுமுபரிசரவசுவின் கதையுமுரைத்த வத்தியாயம்.

முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (௧௨௦௩.)

௫௦ - ஆவது அகத்தியர்முதலிய ரிஷிகளுக்குந் தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசு விவர்களுக்குஞ் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

மேதையோர்புகழுநதவச்சதாநந்த வேதியன்சனகனைநோக்கி
ஓதுவானுபரிசரவசுவெனமுன்னுரைத்த வுத்தமனெடுமொளிசேர்
தீதிலாவமரர்தேசிகனுசனன் சிறந்தவிம்மூவருமந்தக்
கோதிலாமலையிற்கனவிமூன்றென்னக் கூடியங்குலவுகாலையிலே. (௧)

தமிழ்முனிமுதலாமிருடிகள்வரலுந் தரிசனைசெய்துபசரித்து
இமிழ்திரைப்புரவலிலத்திலிங்ஙனம் ரெய்துதல்சாற்றுதிரெனவே
நமழ்துளவணியுங்காரணன்பணியாற் கனம்பெறுகருளனுற்றூட்டும்
உமிழ்சுடர்மௌலிவேந்தனுள்ளுவப்புந்துரைத்தலுங்குறுமுனியுரைப்பான். ()

ருo-ஆவது அகத்தியர்முதலிய ரிஷி களுக்குந் தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசு விவர்க ளுக்குஞ் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

அம்பொன்ம்பரனையாதிநாயகனை யநாதியைக்காணயாம்விரும்பி
வம்பலர்பொழில்சூழ்ந்துயர்ந்தகன்றிடு மிம்மலைவலமபுரிந்துமெண்ணரிய
பம்பருவியினுந்தடநதிகளினுமபடிந்து முன்னணிவனந்துமேயந்தக்
கம்பொளிர்பரிதியங்கையனுருவங் காணகிலமயர்ந்தனமெனவே. (க)

சொல்லியமாற்றங்கேட்டெழில்வசுமன் சொல்லுவான்கேகயநிருபன்
எல்லையில்சுகுணசங்கனென்றுரைப்போ னிதயமுள்விருமபிநாரணனை
அல்லும்வெம்பகலுஞ்சாமிபுட்கரணி யருகிலாராதனம்புரிந்து
நல்லியற்றவமேயினிதுறவுளனலாங கவன்றனக்குநன்குவந்தே. (உ)

உலகமுண்டுமிழ்ந்ததனிமுதல் சேவையுதவியங்கவனதுபத்தி
வலையகப்பட்டுநின்றனனந்த மலர்மகளபதியெழிலேக்கி
நலனுறவண்ங்கயாங்களுமுன்னி நணுகினோமாங்கண்யாமெல்லாஞ்
செவினவனொளிசெயற்புதவடிவங கண்டுசேவிக்கலாமெனவே. (ரு)

செபபியவசுவாதியருடனந்தத் தென்றமிழமுனிமுதலாய
ஒப்பறுமுனிவானைவருங்கூடி யுளத்ததிவிருபபமீதூர
எப்பெருநதியுமினையிலாதுயருஞ சாமிபுட்கரணிமாடெய்தித்
தப்பறுமரியாராதனந்தனையே தவமெனபபூணடமன்னவனை. (சு)

கணடனரவனுமிவர்வரவைத்தன் கண்களிப்பெய்துமாநோக்கித்
தண்டமிட்டடங்காமகிழ்ச்சியோடுமது தரிசனைப்பெருமையாலடியேன்
பண்டையினியற்றும்பழவினைமுழுதும் பற்றறப்பாறியதெனவாய்
விணடுபசரிக்கவிருந்தனரநதவேலையின் விணணெலாமொளிர. (எ)

கோடிசெங்கதிர்களுதித்தெனத்தன் மெய்க்கொழுஞ்சுடர்மலவிருளகற்றி
நீடிசையளபபவாங்குமாதவாக்கு நிமலமாமறபுதவடிவை
நாடுதற்களித்தானெனுகுமாயனின்ற நறைகமழ்பசுநதுழாய்மாலைப்
பீடுடைப்பரமனென்றுரைத்தவன்றனழகினைபபின்னரும்புகல்வான்

விளங்கொளிதிகழமுடிவெயிலெறிப்ப மேகருமணிகுழைமின்னக்
களங்கமிலவாருவலயமொளிரக் கவுததுவமாலைவிலவீசத்
துளங்குபொன்னுடையுவிநுபக்கடகந் துலங்கவையாயுதமிலங்க
வளங்கிளாபலனிகள்யாவுமேசுடர மார்பிடையிந்திரைநிலவ. (அ)

மணநதிகைகமழ்வைசயந்தியுந்துளவ மாலையுமபிரமசூத்திரமும
பணிந்திடுமடியாக்கருள்சுரநதகன்ற பங்கயவிழிகளுமபவளம்
அணிநதெனவொளிசெயதரமுமுறுவ லழகுநற்றெய்வமாகீல
வணங்கிழ்யமுமெவ்வுலகினுக்கு மாறிலாவொளியுதவிடவே. (கo)

வென்றிகொளுபரிசரவசுவம் பொன்வெள்ளிவிண்ணுறைபுலவருக்குந்
தென்றமிழ்முனிவறைதிமாதவர்க்குஞ் சேவைதந்திடுதலும்பணிநது
நின்றுநாற்புறமுஞ்சென்றதிவிரைவி னிமலமாயவனுளிர்படிவம
கன்றுறநாடியுடல்புளகிதது நயனமாகந்தீவாா. (கக)

பத்தியுண்மலியப்பரவயராகிப் பன்முறைபணிந்தெழுந்தாடி
உத்தமச்சுருதிமொழிகளான்மிகவுமுவந்து தோத்திரஞ்செயவானின்
மொய்த்துவிண்ணவாகடுந்துபிசங்க முதலியதூரியமுழங்கச்
சத்தியவுலகததமரயணிந்தத தழங்கொலியஞ்செவிமடுத்தே. (கஉ)

நாமுனம்விடுத்தநற்றவர்க்கிரங்கி நான்மறைமுடிவினின்றடும்
தேமலர்த்திருவுக்கிறைவனுமுகுந்தன்சேவைதநதனனெனத்தெரிந்து
காமரொண்கலைமானுடனனமூாநது கடிதின்வநதனன்கருதரிய
தாமரைக்கண்மாறனைத்தொழுமாசைதழைழுதெழுந்துந்தவேங்கடத்தே

மலைமகளுடனேயுருத்திரன்வநதான் வானவர்க்கரசனும்வந்தான்
கலைபலவுணருமவிச்சுவசேனன் றன்னொடுங்கருதருயோக
நிலைபெறுமுனிவரனைவருமவநதா நெஞ்சுளாநந்தமேமலிய
உலைவறுசித்தாவிஞ்சையாமுதலா வுரைப்பவாயாவருமவந்தா (கங)

வந்தவரெவருமிலக்குமிபதியை வணங்கியானநதமீதூரச்
சுநதரவுருவனொளியிறைபாாவை தளாதுறக்காண்புதறகரிதாய்ச்
சநதையின்விபந்துகேசவாமுருகதா சிதராநாரனுமுதலவா
விநதைசந்தநமுமுவநதுறைமாாபா மேதகுகருணையங்கடலே. (கரு)

சொலலருங்கனதுவிசுவருவங் தோன்றயாங்கண்டுசேவித்தற்
கெல்லையில்விழிகளிநககிலனுரு சாலாவாகவினெழிலுறுஞ்சாநத
நல்லுருவோடுசேவைதநதாள் வாயெனாவின்றடிநமக்கரித்துத்
தொல்லையஞ்சுருதிமுறைவழுவாமே தோததிரஞ்செய்தெதிாநின்றே.

ஈரமற்றுலகமெங்கணுமின்று யியற்றல்செய்நிசாசரார்சவட்டி
ஏறுறுமடியாககருள்செயவேண்டு மீசனேபிமயலைமிசைபின்
நேராறுமடிகடமைக்கனிழுடி நெஞசகமகிழ்நதநாகளுக்கதன்
சீருறுமபததமைதக்கருணைசெய்துதவுவாயெனச்செபபியேததினரால்.

வேறு. அன்னகாலையினுலகமுண்டு மிழ்ந்திடந்தளந்த
பன்னகாசனனருள் சுரநதெதிாநாப்பாாதது
என்னைநீவிாவேண்டிய வெலாமின்புறபபெற்று
மன்னுவீர்சிலபகலிலென் வளஞ்செறிபதமே. (கஅ)

என்றுரைத்தயனர னிமையோாபதிமுதலாய்
நின்றவிண்ணவர்நெடுந்தவ வசததியறுதி
துன்றுபண்ணவர்சுரகுரு வசுவிவர்தம்மேல்
நன்றுறக்குளிாநயனவம் புயமலாசாததி. (க௯)

அவரவர்க்குவேண்டுவ வரமருணனிசுரந்தீந
துவமையிலலதாமுருக்கரந கிடுதலுமுவபபோா
டெவருநல்விமானத் திடையிருந்தமாயவனைத்
தவறறப்பணிநதேகினா தத்தமபதிக்கே. (உ௦)

௫௦ - ஆவது அகத்தியர் முதலிய ரிஷி

களுக்குந் தேவர்களுக்கும் குரு சுக்கிரன் வசுவிவர்களுக்குஞ் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்.

என்றுகோதமன்காதல னியம்பவுஞ்சனகன்
நன்றுநன்றெனவினவி னனைவுயாஞானந்
துன்றுமைமிசவனத் துறைதுறவர்கடமக்கு
வென்றிமாதவக்குருதவேதியன் விளம்பினனால். (௨௧)

சொன்னவிக்கதையாவுநற் றாயதாமேன்மை
மன்னுமொன்பதினிரட்டியாய வழங்கிபுராணந்
துன்னுவாமனமுத்தமா தமசுகுளநெளிய
நன்னயம்பெறுங்கடலமிழ்தென நவின்றிடுமே. (௨௨)

அகத்தியர்முதலிய ரிஷிகளுக்குந் தேவர்களுக்குங் குரு சுக்கிரன்
வசுவிவர்களுக்குஞ் சேவைதந்து வரங்கொடுத்த வத்தியாயம்

முற்றும்

ஆ திருவிருத்தம் (௧௩௨௫)

௫௧ - ஆவது கங்கையினுஞ் சிறந்தது சாமிபுட்கரணியென்று மார்க்கண்டருக்குப் பிரமன் உபதேசித்த வத்தியாயம்.

தாதுலாந்தொடையற்சனகவேந்தனுக்குப பின்னருஞ்சதாநந்தமுனிவன்
ஓதுவான்மேருவளஞ்சனகிரியினுற் றயாவாமதேவபோ
மாதபோதனனுமுகன்றனனைப் பன்னைமனதெணியருந்தவஞ்செயவவ்
வேதனுஞ்செதிரவந்துறபபணிந்தன்பால வேண்டினனகுறவிளம்புவனால். (௧)

செந்திருமகிழ்நனுந்தியம்போதிற் செனித்ததுயிராயாவையுமவருக்க
தந்தையேயாமிந்தவேங்கடத்துறையுஞ் சாமிபுட்கரணியின்பெருமை
சிந்தைகொண்டுரைத்தியென்னலுமலர்வாழ் திசைமுகன்மிகமகிழ்வெய்திச்
சுந்தரபவளவாய்திறந்தமுதரசமெனச் சொல்வதாயினனால். (௨)

சாமிபுட்கரணியருகினிற்றிருப்பாற்கடல வருசந்திரன்மேலுள்
தாமரைத்தொடையலந்தனாதமக்குத்தகைமணிப்பணிகளைத்தானம்
தூமனமகிழ்ந்துகொடுத்தமையாலே துலங்கெழிற்சீதகாந்தியினைப்
பூமியுள்ளளவுமெவர்களுநோக்கிப் புகழ்தரப்பெற்றுவாழ்ந்தனனால்.

மருத்துவம்பெறுமச்சாமிபுட்கரணிமருங்கினின்மதன்மறையோர்கள்
உவப்புறக்காமகன்னிகாதான முளமகிழ்ந்துதவியசெயலால்
மிருத்தசுந்தரமுங்கனசுகயோக மேன்மையுமவிளங்குறப்பெற்றுச்
சகத்தவர்புகழ்ந்துபோற்றிடவினமுந்தருக்கொடுவாழ்ந்திருக்கின்றான்.

அளகைமன்சிறந்தவந்தணர்தமக் குள்ளன்புறவாடகதானம்
வளமலிந்துயருஞ்சாமிபுட்கரணி மருங்கின்வந்துபசரித்தேத்தி [ண்
உளமகிழ்ந்துதவுபலத்தினலன்றோ வொண்ணிதியொன்பதுமபுவிக்க
வினைவுறப்பெற்றுநாளுநன்னலங்கண்மேவிவீற்றினிதிருக்கின்றான்.()

இத்திருமலையிற்சிகண்டிகன்சிறந்த விருமறையவன்றனக்குவந்து
வித்தியாதானஞ்செய்ததாலுயர்ந்த விண்ணவர்தேசிகனானன்
பத்தியின்மொழிந்ததீர்த்தமாட்டனுகிப்பரிவுடனலங்கொடானங்கள்
தத்தமக்கியைந்தபடியளித்துயர்ந்தோர்தங்களையெண்ணிலிலக்குளதோ

என்றதன்பெருமையாவையும்விரித்தே யிசைத்தயன்சத்தியவுலகம்
சென்றனனெனவம்முனிவனுறகேட்டேனெனாறுசீரொபெறுசனகனுக்கு
நன்றறிவுடையதவச்சதாநந்தனவின்று பின்னருமுவந்துரைப்பான்
வென்றியந்தவமார்க்கண்டமாமுனிவன்வியநதிக்கரையின்மேனனின்.

போதனைநினைந்துதவம்புரிந்திடலும் பொலஞ்சிறையெகினமூர்ந்தெதிர்வந்
தேதுகாரணத்தாலெனைநினைத்தரிய தவமியற்றினை யெனவிசைபபக்
காதலிற்றொழுதுநின்றுகைகுவித்துக் கழறுவான்மூன்றுலகினிலும்
கோதறவுயருநதிகளின்பெருமை கூறெனக்கூறலாயினனால். (அ)

உலகமூன்றினிலுஞ்சுரநதிமேன்மையுற தாமதனினுமுயர்ந்த
நல்முறுந்தீர்த்தமொன்றுளததனை நவிலுவனறென்றமிழநாட்டின்
புலவர்கடுதிக்கும்வேங்கடமெனுமோர் பொருப்பப்துண்டதன்மிசையே
தலமதிற்பவங்கடொலைத்துநன் கருளுஞ்சாமிபுட்கரணியென்றுள்தே. (கூ)

வேறு. அந்தநீரிடையுலகமூன்றினு முளநதிகள்
தந்தமக்குறுபவத்தொடர்தமை விலக்குதற்காய்ச்
சுந்தரம்பெறுதனுமதிவளா துவாதசியின
வந்துசேருமக்காலையின் வருடங்கடோறும். (க0)

ஆதலாலந்தவெல்வையினதின் முழுகிடுவோர்
ஓதுமூன்றுலகத்தினு முறைநதிகளின்பாற்
காதலோடுசென்றாடிய கவினுறுபலனை
எதநீங்கிடப்பெறுவரென் றிசைத்தயனகன்றான். (கக)

உகந்துகேட்டமார்க்கண்டமாமுனி யுளம்வியப்புற்
றகன்றுமீமிசையமர்ந்த வேங்கடமலையடைந்து
சுகந்தமேவியசாமிபுட்கரணியின்றானீர்
மிகுந்தவன்பொடு மூழ்கியானந்தமீதூர. (க௨)

போதின்வாழ்திருநாதனைப் போற்றியஞ்சலித்துக்
காதலோடுமாராதனை கருத்துறப்புரிந்தே
ஓதுசில்பகலங்ஙன முவப்புறவிருப்ப
ஆதியாகுமப்பரமனு மன்புளமகிழ்ந்தே. (கங)

சாமிபுட்கரணியென்று மார்க்கண்டருக்குப் பிரமன் உபதேசித்த வத்தியாயம்.

மிகுந்தவாயுளைத்தருகலும் விளங்குறப்பெற்றே
உகந்துவாழ்ந்தனனெனச்சதானந்தனோதலும்
மகிழ்ந்துசீர்பெறுசனகமன் மந்திரியொடு
புகுந்தனன்றிருவேங்கடமெனும் பொருப்பகத்தே. (கச)

நேரறத்திகழ்சாமிபுட்கரணிநீராடிக்
காமரனப்பொலிகோமியர் கடவுளைப்பணிந்து
ஏற்றப்புகழ்ந்தவனருளெய்தியேதனது
சிறுமபதியடைந்தறஞ்செய்தினிதிருந்தான் (கரு)

என்றுசூதனைமிசவன விருடியருவந்து
நன்றுநன்றெனுவியப்புறநவின்றவிக்கதையை
வென்றிவாமனமென விளம்பியபுராணத்தில்
துன்றுபாருளோர்க்குணர்வுற வெளிபெறச்சொனுமே. (கசா)

கங்கையினுஞ்சிறந்தது சாமிபுட்கரணியென்று
பிரமன் மார்க்கண்டருக்கு உபதேசித்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (சஙசக)

ருஉ - ஆவது சுகப்பிரமரிஷிக்கு ஸ்ரீநிவாசன் சேவைசாதித்த வத்தியாயம்.

தேவதரிசனமுனியைத்தேவலகனெனு மறையோன்சிறப்பநோக்கி
மூவரினுமுதலானபரப்பிரமமூர்த்தியின் சீர்மொழிவாயென்றே
ஆவலுடன்வேண்டவவனகமகிழ்ந்துகருணையுட னருள்வான்முன்னாள்
பாவலர்கள்புகழுமகாமேருவெனும் பருப்பதத்தின்சிகரமீதே. (க)

மாமதியுஞ்செங்கதிருமழுங்கவொளி தவழ்மணிகளாலேசெய்த,
காமருமாமண்டபத்திற்கதிர்மணியாதனத்தின் மிசைகவின்பெறவேறு
ஙகும, நாமகளோடினிதிருந்தநான்முகனை நவையிலருந்தவத்தோர்
நண்ணிச், சேமமுறப்புகழ்ந்தேத்தச் சிந்தைமகிழ்ந்தவர்கடமைத்
திருக்கணோக்கி. (உ)

வேறு. வேங்கடகிரியின்மகிமையைவிரித்து விளம்பிடயாவருமுவ
ந்து, பாங்குறக்கேட்குங்காலையிற்சுகனுட் பரிவுகொண்டியாவுறும
ந்த, ஓங்கலினடையாவிரும்பிநான்முகனை யொண்மலர்க் கரங்குவித்
தெழுந்து, தேங்கமழ்கமல மலரடிசேப்பத் தென்றிசைகடிதுறச்
சென்றே. (ங)

நலங்கொள்வேங்கடத்தை நண்ணியநகுறை நானுவிதயோகியர்தம்மைத், துலங்குறநோக்கிக் குமாரதாரிகையிற்றோய்ந்தெழிற்பாபநாசத்தும், இலங்குமாகாயகங்கையே முதலாந்திருந்தநீர்யாவையும் படிந்து, மலங்குசேல்வாளைவரான்மலிசுவணமுகியெனுமாநதியாடி.

அதினுறைகமலமலர்கள்கொய்தழகார பதுமதீர்த்தக்கரையணுகி
இதயமுன்மலாமாறுதனையிருத்தி யெண்ணிலாதவமியற்றுவதாம்
கதலிசண்பகமாமலகமந்தாரங்கபித்தநீடெலனைபுன்னகம
மதுமலிகுரவஞ்சந்தனமசோக மானவலகினுசுகந்தமாலம். (௫)

பனசநீள்வகுளநிம்பசம்பீரம் பன்னுபல்வகைத்தருச்செறிந்த
வனமதினுயருமிலக்குமிபதிதன் மந்திரந்தன்னையுச்சரித்துப்
பனியுறுங்காலநீரினும்வெம்மை பற்றியகாலமவன்னியினும்
இனிதுறவிருந்துதவஞ்செயுங்காலை யிந்திரன்றெரிந்துளேயெண்ணி.

மிகுமெழிற்றேவமகளிரைநோக்கி மேதினியடைந்துயர்சொன்ன
முகிநதிக்கருகிற்றவஞ்செயுஞ் சுகமாமுனிதவங்குலைத்திடீரெனலும்
நகைமணிப்பணியாலொப்பனைபுரிந்து நற்றவன்சூழலினண்ணிப்
பகாருங்கானம்பாடியுந்தண்டை பரிபுரம்புலம்பிடநடந்தும். (௭)

வாசனைமலருங்களபமுந்தென்றல் வருந்திசைநின்றணிந்தெதிரே
காசமுங்கலையுங்குலைத்துடுத்தழகார கருங்குழலகையணிவளைகள்
பூசலிட்டொலிப்பவிழ்ந்ததுமுன்னுதறிப் பொற்புறமுடித்துமைவிழிவேல
ஆசைகளுருவநோக்கியுநகைத்து மாடினாபரதநூன்முறையே. (௮)

இவ்விதமின்னோர்செயச்சுகமுனிவ னிருவிழிகளுந் திறவாமல், எவ்வமற்றுயர்மெய்ப்பரஞ்சுடரவனை யிதயமுள்ளிருத்திப்பத்திமையால, செவ்வியகனக மௌலிதோளணிசெந் திருக்குழைபசுந்துழாயாரம், திவ்வியவொன்பான்மணிச்சிகழிகையா திப்பொலம்பூடணஞ்சாத்தி. (௯)

ஆரணமுறையினர்ச்சனைபுரியா நின்றகமலைவராநிற்ப
வாரணிகலசங்கொங்கையர்தெருண்டு மனமருண்டந்தரத்தோட
காரணனுவணன்மிசையெழுந்தருளிநவையறுமொளிதிசையளப்பப்
பூரணகருணைபூப்பவச்சுகன்முன் பொற்பவன்றெதிர்முகநிற்ப. (௧௦)

அகக்கணானோக்கியஞ்சலிந்திருந்த தவன்புறத்தம்பகத்தாலும்
மிகத்தெளிவோடுகண்டடிவணங்கி வேண்டியானந்தமீதோங்க
மருத்துவம்பொதிமாமறைகளினாலும் வழுத்துதற்கரியனேயன்பர்
உளப்புறநாளுநினைத்தவையுதவு மொப்பிலாக்கருணையங்கடலே. (௧௧)

ருஉ-ஆவது சுகப்பிரமரிஷிக்கு ஸ்ரீநிவாசன்

சேவைசாதித்த வத்தியாயம்.

எனப்பலவண்ணமேத்துரைசுகனை யிலக்குமிநாயகனேங்கி
வனப்பொடுநாளும்வழுவறவுயர்ந்த வயிணவமந்திரத்தாலே
நினைத்தவைபெறுதியென்றுரைத்தகன்றனிமலமாயெங்குமாய்நின்ற
கனக்கருமேனிபவளவாயச்செங்கட் கதிரவனேமியங்கரனே. ()

நெடியவனகன்றபின்னராங்கவனை நெஞ்சுளேநினைந்துகொண்டநதக்
கடிகமழ்கமலப்பொய்கையினருகாக் கவினுறுஞ்சன்னிதியமைத்து
வடிவுறுமுருக்குமிணியொடுங்கணனை மநதிரத்தாற்பிரதிட்டை
படிபுகழ்தரச்செய்தநதணர்க் கதூறமெறட்டுளமபரிவுடனியற்றி. ()

மனத்திலானந்தமலிநதெழுஞான மலையினைவழுத்தியமபரனை,நினை
த்தெழுநதரியதவததினாவாழ்ந்த நெடிதகன்றுயர்நதெழிலசேர்ந்து,
கனத்தபைங்கனகமணியொளி பொருந்திக்கதிரவலமபுரியுமாமேரு,
எனத்திருநாமமுடையபூதரததுக வேகினனிருநதவச்சுகனே. (கசு)

எனவுயாசூதன்சௌனகாதியருக்கிசைத் தனனிவவெலாம்விரித்துக்
கனமுறுபதுமபுராணமென்பதனிற்கனை கடலுலகுளோர்க்கெல்லாம்
மனநனிவியப்பவழுக்கறஞானம வாய்ந்தெழவமுதெனச்செவிகட்
கினிதுறநாளுந்தெவிட்டிடாநலங்கொண்டியைபுறவியம்பினமாதோ.

சுகபிரமரிஷிக்கு ஸ்ரீநிவாஸன் சேவைசாதித்த வததியாயமுற்றும.

ஆக திருவிருததம (கஙருசு.)

ருங - ஆவது சூலிநரசிங்கவுபாசனைசெய்ததும் பதும

சரசின்பெருமையும் சுகர்சரித்திரமுமுரைத்தவத்தியாயம்.

மாதவத்தேவதரிசனன்மகிழ்நது மறித்துமதேவலகப்பேர்
வேதியன்றனக்குவிளங்குமாவிரிதது மேதகுமமிழ்தெனநலங்கொள்
சிதமுண்மலியுஞசாமிபுட்கரணி தீரத்தமாட்டமுகுறவிருக்கும்
ஏதமில்வராகவிறைவனாபாழிப் பீடெலாமினிதுறவிசைததான்.(க)

ஆளரியுருவத்தமலனைக்கரநதை யணிசடையானருச்சித்து, காளு
மெய்ந்நலங்கள்பெற்றகாதையினை நவிலுவன்கேளெனநவில்வான்,
நீளுமத்தீர்த்தக்கிரியினுத்தரத்தி னிகழ்த்துமாறைந்துகாவதத்தின்,
கோளுறுமுழுவைமுதலியவிலங்கின்குழாஞ்செறிபுறவமொன்றனதால்.

அந்தவான்கடத்தினின்மலர்த்தடமொன் றமைந்துளதத்தன்கொ
ழுங்கரையின், சிந்தையின்மகிழ்ந்துபரமனைத்தியானஞ் செய்தகிற்
புத்தினியென்னும், நிந்தையின்முனிவனெடி துறைகின்று னந்தகு
நேருதக்குறுமலையின், கந்தரத்தருகிற்பழுமரத்தடியிற கனத்தவோ
ர்பாறையினிருந்தே. (௫)

சூலியாளரியைக்கண்டுசேவிப்பத துணிந்துதொன்மறைமுறையொ
டுநாட், சாலவும்புனிதனுயுவந்திதயதாபரை மலர்ததடம்பொருட்
டின், மேலவன்றனைச்சேரத்தன்புளத்தடங் காவிருப்பொடுமெபூசனை
புரிந்து, மூலமாமனுவையுச்சரித்துக்கண்மூடி போகஞ்செயுங்காலை

இருந்தவச்சிலைபிளந்தெழுந்தாளரியிணை ரொளிமெளலிதோளணி
சீர், பிருந்தைமஞ்சரிமணிக்குழைகவுத்துவம பீதவமபரமொளிர்
கடகம, பொருந்துகைகளோராயிரமபொலியவின் பூப்பொதிபபு
நவடவனலும், வருந்திநெஞ்சுமிகதலைவுறவதிரத்தலு மங்கைபங்கி
னனெதிரகண்டான். (௬)

மிக்கவன்பொடுமஞ்சலித்தெழுந்தாடி மெய்புளகெழநயந்திருநால்
அக்கரப்பொருளேபிரணவமுதலா மாதியேயமலனேவிசய
சக்கரக்கரனேயுலககாரணனே தனிமறைமுடிவினின்றுடும
முக்கியமெய்மமைத்தேவனேயென்றுமுறைமுறைபணிந்துநின்றேத்தி

அயனெடுமெனையுமுலகங்களையுமுன் னருளினிறபடைத்தளித்தா
ங்கே, நயனுடுமொருவாய்விழுங்குதிபின்னை நயந்துகொப்பூழ்நறு
மலரின், அயார்துபாடின்றியவ்வெலாந்தருதி யப்பனேயருட்பெரு
ங்குன்றே, செயிர்மலியுயிருள்யானுமொனறலனே தேடியெறபுரந்
திடல்வியப்பே. (எ)

விதிமுறைவழுவாதருச்சனைபுரிந்து விளங்குமிவ்வரைமிசைநி
னுது, சதிருறுவடிவமெவர்களுநகண்டு தகைபெறப்பணிந்துநா
டோறும், துதிசெயவிருந்துசேவைதந்தருள் வாயெனச்சொலி
வேண்டியேதானும, புதியதெள்ளமுதமெனவவன்புகழைப் புகழ்க்
தருகிருந்துபூசித்தே. (அ)

தினமுமானந்தங்கொளிஇயுறைகின்று னுதலாலச்சிலமபினுக்குக்
கனமுறுநீலகண்டவெற்பெனப்பேர் கழறுவர்பூழில்சந்தடாந்த
தனிவனமகிற்புத்தினிவனமென்றே சாற்றுவாராங்குறைகின்ற
பனிமலர்த்தடத்தின்மூழ்குவோர்பவங்கள்பற்றறவிரைந்துபாறிடுமே

செய்ததும் பதுமசரசின் பெருமையும் சுகாசரித்திரமு முரைத்த வத்தியாயம்.

மகாதவஞ்சிவன்செய்தாளரியுருவ மாயனைப்பணிந்தவப்பிலப் பேர், அகோபிலமெனச்சொலவாரதன் பெருமையலகிடற்கரியதா மென்று, விகாரமற்றுயாந்தமுனிமனமகிழ்ந்து விளம்பினீள்புட்ப காத்திரியின், சகோரநீக்கரண்டமுலவுகோனேரி மகிமையைச் சாற்றலுற்றனரால். (௧0)

அத்திரிவசிட்டனரிதன்வியாச னகத்தியன்பிருகுமாரக்கண்டன்
சுத்தசாபாலிகௌதமன்சந்தி தூயசாண்டில்யமாமுனிவன்
மெய்த்தவபோதாயனன்றுருவாசன் மேதகுபராசரன்விசுவா
மித்திரன்றேவகுருசயமுனிமெய்விளங்கியசனந்தன்வான்மீகன் (௧௧)

காசிபன்பரத்துவாசன்மாண்டவியன் கண்ணுவனாதன்புலகன்
மாசறுகாத்தியாயனன் சிறந்தமனு சுகன்சௌனகன்சனாதன்
தேசுறுமாங்கீரசன்சனற்குமாரன சீர்கெழுபுலத்தியனேமன்
ஆசைவேரகழ்ந்தசிருங்கமாதவத் தோனங்கிராவாரணமுனியே. (௧உ)

சாற்றுமிம்முனிவரனைவருமெழிலசேர் சாமிபுட்கரணிதீர்த்தத்தின்
ஏற்றநன்குரைத்தாரினிதமா சிங்வாசனையெண்ணிபபத்திமையால
போற்றியநீரின்முழுகுவோரனந்தமபிறந்தைகடொறுமபுரிபவங்கள்
காற்றெதிர்பூளையெனக்கடிதோட விட்டகாமியமினிதடைந்தே (௧௩)

நித்தியவின்பவீட்டினைமருவி நிலைபெறாவாழ்வாகளீது
சத்தியமெனவேசாற்றினரென்று சாற்றலுநதேவலகபபோ
உத்தமமறையோனுவந்தகேட்டினமுமோரங்குசிராமாயவன்சரிதை
சித்தநன்கிரங்கிச்செப்பெனந்தேவதரிசனனசிந்தையுண்மகிழ்ந்தே.

புட்பகாத்திரியின்மகிமையு மதனிற்பூமகளூதன்வந்ததுவும, பெ
ட்புறவிரித்தாவின்றெழிற் பதுமசரசுறுமபெருமையும்புகல்வான்,
உட்பகைகடிந்தபிருகுமாமுனிமுன்னெளிர்பரத்துவமுணருதற்காக்
கடபொலிகமலனுடனரன்றனையுஞ் சோதனைகண்டவாக்கழிததே. ()

வேறு. விண்டுவினருகடைந்து தைப்பவேரியந்
தண்டுளவணியுமச் சாரங்கபாணியான்
கண்டுபசரித்துரை கனிந்துகூறலும
எண்டவன்பராபரனிவ னென்றேத்தியே. (௧௬)

சென்றனனவன்பத தூளிசெய்யவள்
தன்றிருமேனியிற் சாரந்ததாலெழில
துன்றியவவணருந தூயமாமனம
கன்றிடபபாதலங் கடிதெழுநதுபோய். (௧௭)

வேறு. கபிலமாமுனிசூழலிற் கலந்திடவவனும
சபலமாயினதின்றுாக தவமெனத்தாழ்ந்தே
உபயபாதமீதாருச்சனை செயவுகப்போடும
அபயமீந்துகின்றுளவ ணமர்ந்திடுங்காலை. (௧௮)

பரமனன்குறும்பங்கயச் செல்வியைநாடி
உருவமெண்ணில்கொடெங்கணு முலவிவிண்ணுயரும்
விரைமலர்த்தருமலிந்தெழில் விளங்கியகொல்லா
புரமெனப்பெயர்பொலி திருத்தலத்திடைப்புகுந்தே. (௧௯)

ஆங்ககத்தியன்பூசை செய்யர்ச்சையாமுருவம
தாங்குமிந்திரைதனைக்கணுற் றேதசவருடம
பாங்குறைந்தவக்காலையிற் பாரதிவானிற
நீங்கறும்மசரீரியாய்ச் செப்பலுற்றனளால். (௨௦)

வேறு புருடவுத்தமநந்தாயைப்பொருக் கெனக்காணவேண்டின்
தருமலிந்தோங்கிநீண்ட தக்கிணதிசையிறசென்றால்
மருமலர்பொதுளுஞ்சொன்ன முகியெனவளங்கொண்டேயோ
திருநதியுளததன்பாங்குத் தரதிசையிற்சேர்ந்தே. (௨௧)

மாதவரெண்ணிலாரம் மாநிதனைப்பராவிக்
கோதறவுறைகின்றாராங் கடைந்துகுந்தாயுதத்தாற்
சீதமுண்மலியுஞ்செய்ய செழுஞ்சரசொன்றுண்டாக்கி
மீதலததமாந்துமல்கி விரைசெயமபுயங்கடமமை. (௨௨)

வரவழைத்ததினுண்டாக்கி மகிமைசேர்ந்துயருமேகாக்
கரமனுவெனச்சொல்வேத மந்திரங்கழறியந்த
மருமலர்க்குழாத்தானங்க ளன்னையுண்மகிழச்செய்தால்
ஒருபதோடிரண்டாண்டின்மே லுள்ளுறை பவெகுளிதீர்ந்தே. (௨௩)

வருவளென்றுரைத்தலோடு மாமவனோவேநதென்ன
உருவமைமந்தெழிலசெய்சொன்ன முகிநதியுற்றேயாங்குத்
தெரியொளிக்குநதத்தாலோர் தெளிதடமமைததுவிண்ணின்
மருவுமுண்டகங்கடம்மை வாயுவால்வரவழைத்தே. (௨௪)

விரியுமக்குளனிலிட்டு வளர்ந்தபின்விளங்குமந்த
மருமலராலுஞ்சீர்சால் வானசரீரிமுன்சொல்
உரைதவருமலேயம் மந்திரவுருவிறலும
திருவுளானந்தமெய்தச் செய்தனனன்பினாலே. (௨௫)

பன்னிரண்டாண்டிவ்வாறு போயபின்பதின்மூவாண்டின்
மன்னியதெதுக்காற்றிங்கண் மதிவளர்பக்கமைந்தாய்ச்
சொன்னநற்றிதியி னுத்திராடநாளுசனன்வாரம்
தன்னினத்தடத்தினுப்பட்டயங்கு மம்புயங்கடம்மில். (௨௬)

செய்ததும் பதுமசரசின் பெருமையும் சுகர்சரித்திரமு முரைத்த வத்தியாயம்.

சகத்திரவிதழ்சூழ்செய்ய தாமரைப்பொகுட்டிற்றோன்றி
மிகுத்தபொன்னணிகளோடு விளங்குபொன்னுடைமின்ன
அகத்தெழுமுவகைபொங்கவருள் விழியிலகத்திங்கள்
முகத்தெழிறகஞ்சியோட முறுவல்கொண்டெதிரின்வந்தே. (உஎ)

அசசுதன்றன்னைநோக்கிப் பணிந்தெழுந்தங்கைகூப்பிப்
பச்சைமாமலைபோன்மேனிப் பரமனேநின்னையன்பால
இச்சைவைததேத் தும்பத்தர்க் கெளியனென்றறிந்தேனென்று
பொய்ச்சலிலகிளவியானன் குபசரித்த நகிற்போந்து. (உஅ)

என்பிழைபொறுத்தாள்வாயென் றிறைவியாங்கிசைத்துவானோர்
முன்புகலலாரமாலை முகுந்தனறன்றோளிற்சேர்க்க
இன்பமுற்றவளைமார்பினோ பெறுமேவந்திச்சிந்தை
அன்புறச்சீசிவாச னனைதையமராபாரத்தே. (உகூ)

வேறு. அந்தாதுந்துபிமுழங்கியாடிப் பாடியலாமாரிபொழிந்துமகிழ்வானோரதமமைப, வைகுந்தளவமஞ்சரியானைகைகி யிந்தபபதுமசரசிற்படிந்தோர பவங்கள்பாறப்பிச், சிந்தைநுதலியவெல்லாமபெறுவரென்றே செப்பியுவணன்றோளிறசோந்துசேட, விந்தயமடைந்துயர்திருககோனேரிமாடே விருமபடியாக்கருள்புரிவான்மெயிறைனே. ()

ஆதியானபுகல்பதுமசரசின்முழ்குமவாபிறந்தை தொறுமியற்றுந்தீமையெல்லாம, சோதியான்முனமிருள்போலவிநாளுநு சுகமபெறுவரெனவாங்கீரசன்பகிட்டன, கோதிறாதன்புலகன்குமபயோனிகோத்மனத்திரிமுனிவன் றொடக்கத்தோராங, கோதிறாதன்பெருமையுரைக்கடங்காதெனவுரைததுபின்னுமகிழ்ந்துரைசெய்வானே.

கலந்திகழுஞ்சுகமுனிவன் பண்டைநான்று நான்முகனுலுபதேசம்பெற்றேகொன்மை, மிலைந்தசிவன்றனினுமதிபத்திமேவி விளங்குசிறுபருவமுறுங்காலத்தேயும, மலிந்தவெழிற்றிருமகடாய் மால்பிதாவம்மாலடியா சுறறமகனுலகமெல்லாம், பலந்தருசுதேசமெனக்கருதியெங்கும் பற்றறவானந்தமொடுபடருங்காலை. (ஙஉ)

அருககனிடத்தனைவவுளம்விருமபி யாங்கணணுகவவன்கருணைமிகுவிழியானைக்கிப், பெருக்கமகிழ்ந்துயருமறைநான்கதாகப் பிரித்துரைத்தோன்பெருமகனென்றறிந்துசிந்தை, உருக்கமுறவுரைசெய்வான்முதலாமுன்ன முரைத்தவாச்சிரமவழிதபாதவண்ணம், இருக்குமுனியேமகவிலர்க்குத்தான மெக்கியங்கள் செயினுமுத்தியிலலையென்றே. (ஙங)

கலைபலவுமியம்புகையாற்கடிதிற்பூமி கலந்துன்றுபிதிர்க்கடன்கள் கழித்திடென்று, சொலவுநிந்துசுகமுனிமண்ணுலகின்மேவித் துணைக்கருணிமுககடனுநிதத்தற்குன்னி, உலைவறுதன்சாயையையோர்சுகனைச்செய்தேயுலகின்விடுத்துதயனிடஞ்சேரவந்த, நலனுறுசாயாசுகனுமுயர்வியாதநாமவிருடியை யடைந்துபணிந்துபோற்றி. (௫௪)

இணைபகர்தற்கரியவொருகனியைமன்றலெய்தி மகாரீன்றளித்தங்குறையாநின்ற, குணநயவந்தனைகளுக்குந்தனதுசீர்சால் குமாருக்கும பிரமவித்தைதனைபபோதித்து,தணிவறுமெய்த்தவர்களபுகழவியாதனுமேதனை யொவ்வாவிண்ணெழுந்தேயகன்றுநீண்ட, அணிதிகழஞ்சனகிரிவாழ் சீநிவாசனழகியநன்மகிமைதெரிந்தக்கானத்தே. ()

வேறு. நலந்தருந்தனதுசூழலினுயரு நான்மறைவிதிமுறைபபடியே மலர்ந்தசெங்கமலமலர்மகண் மருவுமாாபனையெழுந்தருளச்செய,திலங்குதன்குமாரந்தணரோடுமெழிறதிருமலையடைந்தவணில், துலங்குகோனேரிபடிந்துமாயவனைத தொழுதுநின்றேதியேசொலவான்.

சுத்தசாத்திகபரமனேபணியுந் தொண்டாகட்கிரங்கியேகருணை
வைத்துகாடோறுமினிதுறக்காக்கு மாதவாசீதராமுதலாம
கத்தனேதமியன்புத்திரர்களுக்கு கலந்துடன்வருமறையவாக்கும
எத்திசாமுகமுமபுகழுமுன்விழவினியல்புறுமபணிகளையெலலாம ()

பரமபரையியற்றிவாவுநன்கிந்த பண்புறுகுலத்திலுகமென்போ
வரும்படியாயுமவாந்தருகென வமமாயனவ்வரந்தரபபெற்றே
விரும்பியசாயாசுகன்குமாருக்கும் வேதியாதமக்குமாலபணிசெய
தருமபதமடைவீரெனபபணித்தருளி யகத்திலாவைந்தமீதுாா. (௫௮)

வேதமின்ஞானசுகமுனியான் முன்பிரதிட்டை செய்தகண்ணனையும்
மேதகுநீலாமபரனையும பதுமசரசையும விருபபுறபபணிந்து
போதன்வாமுலகிற் புகுந்தனனென்று பொய்யறுதேவலகப்பேர்
வேதியன்றனக்குவிளங்குறத்தேவதரிசனமுனிவிளம்பினனே (௫௯)

என்றுயாகூதமுனிவனைமிசமவா ழிருடியாக்கிசைத்தனனிதனை
நன்றெனவுவவாச்செவியினேற்போரநவையறவாழ்ந்துபின்மேலாம்
மன்றலந்துளவத்தற்பரன்பதத்தின் மருவுவரிவ்வெலாமேன்மை
ஒன்றியபதுமமெனப்பெயர்பூண்ட வொபபிகுபுராணமோதிமொல்.()

தூவிரசிங்கவுபாசனைசெய்ததும பதுமசரசின் பெருமையும்

சுகர்சரித்திரமுமுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம். (௧௫௧௬)

(உஉ) ருச-ஆவது சுவணமுகி கல்லியைநதிமகிமை யுரைத்த வத்தியாயம்.

சுரத்துவாசமாயுறை நறுஞ்சுருதிநூற்றெருண்ட
பரத்துவாசமாமுனி பணிப்பணியணிசம்பு
சிரத்துவாசவெங்குருதி சிந்திடவிலாற்புடைத்த
கரத்துவாசவன்மைந்தனை நோக்கியேகழறும். (க)

முன்னர்நன்னதிமகிமைக ளனைத்தையுமுறையால்
பின்னகங்கொளநிகழ்த்தினே மவற்றினிற்கங்கை
என்னுமாற்றுடனெமுனைசோசங்கமமகிமை
தன்னினுமுயர்ந்தெழிற கதிதருவதாய்விளங்கும். (உ)

நலங்கொளுஞ்சொன்ன முகிநதியோடுகல்லியையென்
றிலங்குமாநதிகூடு சங்கமத்தினிலெபதி
வலங்கொணேமியான் றிருக்கழனமனத்துறக்கருதித
துலங்கஆழ்குநர்பவங்களெல்லாந தொலைவுறுமே. (ங)

அத்தலத்தினுக்கரை குறைபிரண்டியோசனையின்
உத்தரத்தினின்யோசனையொன்றினும்பாகடாழ
சுத்தவேங்கடகிரியெனச் சொலும்பெயர்பெற்று
வித்தகஞ்செறியற நதிகட்கெலாமேலாய். (ச)

விளங்குவேங்கடமலைமிசை வேரியங்கமலன்
களங்கறுத்தவனிந்திரன் முதற்கடவுளரும
துளும்புதெண்டிரை சூழுலகத்திலவாழ்பவரும
உளங்களிந்துசேவிக்க விந்நிரையு நெடுமால். (ரு)

அடியவாசகுறுநீ வினையனைத்தையுங்கடிந்து
கடிதினிட்டகாமியங்களைக் கருணையோடளித்து
நெடியவானந்தநிலயமானத்துணிற்கின்றான்
வடிகொள்வேலினையெனவிசயன் மிகமகிழ்ந்தே. (சா)

எழில்கொள்வேங்கடமெனும் பெயர்வரைமிசையிருந்த
பழமறைப்பொருளாகிய பரமனாதனியின்சீர்
முழுதுமென்றனக்குவப்பொடு மொழிகெனப்படிமேல
தொழுதுவேண்டலும பரத்துவாசலாபினுஞ்சொல்வான். (எ)

வேறு. ஆதியிலேனவுருவெடுத்தம்பினுழ்ந்தனி துயரொடுங்கிடந்த பூதலமடந்தைவெள்ளியகோட்டிற் பொலிதரப்பொறுத்துமுன்போல்வைத், தேதமின்மானதோத்தரமலைநீ டெண்கிரிமேருமால்வரையென், றேதுறுசயிலமனைத்துமாதாரமுறவுளக்கருணையாலமைத்து.

விடங்கலுழெயிற்றுப்பைந்தலைப்பாந்தள் வேந்தனைப்பொருக்குமா
பணித்துத், தடம்பெருங்கமடவுருவெடுத்தெவைக்குந் தாங்குமாதா
ரமாய்த்தாங்கி, அடுந்திறலராவிசைர்மனித ரடல்கெழுமிருகமம்
பறவை, யொடுந்தரையூர்வ னிற்பனவெனவோ தெழுவகைத்தோ
ற்றமுமுதவி. (கூ)

கவினவக்கோளுட்கனையொளியுறவே காலசக்கரத்தினிறுவிச்
சுவணபூதரத்தை தக்கதிதவறுமற சுற்றிவான்சுலாமபடியியற்றி
கவைபறுகாலவிவரமுணர்த்தி நவின்மறைமுதற்பலகலைதந்
தவரவர்கதரியதொழிலவழி நடக்குமடைவுகுன்றாதருள்புரிந்து.(க0)

அந்தரியாமிபிறப்பிலியாகி யமருவோன்கற்பங்கடோறும
வந்துகன்னிகையாலவதரித்தெவ்வுலகையுமகிழந்துகாத்தளிக்கும்
சுந்தரவரியிப்பிரமகற்பத்திம றுளங்கில்வெண்கேழலாய்த்தோன்றி
சுந்தவில்வேங்கடாத்திரிதனிற் பூநங்கையைமடிமிசையிருத்தி. (கக)

எவ்வுலகவர்க்குஞ்சேவைதந்திருக்கின்று னதனைவியல்பெரியோர்
செவ்வியசுவேதவராகநற்பமெனச் செப்புவரபபெருமானைக் [து
கொவ்வைபஙகனிவாய்வாணிதன் கொழுநன சுறுகியாராதனஞ்செய்
பவ்வநீராடைநிலமகள்கொழுநாபரமனேயெனபபணிந்தேத்தி.(கஉ)

இப்பெருமாவங்கண்சேவிப்ப வெவர்களுமவெருவுவரதனைல்
துப்பமபரனைச்சிறியனாசாந்த வுருவுகொண்டருளெனவேண்டிச்[கு
செப்பவங்ஙனமேசேவைதந் திருக்கின்றனெனத்திறல்விசயனுக்
குப்பகைகடிந்தபரதுவாசபமோ முனிவனன்குறமொழிந்தனனே.

என்றுமெய்ச்சூதமுனிவனைமிசம்வா ழிருடியாககிசைத்தனனிதனை
நன்றுமக்காநதமெனும்புராணத்தி னவையறுதீர்த்தகாண்டத்தின்
மன்றலங்கமலமலாமலிசுவண முகிநதிமான்மியந்தனிலை
நன்றலைவேலையெழும பூதத்தின் சுவையெனவினிதுசொற்றிடுமே.()

சுவணமுகி கல்வியைநதி மகிமையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆ திருவிருத்தம் (கசக0.)

ருரு - ஆவது சங்கன் சரித்திரமும் அஞ்சனை வரம் பெற்றது முரைத்த வத்தியாயம்.

மெய்த்தவப்பரத்துவாசமாமுனிவன் விசயனைநோக்கியேமீண்டும்
இதந்தமன்மகிழ்ந்துசெப்புவான் மேனுடகேகயதேசமாணிருபன்
உத்தமச்சுருதாபிதானனென்கின்றோ னுதவியசங்கனுமரசன்
பத்திசெய்தரியைக்காணவுள்வேட்டுப் பகருமகம்பலவியற்றி. (க)

௫௫-ஆவது சங்கன் சரித்திரமும் அஞ்சனை

வரம் பெற்றது முரைத்த வத்தியாயம்.

நலமுறும்விரதங்களையனுட்டித்து நான்மறையவருளமகிழப்
பலகொடைதானம்புரிந்துளமபுரிந்தும் பரமனைக்காண்கிலாதுகித்
தலமதின்மயங்கியிருந்துழியெங்குநதனியனையிரக்குமெம்பெருமான்
அலைவறுவிசும்பின்மிசையசரீரியாகவே கருணையோடறையும். (௨)

வேந்தனேபிழையொழிதியென்றயர் வில்விழுமியவேங்கடாத்திரி
யின், சேர்ந்துநீதவஞ்செயென்னலுங்கேட்டுச் சிந்தையின்மிகமகிழ்
வெய்திய, பூந்தருமலியநாடுநன்காமபபபுதல்வன் வச்சிரன்றனைக்
கெழிலசேர், காந்திசெய்மகுடம்புனைந்துயாகருட மலைமிசைக்கடி
துசென்றனனால். (௩)

சென்றுகோணேரிபடிந்ததன்கரையிற் றியானயோகத்தினிருப்
பத், தென்றமிழ்முனிவனுதியநவதமெதோர் தேவாதவதருமதலோ
ரும், மன்றலந்துளவமாலைச்சிறப்பரனை மனசிடைவழுத்தியாங்கு
றலும், வென்றிகொளேந்தலகண்டடி பணிந்து விருப்பொடுமுகமன
ன்குரைத்தே. (௪)

விருந்தராயவண்மையிருந்நரி புகழ்மைவி நப்பொடுவாழ்ந்துறவெழி
லார், கருந்தடநெடுங்கடகமலைவாழமாதவன் கருத்துவந்தவனெதிர்
தோன்றி, அருந்தவரெவாகதும வேண்டுவதளித்து தவம்புரிசங்க
னுமரசைத், திருந்துறநோக்கியிம்மையமமைகருஞ் சிறப்பறவரம
ருள் புரிந்தே. (௫)

கண்ணினுக்குறுநவந் தோன்றிலாதவணிற் கரந்தனனைகையினலே,
மண்ணினிற்றிருவேங்கடமலைதனக்கும வளமகொள கோணேரியென்
றுரைகதும், புண்ணியதீர்த்தங்களுக்கு நேரிமாண்டதிலுமபுக
லுதற்கில்லை, இண்ணியதிகிரிச் சீநிவாசனைநேர் தெய்வமுமிலலை
யென்றுரைத்தே. (௬)

பின்னருநவிலவா னஞ்சனையெனுமபெண் பொருந்தவமியற்றிடுங்
காலை, மன்னுநன்மதங்கமாமுனியவளை மகிழ்ச்சியோடினிதுறநோ
க்கி, என்னகாரணத்தா றவஞ்செய்கின்று யெனநிசைப்பவோர்
புத்திரன்வேண்டி, இந்நிலத்தரியதவமபுரிகின்றே னெனலனுங்கரு
ணையுண்மலிந்தே. (௭)

வேங்கடவரையின்மேவியாகாய கங்கையின்விளங்குறமுழ்கிப்
பாங்குறவிருந்தாசுகண்றனைக்குறித்துப்பழதறுதவஞ்செய்தியானல்
ஓங்கியதிறல்சேர்புத்திரனினைக்குறப்பவிப்பனெனவுரைத்திடக்கேட்டுத்
தேங்கமழ்குழலம்முனிவனைப்பணிந்துசென்றுவேங்கடமலைசேர்ந்தே

புகலுமாகாயகங்கையிற்படிந்து புலனவித்தருந்தவஞ்செயவா
சுகனெதிர்தோன்றிமிருவலனுடைய சுதனினக்கெய்திடுமென்றே
அகமகிழ்வுடனேவரந்தரப்பெறறேயமர்ந்துளிமறைகளுன்கென்னப்
பகர்முனிதோன்றியுலகெலாமபுகழும்பாலனைப்பெறுவையென்றறைய.

அஞ்செவிமடுத்தவ்வஞ்சனைபெரியோ ரருணனியடைந்தனமென்று
நெஞ்சகமுவந்தங்கருந்தவமுஞற்றி னைத்ததுபெறறனளெனவே
விஞ்சியதவஞ்செய்பரத்துவாசபபோ மெய்மமுனியகமிகவுவந்து
வஞ்சமில்விசயனினிதுறக்கேட்க வழுத்தினனன்பொடுமாதோ.(க0)

எனவுயாசூதமாமுனி சௌனகாதியாக் கிசைத்தனனிதனைக, க
னைகடறபுவியின் வாழ்பவாதெளியக் கழறுமீரொன்பதென றுரைக்
கும, இனிதுறுபுராணஙகளினுளன்மெனறியமபவியை புறுமிசை
பெறுகாநதம, தனிநலமபெருகும வேஙகடமகிமை சாறறியவிடத்
தினிறசொலுமே. (கக)

சஙகன்சரித்திரமும அஞசனைவரமபெற்றது முறைதத
வததியாயம முறறும.
ஆ திருவிருத்தம் (கசஉக)

ருக - ஆவது மார்க்கண்டர் கருடனாற் றிருமலையடைந்த வத்தியாயம்.

மேதையோராய்நனிவிளஙகுசௌனகர்
ஆதியாமுனிவரஞசலிசெய்தின்னுமும
கோதிலாவேஙகடமகிமைகூறெனச்
சூதமாதவனெதிர்சொல்வதாயினான். (க)

மாசறுதவத்தின் மாக்கண்டமாமுனி
ஆசையினருள்பிதாவனையை யஞசலித்
தோசையுறறிடுகடலுலகிறறிபபிய
தேசமெய்துதங்கியானசிந்தையெண்ணினேன். (உ)

விடைதருவீரென வேண்டியேமலர்
அடிமிசைபணிதலு மவாகளய்யவெம்
முடனிருந்தெஙகளுக் குவப்பவேவவிப்
படியினீசெய்துயா பயனகளெய்துவாய். (ங)

உன்னையாமபிரிந துயிருய்கிலோமெனச்
சொன்னதாய்தந்தையைநோக்கிச் சொல்லுவான்
என்னபேறெய்திலு மீன்றமூப்பினர்
இன்னருளின்றி யேகுதறகாதென. (ச)

யடைந்த வத்தியாயம்.

பெரியவர்கிளத்துதலானற் பேர்பெறு
திருமலிதலமுடன் றீர்த்தயாத்திரை
விரைவினிற்சென்று நம்பிதிர்கள்மேன்மையின்
மருவயானினைத்தனன் மனத்திறைகையால். (ரு)

நன்றெனவிடைதரி னொராண்டினுட்
சென்றுமீள்குவனெனச் செப்பக்கேட்டருள்
ஒன்றியமனத்தவ ருடம்படச்சொலீஇ
மன்றலாமலரடி வணங்கிவாழ்த்தியே. (சு)

அந்நரநெறியதா யடைந்துகாசியின்
வந்தடைந்துயாவரு நதிபடிந்தெழில்
இந்தணிசடையன் பாலிருந்துசிலபகல்
பிந்திவிண்வழியினும் பெயர்ந்துபோகுழி. (எ)

ககபதிவரவெதிர் கண்டுபோற்றியிச
சகமதிலெங்ஙனஞ் சார்கின்றாயமிகுந்
தகையுறும்புண்ணியத் தலமெங்குள்ளது
புகலெனவுவப்பொடு புகலவதாயினன். (அ)

தென்றிசைதனிலெழில் சிறந்தவேங்கடம்
என்றொருகிரியுளததனிலெவ்வயில்
நன்றுயிர்முனிவர் விண்ணோடருந்தவத்
தொன்றியமனத்தராயுறைவாநாளுமே. (கூ)

புண்ணியப்புனலபல பொருந்தியுள்ளதவ்
வெண்ணருநதிக்கெலா மிறையதாயுயர்
கண்ணகல்சாமி புட்கரணியென்னவோர்
தண்ணுறுநதி மெழில சார்ந்துவைகுமால. (க0)

அத்தடத்தினுக்கு மேலாசையின்றெளிர்
சுத்தவெள்வராக மாந்தாயமாயனுஞ்
சித்தமுளமுவந்து நஞ்சிவாசனுங்
கத்தமூந்தொழுமமாமேற கருணைகாட்டியே. (கக)

இனிதுறச்சேவைதந் திருக்கின்றான்றனிப்
பனிவரைக்கேகியங் கீர்படிந்துயர்
தனிமறைமுதலையாந் தரிசிப்போமென
வினவிமார்க்கண்டனு மிகவிருப்பொடே. (கஉ)

கடிதின்வேங்கடமலை கலந்துபொன்னிறப்
படாசிறைப்பன்னகப் பகைவன்மேலன்பு
தொடர்வங்குளவளந் துருவிநோக்கியே
இடரினியிலையென விருந்திட்டானரோ. (கங)

எண்ணமிசவனத்திருந்த வேதியர்க்
கின்னதீர்சூதனங் கிசைத்தனன்னிதை
இந்நிலத்தன்னின் மார்க்கண்டமென்றுபோ
மன்னியபுராண மாண்புறவழங்குமே. (க௪)

மார்க்கண்டர் கருடனாற் றிருமலையடைந்த வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (க௪அ௫)

௫எ - ஆவது மார்க்கண்டருஞ் சுத்தரும் ஸ்ரீநிவாசன் சேவைபெற்ற வத்தியாயம்.

பண்டைநூன்முழுதுநேர்ந்த பழுதறுசூதனென்னும்
ஒண்டவன்பின்னுஞ்சொல்வா னைமினமார்க்கண்டனமுநீர்
உண்டமாதவன்மாணுக்கனுடன் கலந்தவணின்மேன்மை
கொண்டதீர்த்தங்களெல்லாங் கோதறக்குறுகியாடி. (க)

சாமிபுட்கரணிதோய்ந்து தகைபெறுவெள்வராக
நாமநற்பரனைப்போற்றி நளினமைமாபின்வைத்த
தாமரைக்கணனைத்தாழ்ந்து தவறறுமறையாலத்தி
ஓமெனும்பொருளேநின்னை யலலதொன்றிலையென்றே. (உ)

வந்தடிபணிந்தேனென்னை மலர்க்கணேனக்கொருநா
சிந்தைவைத்தாள்வாயென்று செபமிமுனனிற சசிரா
விந்தைதன்பதியுவந்து விருமபியருரைசெயென்ன
ஐந்தடக்கியமார்க்கண்ட னனபுமீதுறசசொலவானை. (௩)

மணங்காழ்துளவமாலை மாதவமுன்னுன்னை
வணங்கிமிக்காயுள்பெற்று வேண்டுவரமபெறறுய்ந்தேன்
அணங்கரவிறைவன்றுங்குமவனியினடிகளபாதத
திணங்குமன்பிடைவிடாதிப போதருளபுரிதலவேண்டுமே. (௪)

என்றடிவணங்கியேத்த வீறிலாவாதிதேவன
நன்றெனககருணையோடுமவ்வரநல்கித்தீமை
வென்றமார்க்கண்டனென்னும வேதியனுடனேவந்த
தென்றமிழ்முனிக்கன்பாய சீடனைச்சிறபபநோக்கி. (௫)

என்பதமசேவைகண்ணுற் றேத்தியபரிசினனீ
உன்பலமெல்லாநீவி யுயாவுறடச்சுததனுளுய்
அன்புறக்குரவன்சூழ லடைதியென்றருளாலாடும
இன்புறத்தொழுதுபோயங்கிருந்த தவமுனிவர்தம்மை. (௬)

ஸ்ரீநிவாசன் சேவைபெற்ற வத்தியாயம்.

பணிதலுமவர்களுக்கி யாவனீபகருகென்ன
அணிகிளர்சுத்தனந்த வந்தணர்களையுமாங்கு
துணையெனவழைத்துவந்த தூயமார்க்கண்டனென்னும்
இணையிலான்றனையுநோக்கி யியம்புவதாயினனால. (௭)

எழிலுறுகச்சியூர்யானிருப பிடமிலம்பாட்டாலே
அழகுறுநித்தியகன்மமனைத்தும் விட்டலைந்துதிய
இழிவுறுதாத்தானமபெற றெஃபெருங்குடும்பந்தன்னைப்
பழுதறநாள்கடோறும் பசிதவிர்த்தினிதுகாத்தேன். (௮)

அங்குளமறையோர்நிந்தை யறையவென்மனைவிகேட்டுச்
செங்கைசென்னியிற்குவித்துத் தெருமரலெய்திநோக்கி
மங்கியகுணபகன்மக் குரியவாமவரிகோவாது
சங்கையிறீயவாயதான நீபெறுபெருநாளும. (௯)

எங்களுக்கிடலாலன்றோ விளிவுறும்பவத்துக்காளாய்த்
துங்கவேதியரெல்லாரந் தூற்றுதல்செயவும்பெற்றோம
இங்கிவையனைத்துநீக்கி யெழிற்றிருமலையினெய்திச்
சங்குசக்கரக்கையானைத் தரிசனையன்பிற்செய்தால். (௧௦)

பவவினைநீங்கியிட்ட காமியப்பயன்கள்பெற்றுப்
புவனியின்வாழ்ந்துபின்னாப் பொருவில்வீடடைவரென்றே
அவமறுமுதிஞர்சொல்வ தாதலாலவணிசென்று
உவமையில்பெருமாற்போற்றி யுய்யலாமென்னக்கேட்டே. (௧௧)

அக்கணத்தயருஞ்சொன்ன முகிந்தியனுங்கியாங்கண்
மிக்கவன்போடுதம்ப முனிகழல்விருப்பியேத்திப்
புக்குமென்செய்கையெல்லாம் புகலவம்முனிவனென்னைத்
தக்கநற்கருணைபொங்குந் தடங்கணாலினிதுநோக்கி. (௧௨)

வேங்கடமலைக்குச்சென்று விளங்குகோனேரிதோய்ந்து
தேங்கமழ்துளவமாலைச் சிரீதரப்பெம்மான்செய்ய
பூங்கழல்வணங்கினுனும் பவமெலாம்போக்கிச்சேடன்
தாங்குபேருலகிற்சுத்த னெனும்பெயர்தருவனென்றான். (௧௩)

அந்தவாசகங்கேட்டிந்த மலைமிசையனுகும்வேலை
நொந்தவெற்கடிகள்சேவை நொய்தினெய்தியதானங்கள்
இந்திரைபதியைக்கண்ணுற் றெழிலுறவினிதுநோக்கி
வந்தனைபுரியப்பெற்றேன் மகிழ்ந்தவனருளும்பெற்றேன். (௧௪)

என்னவம்முனிவர்முன்ன ரேதமின்மார்க்கண்டேயன்
றன்னையன்பொடுபுகழ்ந்தே சாற்றியம்முனிவன்றன்னைப்
பின்னருமினிதுநோக்கிப் பேசுவானகத்தியன்பாற்
கன்னியந்துளவினுன்றன் காதையன்போடுகேட்டு. (௧௫)

வளமலிந்துயருஞ்சொன்ன முகிநதிமருங்கிற்சின்னாள்
உளமகிழ்ந்திருந்தாலவ் வொண்டவன்சீடனென்றே
ஒளிகிளரபிதானமவர்க்குற்றதென்றுரைத்தலோடும்
தெளிவுறவினுவல்செய்தச் செழுமுனிசெப்பலுற்றான். (௧௬)

அரியநற்றவத்தான்மிக்க வகத்தியமுனிவன்பானை
இருவருஞ்செலவோமென்று வெழின்மலையிழிந்துபோந்து
தெருளுறுமுனிவர்நாப்பட் சீருறவிருந்தவந்தப்
பெருமுனிசூழலெய்திப் பெட்புறப்பணிதலோடும். (௧௭)

தமிழ்முனிமார்க்கண்டப் போத்தவனைநன்முகமன்கூறி
அமைவுறச்சுதத்தமோடங் கமர்ந்தருமருந்தேயன்ன
விமலமாலசரிதையந்த மெய்தகுமுனியாற்கேட்டுத்
தமருடன்கலந்தானென்று சாற்றினன்சூதன்மாதோ. (௧௮)

இப்பெருஞ்சரிதமெல்லா மினியமார்க்கண்டமென்னச்
செப்பியபுராணத்துட்டே திகழ்திருவேங்கடத்தின்
ஒப்பறுமான்மியத்தை யுரைதருமிடத்தினக்கு
தப்பறவிரிவதாகத் தெளிவுறச்சாற்றுமன்றே. (௧௯)

மார்க்கண்டருஞ்சுத்தருமன் ஸ்ரீநிவாசன் சேவைபெற்ற

வத்தியாயம் முற்றும்.

ஆக திருவிருத்தம் (௧௪௫௪.)

௫௮ - ஆவது அருந்ததிதவநிலை யுரைத்த வத்தியாயம்.

கருந்தடநெடுங்கட்கதிர்முலைவேய்த்தோட் கலைமுழுமதிமுகத்து
வர்வாய், அருந்ததிவசிட்டனடிமலரிறைஞ்சி யாசிலாமங்கையர்க்
கெல்லாம், பொருந்தியபதிதன்றொழும்பலாலுயர்ந்த புண்ணியம்
வேறிலையென்று, திருந்துமெய்யறிவாற்றெளிவுறும் பெரியோர்செ
ப்புவராகையினாலே. (௧)

அடிகடம்வாய்மையன்றிவேறறங் களாசரித்திடினெனக்கவையிப்
படியிலைசப்பயவாதென்றுளங் கருதிப்பகருகின்றேனலஞ்சிறந்த
கடிகமழ்துளவத்தாமனைக்குறித்துக்கருதருந்தவஞ்செயநினைந்தேன்
விடைதருகெனவுமம்முனிசால வேட்கையோடுரைக்கலுற்றனனால்

(உகூ) ஸ்ரீ அ-ஆவது அருந்ததிதவநிலையுரைத்த கஎ

வத்தியாயம்.

அஞ்சனகிரியென்றியாவரும்போற்ற வுளததன்மான்மியமெழில்
சேர், கஞ்சநாணமலரோனெனக்கருள்சுரந்து கழறயான்கேட்டுள
தென்லகு, வஞ்சிநுண்ணிடையாய்வணி னீமருவிவளங்கெழுதுமபு
ருவென்றும, விஞ்சியசலஙகொடூர்த்தமுட்படிநது மேதகுதவஞ்
செயென்றனளுல. (ரு)

அநதவாசகங்கேட்ட டிடபாணிநதவன்ற னருள்கொடமமலைமிசையு
ணுகிச், சிநதைய்ன்மகிழ்நதுதுமபுருதீாததஞ் சென்றுகண்டதிற
குடைநதெழுநது, வநதைகேளவனைததன்னுளததினிலிருவி விள
மபுமோாபன்னிரணடாண்டு, நநதலிறவத்தோருளம்வியப்பூற நற்ற
வமினிதுசெய்காலை. (சு)

ஆழியான்மீனத்திஙகளுத்தரத்தி னலர்மகளுடனகமகிழ்ந்து
ஏழிருமபுவனஙகளுமொளிதவழ வெதிாவரக்கண்டடிதொழுது
வாழிமாமறைகளாலுமவாழததரிய மாயநின்புகழ்பணியிறையும்
ஊழிநாளளவிட்டுரைபபினுமடங்கா தென்னின்யானெங்ஙனமுரைக்கேன் ()

என்றுபலவிதமாயெத்ததுமுகுநத னிதயமுட்கருணைமீதூர
ஒன்றியமனத்தளாகியென்றன்னை யுளஙகொடிஙகருநதவநெடுநாள்
நன்றுறப்புரிநதாயாதலின்வேண்டுங கவ்வையையநவிலெனக்கடாவ
நின்றிருகரஙகுவிததுளானநத நிரமபிடநிகழ்த்துவதாளுள். (அ)

அய்யனேமூன்றுபுவனமீதுள்ளோ ரனைவர்க்குமிந்தநற்றீர்த்தம,
வெய்யபாதகஙகள்விலக்கிநறபேறறைவிளஙகுறவுதவவுஞ்சிறநத,தூய
யவிமமலையின்மகிமையைக்கேடபோா சொல்லுவோாதஙகளுக்கெ
ல்லாம,வையகமதனினினைத்தவை மருவிவாழவுமவாமருளென்றாள்.

அச்சுதனுகநதவ்வரமவட்கருளிப் பின்னருமறைகுவான்கற்பால
உச்சமாமடவாாதமகமெலா நாளுமுன்பெயருவமிகுமபொருளாய்
எச்சகததவருநவிலுவரெனவே யிசைத்துவிண்கரநதனனென்று
இச்சைவேராறுத்தசூதமாமுனிவ னியமபினன்சௌனகாதியாக்கே.

செப்புசாத்திகமாயுயாமகிமை சிறந்தகாருடமெனவுரைக்கும்
ஒப்பறுபுராணத்துரைசெயுமிதெலா மோதநீர்க்கடலபுடைசூழும
இப்புவியதனிற்கேட்பவர்சொலவோ ரெழுதுவோரிட்டகாமியங்கள்
தப்பறவடைநதுபின்னரினழியாப் பதத்தினிற்சாருவர்மாதோ. (கூ)

அருந்ததிதவநிலை யுரைத்த வத்தியாய முற்றும்.

ஆ. திருவிருத்தம் (கசஅ.)

ருச - ஆவது வீட்டுமாசாரியர் தருமனுக்குத் திருமலையின் ஸ்ரீநிவாசன் வரவுரைத்த வத்தியாயம்.

தருமன்வீட்டுமன்றனைப் பணிந்தெழுந்து கைகுவித்து
விரிமலர்ப்பொழில்வேங்கட மலைமிசைவிரும்பித்
திருவிணையகன்சேர்ந்தமை யினிதுசெப்பெனவும்
பெருகுமன்பொடவ்வீட்டுமன் பேசலுற்றனனால். (க)

மடன்மலர்ப்பொகுட்டுறை தருமறையவனீன்ற
கடவுண்மாமுனியாதிநாட கமலலோசனன்றன்
அடிதொழுதகுறுமாசை யானேகுழிஞான
வடிவுறுஞ்சுகனகத்திய மாதவன்முதலோர். (உ)

கண்டுபற்பலவேத்தல்செய் துளங்கொடுகரைவார்
பண்டைமாமறைமுடிவினி னடம்புரிபரமன்
அண்டைசென்றடிதொழ வுளத்தாசைமிக்கடைந்தோம
எண்டபோதனுமெவனுநிற் காணலாமென்றார். (ங)

என்னவாசகங்கேட்டிசை யாழ்முனியிசைப்பான்
மன்றலந்துழாய்மரகத மேனியான்மண்மேல்
துன்றுமன்னுயிர்கடெல்லாஞ் சூழொளிவிசும்பும்
நன்றுறுமப்பியோதத்தியு நாடுதற்கரிதெனவே. (ச)

திருவுளத்துளேகருதியச் செகத்துமன்பதைக
கருள்சுரந்தயரஞ்சனைத் திரிமிசையணுகிக்
கரியனாயிருபோன் மெனக்களிப்புடனருச்சை
உருவமேவியமயோன் னெழிலுரமிலங்கிடவே. (ரு)

ஆவலோடுவந்தடிதொழு மன்பருக்கெல்லாம்
சேவைதந்துளன்றெருமரே லென்றுசெப்பிடலும்
மேவுநான்மறைவிழுத்த வர்விருப்புறவினவிச்
தேவதேவன்வாழ்சேட பூதரத்தினிற்சென்றார். (சா)

விண்டலத்தவர்விழுத்தவ வேதியர்சிறந்த
மண்டலத்தவர்தம்மொடு வந்தவனுலகம்
உண்டவன்றனையெணித்தவமு வந்துசெய்வதெலாம்
கண்டுசெங்கையினடங்கொணு மிகுகளிப்புடனே. (எ)

நதிக்கெலாமுயர் சாமிபுட்கரணியைநாடிக்
கதிக்குக்காரணமீதலா விலையெனக்கருத்தின்
மதித்துமூழ்கியங்குள வராகத்திருமாலைத்
துதித்து வேண்டியன்பொடு தொழுதானந்தமுறவே. (அ)

திருமலையில் ஸ்ரீநிவாசன் வரவுரைத்த வத்தியாயம்.

உதயமண்டலமுறழ்வென வொளிதவழ்மணிகள்
பொதியுமானந்தநிலயமானத் திடைப்பொருந்தும்
மதுமலர்த்திருமகடனை மார்பில்வைத்தவனை
எதிரடைந்துகண்டிறைஞ்சியன் பொடுபுகழ்ந்தேத்தி (கூ)

மந்திரங்களான்மலர்கொடு சிலரருச்சித்தார்
சிந்தையன்பொடு தூபதீபஞ்சிலர்கொடுத்தார்
கந்தநறகனிகாய்களைச் சிலர்களிப்புடனே
முந்திவைத்துநிவேதனஞ் செய்தனர்முறையே. (க0)

இன்னவாறெலாமிருந்த வரினிதினுங்கியற்றக்
கன்னியந்துழாய்மாலையான் கருணையுண்மகிழ்ந்து
அன்னவர்க்குளமகிழுமபி யவரமெலாமளித்து
மன்னுமனபர்கட்காய வண்மகிழ்நதிருக்கின்றான் (கக)

சிந்தையன்பொடச் சீநிவாசன்றிருவடியை
வந்தனஞ்செயநினைப பினுமவர்மகிதலத்தில்
சந்ததமபெருவாழ்வுடன் றவறறவிருந்து
நந்தலின்றியானநதமாய கதியைநண்ணுவரால். (கஉ)

உலகமீதுளபுண்ணிய வுலகெலாமொருங்கே
வலமதாகவநதன்பொடு வழுத்தியேதொழுவோர்க்
கிலகுநன்மைகளெவ்வள வுளவவையிநத
மலைமுழுநதிருமலையினைப் பணிவாநண்ணுவரே. (கங)

என்றுவீட்டுமன்றருமனுக கிசைத்தனனென்னு
மன்றலாருரைமிசவன மாதவர்கேட்பத்
துன்றுமாதவச்சூத மாமுனிசொன்னிதனை
வென்றிமேவியபாரதம விரித்துரைத்திடுமே. (கச)

வணங்கியன்பொடித்திருபபதி மகுத்துவமிசைப்போர்
இணங்கிநன்றெனுவினிது கேடடுவப்பவராநதன்
பணைமகொள்பார்மிசைப பழுதறநலனடைந்தலர்மேல்
அணங்குகேள்வன்வாழ்பதியி லானநதமெய்துவரால. (கரு)

என்றுசூதமாமுனி வரனினிதுறநாடி
வென்றமாதவர் கேட்டுளம வியபபநன்கமர்ந்து
நின்றவேங்கடமான்மிய நிகழ்த்தலுமன்னோர்
நன்றுநன்றெனுவநது தம்முறையுணண்ணினரால். (கசு)

வீட்டுமாசாரியர் தருமனுக்குத்திருமலையில் ஸ்ரீநிவாசன்
வரவுரைத்த வத்தியாயமுற்றும்.

வாழித்திருநாமம்.

தொண்டைநாடுவாழி சொன்னமுகியும்வாழி தூங்கலங
கொண்டசேடசயிலம்வாழி கோயில்வாழி கோதறும
புண்டரீகம்மிஞ்சு சாமிசரசுவாழி பொஙகெழில
மண்டுவெள்வராகமான மாயன்வாழி வாழியே. (க)

ஆதிதேவன்வாழி சீர்கொளமலன்வாழி யைம்பெரும
பூதநாதன்வாழி நேரில்புனிதன்வாழி பொற்புறும
சோதிரூபனவாழி வேலைதுயில்செய்மாயன் வாழிமா
மாதுகேள்வன்வாழி சீநிவாசன்வாழி வாழியே. (உ)

வேறு. ஒப்பரியவாழ்வார்கள்வாழி குரவோர்வாழி யுபயவேதாந்தம்வாழி
எப்புவனமும்புகழுமெதிராசன்வாழி தினமேத்துமடியவர்களவாழி
செப்புதிருமலைமுனிவர்வாழி வரவரமுனிவர்செம்மையெந்நாளுமவாழி
இப்புவியினிக்கதையிசைப்போர்கள்வாழிநலனென்றுகேட்போர்வாழியே.(ங)

அத்தியாயம்-ருக-க்கு ஆ திருவிருத்தம் (கச௱௨)

ஸ்ரீநிவாஸன் திருவடிகளேசரணம.

அலர்மேன்மங்கைநாச்சியார் திருவடிகளேசரணம.

ஆழ்வார திருவடிகளேசரணம.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம.

ஆசாரியன் திருவடிகளேசரணம.

திருவேங்கடஸ்தலபுராணம்

முற்றிற்று.